

Äntligen en mästare!

Tommy Karlsson
1970 års SM-vinnare
i backhoppning

DJURGÅRDAREN

Spara på hemma- plan

*du når målet
genom att
lönspara i*

SPARBANKEN

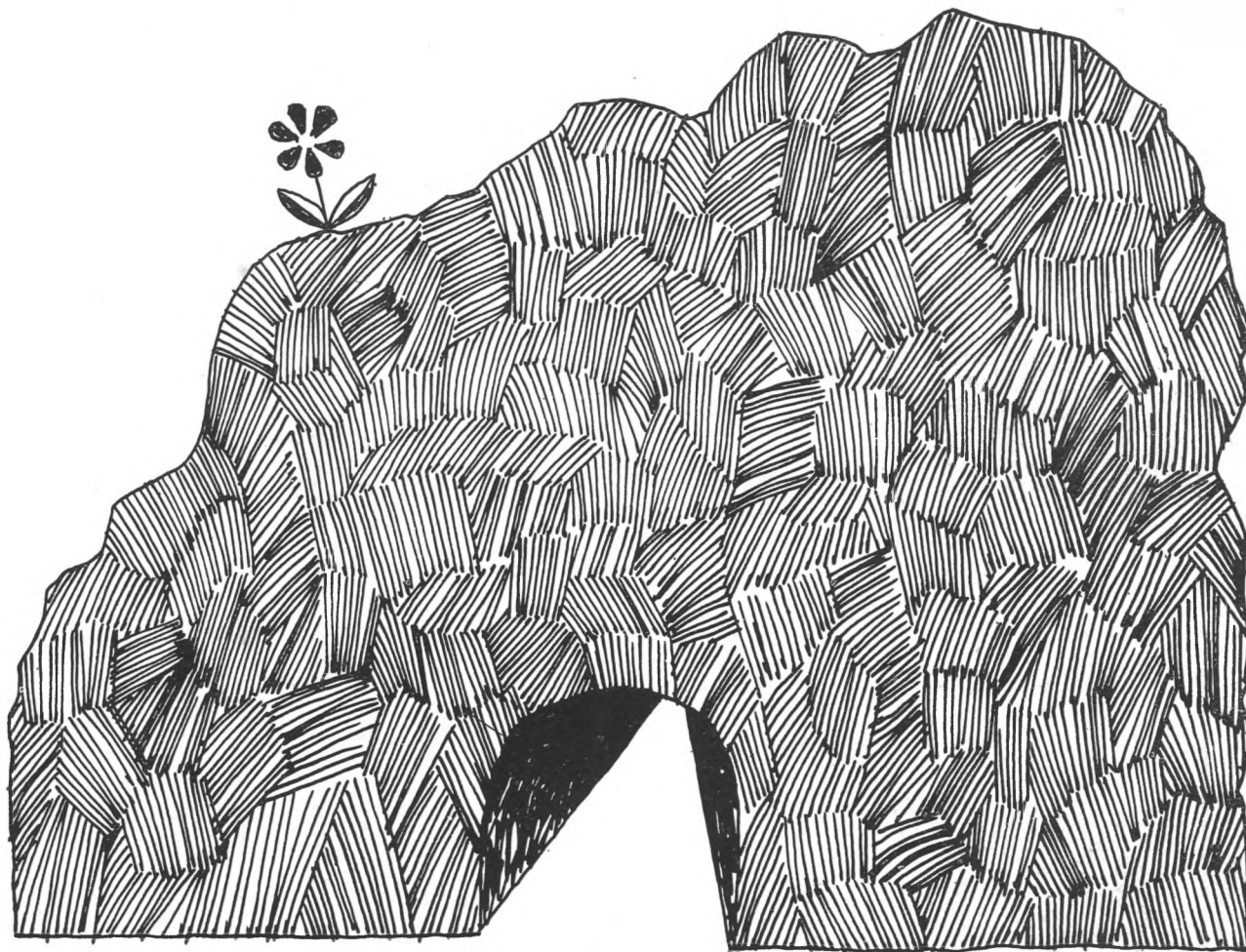
- ★ Hemmaplan ger fördel. När du ska spara till ett mål är Stockholms Sparbank din hemmaplan
- ★ Sparlån ger dig möjlighet att fördubbla kapitalet genom borgensfria lån
- ★ Bostadssparande ger dig förtur vid köp av villa eller fritidstomt
- ★ Lönsparande ger dig gratischanser att varje år vinna upp till 25.000 kronor

Utnyttja hemmaplans fördelar

SPARA i

STOCKHOLMS SPARBANK

Cold Stores, Stockholm

Nytt rekordstort fryshus i berg

16.000 m³

Berget magasinerar kylan

Vid Arstadals industriområde har AB Stockholms Kylhus nu i drift en ny högtintressant fryshusanläggning, helt inne i berg. Med sina 16.000 m³ är fryshuset ett av världens största i sitt slag, och har även utanför fackkretsar rönt stor uppmärksamhet. Den magasinerade kylan i berget gör driften mindre kostsam än i konventionella fryshus, vilket kommer våra kunder till godo.

Kyltempererad terminal inne i berget

Lastning och lossning sker under garanterat säkra temperaturförhållanden. En tunnel går rakt genom servicebyggnaden in i berget och fordonen expedieras rationellt i den naturligt kylda terminalen. Helt skyddade för väder och vind.

Modern servicebyggnad

Servicebyggnaden är placerad utanför själva bergfryshuset och innehåller beredningslokaler, kontor och personalutrymmen, delvis avsedda för uthyrning till kunder.

Snabb expediering

Tack vare anläggningens funktionella utformning och dess nära anknytning till E4, Stor-Stockholm och Essingeleden kommer vi att kunna ge en verkligt snabb och ekonomisk frysservice.

Vi tror att denna nya anläggning skall bli ett utmärkt komplement till vårt fryshus vid Norra Hammarbyhamnen, Stockholms enda moderna fryshus inom tullarna.

Ring gärna och avtala tid för ett besök, så får Ni se ett fryshus utöver det vanliga!

AB Stockholms Kylhus, Telefon 08-44 0870

Sveriges färgstarkaste elva

NORDSJÖ

MULTILAC

BLANKETT

BINDOKRYL

PÅ MUR

READY

BINDOPLAST

PÅ FASAD

NORDSJÖPLAST

VIT-O-SLIP

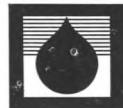
ALSPACKO

NURETANSPACKEL

Res.: BINDOGLOSS - BRANDMAN - PÅ TRÄ - PÅ PLÅT - PÅ GOLV

Ett oslagbart lag när det gäller färger

tintorama

AB NORDSTRÖM & SJÖGREN

MALMÖ - STOCKHOLM - GÖTEBORG - NORRKÖPING - SUNDSVALL - JÖNKÖPING

"MATERIALBOD" BRÄNNKYRKEGATAN 81 — Tel. 69 97 00

Gör gärna ett besök men ropa då "HEJA DJURGÄRN" för det lönar sig!

DJURGÅRDAREN

Redaktör: KARL LILIEQUIST

★ ÅRGÅNG 1969-70 ★ Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

DIF-ORDFÖRANDEN:

Ett sätt att överleva

Djurgården har ärorika traditioner att försvara. Vi hör till de s. k. etablerade storbeterna i svensk idrott. Vi har varit med sedan 1891. I snart 80 år har vårt namn flugit över landet som ett både fruktat och omtyckt begrepp. Fruktat för att vi förstått att gå vinnande fram. Omtyckt för att vi dragit stor publik och kanske också för att vi alltid försökt bjuda på förnämlig idrott.

Det är klart att vi siktar på en fortsättning i samma stil. Vi tviular heller inte på att kunna hänga med, även om man ibland tar sig en funderare på efter vilka linjer som man skall gå fram för att hitta rätta vägen till målet. Nu mer än någonsin gäller det att planera. Idrotten ligger i stöpsleven. Från att ha startat som en helt ideell företeelse har idrotten utvecklats till en näringsgren. Stora pengar har kommit in i rörelsen. Ännu större pengar behövs för att överleva.

Men förvisso betyder pengarna inte allt. Det beror på målsättningen. Man kan ju nöja sig med att vara en stor klubb till namnet, alltså i fråga om antalet medlemmar, och låta dessa idrotta på motionsnivå och trivas tillsammans. Men med en stor klubb menar man nog mera en klubb, som åstadkommer storidrott och är med i kvalificerade tävlingssammanhang. Slåss om guld och mästartecken. Det är på sådan nivå Djurgården hittills förekommit.

När det i bland vacklas i våra led, när vi ibland går på rejäla bakstötter och när vi själva och våra supportorer gråter och lider, är det väl av oro för att vi skall gå ner för räkning för gott.

Och då finns ofta satiriska röster till hands, som menar att ingenting är förutbestämt att Djurgården för alltid skall finnas till i de stora sammanhangen.

Varför skall Djurgården, AIK, Hammarby, Malmö FF, Elfsborg, Brynäs, Örebro för alltid ha monopol på att vara så här stora? Varför skall inte deras tid någon gång vara ute? Varför skall inte nya stjärnskott – som Öster, Sirius, Rögle, Tingsryd – flamma upp på himlen och fördunkla alla de gamla stjärnorna? Ja, varför inte?

Vi har väl vant oss vid det som helt självklart, att Djurgården alltid skall finnas med i toppen, men vad är det som säger, att det inte kan

komma andra tider. Det kommer an på oss själva. Stenhård satsning är nödvändig. Visst har tyngden av vårt namn och vår egentligen rätt sagolika idrottsliga historia att lägga i vågskålen sin väsentliga betydelse, då det gäller att möta konkurrensen, men det krävs ständig förnyelse i det aktiva ledet.

Hur modernt det än blivit att ute på öppna marknaden köpa sig kvalificerat folk är det bara en genväg till en säkrad position för oss. Vi måste gå längre vägar för att trygga vår framtid.

Den längre vägen är en ungdomlig väg. Vi måste satsa på ungdomen. Vi måste dra upp plantor i vår egen träd-

Ingen smällde i dörrarna Lugnt vid senaste årsmötet

Det var länge sedan det stormade kring ett årsmöte i Djurgården. Verkligt minnesgoda medlemmar kommer kanske ihåg, att senast det gick hett till var vid ett möte på Gillet, där skidsektionen råkade i skärselden. Överstyrelsen hade tvingats säga ifrån på skarpen, och det passade inte skidledarna riktigt. Några av dessa reagerade genom att lämna lokalen och smälla i dörrarna. Sedan kom deras hot om att bryta sig ur föreningen och bilda eget.

Sedan dess har våra årsmöten varit lugna och trivsamma. Ingen har behövt smälla i dörrarna. Det var alltså som vanligt, när vi i höstas möttes i vårt 79:e årsmöte, vilket förlagts till Hotell Apollonia. Carl-Hjalmar Bodman höll i klubban och ledde förhandlingarna. Kalle Liliequist föredrog årsberättelsen och fick sin traditionella applåd. Revisorernas berättelse föredrogs av Gunnar Rinman allt medan skattmästaren Bo Hedvall spanade ut över församlingen för att se om någon skulle vilja fråga något om miljonrullningen. Men alla svalde de beska droparna och försökte åtminstone låtsas sig förstå att det är dyrt att bedriva idrott i toppsammanhang. Sedan godkände årsmötet hela verksamheten.

En femma mera

För att ge huvudkassan någon liten möjlighet att stärka sitt kapital beslöt årsmötet höja årsavgiften med en femma för de äldre medlemmarna. Förut 25 kronor. Nu 30 kronor. För dem som fyllt 19 år. De yngre får fortsätta att betala bara en tia per år.

Årsmötet beslöt skicka ett telegram till Nocke Nordenskjöld, som låg fjättrad vid sjuksängen och därmed var förhindrad att för första gången i sitt liv (?) missa ett årsmöte. Nu är han på benen igen.

När man kom fram till val av styrelse,

gård. Och vi måste vårda dessa planter med kärlek och klokhet.

Det krävs tålmod och det kommer kanske också att bli besvikelser i men det skall vi ha utrymme för.

På lång sikt är en satsning på ungdomen Djurgårdens säkraste sätt att överleva. Glädjande nog är också tillväxten i våra plantskolor – jag tänker nu närmast på fotbollen – bästa friskbetstecknet i vår förening.

(Carl-Hjalmar Bodman)

fick valberedningen en lätt match. Alla dess förslag vann årsmötets gehör, men så handlade det också om idel omval.

Avhopp

Således omvaldes Carl-Hjalmar Bodman till ordförande och även de tre i tur avgående ledamöterna Karl Liliequist, Hilding Lövdahl och Ernst Nilsson omvaldes för en ny 2-årsperiod.

Suppleanterna Gunnar Dahlfors och Reine Gustavsson fick förnyat förtroende på 1 år, men några veckor senare hoppade Reine av för att bli vice ordförande hos fotbollen. (Senare adjungerades Roland Erixon till Överstyrelsen på Reines suppleantplats).

Revisorerna Curt Berggrén, Ingvar Norén och Gunnar Rinman omvaldes och suppleanten Hugo Grönkvist fick också

VID DJURGÅRDSRODRET står alljämt Carl-Hjalmar Bodman och som gammal sjöman har han en viss förmåga att rida ut svåra stormar. Så om det någon gång skulle blåsa upp, törs man tro att hans vana vid rodret på vår skuta skall innebära fortsatt lugn seglats in i vänliga och välkomnande hamnar.

Djurgårdens Överstyrelse 1970

Vid Djurgårdens Idrottsförenings senaste årsmöte valdes följande överstyrelse för 1970:

Ordförande:	Carl-Hjalmar Bodman
V. ordf.:	Bengt Jäderholm
Sekreterare:	Karl Liliequist
Skattmäst.:	Bo Hedvall
Ledamöter:	Hilding Lövdahl Ernst Nilsson Rolf Theblin
Suppleanter:	Gunnar Dahlfors och Roland Erixon
Revisorer:	Curt Berggrén Ingvar Norén Gunnar Rinman

ytterligare ett år på sig att komma in i jobbet.

Kors i taket vid valet av suppleanten nr 2: det blev Anna Dettner! Första kvinnan på det jobbet hos oss. Ett efterlängtat tillfälle för damsektionens veteranflicka att komma underfund med vart pengarna tar vägen och varför de inte hamnar i högre grad hos hennes sektion... (Visste Du förresten att Anna blivit internationell i bandy? Det blev hon i en match mellan Stockholm och Helsingfors. Blågul alltså. Sedan träffade hon många icke internationella bandyflickor på deras smalben och gjorde dom också blågula).

Guld åt Helge

Härefter var det dags för utdelning av utmärkelser varvid massor av förtjänta män och kvinnor fick passera revy och trycka vår ordförandes hand. Enda gullet hamnade hos Helge Öberg i brottningsstyret, men alla som fick silver, brons och diplom var lika lyckliga.

Och så slutade kvällen med att vi åt och drack tillsammans. Damsektionen firade kvällen litet extra med ett glas rödvin, men så var det ju också första gången man fått in ett ben i högsta styrelsekretsen. Visserligen bara som revisors-suppleant, men känner man Anna Dettner rätt kommer hon nog snart med det andra benet också och etablerar sig på riktigt. Då skall hon och de andra i damsektionens styrelse bjudas på rödvin på personlig bekostnad av

Sekreteraren

P. S. Men bara en omgång.

D. S.

Redaktionellt

Äntligen kommer en ny årgång av Djurgårdaren. Det har dröjt ett tag sen sist, och det här numret har därför fått karaktär av ett dubbelnummer. Varför det dröjt — ja inte beror det på att redaktören — för att motivera teckningen av interiören på Djurgårdarens redaktion härovan — njutit av en lugn och givande sömn och nu äntligen gnuggat sig i ögonen och tagit itu med sina uppdrag.

Nej, då redaktören är en pigg ordning. Visserligen har han länge suttit och väntat på utlovade bidrag från 3 000 medarbetare och kanske hunnit nicka till i sin stol, då dessa bidrag mest lyst med sin frånvaro, men varför det dröjt med att producera tidsskriften har mer att göra med att det händer och sker så mycket i Djurgårdens alla sektioner. Innan man hunnit notera den ena stora saken, sker en ny stor sak. Då är den förra saken kanske inte så stor längre. Då får den kastas bort. Det blir att ta nya tag och starta i ett nytt utgångsläge.

I det här numret har vi i alla fall måst blicka tillbaka rätt långt i tiden för att till Djurgårdens historia rädda nästan två års händelser och upplevelser. Allt är således inte nyheter av rykande färskt datum. Men vi har försökt föra fram så aktuella händelser som möjligt.

Vår bästa sax har kommit till användning för att låta vår läsekrets få uppleva ett och annat om vad andra tidningar skrivit om och kring oss. Vi har därvidlag inte dragit oss för att klippa även direkta påhopp mot oss. Vanligtvis återger man ju helst smicker och beröm, som gör läsaren ännu sprickfärdigare men ibland skadar det nog inte att låta även riset svida i skinnet. Vi tål ju rätt bra en rejäl snyting. Och vi tål nog också snytingar, som inte är lika rejäla och ärliga. Vi hoppas vår läsekrets därför inte skall behöva reagera alltför illa av att läsa t. ex. en skånsk utskällning av vårt sätt att spela fotboll.

På fallrepet

De största rubrikerna Djurgården någonsin fått hittades i Dagens Nyheter den 13 januari 1970, då det på tidningens handledssida (!) basunerades ut: "Djurgården ett företag på fallrepet. Ishockeyn sorgebarnet i största idrottsklubben".

Det var naturligtvis en tillspetsad rubrik, men bakom avslöjandet låg åtskilliga sanningens korn. Det berättades om att därest Djurgårdens IF varit ett företag skulle det knappast fortsätta verksamheten.

Intäkterna är alltför osäkra, budgete-

ring är knappast möjlig att göra ens ett halvår i taget och investeringarna (spelar köpen) blir allt dyrare. Med en lika stor förlust i framtiden som senaste året (70 000 kronor) kan man fortsätta högst fyra år, sedan är kassorna tömda.

Redaktören Monika Olsson hade fått skattmästare Bo Hedvall att plocka fram diverse gamla bokslut och ur dessa läste sig Monika till att ishockeyn varit dyrast i drift. Det var därför den blev "sorgebarnet" i rubriken. Oss själva kan vi väl trösta oss med att det går upp och ner. Och att ishockeyn kanske kommer tillbaka och spelar in kosingens mångfald. Vi instämmer därför i Monikas slutkommentar i DN: Det blir att leva på hoppet.

Har man gjort det i snart 80 år går det nog att leva vidare efter samma maxim.

I väntan på brevbäraren...

Det är ett intressant jobb att arbeta på Djurgårdarens redaktion. Och man gör alltid sina erfarenheter. Vi tyckte vi fick en fin idé att skaffa in trevliga textbidrag och bilder från de olika sektionerna och skrev därför till de olika styrelsemedlemmarna.

Så satte vi oss och väntade vid brevlådan. Redaktionen tjänstvillige passopp Håkan höll utsikt efter brevbäraren beredd att hjälpa honom med den väldiga säck brev, som måste bli följden av vårt flotta erbjudande till alla sektioner att få en sån här sista chans att berätta nyheter och glada upplevelser.

Brevbäraren kom. Men han behövde ingen hjälp. Vi höll bevakning en hel

FARLIGASTE YRKET

På Djurgårdarens redaktion har vi blivit lätt skakade av en uppgift från Polen, vars journalistförbund meddelar att farligaste jobbet är det som handlar om att skriva i tidningar. Endast 20 journalister av 100 är så seglivade att de lever tills de blir pensionerade.

Fel på blodcirkulationen, andningsbesvär, magåkommor och nervkollaps är de vanligaste besvären. Hälsan hos journalisterna undermineras av nervspänning, jäkt, oregelbundna arbetstider, lång bortovaro från hemmets lugna vrå och överdrivet bruk av kaffe och cigaretter, säger den polska undersökningen.

Då vet vi ändå en svensk journalist, Sven Lindhagen i IB, som uteslutande levde på kaffe, wienerbröd och rökverk och det oaktat blev över 80 år...

Men som sagt — passa er för att bli journalist. Vi på Djurgårdarens redaktion känner oss redan skakade. Men vi sätter väl på kaffehurran ett tag i alla fall.

vecka vid brevlådan, men Håkan behövde aldrig rusa ut och hjälpa brevbäraren. Det kom inga svar på vårt uppdrag.

Det verkade som om våra tilltänkta medarbetare gripits av skräck att behöva skriva något och alldeles förlamats över vårt förslag att de skulle lämna text till vår tidning. Det kom faktiskt inte ett enda bidrag.

Vi fick sätta oss ner och skriva ihop det mesta på egen hand, och så fanns ju telefonen, med vars hjälp vi nådde några sektioner. Deras svar: ja visst ja, klart att vi skulle hört av oss och lämnat något bidrag. Är det för sent nu?

Vårt svar att det var för sent resulterade i en lättnadens suck. Man hade klarat sig.

Är det falsk blygsamhet eller undervärderar man den egna förmågan att skriva ihop några rader? Nu får ni allesammans nöja er med vad vi på redaktionen åstadkommit.

Vem löser gåtan?

Omslagspojken — vem var det egentligen. Förra Djurgårdaren pryddes av en av våra yngsta medlemmar men det berättades aldrig vem den glade ishockeyspelaren var. En och annan har sedan hört av sig och undrat vem omslagspojken var.

Vi skall inte på en gång avslöja det utan låter frågan ingå i vår pristävling, som återfinnes på sidan 75. Här skall bara berättas att han varit med i vår förening så länge att han skulle kunna få hedersmärket för 10 års medlemskap. Togs in i föreningen redan sitt första levnadsår. Hedersmärket kan bli aktuellt den dag, vår omslagspojke börjat göra sig gällande på ishockey- och fotbollsbanorna. Dit står hans längtan.

Undan för en järnkamin! Sven Lindman viker inte åt sidan för några hinder och här råkar stackars Lill-Garvis Carlsson i Sirius illa ut och tvingas plöja på öronen i Råsundas gröna gräs.

Vi ses vid stenen!

Samling vid Djurgårdsstenen den 12:e mars. Både i år, nästa år och alla år. Kom i håg att vi i Djurgården har vår födelsedag den 12 mars och att vi skapat en tradition att på denna dag träffas uppe på Skansen.

Kom alltså även i år den 12 mars kl. 19, då vi samlas uppe på berget i närheten av värdkasen med utsikt över Djurgårds-

brunnsviken och Ladugårdsgärde. Där firar vi stiftarna av vår förening från 1891, och sedan beger vi oss — också så som traditionen föreskriver — till en trivsamt lokal, kanske rentav Stadion, och fortsätter samvaron.

Vi räknar med att alla Djurgårdsmedlemmar ställer upp och hos dem räknar vi också med att orienteringsförmågan

skall vara så stor, att de hittar målet vid Djurgårdsstenen. Ta ut kompassriktningen t. ex. mot Bredablick, passera isbjörnar, sälar, älgar och annat högvilt och du är strax uppe på berget, där vi har vår minnessten att samlas kring.

Reservera alltid den 12 mars för denna händelse!

Aktiebolag eller korpklubbar?

Jag sitter och tittar på en bild på första sidan i den stora morgontidningen. Mot mig ler fem snygga äldre herrar kring ett bord, på vilket en massa aktiebrev ligger utlagda med sådan tydlighet att man kan avläsa att det rör sig om värdepapper i AB AIK och att de kostar 500 kronor stycket.

De fem herrarna är som sagt både snygga och äldre. De ser övertygade ut. De ser ut att tro på sin sak. Att deras initiativ att starta ett aktiebolag är framtidens lösen för deras favoritklubb. Aktiekapitalet uppges vara 75 000 kronor.

Även om detta belopp motsvarar ungefär vad en enda storspelare kostar, är det ju en rejäl slant, men aktiekapitalet får ju inte röras, varför läsaren utgår från att det är på utdelningen, som det skall bli några slantar lösa att kasta in i driften av klubben och få denna att gå mot blomstrande tider.

Kanske är det framtidens lösen detta att göra om idrottsklubbarna till aktiebolag om man bara kan mobilisera en tillräckligt ljusblå syn på tillvaron. En och annan verklighetsbetonad ledare inom Djurgården har nog också varit inne på denna tankegång, men tillsvidare har alla idéer av detta slag lagts på is. Det är nog en mycket lång väg att gå, innan Aktiebolaget Djurgården skulle kunna ge sina aktieägare utdelning. Det är då givetvis förutsatt att utdelningen skulle hamna i föreningens kassor.

Samtidigt som vi ser de lyckliga aktieägarna i AIK titta emot oss i den stora tidningen, läser man om att andra klubbar går andra vägar. Man ger sig affärs- och industrivärlden i våld.

Åtvidabergs FF är identiskt med Facit, IFK Stockholm har bakom sig en stor bank, Södertälje SK stötts av Scania Vabis, AIK har sina aktieägare och Philips, Öster har småländska träindustrin, MoDo (f. d. Alfredshems AIK) har hela MoDokoncernen och Tingsryd har sitt bryggeri.

Men vad har Djurgården? Vad har Norrköping? Vad har Malmö FF? Och vad har Hammarby?

Brynäs har Bryls hårpomada på ryggen, Djurgården har 3 M:s tejp, Hammarby har OK:s bensin, Norrköping har Aras bensin och Malmö har väl också något åt detta håll, men i samtliga dessa fall rör det sig ju bara om litet reklam-pengar för annonsplats på tröjor och overalls.

Blir det Konsum?

Men utvecklingen går kanske därefter att Hammarby kommer att heta Metro, Malmö kanske blir Kockum, Gais blir Abbas fiskkonserver, Elfsborg blir Algots kläder, Djurgården Konsum, Frölunda blir NK och Västerås blir ASEA.

Är det en utveckling, som man önskar sig? Givetvis måste man betala för att få något, men är det värt priset att överleva om det gamla familjenamnet måste försvinna. Skall det inte finnas andra vägar?

Törs tyrannerna?

Ligger inte lösningen på det kommunala planet? De stora städerna har ännu inte vågat ens tala om satsning på sina storklubbar bara för att det finns så kolossalt många småklubbar, som då skulle falla i gråt och tala om jämlikhet. Men i och med att det inte går att blunda för att de stora idrottsevenemangen drar in stora pengar även till kommunerna och också ger en värdefull PR borde det inte dröja särskilt länge, innan det måste tänkas om.

Tyrannerna i Stockholm, Göteborg, Malmö och de andra stora metropolerna börjar nog också inse riskerna av att inte sluta upp bakom storklubbarna för att få dessa konkurrenskraftiga med de klubbar, som har förmånen av den privata industrin och affärsvärlden bakom sig.

K. L.

BETALA DIN MEDLEMSAVGIFT!

Den utgör för Djurgårdens Idrottsförening t. o. m. det år medlemmen fyllt 18 år 10 kr. och fr. o. m. det år medlemmen fyller 19 år 30 kr. Ständig avgift för medlem som tillhört DIF i minst 10 år är 150 kr. Ständig avgift för nytillträdande medlem 300 kr.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22.

BETALA DIN ÅRSAVGIFT UTAN DRÖJSMÅL!

Alla som betalar före 1 april får en extra favör.

Adam och Eva...

— Hur kan du falla i armarna på den första och bästa karl du träffar.

— Men pappa, han är varken den förste eller den bästa.

★

— Ni skulle ju kunna vara min far.

— Nej visst inte, jag känner ju inte er mamma.

Djurgårdens otroligaste seger var 6-0-vinsten över Gais på Stadion. Egentligen var det en rätt jämn match, men bollen hade bestämt sig för att gå Djurgårdens väg i det såpbala väglaget på Stadion och eftersom grabbarna var upptända som aldrig förr gick de inte att stoppa. Framför allt gick det inte att stoppa Hasse Nilsson, Danne Brzokoupil och Conny Granqvist, som gjorde två mål per man. Här har Hasse just gjort ett av sina mål och tackas av Särna Akerström (till vänster), medan Danne gör armar uppåtskräck och Conny (t. h.) siktar in sig på Hasse. Under tiden har Gais-målvakten Leif Andersson den tunga plikten att plocka fram bollen ur sitt mål.

Små isprinsessor blir stora

Det blev ingen svensk mästarinna i konståkning för Djurgårdens del i vinter. Britt Elfving steg ned från mästartronen efter intrigspel i vanlig ordning. Vi satte vårt hopp till Eva Hermansson, ständig tvåa efter Britt de senaste säsongerna, men när det kom till kritan ritade domarna högre poäng för en Malmöflicka än för vår Djurgårdsflicka. Eva fick därmed nöja sig med silverplatsen. Men det kommer ju nya år.

— Vi är nöjda i alla fall tack vare våra strålande småttingar, berättar konståkar-sekreterare Ulla-Britt Sigurdsson, när vi ringer henne i pressläggningsögonblicket. Att tänka sig att våra 9-10-åringar vuxit till sig så att de redan får vara med i internationell konkurrens!

Jag minns hur ÖS:s sekreterare för några år sedan kom till mig och ironiskt undrade litet om det skulle bli några riktiga konståkerskor av alla våra barnungar.

Det tänkte oss att ge svar på tal. Vi har

verkligen arbetat på djupet med alla våra småttingar och nu börjar resultaten att kunna skönjas. Vi vann junioreernas DM och Stockholmsmästerskapet genom Lena Håkansson och Lena Wahlberg kom på god andra plats, varmed det mognade för våra förhoppningar att åstadkomma något även på JSM.

Även här gick det hyggligt efter en hård test bland 22 deltagare. På sina goda figurer kunde Lena Wahlberg åka till sig en 4:e placering. Lena Håkansson, som är kraftigare men inte lika goda vän

BREV TILL ALDRE KONSTÅKERSKA

— Berätta nu allt om er själv, era svårigheter, era drömmar, ert telefonnummer...

med figurerna, låg 6:a för att sedan på sin fria åkning avancera till 3:e plats. Inte illa när man är 9-10 år.

Följden av dessa prestationer blev att Djurgården fick tre flickor — den tredje Anita Tell — med på nordiska junior-mästerkapen.

Ekonomiskt har vi fått det riktigt bra och behöver inte längre stå i kö hos huvudkassan. Det handlar om bingopengar, som vi fått in så pass många, att vi nu kan hjälpa flickorna med både en del av resekostnaderna i samband med tävlingar och med en slant till de dyra skridskorna.

Vi är faktiskt nöjda, slutade Ulla-Britt. Vår konståkningsfamilj är värd en extra salut även från deras kontaktman i ÖS.

EFTER SNART 80 ÅR GÅR DET GANSKA BRA...

UPP OCH NER FÖR OSS UNDER 1969

När vår förening i dag samlas till sitt 79:e årsmöte finns det mycket att minnas och att vara stolt över. Om det fanns verkliga distanskikare med vilka man uppifrån rymden kunde kika ner på jorden skulle man säkerligen finna ett gäng djurgårdare, vilka satt och nickade med välbehag uppe bland blårandiga moln på himlafästet. De framsynta stockholmare, som för snart 80 år sedan stiftade Djurgårdens Idrottsförening och av vilka de flesta gått till sina fäder, måste nog tycka, att dagens efterträdare i de blårandiga färgerna sköter sig på ett sätt som gör det onödigt för dem att från sin himmelska höjd gripa in i utvecklingen. Man törs tvärtom förmoda att de tycker att vi sköter oss rätt förträffligt. (Inom parentes skall här snabbt berättas att denna årsberättelse skrevs någon dag, innan Timrå anlände till Stockholm och gav vår ishockey-skuta slagsida genom att sätta in 8 projektiler i ena bordssidan).

Möjligheten att berätta om vad som hänt och skett under det gångna året har även när det gäller författandet av denna årsberättelse haft sin naturliga begränsning. Flera sektioner har nämligen den trivsamma uppfattningen att vi ska hämta alla uppgifter från dagstidningarnas sportspalter, men även om man läser dessa så att man storknar, är det inte alltid sagt att man får med allt som borde kunna redovisas. Emellertid har vi numera fått resurser att utöka vår detektiva avdelning med ett antal strävåriga spårhundar, som lyckats snoka fram diverse uppgifter som bidragit till att vi kunnat sätta kött på benen på ett annars mycket magert rapporterande från dessa sektioner. Och samtidigt har våra spårhundar varit självförsörjande genom att de nöjt sig med att knapra på de nyss nämnda benen, som det inte var mycket kött på. Emellertid kvarstår allttjämt önskemålet, att alla sektioner självmant berättade om sina väsentligheter. Vi har ändå jobb över för spårhundarna.

Det har varit ett laddat år med mängder av händelser. I fortsättningen av denna rapport blir det som vanligt för oss att skumma på ytorna och rädda det väsentligaste kring vad som hänt och skett på den aktiva tävlingssidan.

BANDY:

ADJÖ TILL DIV. II

Det hopp, som en rafflande säsongspurt året innan hade tänt vårt bandy-lag att på allvar likna ett kommande storlag, kunde dessvärre inte infrias i och med att den gamla bandyledningen gick under jorden, när Stockholms alla andra bandyledare jobbade ovan jord med uppkavlade armar för att skaffa nyförvärv. Våra underjordiska gubbar missade därmed konfektbitarna, och för Nisse Eineman, som i sista stund sattes vid rodret på bandyskutan, var det inte lätt att mönstra en ny besättning. Trots aktningvärda ansträngningar både från lagledning och spelare gick det inte att få upp ång-

an i laget och slutet på visan blev alltså så bittert det någonsin kunde bli i form av en jumboplats. Nedflyttning till div. III. Om detta är början till slutet för vår kära bandy återstår att se, men ett och annat tyder dock på att den upprustning, som nu sent omsider kommit till stånd, skall ge sådana resultat att Djurgårdens bandyhistoria inte är framme vid sitt sista kapitel.

I och med att Knivsta Sandberg åtagit sig att basa för det nya laget och plockat in en del av sina A-spelare från fotbollen borde det finnas möjligheter för en comeback i div. II. Den dag alla fotbollsspelare känner sitt ansvar gentemot den förening, som ger dem så många favörer och därmed betalar tillbaka något genom att som Willy Gummesson, Rolf Fransson, Danne Brzokoupil och några till även vintertid slå ett slag för Djurgården, kanske man rentav kan skymta en allsvensk framtid i bandy.

BORDTENNIS:

ÖSTSVENSKA JUNIORMÄSTARE

Stor ungdomlig bredd på sektionen och en rad plantor, som om något år kan beräknas växa till sig och vilja få mera att säga till om. Vår guldtid ligger visserligen långt bort i forntidens töcken, men en och annan minnesgod djurgårdare minns dock hur det var och ser i andanom våra pingisungdomar som mästaremmen. Största löftet i den vägen är Lars Afrell, som blev östsvensk juniormästare och också utrustats med förtroendet att bli uttagen till landslaget för juniorer i samband med nordiska mästerskapen.

BOWLING:

BERTIL JOHANSSON BÄST I LIGAN

Närmare 50-talet mycket aktiva klotrullare har hållit sig i gång i en rad tävlingar. När det gäller att sätta kronan på verket med en SM-titel har kloten inte alltid lydit sina herrar, men det kan i alla fall redovisas en del förnämliga placeringar. En nykomling, bara 17-årig Mag-

nus Kalén, blev bäste djurgårdare på BSM med 1.497 poäng. Vad månede bli va — säger man i sektionstyrelsen.

Kanske något för ligan, där det allttjämt tar emot. Förhoppningen att från div. III snart få se ett avgörande kliv upp mot allsvenskan har grusats ännu en gång. A-laget lyfte sig dock en smula i håret och höjde sitt snitt till 711 poäng, vilket i tidernas fullbordan räckte till en 3:e plats i tabellen. Seriesegern hade varit en realitet om man inte gått på 5 nitar i följd kring nyårsskiftet. Dom bakstötarna gick aldrig att reparera.

B-laget glädde med en 4:e plats i sin serie, där de allsvenska klubbarnas "bilagor" åkt dit på löpande band.

Segern över Hook med fyra pinnar satt särskilt gott i ryggen.

Bäste ligaspelare har varit Bertil Johansson. Vid DM-rullningen i Enskedehallen för s. k. lågklassare klämde Lennart Ericsson i väg med 1672 och tog mästerskapet. Tillsammans med Pelle Gustafsson tog han även DM-titeln i 2 manlag.

De två byggde sedan tillsammans med Egon Pettersson och Kjell Andersén på framgångarna med att vinna även 4-mannatiteln. På stora DM blev det något tunnare med framgångarna. Bäst var här Gunnar Lindberg på 1603.

Just nu laddar sektionen upp för att begå sitt 50-årsjubileum med en stortävling vid månadsskiftet.

BOXNING:

PROPAGANDA AV PUTTE PALM

Trots alla snytingar åt boxningssporten och med hotet att en gång i framtiden bli förbjuden går livet vidare i de fyrkantiga ringarna. Här har Djurgården haft en liten naggande god besättning, som hävdat sig på ett respektingivande sätt och fått många motståndare att fundera över varför de överhuvudtaget tänkt sig en framtid som boxare.

Gott betyg åt våra näv kämpar alltså av vilka i första hand Putte Palm spritt omväxlande glädje och fasa kring sina uppträdanden i ringen. Glädje hos oss och fasa hos konkurrenterna, som inte getts många chanser, när Putte varit uppe och viftat med bägge handska. Han blev en av årets få svenska mästare i Djurgården och gjorde därvid en finalmatch, som beskrevs som rena propagandan. Sedan Bo Grebbert häromåret bröt igenom den besvärliga 50-stämplade SM-vallen genom att just knipa Djurgårdens 50:e svenska boxningsmästerskap inledde Putte Palm en ny som vi hoppas storhetstid för våra boxare genom att bli vår 51:a SM-vinnare.

BYGG-RB AB

Ynglingagatan 18 - Stockholm Va

Telefon 34 91 90

Tillbyggnader Ombyggnader

Rolf Bergholm

DETTA

är en betald annonssida, som vederbörande företag beställt i
uteslutande ändamål att stödja vår förening, som därför säger

TACK

Skall boxning bli först av alla sektioner att nå ett 100:e SM?

Svar kommer någon gång på 2000-talet. Om inte frimicklarna i Jönköping och Hälsingborg lyckats dupera den kommande enkammarriksdagen till att tro att boxning är något farligt som måste förbjudas även vad amatörer beträffar.

BROTNING:

BENNY I PAPPAS FOTSPÅR

Trots att den heta sommaren kanske varit orsaken till att brottningssektionen varit utsatt för vissa skakningar, när Spårvägens talangscouter gett sig ut på linjen, verkar ordningen nu återställd. Det har fordrats extra kraffttag av Lennart Öberg och hans folk för att hålla ställningarna, och alltjämt har vi nöjet att konstatera att Djurgården är Stockholms klart ledande brottarklubb. Senaste besivet härpå kom då Djurgården tog så gott som rubb och stubb på DM-tävlingarna.

Men innan dess hade åtskilligt hänt på brottarmattorna. Gladaste händelsen inträffade givetvis i samband med att Edvin Vesterbys grabb Benny plockade hem sin första SM-titel och därmed gav en liten fingervisning om sina planer att tram-pa på i pappa Edvins fotspår. Pappa tog i sin krafts dagar ett 15-tal SM-titlar. Det torde ha inspirerat Benny åtskilligt, när han i Uppsala ställde upp i grekiskt-romerskt i 48-kilosklassen och gick raka vägen fram till SM-titeln. Senare har han brottat sig in i svenska landslaget och hunnit bli bronsmedaljör på nordiska mästerskapen.

Vid BSM i fria stilen knep Bengt Frid mästerskapet i 82-kilosklassen. På de rent distriktsbetonade mattorna och även på Svealandsmästerskapen har det blivit en rad mästerskap, med vilka vi skämts bort år från år. Starkt att kunna hålla ställningarna.

Sektionen vågade sig på risken att bjuda hit ett tjeckiskt klubbtag, Dukla Sport. Tillsammans med Norden från Sala skickade vi ett lag i elden i en första match, som gav delad poäng med 5 ½ mot 5 ½. Sedan tog Djurgården ner tjeckerna till den egna klubblokalen på Döbelnsgatan.

Antingen det berodde på den fuktiga källarluften eller på att våra kraftkarlar var extra duktiga, så gav de ett exempel på att "ensam är stark" genom att utan bidrag från Salabrottarna vinna med 5 ½ mot 2 ½. Så ska en slipsten dras. Att det ekonomiska äventyret kunde genomföras kunde man tacka de s. k. Brottarvännerna för. Med Helge Öberg som verkställande direktör plockar detta företag in bingopengar i sådan mängd att man får råd till en del internationella utsvävningar.

Ater ett SM-tecken till familjen Vesterby. Här gläds pappa Edvin – tidigare 16 SM-tecken – över att hans grabb Benny tagit sitt första mästerskapstecken. Gissa om flickorna i Höglandsskolan kastar långa blickar efter Benny.

CURLING:

SEGER OM KRONPRINSENS KANNA

För 17:e året i följd har männen bakom kvastarna curlat i väg sina stenar och i stort sett gjort det på ett sätt, som kommit Djurgården att bli en allt mer respekterad och även fruktad motståndare i denna ädla sport. I seriespelet hade vi två lag i gång i div. I och II och med ett visst besvär lyckades de rädda sina kontrakt.

Annars började det med pukor och trumpeter: seger i Kronprinsens kanna och en andraplacing i Norrköping. Två av DM-lagen snuddade på finalspelet utan att det räckte att hamna i den ännu finare SM-societeten. Det är målet för framtiden. Nytt klubbrekord lade sig Ulf Seligson till med en serie på 40 poäng i figurspelet. Därmed fick han första inteckningen i det av Överstyrelsen med sedvanlig generositet skänkta vandringspriset.

CYKEL:

ÄNTLIGEN TUR MED VÄDRET

Utan att ha fått fram någon Fågglum-Pettersson eller motsvarande högvilt har våra pedaltrampare en framgångsrik men även hårdarbetad säsong bakom sig. Stort arbete har bakom de aktiva insatserna på landsvägarna lagts ned på egna arrangemang som Saltsjöbadsrundan, Djurgårds-slingan, Riddarloppet samt Mälaren runt, vilket senare avsnitt vi tillsammans med Hammarby och Crescent gynnades av vädrets makter på helt annat sätt än året tidigare, då det bara bjöds på paraply-

väder, kyla och bortkomna smörgåsar.

I den aktiva skaran hurrar man litet extra för Peter Brännström i U-klassen samt för paret Thomas Eriksson och Ralph Gustavsson som åkte till sig en hedrande 5:e plats i lagtempo vid SM i sällskap med Lars Bård.

Klubbmästarna heter i tempo Christer Persson, i linjelopp Ralph Gustavsson.

Avslutningsvis meddelar cykelpappa PG att man firar 10-årsjubileum 1970 och då har vissa avsikter att slå en hel värld med häpnad. Men då måste vi jobba efter parollen en för alla och alla för en. Nu är en och annan förälder ibland lite för mycket intresserad av sin egen telning. Men annars är cykelsektionen en avdelning där det brinner av verksamhetslust att åstadkomma ett stort gemensamt resultat.

FOTBOLL:

DE SMÅ SMÅ DETALJERNA HINDER FÖR GULD

Det är de små små detaljerna som gör det. Sanningen härav har man i fotbollssektionen fått erfara i samband med både fjolårets och årets säsongavslutning. I fjol hade vårt duktiga A-lag bara behövt vara så mycket duktigare att de gjort ett mål mer sista speldagen för att vi skulle fått det allsvenska guld som nu hamnade hos Öster i Växjö. Vi var fyra lag som hamnade på samma poäng men vid uträkningen av målskillnaden visade det sig att Djurgården hade behövt ett mål till för att bli guldlag. Och uteblivandet av det målet fick så stora konsek-

kvenser att Djurgården blev fyra i den här kvartetten.

Nåja, det gick att trösta sig över den motigheten i hopp om att nästa år skulle bli ett ännu bättre år. Men det ville sig inte riktigt — trots att vi fick hem Sven Lindman från den för honom personliga nedbrytande isoleringen på ett hyresrum i Wien. Även om Djurgården inte gick miste om årets allsvenska guld genom något tillfälligheternas spel — här kan vi vara generösa och erkänna Göteborgs s. k. änglar som värdiga mästare — så var vi så nära att bli tvåa och stora silvermedaljörer att det finns anledning dra fram detta om de små små detaljerna. De kan vända upp och ner på alla de glada förhoppningar, som vi nu hade ännu när bara någon halvtimme var kvar av årets många allsvenska matcher.

När ännu 1960 minuter var genomspelade av årets 22 allsvenska matcher återstod 20 minuter av hela säsongen och därvid lyckades Malmö ändra sina 2—2 mot Örebro till 3—2 i egen favör. Därmed gick skåningarna fram och snöt stora silvret mitt framför näsan på oss. Det blev i stället små silverpengar.

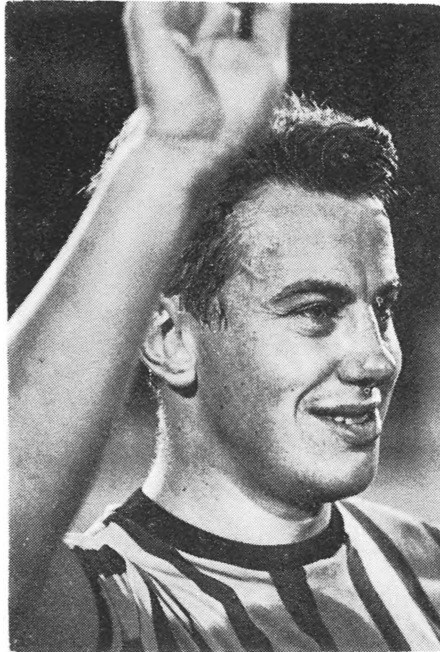
"Buh" för domare!

De små små detaljerna i sammanhanget handlade även om en domare från Katrineholm, vilken enligt neutrala vittnen skänkte Malmö en avgörande straffspark. Det skulle man väl också kunna smälta om det inte varit exakt samma domare, som någon vecka tidigare inte ville godkänna Sven Lindmans engelska mål mot Sirius, vilket skulle gett Djurgården en 1—0-seger. Då hade det inte betytt något vad Malmö gjorde sista speldagen. Nu drabbades vi hårt av en och samme domare under ett par veckor. Buh för domare från Katrineholm. Men kanske man inte skall gråta alltför mycket över spilld mjölk. Kanske vi några gånger också haft tur med domsluten, och i långa loppet säger ju dom som varit med och upplevt mycket i denna syndiga värld, att allt jämnar ut sig och att otur och tur tar ut varann.

Hur som helst har året bjudit omväxlande storspel och plattlir med betydande övervikt för storspelet, vilket lär ha demonstrerats särskilt övertygande i säsong avslutningen mot Elfsborg.

I en ilrapport från Borås som är så färsk att den inte hunnit kontrolleras berättas att Sven Lindman och hans kompisar gjorde årets match och spelade skjortan av knallarna. Slutvinjetten blev alltså förhoppningsfull inför vad som ska hända nästa år.

Även utanför A-laget har våra fotbollare visat framfötterna med höga placeringar i allsvenska reservlagsserien och på

En frisk och framåtbetonad vilja i fotbolls-anfallet är Stig "Särna" Åkerström. Hans bästa mål? Det han gjorde mot Sirius 10 sekunder före full tid med ett drömskott, som betydde 1—0-vinst för Djurgården.

junior sidan, där första finalen slutade oavgjord mot Hammarby för att sedan ända med 0—1 i omspelet. Som de gamla sjunga kvittrar de unga. Juniorerna betydde ett litet bud om att 1970-talet kan komma att innebära diverse fotbollsglädje.

För kommande historieskrivare kanske det avslutningsvis skall rapporteras att för första gången i Djurgårdens historia har vår förening haft sina fotbollsspelare kontraktsanställda. Den ljuva amatörtiden med smussel av 100-lappar under bordet är förbi. Nu spelar både vi och den övriga eliten svenska fotbollsspelare i enlighet med avtalsbestämmelser i ett kontrakt, som bara saknar en paragraf. Nämligen den som bjuder spelarna att vinna alla matcher. Sådana kontrakt kommer aldrig att skrivas men visst vore det något att önska sig.

Fotbollskycklingar kläckes

Ett aktningvärt försök att nedbringa kostnaderna vid engagerande av nya spelare har gjorts i form av en rationalisering av ungdomssidan med startande av en särskild produktionsavdelning under ledning av Leif Lindgren. Avdelningen har redan hunnit skaffa sig ett eget hem på Hjorthagens idrottsplats och här är det meningen att det skall kläckas fotbollskycklingar på löpande band med den fromma förhoppningen att de snabbt skall växa till sig och bli användbara i allsvenskan.

Visserligen är det en lång väg att vand-

ra, men detta att ledningen äntligen kommit underfund med att det inte absolut behöver vara skåningar, blekingar eller norrlänningar för att åstadkomma ett stjärnlag utan att även Stockholms egna fotbollsplantor skall gå att göra något stort av är ju en framgång bara det. Att bli självförsörjande med storspelare är naturligtvis en from önskedröm men får man bara fram något matnyttigt för A-laget måste utbildningspengarna vara väl placerade.

FRI IDROTT:

SKATTMASTAREN ALLT SNABBARE

Här simmar vi lugnt och nöjer oss hålla oss över vattenytan. En del placeringar i prislistor i terränglopp har Djurgården att visa upp och därtill har som vanligt skattmästare Bo Hedvall kutat Lidingöloppets 3 långa mil. Flera tusen deltagare har gjort att prislistorna blivit så långa att datamaskinerna inte hunnit fram till Bosses placering, men enligt egen tillförlitlig uppgift var han snabbare än året innan. Och inte alls så trött vid vårt sammanträde i Överstyrelsen dagen efter. Hildding Lövdahl har fått blodad tand och efter att tidigare blott ha kört Mälaren runt och andra hurtbullelopp på cykel avser han att börja konkurrera med skattmästaren på Lidingös skogsstigar.

FAKTING:

EN STÖT FRÅN SM-GULD

Det kom socker i botten på en hård säsong, som vi länge såg ut att minnas för vad en enda stöt kan betyda i denna det kalla stålets sport. Vi hade ett givet guld-SM att hämta i lagvärjan, sedan vi slagit FFF, bakom vilka tre bokstäver döljer sig något så fint och samtidigt anrikt som Föreningen för fäktkonstens främjande. Men som sagt, en enda stöt gjorde att guldets gick oss förbi och i stället hamnade hos dem vi redan satt på plats, dessa FFF-stämplade konkurrenter. Det blev alltså SM-silver för de våra och en extra relief åt detta genom att även våra flickor var duktiga och plockade hem silver på sin SM-kant.

Ovanpå detta kom det sedan glada toner från andra sidan Atlanten, där Sverige placerade sig på 3:e plats i VM på Kuba. Vad som gjorde detta alldeles särskilt roligt för oss var att svenska laget till 3/5-delar bestod av djurgårdare. Individuellt vann Carl von Essen bronsmedaljen med Hasse Jacobsson på 4:e plats i individuella prislistan. Tillsammans med Lars Erik Larsson fullbordades triumfen med att det blev lag-brons i denna som extra hård betraktad konkurrens, där deltagarna inte bara hade att kämpa med och mot varandra utan även med ett be-

svårigt klimat, som bjöd på 48 grader inomhus och 90 procentig fuktighet. Att Sverige på detta sätt kunde visa sig tillhöra den yppersta världseliten på värja kan ytterligare en djurgårdare ta åt sig stor ära av, nämligen vår instruktör och allt i allo Béla Rerrich, som är en fäktingens motsvarighet till Knivsta i fotboll med förmåga alltså att elda på och att få våra fäktare att ta ut det där lilla extra som bäddar för de stora framgångarna.

HANDBOLL:

BETALT FÖR GAMMAL OST OCH AVANCEMANG

Efter motigheterna i fjol, då vårt A-lag åkte ur div. II genom att sex poäng plockades ifrån efter protester drog man sig samman i Hans Troedssons sektion och beslöt ge betalt för gammal ost. Utöver det att man drog sig samman drog man även ner rullgardinen för sina förhävanden i div. III överlåtande åt oss som var nyfikna att följa Djurgårdens handbollsöden i olika tidningsspalter. Den vägen kunde vi läsa oss till att Djurgården in i det sista skuggades av Sundbyberg och att det bara behövdes det allra minsta lilla feltramp för att den skymtande seriesegern skulle gå oss förbi. Men grabbarna höll distansen tiden ut, blev seriesegrare och flyttades tillbaka till den plats i div. II, som vi ju protestvägen berövades året innan.

Vilka kämpar som på detta lyckosamma sätt förde Djurgårdens namn till säsongens enda seger i en nationell bollserie svävar vi än så länge i total okunnighet om. Handbollsstyrelsen kör tydligen med flaskpost och så mycket bråte som de stockholmska vattenvägarna är belamrat med är det väl troligt att rapporten fastnat någonstans på vägen. Att laget dock faktiskt blev seriesegrare har vi fått kvitto på genom att ha läst oss till att Djurgården just säsongstartat i div. II och där hunnit klappa till fjolårets allsvenskar från Matteuspojkarna.

ISHOCKEY:

AHEARNE CUP LJUSGLIMT

Äntligen skulle det bli ett mästarår för ishockeyn hoppades vi litet var, när säsongen körde i gång, men utvecklingen skulle omsider visa att det fortfarande är lång väg att vandra, innan Djurgården kommer fram i det stora stjärnljuset. Men visst glimtade det till kring jul och nyår, när den turnering körde i gång som vi, vilka tycker om att puffa med modern reklam, gärna kallar lilla världsmästerskapet och som handlar om Ahearne cup. Där fick vi en lysande start och trots kanadensare och tjecker kunde Rolle Stoltz & Co fullfölja med att vinna hela serien

med 10 poäng på sex matcher. Endast Leksand lyckades vända vårt lag över ända, men annars handlade det om idel segrar, med bl. a. inte mindre än 7—0 mot Kanada och 5—1 mot tjeckiska Sparta.

Inte att undra på om vi efter det räknade med att det sedan skulle gå av bara farten i allsvenskan och att vi varje fall skulle slå oss fram till en plats i slutspelet. Tyvärr skulle utvecklingen bli den motsatta. I stället för att slåss kring det s. k. strecket ovanför vilket himlens härligheter öppnar sig, måste vi ett tag kämpa för livet kring det undre strecket, bakom vilket avgrunden stupar brant ner i botten-slammet. Nåja, nu ordnade det upp sig i någorlunda god tid och alla skadeglada människor hade inte mycket för sina förhoppningar att se oss göra sällskap med Rögle och andra allmogelag ner i div. II.

Men visst var det bittert ändå att missa slutspelet och att göra det med så bred marginal som 9 poäng efter Västerås, som därmed tog vår plats på slutspelståget. Avståndet till seriesegrande Brynäs var närmast astronomiskt stor. Mot Brynäs 37 poäng kunde vi bara redovisa 16, men vi firade i alla fall ett litet jubileum eftersom vårt försvar släppte in exakt 100 mål. Det gällde att balansera väl i sista matchen för att nå exakt den siffran.

Underverkens tid förbi.

Nu har den nya säsongen kommit i gång och för att vi inte skall umgås med några gulddrömmar har tränaren Ove Malmberg låtit hälsa, att han är helt nöjd

om hans lag kan hålla undan så pass, att vi när en 4:e placering och därmed får plats vid köttgrutan i slutspelet. Men att än en gång få uppleva gamla lyckliga tider med Djurgården sopande isen med alla andra lag och plockande hem en ny SM-titel till de 11 historiska vi har — det skall vi inte tro på. Underverkens tid är förbi i och med att det inte finns några hundra tusen kronor över i ishockeykassan att köpa nya storspelare för.

Men tillväxten är hygglig på vår inhemska ishockeyfront. Juniorlaget var så starkt att det gick upp till final i Anton cup och blev silvermedaljörer. Kanske ljustet skall komma därifrån en gång i framtiden. Till eftervärlden kanske också skall räddas det glädjeämne, som består i att få ge arvfärderna i AIK en lätt tryckare. Genom att vi spelar i olika serier och genom att Djurgården missade slutspelet kunde det inte bli någon träff på mästarliv. Vi fick därför ta tillfället att i samband med Ahearne cup påminna AIK om Djurgårdens traditioner. Det blev en sån där liten försmädlig seger som har förmåga att svida i alla svarta skinn. 1—0 vann vi med. Så egentligen var säsongen räddad bara med detta mål.

För övrigt kan man glädjas åt att UK behövde Djurgårdens hjälp för att ro hem silvermedaljerna i VM. Ur vårt stall ställde vi Björn Palmquist till förfogande och han hörde alltså till dem, som var och förlorade mot Sovjet men som lade tjeckerna på rygg och därmed räddade silvret åt Sverige.

Forts.

SAHLSTRÖMS

festvåningar

Specialité:

**Middagar
och cocktailpartyn
i hemmen**

*De trevliga festvåningarna
i City. Utsökta middagar
till låga priser. Ring våra
novmästare för ett besök.*

LINNÉGATAN 18 TORSGATAN 10
Beställningstelefon 11 57 15

KONSTÅKNING:

BRITT FÖR 5:e ÅRET I FÖLJD

En av de sektioner, som piggat upp vår tävlingssäsong med att hemföra ett svenskt mästerskap. Och givetvis handlar det om Britt Elfving, som nu för 5:e året i följd åkte sig till en ny SM-titel. Kanske hennes sista i Djurgårdens färger i och med att hon numera sökt sig till Västerås, där hon hade lättare att få det bra civilt och ett instruktionsjobb, som man inbillade sig att miljonstaden Stockholm skulle ha vissa ambitioner att ordna.

Hur som helst en strålande säsong för Britt Elfving, som åker som ett urverk men betydligt skönare och konstnärligare. Fast minst lika precist som ett märkesur evad det gäller krångliga figurer och andra utflykter.

Utöver SM-titeln erövrade Britt tillbaka den nordiska mästartitel, som det konstiga förbundets ordförande i fjol hindrade henne från att försvara. I en stor internationell tävling i Zagreb blev vår Djurgårdsflicka sensationell vinnare i strid med 13 andra segersugna flickor. Något VM blev det inte tid över för henne att ställa upp på, men väl EM, där placeringen inte kom riktigt att motsvara hennes förmåga.

En ständig tvåa: Eva

Vid sidan av Britt Elfving har Eva Hermansson varit vårt stora trumfkort med silverplaceringar i alla de mästerskaps-tävlingar, där Britt vunnit. En ständig tvåa alltså med de bästa utsikter att den dag Britt abdikerar få stiga upp på mästartronen.

Alla stockholms konståkningsstitlar har vad flickorna beträffat gått till Djurgården. Således har Annika Tell tagit hand om junior-DM-tecknet med en rad andra duktiga Djurgårdsflickor alldeles efter sig i de många prislister. I samband med VM-ishockeyn i Stockholm fick Djurgårdens konståkningsflickor göra ett stort invigningsprogram, som gick i Eurovisionen. Det var så granna saker att många tårar fuktade bänkarna i Johanneshovshallen och troligen snyftades det även hemma vid TV-apparaterna. Några rapporter om vattenskador lär försäkringsbolagen dock ha sluppit.

Vid sidan om det rent tävlingsmässiga har Djurgården haft 200 yngre årgångar i gång på olika banor stan runt och även kunnat låna ut instruktörer åt Idrottsstyrelsen. Ett bevis på sektionens omfattande arbete hämtar man ur den ekonomiska redovisningen som berättar att man bara i sektionsavgifter plockar in från sina åkare 13.000 kronor. I övrigt säljer man lotter och spelar bingo. 1:a pris i fråga om att sälja lotter gick till mästarflickan Eva Hermansson. Det motsvaras av t. ex.

Det här är Britt Elfving, Sveriges främsta konståkerska under 1960-talet och säkerligen kunnat vara det även under 1970-talet, om inte intrigspelet drivits så fullfjädrat. Det har alltid förekommit intriger i konståkningsvärlden, men då har det mest gällt manipulationer från domarna, vilka petat upp sina egna skyddslingar i protokollen. I fallet Britt Elfving hade hon i den svenska förbundstoppen sina besvärligaste motståndare. I det längsta höll hon god min i elakt spel. Sedan blev det för mycket. Hon steg ner obesegrad från sin mästartron.

att kaptan Willy Gummesson skulle få pris som fotbollens bästa lottförsäljare. Vilken knallsensation i så fall.

ORIENTERING:

KARTAN RÄCKTE INTE TILL VID 10-MILA

Som alltid en mycket omfattande verksamhet men alljämt har vi långt till de stora fullträffarna. Och av geografiska skäl kommer det väl att dröja åtskillig tid, innan vi storstadsmänniskor lär oss hitta fram tillräckligt fort och tillräckligt rakt på sak mot skärmarna för att vi ska kunna vara med och slåss på allvar med riktiga skogsmänniskor. Fjölårets evenemang var som alltid 10-mila, till vilket man spänner krafterna litet extra. Vårt lag var ibland framme och nosade på 56:e plats för att dock till sist få nöja sig med en placering som 187:a. LillByss Hansson var bäst i gänget med en 18:e placering på sin sträcka.

1969 års säsong körde i gång redan under 13-dagshelgen och då handlade det förstas mest om skidor. Lars Erik Forsberg blev klubbmästare och blev även ordförande efter Gunnar Hedberg, som föredrog att bli olympisk kassör. Skidorienteringsmästerskapet över 1 ½ mil vanns med 15 sekunder av Lill-Byss Hansson före Sven Bjelkeryd. Bland andra no-

tabla händelser inom sektionen kan nämnas att Gösta Dahlberg efter 12 år lade ned sin penna som redaktör för tidningen "Mellan skärmarna". Dessutom lade sektionen ner Djurgårdskavlen efter 2 års jobb för att i stället lova återkomma med en ungdomlig satsning.

Vårtävlingarna 1969 såg en rad djurgårdare i prislister och på aktiviteten fanns ingenting att anmärka. Även nu skulle intresset kulminera kring 10-milakavlen som gick vid Åkers Styckebruk på en 25.000-dels karta. Och det var definitivt ingen karta, som räckte till för våra orienterare, som i ett tidigt skede sprang utanför kartan och därmed var borta ur konkurrensen.

Lars-Erik Forsberg på långa banan och Stig Hammar på korta banan blev sedan vårens klubbmästare. Bästa Djurgårdsflicka i olika stigletarsammanhang blev vår old girl Karin Johnsson.

SKIDOR: längd och backe:

ANONYMT MEN 25 MAN I VASALOPPET

Efter att ha förlorat ett par klubbmatcher mot Ekerö och Spånga såg det mörkt ut på längdloppningsfronten. Det ljusnade något i fortsättningen med en vinst över Kungsängen men då inget av alla dessa motståndarnamn klingar lika imponerande som Mora, Umeå, Edsbyn och andra etablerade skidmetropoler finns det tacksning för sektionens rapport att våra lagglämmare förde en anonym tillvaro. I historiska skidspår i samband med Vasaloppet skymtade det desto flera djurgårdare. Inte mindre än 25 man ställde upp från oss och fyra av dem hade så brått att de hann in i mål i tillräckligt god tid för att klara Vasamedaljen. Även de övriga anlände så småningom för egen maskin. Bäste man var återigen Ivan Borg.

I backe höll Djurgården sina positioner med nyförvärvet Tommy Karlsson, lillebror till Lill-Holger, som största glädjämne. Han blev också internationell och fick representera Sverige i bl. a. en tävling i Grenoble.

På DM gjorde våra hoppare rent hus. Lasse Hägglund vann individuellt och tog lag tillsammans med Matti Kaseva — ett nyförvärv från Finland — samt Lill-Holger. Vid SM i Filipstad hade vi vissa förhoppningar, men tre av våra fyra gubbar försvann redan i kvalhoppningen och sedan blev bara Tommy Karlsson kvar att hoppas på för den individuella titeln. Slutet på visan för hans del: en 40:e plats. Så det finns mycket att ta igen för att man ska kunna tala om att gamla goda tider är på väg.

SLALOM:

INGET HOT MOT GULD-KILLY

För första gången i sektionens historia en kvinnlig ordförande i spetsen för styrelsen. Det var Vivianne Wassdahl, som åtog sig att sköta ruljansen och hon har gjort det med den äran. Hon hann även vinna DM för old girls. Annars höjde sig Torbjörn Jonsén över de övriga slalomåkarna i huvudstaden med att knipa DM-titeln och i sällskap med nyförvärvet Benny Lindberg och Ragnar Häkansson tog han även DM-titeln i lag. Därmed öppnade sig portarna för de våra att även få stå upp i SM. Här lyckades Jonsén bäst med en 20:e plats i stor-slalom och en 6:e i specialslalom.

Året avslutades med den stora slalomhändelsen i Högdalstippen med deltagande av franske idolen och tredubbla guldmedaljören Killy. Torbjörn visade framfötterna med en 3:e plats men var aldrig något direkt hot för Killy, som för övrigt åkte utom tävling. Kanske för att inte riskera att i en officiell prislista få skylta med att ha fått på roten av en i slalomvärlden okänd djurgårdsskille.

DAMIDROTT:

FOTBOLL AV JÄRNSPISAR

Vår kvinnliga avdelning har många strängar på sina bågar, och den senaste

handlar mest om fotboll. Där fick Djurgårdsflickorna blodad tand i fjol efter en Råsundamatch mot ett dittills okänt lag från Västgötaslätten. Det var en match som verkligen gick hem och som fick till följd en våg av fotbollsintresse hos det kön, som förr i tiden kallades både för det täcka och det svaga men som nu börjar bestå av järnspisar som knuffas och sparkas på benen och sveddas och har sig som helt vanliga fotbollslirare.

De har också kommit i gång med serier, och för Djurgårdens del har det gått riktigt hyfsat, varom stora rubriker kan berättas ett och annat. I en av Gotlands vanligaste tidningar berättas i en rubrik över hela 3 spalter att "Djurgården slog AIK med 5—0 i en underhållande match". Så snart våra arvfäder i AIK får på roten blir man litet extra intresserad av detaljer och nöjer sig därvid inte med att bara läsa rubriker. Man kastar sig alltså snabbt in i texten och får då kallduchen att det AIK, som plattades till av våra järnkaminer var Visby AIK. Inte fullt så roligt alltså, men för all del AIK som AIK och en Djurgårdsseger smakar alltid fågel. Naturligtvis blev det sedan serie-seger efter en rad målkalas. Kanske något för herrar A-lagsforwards med svårigheter att hitta in i de allsvenska målen att lära sig av.

Vid sidan av fotbollen har Aina Ekvalls flickebarn spelat bandy med i början obetydlig framgång — 9—0 och 6—1 i baken mot Göta och Vällingby — för att sedan dock hitta sin melodi och åtminstone ge Vällingby betalt för gammal ost genom revansch med 6—5. Som vanligt har flera handbollslag varit i aktion, men någon serieseger blev det inte den här gången. Man vann tydligen för mycket av det slaget säsongen innan och tog nu ett sabbatsår för att insöva kommande motståndare i en falsk förhoppning att våra handbollsflickor bara är blåbärlirare. Aina lovar att plocka ihop lag, som ska sopa golven med Bolton, Artemis och Lunden och allt vad de stackars blivande motståndarna heter.

EKONOMI:

VI GICK BACK MED 78.000

Hur den ekonomiska verksamheten fungerat i vår förening framgår av den särskilda berättelse, som föreläggs årsmötet och som väl inte är en alltigenom trevlig läsning, då man kommer till summan av kardemumman. I stället för något överskott på rörelsen — i fjol handlade det om vinst på 33.000 kronor — tvingas vi den här gången räkna fram en förlust på något över 78.000 kronor.

På en omsättning, som rört sig om när-

ETT TUFFT FOTBOLLSLAG: Stående från vänster: Eja Magnusson, Sirja Wäyrynen, Kristina Westin, Angelie Robén, Yvonne Kammeryd, Agnes Pettersson, Jill Svensson, Yvonne Stellnert, Claes Bergwall (tränare). Knästående: Ewa Wendt, Gunilla Lundqvist, Anneli Hellberg, Ulla Bjerkaug, Stina Andersson, Marie Svensson.

mare 1 ½ miljon, kan ju detta inte betraktas som något särskilt alarmerande. Det hade ju bara behövts att ett par tre fotbollsmatcher samlat litet mer folk, så skulle ekonomin kunnat balanseras. Emellertid går det inte att komma ifrån att tendensen inom dagens storidrott är oroande. Kostnadern har en otrolig förmåga att stiga, medan publiken har en nästan lika otrolig förmåga att undvika alla de vändkors, som vi ställer i deras väg. Denna kyliga inställning till vändkorsen har drabbat ishockeyn mycket hårt och fört med sig att dess kassör Lasse Lindgren redovisar en förlust på nära 100.000 kronor. Året innan var han lycklig nog att kunna visa upp ett netto på 130.000 kronor.

Så lätt kan det svänga när man är beroende av publiken och när man väl också är beroende av att ha ett lag som är i stöten. Senaste säsongen missade vi slutspelet. Där ligger mesta förklaringen till att det blev ebb i ishockeykassan.

På samma sätt slår det olika även i andra sektioner och som en jämförelse kan här plockas fram att fotbollen i fjol gick back på 83.000 kronor för att nu kunna visa upp en liten vinst på tre tusenlappar. Lika mycket som bowlingen redovisar på sin nettosida. Brottningen har gått ännu bättre och visar upp 6.500 kr. i sparat slant. På ett ännu bättre plan befinner sig Överstyrelsen, som tydligen är en verkligt lönsam del av föreningen i och med redovisningen av 38.000 kr. som nettobehållning. Men dom pengarna har styrelsen inte sparkat ihop eller puckat ihop av egen kraft utan mera rör det sig om administrativa pengar och sånt.

Varför skrivs det inte protokoll?

Naturligtvis finns det åtskilligt som kunde vara bättre och fick Överstyrelsen önska sig något i den vägen vore det egna initiativ från sektionsstyrelserna att hålla oss underrättade om vad som händer och sker. Med de många sektioner vi har glädjen hålla i gång finns det inga möjligheter att överstyrelsens folk skall hinna snurra runt och besöka sektionerna på sammanträden, i träning och på tävlingar.

Även om det finns sektioner, som står på stadiga ben och närmast utvecklat sig till att bli något motsvarande en stat i staten, är överstyrelsen ansvarig för rörelsen och vill därför gärna hållas underrättad. Det kan ske på olika sätt. Ett efterföljansvärt exempel är att delge oss protokoll från sammanträden och dylikt. I det avseendet ger man oreserverat erkännande till brottning och fotboll och även till bowling, som har en föredömlig årsrapportering.

78.000 back på 1 1/2 miljon kronor

För något mer än ett år sedan fick Bosse Hedvall, vår skattmästare, rörelsen att gå ihop och noterade t. o. m. ett överskott på 33.066 kronor och 97 öre. Men senaste verksamhetsåret hade han inte samma glädje av sitt jobb utan måste redovisa ett underskott på 78.041 kronor och 6 öre. Tråkigt i och för sig, men allt beror ju på hur det går i fotboll och ishockey. När penningströmmen därifrån sinar, blir det ebb även i huvudkassan, som enligt överenskommelse skall ha 10 % på nettot. Men sektionerna får allt mer sällan några överskott, varför huvudkassan får försöka skaffa inkomster på andra vägar.

Hur senaste vinst- och förlusträkningen, framlagd vid 1969 års årsmöte, såg ut minns väl de flesta närvarande mötesdeltagarna, men för dem som var upptagna den kvällen kan vi stå till tjänst med följande siffror:

Vinst- och förlusträkning 1/7 1968 — 30/6 1969

	Intäkter:	Kostnader:	Vinst:	Förlust:
Bandy	8.951: 69	18.918: 14		9.966: 45
Bordtennis	16.592: 90	18.483: 45		1.890: 55
Bowling	13.207: 10	10.184: 83	3.022: 27	
Boxning	9.220: 50	8.062: 16	1.158: 34	
Brottning	38.374: 65	31.910: 48	6.464: 17	
Curling	7.444: 55	6.524: 68	919: 87	
Cykel	13.760: 41	17.118: 64		3.358: 23
Damsekt.	6.422: 50	8.337: 21		1.914: 71
Fotboll	670.024: 21	666.711: 91	3.312: 30	4.586: 33
Fäktning	14.527: 90	19.114: 23		4.110: 61
Handboll	3.446: 81	7.557: 71		
Ishockey	442.730: 82	538.936: 71		96.205: 89
Konståkning	26.173: 70	26.802: 77		629: 07
Orientering	2.840: 54	4.288: 03		1.447: 49
Skidor	3.130: —	4.386: 30		1.256: 30
Slalom	8.364: 45	13.834: 83		5.470: 38
ÖS	74.218: 61	36.300: 61	37.918: —	
	1.359.431: 34	1.437.472: 40	52.794: 95	130.836: 01
Årets underskott	78.041: 06		78.041: 06	
Summa kronor	1.437.472: 40	1.437.472: 40	130.836: 01	130.836: 01

Därutöver har från ÖS utbetalts anslag till:

Bandy	20.700: —
Bordtennis	2.000: —
Brottning	3.300: —
Damsekt.	2.000: —
Fäktning	1.400: —
Handboll	6.000: —
Konståkning	1.400: —
Orientering	1.000: —
Slalom	3.500: —
Summa kronor	41.300: —

Skall man i detta sammanhang dela ut stora citronpriset tillfaller det ishockeyn, som för ungefär 15:e året i följd lyckats undvika att skicka in protokoll ens från sina årsmöten. Vilket kan ha hängt samman med det ryktesvis inte förekommer några årsmöten i denna iskalla sektion. Lilla citronpriset konkurrerar handbollen och bandyn om, där man också tydligen hellre spelar än sysslar med skriftställarskap.

Därutöver har till ÖS överförts från:

Cykel	729: —
Fotboll	18.830: —
Ishockey	30.000: —
Summa kronor	49.559: —

MEDLEMSAVGIFTER:

AIK HAR RYCKT FORBI

Enligt allt tillförlitligare uppgifter har AIK på en punkt slagit ut Djurgården. Det gäller antalet medlemmar. Här säger sig AIK:s högkvarter ha fått ihop över 5.000 medlemmar. Om man kommit till den höga noteringen genom att räkna alla medlemmar, som varit med i rullorna från 1890-talet och inte tagit hänsyn till att åtskilliga av sådana medlemmar håller till uppe i himlen finns inga besked att få, men det spelar väl mindre roll i det sorgliga faktum att vi själva måste redovisa en närmare 50-procentig sämre siffra.

Här finns att berätta att det är möjligt att snabbt åstadkomma en förbättring. Villkoret är då att massor med

Det var andra tider...

Som hälsosam motvikt till vad det kostar att hålla Djurgårdens ekonomiska verksamhet i gång i dagens hårda krassa värld, kan det vara intressant att titta på ett bokslut för jämnt 30 år sedan.

Vinst- och förlusträkning per den 31/12 1940 visade dessa siffror:

Sektionerna	Vinst	Förlust	Skulder:	
Bandy	1.282: 15		D I F	108: 20
Boxning		818: 28	Brottning	535: 61
Brottning	1.156: 68		Fotboll	2.049: 75
Fotboll	2.039: 26		Fri idrott	110: 71
Fri idrott	8: 80		Handboll	450: —
Handboll	2.681: 08		Orientering	506: 66
Ishockey	657: 89		Hjälpfonden	540: 70
Orientering	148: 37		Jubileumsfonden	1.351: 85
Skidor, backe ..		103: 17	Eget kapital	3.888: 27
Skidor, längd ..		1: 88	Garantifonden ..	5.238: 56
Slalom		87: 25		9.126: 83
DIF	1.323: 23		Nettoförlust år	
Nettoförlust å			1940	8.286: 88 839: 45
verksamheten år				Kronor 6.493: 43
1940		8.286: 88		
	Kronor 9.297: 46	9.297: 46		

BALANSRÄKNING PER 31/12 1940.

Tillgångar:		
Inventarier		1: —
Erövrade priser		1: —
Depositioner		105: —
Föreningsmärken		18: 45
Obligationer		659: 80
Diverse personer		141: 95
Bankräkning		1.300: 94
Postgiro		32: 05
Kassa:		
Bandy	500: —	
Boxning	2.999: 75	
Fri idrott	91: 20	
Handboll	364: 52	
Orientering ..	51: 12	
Skidor, backe	194: 79	
Skidor, längd	1: 88	
Slalom	13: 88	
D I F	16: 10	4.233: 24
	Kronor	6.493: 43

s. k. pappersmedlemmar äntligen blir medlemmar på riktigt och börjar göra rätt för sig genom att betala sina årsavgifter. Denna självklara skyldighet har särskilt våra medlemmar på högsta tävlingsnivå lyckats hålla sig okunniga om.

Jämlikhet — vad är det?

Tyvär måste det således i detta sammanhang avslöjas, att många av dem, som år efter år höjs till skyarna och skaffar vår förening ära och berömmelse och sig själva stora ekonomiska bidrag, inte alls är medlemmar i föreningen. Det låter bisarrt. Men detta anses ju ligga i tidens anda. Så mycket förmåner som möjligt

Stockholm den 12 mars 1941
 för Djurgårdens Idrottsförenings Överstyrelse.
 B. F. E. Nordenskjöld
 Ordf.
 Sven Hellborg
 Skattm.
 Torsten Svennberg Hilmer Holmerin
 Revisorer

men så litet skyldigheter som möjligt. Den nya styrelsen får här en arbetsuppgift som definitivt måste få en acceptabel lösning. Jämlikhet är dagens paroll i svenska samhället. Måste gälla alla som har förmånen att representera vår förening.

När det går som mest på tok för våra stora lag finns det alltid några av dem som är mest elaka — det måste finnas såna också — som hittar tröst i eländet med att konstatera att det gör inte så mycket för dom är i alla fall inte medlemmar i vår förening. Dom bär våra kläder mot att de får bra betalt. Så lätt kommer man dock inte ifrån bedrävelserna. Medlemsavgifterna är i detta sammanhang av mindre betydelse. De som har ansvaret för att vi ska leva vidare ser allvarigare på problemen.

Visserligen är det ingenting som säger att Djurgården och andra storklubbar för evigt skall vara stora och leva högt uppe på framgångens vågtoppar, men den dag, då vi inte har en mycket hög målsättning är vår framtid verkligen ett problem. Än så länge har vi råd att ta en och annan näsknäpp förutsatt den leder till eftertanke och skärpning på alla håll och kanter. Vår ishockeybas Arne Grunander uppträdde efter debaclet mot Timrå i

Avskedsblommor till Sven Lindman, när han bestämt att söka sin lycka i den österrikiska fotbollen. Det är Supporterklubben Gunnar Dyvik, som på Råsunda räcker över buketten och önskar lycka till. Bara ett år senare var Sven tillbaka hos oss. Mycket efterlängtat.

höstas med en plåsterlapp över näsan som minne av en puck, som han väl hellre velat se ligga bakom Timrås mål än på sin egen aristokratiska "snäcka". Kanske den pucken kommer att betyda en väckarklocka. Därmed inte sagt att så hårda argument skall vara önskvärda för att påminna oss om att vi i Djurgården har många parter att slåss emot och att vi aldrig får slå oss till ro, om vi ska hänga med i svängarna.

BINGO RÄDDNING I NÖDEN

Normalt är det vår förekomst vid de allsvenska köttgrytorna i fotboll och ishockey som ger oss ekonomisk ryggrad, men i tider som dessa fordras det krafttag ute i alla sektioner för att extraknäcka ihop det nödvändiga kapitalet. I det avseendet har även i Djurgården bingoflugan blivit många fattiga sektioners räddning. Förr var det mest lotterier, tingeltangel av olika slag och vanliga tiggartistor som hjälpte till på ekonomsidan.

Nu är det bingo för hela slanten. Än så länge verkar denna fluga vara livskraftig. Det är bara det att bingokvällarna kräver en stor uppställning av funktionärer och det har ibland haft till följd, att idrottsledarnas jobb att handha träning och matchning måste eftersättas. Fritidsverksamheten, som ger hyggliga extrapengar, har också kommit i kläm. Problemet att få folk till alla mer eller mindre

frivilliga och oavlönade funktionärsjobb ser bara ut att bli större. Den statliga utredningen är ju också inne på tanken att idrottsledarna, som gör det tyngsta och otacksammaste arbetet i en förening, är väl så förtjänta som de aktiva stjärnorna att få pekuniär ersättning. Det blir vad det lider en riksdagsfråga för all svensk idrott. I väntan härpå tröstar vi oss med bingo eller vinner en kaffeburk på något snabblotteri.

ÖVERSTYRELSEN:

FORHÅLLET GOTT TILL "UTRIKES" MAKTER

Sedan årsmötet i fjol har Överstyrelsen verkat och fungerat i denna sammanställning:

ordförande: Carl-Hjalmar Bodman,
vice ordförande: Bengt Jäderholm,
skattmästare: Bo Hedvall,
sekreterare: Karl Liliequist

samt utan särskild funktion men med mängder av uppgifter sig förelagda:

Hilding Lövdahl,
Ernst Nilsson,
Rolf Theblin

samt med Gunnar Dahlfors och Reine Gustavsson som suppleanter.

De ekonomiska frågorna har inneburit ett nästan allting överskuggande problem, men en hygglig lösning har väl i största allmänhet kunnat åstadkommas inte minst genom sektionstyrelsernas förstående inställning till det hårda läget.

I sammanhanget har Förtroenderådet varit inkallat till två möten med Överstyrelsen och närmare orienterats om dessa problem och besvärligheter.

Någon ny årgång av tidskriften Djurgårdaren har tyvärr ej kommit ut ännu, men förberedelserna att fortsätta utgivandet pågår för fullt.

Förhållandet till utrikes makter i form av diverse ilskna konkurrenter både hemma och utomlands har varit gott. Föreningen har bl. a. lyckats köpa hem Sven Lindman till sitt fotbollsstall. Även andra stora köp har kunnat genomföras. Genom aktningvärt stöd från Stockholms kommunala myndigheter i första hand Idrottsstyrelsen och barnavårdsnämnden har många lokal- och hyresfrågor kunnat lösas. På Stadion har vi fått våra lokalteter moderniserade för en summa uppmot 100.000 kronor.

För allt dylikt stöd är vår förening naturligtvis oerhört tacksam. Vi har även ute i föreningens yttersta utposter många givmilda stödjare och gynnare, vilka inte gärna vill synas utåt men som skall veta att vi är dem stort tack skyldiga. Givetvis hör vår kärntrupp i Sällskapet Gamla Djurgårdare till dem som betyder mycket

Kapten på fotbollsskutan: Willy Gummesson. En fighter, som hämtades till storstaden från Saxemara i Blekinge och som snabbt acklimatiserade sig i vår blårandiga familj.

när det gäller att sluta leden samman och slå vakt om våra gemensamma intressen. Även Djurgårdens Supporter Club har betytt mycket i brydsamma situationer och ägnas därför föreningens varma uppskattning.

Mot nya djärva mål

När man blickar tillbaka på det gångna året har det väl inte varit Djurgårdens genom tiderna främsta idrottsår. Men tar man hänsyn till den allt mer mordande konkurrensen och till de allt dyrare

pengar, som varje framgång måste betalas med, finns det anledning slå fast att vi reder oss gott och att Djurgårdsskeppet visserligen då och då får sina törnar för att dock åter segla upp i vinden och ta sig fram mot nya djärva mål. För att nå därhän krävs fortsatt hängivet arbete av oss alla och alltså ytterligare spända krafter från stora som små i den anda som en gång skapat respekt kring vår förening. Och därmed är det dags att låta denna berättelse komma till sitt slut.

KL

Stängd väg mot Djurgårdens fotbollsmål: Björn Jonsson håller undan för AIK:s Bosse Holmberg och bidrar verksamt till att Djurgården även i den här matchen tog bägge poängen.

Flera fotbollsledare

Vid senaste årsmötet i fotbollssektionen utökades styrelsen till 9 man. Motiveringar: det krävs så många nya aktiviteter, vilka tidigare inte ägnats tillräckligt intresse. Naturligtvis är det framför allt den ekonomiska sidan, som föranlett detta val av en mammutstyrelse. Man hoppas också, att penningströmmen i fortsättningen skall vändas till fotbollskassan i stället för ifrån, vilket senare tyvärr varit ett obehagligt faktum under de senaste åren.

Sten Wettebrandt, som återvaldes på ordförandeposten, fick en hel del nytt folk kring sig och dessutom gjordes en genomgripande ommöblering. Till ny vice ordförande upphöjdes Reine Gustavsson, som för något år sedan var kassör i fotbollssektionen för att sedan bli vald in i Överstyrelsen. Efter endast ett par års studier hade han fått en så vidsynt syn över hur Djurgården fungerade i stort, att hans omskolning kunde anses klar. Med en varm rekommendation släppte styrelsen därmed ifrån sig honom med adress fotbollssektionens vice talmansstol.

Helt nytt ansikte i fotbollsstyrelsen: Gunnar B. Jansson, enligt uppgift kallad "Gangstern" från den tid han var junior och försökte komma fram som fotbollsspelare i Djurgården. En tids skridskoåkning i mindre sammanhang nämndes också som en aktiv merit, då hans kapacitet för en post i fotbollsstyrelsen kom på tal. Han invaldes också liksom hela den övriga skaran utan någon opposition.

Två gamla bereddes det också utrymme

KRING BLÅRÄNDER OCH ANDRA

I vår klubblokal på Stadion har vi två styrelserum, ett för Överstyrelsen, ett för fotbollsstyrelsen. Skillnaden mellan de två rummen är att i det ena är det tillåtet att röka, medan det i det andra råder förbud att förpesta luften. Gissa vilken styrelse, som föredrar friskluft? Alldeles riktigt: hos Överstyrelsen röks det inte. Tillfälliga gäster, som glömmer sig och tror att det bara är att trampa på och börjar skicka ut osande moln inne hos oss blir på ett försynt sätt upplysta om att de gått fel och snabbt kan sticka sin väg.

Sekr.

för, Bosse Brattlöf och Affe Lundqvist. Den förra häromåret lagledare, när vi tog allsvenskt guld, den senare en gång i tiden vice ordförande i Överstyrelsen och vid sidan härom med ena foten alltid placerad bland de aktiva grabbarna. Har gått på omskolning i Malmö. Resultatet härav avvaktas med intresse.

INTERNATIONELL KORRESPONDENS

Vi har från Maltas Fotbollförbund erhållit en skrivelse, vars lydelse framgår av bifogad kopia.

Som synes har Djurgården verkligen gjort god reklam för Sverige och svensk fotboll och vi vill med dessa rader bara framföra ett hjärtligt tack för det.

Med vänlig hälsning
För Svenska Fotbollförbundet

Arne Ahlström

MALTA FOOTBALL ASSOCIATION

84, Old Mint Street,
Valletta, Malta
3rd December, 1969

F. C. Djurgårdens visit to Malta

I have the pleasure to send you some information about our 1st Division League Club DJURGARDENS which has been in Malta from the 26th November to the 3rd December, 1969, and during which period they played two friendly matches.

You probably know that they have won both matches 2—1 against Hibernians and 1—0 against Sliema W. We congratulate 'Djurgårdens' and your Association on their fine wins and moreover still we congratulate them on the excellent behaviour both on and off the field of play. Their conduct was exemplary and they

Nu kan Ni ge alla Era strykplagg samma härliga finish som de får på "lämna-bort-tvätten"

Ingenstans är man så mån om hemmets textilier som just i England — det må sedan vara linneskåpets dyrbara innehåll eller familjens alla kläder.

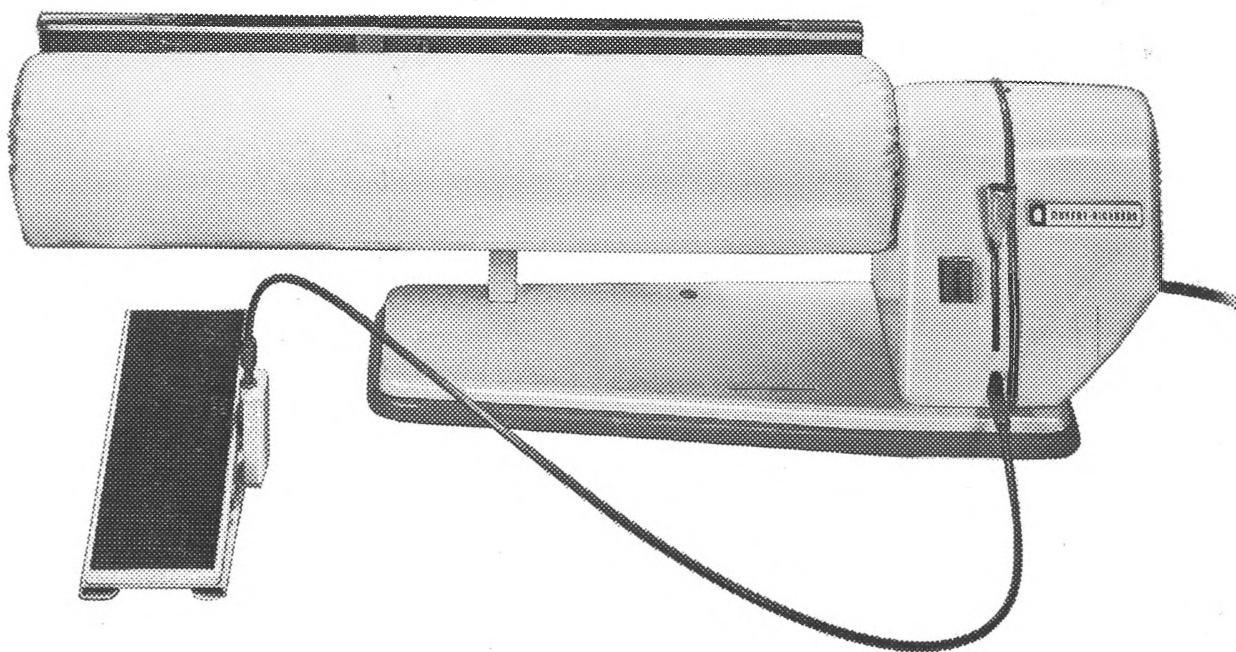
Det vill bra apparater till — mycket bra, till och med! — för att en engelsk husmor ska anförtro vården av hemmets textilier till dem.

Sådana som MORPHY-RICHARDS strykmangel, till exempel — en av de mest köpta i England!

Vill ni också veta hur man får lika härlig finish på alla strykplagg, som man annars bara får på "lämna-bort-tvätten"?

Pröva då en MORPHY-RICHARDS strykmangel!

MORPHY-RICHARDS tillverkar strykmanglar med äkta känsla för textiliernas oskattbara värde — det är därför ...!

Nytt namn för hemhjälp:

morphy richards

Värd sin plats i varje hem!

Säljes i Sverige av

ELECTRIC & MUSICAL INDUSTRIES LTD SVENSKA AB • STOCKHOLM

KRING TRE SOM GATT

Det går hyggligt även för de djurgårdare, som av olika anledningar sagt upp bekantskapen med oss och sökt sin utkomst på andra håll. Tänk bara på vår svenske mästare i tennis, Jan-Erik Lundqvist, som lämnade oss för att sedan och utan att bli miljöskadad spelade sin vita sport i en familje- och sällskapsklubb och gav TV-tiitarna många högtidsstunder i Davis cup. Sedan han mer eller mindre dragit sig tillbaka från tennisen har det gått bra för honom även i det civila livet. Vi i Djurgården är glada för det, ty omgiven av dåliga rådgivare är det inte bara riktiga kungar det gått på tok för.

Även i ishockey har det gått bra för några av våra forna storheter. Det har gått bra för Lill-Stöveln Öberg, som här omåret sökte sin utkomst som spelande tränare i Tranås och därifrån skickade vår ishockeysektion några fläskben. Han skulle enligt en småländsk tidning ha sagt något om att vi inte använde pengarna på rätt sätt. Om han med detta ville ha sagt, att han själv skulle haft mera kosing låter vi vara osagt. Annars anses det i finanskretsar att Lill-Stöveln kan det här med pengar.

En annan puckare går det bra för i AIK... Det gäller Kjell Säfström, som i de svartas kedjor är en värdefull länk. Ibland klistrar man på honom etiketten "känd från TV" med anledning av att han häromåret figurerade i en kurios sammandrabbning mellan AIK och Djurgården och etablerade sig som snuskastare. Tidigare hade man på Johanneshov fått vara med om att publiken i vissa upprörda lägen kastade ut en och annan snusdosa på isen.

När Kjell Säfström i den här matchen åkte på en tryckare mot Thomas Carlsson tänkte han på det i fråga om fina umgängesfasoner ovanliga sättet, att han lät en snusblandad salivstråle gå rakt i nosen på Thomas. Att vår man kom av sig och halvt förblindad inte hade något svar att ge kan man ju förstå. Sedan den tiden går AIK:aren omkring och kallas omväxlande "Prillan" och "Snuskastaren". Det går bra för honom i AIK. Kanske delvis för att motståndarna inte förs sätta emot när han kommer glidande. Risken att få sig en "ljunglövere" mellan ögonen vill man väl inte utsätta sig för.

proved to be very good ambassadors of their Country. We will remember for long their fine sportsmanship and we hope that we have done our best to make their stay amongst us the most comfortable and enjoyable.

Well done 'Djurgårdens'.

Yours sincerely,
FRANK ATTARD
General Secretary

ISHOCKEYPRESIDENT HELGE:

Stjärnkulten passar dåligt i jämlikhetsdebatten

Kampen om idrottens pengar går vidare. Det är många, som vill tycka något i detta känsliga ämne. Ibland tycker man att stjärnorna är värda sin kosing, ibland tycker man att stjärnorna är hutlösa i sina krav. Det enda, som råder en och samma mening kring, är att klubbarna håller på att bli utfattiga...

Ishockeyförbundets bas Helge Berglund tog fram storsläggen för någon tid sedan och tyckte det snart borde vara på tiden med en debatt om jämlikhetsidéer inom idrotten. Alla skall ha lika förmåner var hans tema. Vi har en stjärnkult, som fullständigt strider mot alla jämlikhetsidéer i vårt samhälle, dundrade Helge och fortsatte så här:

Stjärnspelaren vet sin roll och bidrar till att han kan trissa upp priserna vid eventuella övergångar till ny klubb. Många gånger är det klubbledarna som inte förs säga sanningen till honom. Helt enkelt ta i med hårdhandskarna mot stjärnspelarna, som ofta uppträder som vankelmodiga divor allteftersom den ena klubben lovar dem guld och gröna skogar.

Idrottsfamiljen dras med en topp som fixar favörer och därmed går ifrån kamraterna.

Det torde i första hand vara klubbledarna som i sin uppfostrande gärning måste angripa problemet.

Kommentar till dessa svingar av Helge Berglund kom från Bobby Byström i DN:

Berglund slåss för jämlikhet i hockey

Förbundsbasen har gripits av den pågående jämlikhetsdebatten och tar sats mot den, då han lossar en brakande bred sida mot stjärnkulten, vars främsta representanter utan tvekan kan hittas i hans eget Tre Kronor.

Vi har en stjärnkult som strider mot alla jämlikhetsidéer i dagens samhälle, säger han och påstår vidare, visserligen mellan raderna, att ässen pungslår klubbarna ända till fattigdom. Och då presidenten utslungar det måste det väl vara sant.

Jag förstår vart han syftar. Han vill stoppa den allt vildare dansen kring guldkalven. Det är förstäligt men jag tycker att hans knölpåk träffar fel skalle i första svingen.

Han borde i stället ha siktet mot klubbledarna eller vissa klubbledare. De och inga andra har i en begriplig strävan att lotsa sina lag till framgångar skapat dagens situation.

De har gett spelarna ett handtag och märkligt nog har dessa fattat det. Med bägge händer. Dumheten har alltså sin gräns...

Berglunds nya djärva mål lär vara ouppnåeligt. Inte ens i Sovjet, jämlikhetens stamort på jorden, är hockeyspelarna jämlikar. En världsmästare premieras högre än en man i den grå massan.

Vår hockey får nog nöja sig med att följa de riktlinjer samhället drar för att uppnå mest möjliga jämlikhet. För tillfället sker det tydligen smidigast skattevägen. Och inkomst av idrottsutövning är skattepliktig.

Antingen får förbundsbasen nollställa hockeyn och börja om från 1920 eller så tvingas han medverka till att höja skattemoralen för att vinna jämlikhet i takt med tidens krav.

Vilket företag är lättast, broder?

BREV FRÅN EN SUPPORTER SOM FYLLER 95 ÅR 1970

Kera Djurgårn.

Jag har hållit på Djurgårn ända sen 1890 när ni var nya. Jag var då 15 år. Nästa gång fyller jag 95. Så det kan så ske att jag ej får se er en höst till.

Därför skulle det vara så roligt för gubben om ni tog allsvenskan en gång till nu i vår. Sen några år tillbaka är det så säl-

lan jag ser er kicka boll för det har blivit så kallt nu för tin. Och så spelar ni ju på kvällarna i lampsken. Om man skall gå så skall det vara söndagseftermiddag och soligt.

Men jag följer ändå med er i tabellen i tidningarna. Och så ser jag TV hos min son. Dra nu plösen över alla lag så skulle ni göra gubben så gla.

Sköt er nu pojkar och lycka till tycker

gubben Gustaf

Betald Annonssplats*

* På den här byrån är alla reklamproducenter AIK:are, Hammarbyiter m.m.
Utom vaktmästaren och Verkställande Direktören.
Dom har expedierat och beställt den här annonsen.

Stockholm: Vasagatan 11, 111 20
Göteborg: Sten Sturegatan 4, 401 10
Malmö: Slussgatan 25, 211 30

Snudd på SM-plats

Sektionens medlemsantal har varit oförändrat 24 stycken, varav 19 aktiva. En av våra skickligaste spelare — Christer Öhrman — lämnade oss tyvärr till förmån för en konkurrentklubb, men vi hade lyckan att få ett lovande ämne i vår nytillkomne medlem Claes Christiernsson.

Sektionen har under året haft tillgång till träningsbanor i förhållande till antalet medlemmar p. g. a. att ett nytt avgiftssystem infördes. Tyvärr tilltog ej träningsfliten som hoppats, men under slutet av säsongen noterades ett glädjande utbyte under träningsstid med tvillingklubben AIK och ett lovande samarbete tog sin början därmed.

Säsongen som har gått var den sjuttonde i sektionens historia.

I seriespelet har sektionen endast kunnat delta med lagen i div. I resp. div. II, vilka efter en trevande inledning till slut lyckades att hålla sig kvar i respektive division.

Tävlingssäsongen i övrigt artade sig till en av de bästa hitintills, med seger i den inledande tävlingen och med huvudvikten på segern i Kronprinsens Kanna och den hedrande andraplatsen i Norrköpingstävlingen. I de flesta andra tävlingarna uppnåddes goda resultat. Två av DM-lagen kom så när till finalspel, men räckte ej till i kampen om SM-platserna, vilket kvarstår som det mest svåruppnådda av sektionens mål. Receptet härför är troligtvis permanenta lag i såväl tävlings- som träningsspel.

Om goda figurspelare var det ont ända tills Ulf Seligson tog fram storspelet på KM-figuren. Med sin fina serie på 40 poäng satte han ett nytt snyggt klubbrekord, vilket även gav honom första in-teckningen i den av ÖS skänkta stenen.

Ulf Lagerbäck

MERA CURLING

Djurgårdens curling syns även i landsortstidningarna.

Vi läser således Norrköpings Tidningar/Östergötlands Dagblad och hittar över nästan en helsida en bild av dramatiken i slutspelet. Där står att läsa, att "Ulf Lagerbäck lägger ner hela sin Djurgårds-själ i lagets sista finalsten i de stora Norrköpingstävlingarna i Idrottsparken".

Nässjö lyckades dock rädda sig med ett nödrop.

Koncentration, Motion, Avkoppling — SPELA CURLING!

Ur regelboken:

"Curling ger motion och spänning. Den kräver sammanhållning och koncentration. Målet är segern. Men segern skall vinnas i idrottslig anda och det är självklart att god vilja, kamratskap och ett sportmannamässigt uppträdande skall iakttagas av spelaren..."

Eftersom förra berättelsen slutade vid årsskiftet 67/68, kommer denna att omfatta resterande en och en halv säsong.

Första större tävling 1968 var Nordic Bonspiel i Tällberg där 44 lag startade. Djurgårdslaget med kapten Ulf Lagerbäck, Tommy Lagerbäck, Widich Ferlander och Kjell Strömdahl hade stora svårigheter med morgonpassen men presterade desto bättre spel på eftermiddagarna och i synnerhet då i sista matchen mot Ludvika. Vi låg under med 11—6 inför sista omgången varför vi var tvungna att ta minst 6 av 8 möjliga poäng för att vinna. Hör och häpna, vi gjorde en "full hand" och vann alltså med 14—11.

Detta är en bedrift som händer betydligt mer sällan än hole-in-one i golf, varför händelsen även uppmärksammades i curlingtidningen trots vår 15:e plats sammanlagt. Säsongen fortsatte med en 1:a-placering för lag Kindblom i Hagas jubileumstävling C-grupp, seger för lag Öhrman i Engelbrekts CK:s tävling och en 4:e plats i avslutande Barracuda Cup.

Under sektionens 17:e säsong har följande resultat nåtts i de större tävlingarna:

lag Strömdahl 3:a i Tee Cup (B-tävl.),
lag Lagerbäck 2:a i Stallishandicpen (C), och så sektionens två största meriter genom lag Lagerbäck's utmärkta andraplats i den stora Norrköpingstävlingen och lag Strömdahl's seger i Kronprinsens Kanna!

I seriespelet lyckades klubben behålla sina lag i resp. div. I och II.

Sektionen har genom sina framgångar ytterligare avancerat mot elitskiktet i Svensk curling och har som mål under de kommande säsongerna att dels hävda sig i DM-prislistan och därigenom få möjlighet att delta i spelet om SM-bucklan — vilken ger representationsrätt i VM — och gärna lägga en serieseger till pris-samlingen.

Detta hoppas vi kunna genomföra genom ytterligare aktivisering inom sektionen med träningsmatcher mot andra klubbar och som vi hoppas genom flera nya spelare — både rutinerade och nybörjare.

Alltså, du som tror att du skulle kunna passa in i vår sektion, kontakta gärna Ulf Lagerbäck (tel. 61 35 93) för erhållande av information.

Tjinge-ling, kuckelimuck, la-la-la!

Ulf Lagerbäck
Sekreterare

SKIDOR

DE GAMLA bäst i skidspåren Tommy Karlsson hopp i backe

Så är det då åter dags att kasta en tillbakablick på den gångna säsongen. Aktiviteten i längd har väl inte varit den allra bästa, medan däremot i backe har vi kommit tillbaka så smått. Vi väntar fortfarande på en backe av klass, så att våra hoppare kan få visa sin klass, och få den träning som behövs.

Längd:

Vi har inte gjort något större oväsen av oss, och längdåkning tycks falla i någon sorts dvala. I klubbmatcher mot Ekerö och Spånga fick vi rejält med stryk. Mot Kungsängen vann vi i första mötet,

och där triumferade Bertil Vedin individuellt. Han vann med minsta möjliga marginal 1 sek. I returmötet sedan fick vi lida ett bittert nederlag.

I en fyrklubbsmatch mot Klemm, Godtemplarna och Årsta lyckades vi endast besegra de sistnämnda. Under DM-tävlingar förde vi en anonym tillvaro, och det tycks tydligen dröja, innan vi når en framskjuten plats här.

I Vasloppet ställde vi upp med ungefär samma antal åkare som föregående år, d. v. s. mellan 20 och 30 st. Här blev Ivan Borg åter bäst av de våra, och endast fyra man klarade medaljen.

I KM på 15 km. triumferade Arthur Ne-

veling med Verner Höglund på andra, och Bertil Eriksson på tredje. Bara "gamlingar" alltså. Undertecknad råkade gena någon kilometer, och fick så bra tid, att ett otvivelaktigt uteslutande förpassade mig bort från prislstan. På 30 km. visade Arthur åter att gammal är äldst. 50 km vanns av Bertil, med Ivan på andra och Arthur på tredje plats.

Det har väl inte skrivits så mycket positivt här om längåkningen, men för att vi inte alldeles skall gå under jorden, fordras krafttag för att vi skall kunna hålla igång på allvar.

Backe:

Här har vi litet mer glädjeämnen att redovisa. Vi har ju under säsongen fått ett par nyförvärv i Tommy Karlsson från Kiruna, (Lill-Holgers bror), och Matti Kaseva från Finland, som bl. a. varit finländsk juniormästare.

Tommys första tävling i vår dräkt slutade med en fin tredje plats i Lycksele, och i en deltävling i Nationella backhopparveckan i samma backe blev han tvåa. Sammanlagt i backhopparveckan blev Tommy sexa.

I Stockholms Cup som omfattade tre tävlingar belade Matti en hedrande andra plats, och Lasse Häglund en fin tredje plats. Toivo Laurén blev här tvåa, i oldboysklass. Toivo vann förresten ett par tävlingar här i Stockholm i sin klass, så takterna sitter tydligen fortfarande kvar.

Till Svenska Skidspelet i Falun åkte två man. Tommy som hoppade för landslaget belade en trettonde plats. Lasse H. klarade tyvärr ej kvalificeringen.

I SM som gick i Filipstad hade vi fyra hoppare med. Vi hade väl vissa chanser att konkurrera i lag med Friska Viljor och Kiruna, men därav blev intet. Tre man föll bort i kvalet, och kvar blev bara Tommy K. och han hamnade på 40:e plats.

Så i år blev vi definitivt inte bästa Stockholmsklubb under SM.

Tommy representerade Sverige i en tävling i Grenoble och gjorde bra ifrån sig. Det är ju ett tag sedan vi hade någon hoppare i landslaget, som förr nästan bara bestod av djurgårdare.

I DM gjorde vi rent hus, och vann såväl individuellt (Genom Lasse H.) som i lag, så dessa titlar prenumererar vi fortfarande på.

Som sagt i backe ser det väl ljusare ut än på länge, och i bakfickan har vi ännu ett nyförvärv som om allt går i lås skall hoppa för oss nästa säsong.

Vi skall då visa framfötterna ordentligt, och bara hoppas att det framgår att vi måste få en riktig backe i Stockholm.

Ingemar Sundberg

Det har varit barkbrödstider...

TITT I GAMLA PROTOKOLL

Även om vi ibland har det rätt smått om pengar i vår förening har det funnits tider, då kassorna stått alldeles tomma och då vi fått närmast tigga oss fram. Säkerligen likadant i många andra föreningar. Idrotten har väl från sin första början tyngts av skulder och fått lära sig att leva med åtdragen svängrem.

Resebyråer, sportaffärer, hotell, restauranger och andra företag, som idrottsklubbarna är i ständig kontakt med, har också fått vänja sig vid att de flesta klubbar är dåliga betalare och därför måste ha långa krediter. En välvillig inställning till klubbarnas ekonomiska bekymmer har också alla dessa företag visat. Annars kanske mer än en klubb måst slå vantarna i bordet och begära sig i konkurs.

Hur besvärligt forna tiders ledare haft det att ordna behövliga kontanter kan man finna i gamla protokoll. Jag har suttit och bläddrat i några sådana protokoll från den tid, då Nils Adolf Hedjerson och Bertil "Nocke" Nordenskjöld såsom ordförande var ansvariga för att Djurgårdens skuta gungade vidare.

På sin tid hade Djurgården sitt hem på Tranebergs idrottsplats, som vi senare avträdde för 5 000 kr. till Stockholms stad, som behövde området för att bygga hyreshus. Där är en lekpark just nu, och "vår" gräsmatta ligger alltjämt kvar.

Vi dyker rakt in i protokollen och saxar några frågor och beslut.

Hyr ut pianot...

Åt hr Konrad Johnson uppdrogs att undersöka möjligheterna för uthyrande av föreningens piano under vintermetoderna.

(Hellre än att det stod till ingen nytta menade styrelsen i sitt letande efter inkomstmöjligheter den 11/10 1926).

En hemställan från medlemmen Karl Lindh att på föreningens bekostnad få representera i Vasa-loppet avslögs. (8. 3. 27 — samma år "firade" hedersmärket 20-årsjubileum, vilket man celebrerade med att vid årsmötet dela ut 20 sådana märken).

Fram med kalkarna!

Åt hr N. Nordberg uppdrogs att göra en inventering av föreningens kalkförråd liggande vid Rosendal (27. 3. 27).

(Tydligen åkte vi rodel på den tiden — en upplysning av intresse i och med att vi sedan några år tillbaka har bobsleigh på vårt program).

★

Invoterades som ständiga medlemmar fröknarna Inga Gentzel och Elsa Haglund, vilka vid kvinnliga SM erövat mästerskap (7. 11. 27).

Till hr Erik Thorén beviljades ett anslag å kr. 30: — för utfört arbete inom boxningssektionen, detta under förbehåll

att Thorén benyttjade anslaget till lösande av ständigt medlemskap (7. 11. 27. — Knepiggt sätt att ordna det ekonomiska...).

Det gick inte...

Med anledning av att N. N. vid redovisning över under sommaren inkasserade medlemsavgifter på kr. 50: — lagt ett kvitto på samma belopp som inkasserarvode uttalade ÖS ett enhälligt ogillande av handlingssättet (9. 3. 32).

★

Såsom erkänsla för förtjänstfullt instruktionsarbete i gymnastik beslöts att tillerkänna Carl Erik Lundberg ständigt ledamötskap.

Rapporterades att de utsända kravbrev på resterande medlemsavgifter distribuerats till 216 medlemmar. Endast en av dessa, teaterdirektör Edvin Janse, hade hörsammat uppropet och inbetalat ständigt avgift, 30 kronor.

Som emellertid direktör Janse blott några få dagar efter inbetalningen avlidit, hade sekreteraren av beloppet anslagit 20 kronor till en krans till bären, vilken åtgärd godkändes. (22. 3. 32).

Låna oss en slant...

Då föreningen med anledning av avbetalningen å reversen med Bröderna Sandström (200 kr. + ränta) samt dels för en del andra oundgängliga utgifter vore i behov av minst 500 kr., uppdrogs åt hrr ordföranden, skattmästaren och vice skattmästaren att underhandla med Brottningssektionen om ett uttag av nämnda belopp å sektionens bankbok.

(15. 1. 32).

★

Antecknades att föreningens lottsedel till penninglotteriets januaridragning icke lämnat någon vinst. En ny lott till dragningen den 15 februari hade inköpts att förvaras av hr Bertil Carlsson. (28. 1. 32).

★

Skattmästaren meddelade, att ett nytt

lån på 500 kr. upptagits hos Brottningssektionen.

Uppdrogs åt ordföranden att underhandla med Brottningssektionen att av dess vinst å de senaste internationella tävlingarna utfå 1 000 kr. till bestridande av trängande löpande utgifter. (Som synes stor bokstav för Brottningssektionen — det gällde att visa sin vördnad för en sektion med kontanter...). (9. 2. 32).

Hr Einar Olsson anhöll om mötets uttalande för att styrelsemedlemmar icke skulle utan ÖS:s beslut äga rätt att föra tidningspolemik beträffande föreningens inre angelägenheter. Hr Olssons framställning bifölls av mötet. (30. 3. 32).

★

Beslöts anskaffa c:a 30 kbm. jord samt erforderligt gräsfrö för fotbollsplanens på Traneberg. Anslogs härför 500 kr. (20. 4. 32).

★

Skattmästaren rapporterade, att alldenstund endast omkring 10 kbm. jord behövt anskaffas, kostnaden för Tranebergplanens omläggning inskränkt sig till 170 kr.

Beslöts att efter undersökning låta reparera föreningens gräsklippningsmaskin, eventuellt att inköpa en ny maskin. (30. 5. 32).

Amatörbestämmelserna . . .

Ansökningar från fotbollsspelarna Harry Andersson om 250 kr. för tandreparation och Henry Hagelin om förskott på 50 kr. å dagtraktamenten för vårmatcher samt av Herman Nordgren om lån på 50 kr. avslogos dels av kostnadsskäl dels såsom stridande mot gällande amatörbestämmelser. (19. 12. 34).

Åt skattmästaren uppdrogs att ännu en gång skriftligen avkräva hr Rudolf Kock redovisning för 1933—34 års bandyomkostnader. (14. 1. 35 — i de följande protokollen hittar man inget besked att "Putte" Kock kom med någon redovisning).

★

Medlemmen Harry Andersson beviljades på skriftlig framställning utträde ur föreningen och meddelades tillstånd att, efter Svenska Fotbollförbundets medgivande, från och med vårsäsongen representera Sandvikens IF i fotboll. (21. 2. 35).

Ur vårt historiska arkiv:

En avgående ordförande, Sven "Tattar-Lasse" Larson hyllas efter 10 års ledarskap i samband med sin avgång och har i soffan fått ta plats mellan skönheter Anna Dettner och Ulla Andersson ("Grevens" syster). I soffan finns från vänster även Ake Dunér, "Nocke" Nordenskjöld och Calle Sundholm. Uppklättrade utefter väggarna hittar man från vänster Stig Hammar, Gunnar Rinman, Kalle Liliequist, Ingvar Norén, Karl-Erik Nordlund, Erik Extergren, "Nobben" Nordberg och "Knutte Knopp" Westman.

Palmarna slår till i boxning

Vid föreningens årsmöte 1968 erhöll Bertil Ahlin och Sigge Bernhardt föreningens bronsmedalj och Ingemar Johansson föreningens hedersmärke efter 10 års medlemskap. Bosse Grebbert erhöll diplom och ständigt medlemskap för sitt svenska mästerskap 1968. Kurt Hammar fick under säsongen Svenska Boxningsförbundets diplom. Vid Stockholms Boxningsförbunds årsmöte erhöll hrr Bertil Ahlin, Gerhard Carlsson, Thore Starck och Carl Gunnar Palm deras diplom.

Vår träningslokal har blivit reparerad av fastighetsägaren för första gången sedan 1944. Tyvärr har några av våra medlemmar, aktiva och passiva varit dåliga betalare av medlemsavgifterna till föreningen. Dessa medlemmar som känner på sig att de inte betalat sina avgifter anmodas att göra detta omedelbart. Styrelsen får be om en bättring till kommande år. Som bekant har överstyrelsen beslutat att de medlemmar som ej betalat tidigare eller innevarande års medlemsavgifter få ej ifrå-

gakomma för utmärkelser av föreningen. Genom denna bestämmelse kan vi ej belöna alla våra aktiva medlemmar för deras sportsliga meriter under verksamhetsåret.

Sportsligt har verksamheten varit både på gott och ont. Vi hade vid säsongens början många nya och även "gamla" pojkar men tyvärr har de försvunnit en efter en. Vad orsaken varit vet vi ej.

En av våra bättre boxare är Carl Axel Palm som mest kallas för Putte. Han tog SM 1969 i fjädervikt och i sin finalmatch gjorde han en av de bästa matcherna på de senaste 15 åren. Genom detta mästerskap blev Djurgårdens IF bästa klubb genom tiderna i SM i boxning.

Han har gjort 24 matcher under säsongen. Därav 4 landskamper för Sverige och 1 för Finland. Efter sin match i landskampen mot Sovjet—Lettland blev denne lille man "stor grabb", den första sedan "Benet" Ahlins tid.

Dessutom har han representerat Sverige

Putte Palm glänste

Putte Palms senaste framträdande i ringen gav honom fina recensioner. Bl. a. den här i DN:

Carl-Axel Palm med det skräckinjagande smeknamnet Putte var ensam vörd entrén för de 2328 som såg Sverige slå Finland med 7-3 i boxning i Eriksdalshallen. I tre sprakande ronder fick han revansch för sina två tidigare nederlag mot Jouko Lindbergh, som också boxades utmärkt.

Boxningsordföranden Harry Holmberg deklarerade efteråt att detta var hans lyckligaste dag:

— Tänk att slå Finland så klart inför den största publik vi haft på många år. Och vilken fin boxning sedan! Nu kommer säkert publiken tillbaka.

Boxningsbasens entusiasm över fin boxning är 100-procentigt förstälilig när det gäller Putte Palm, men mindre självklar för övriga matcher. Putte hade en sådan där kväll när allt tycktes stämma — sladen egna garden var nära nog perfekt. Den kom med precision och snabbhet och Därtill fördes matchen i ett mycket högt tempo.

Speciellt i första rondan var takten maximal, uppdriven av finländaren som gick hårt på offensiv. Detta passade den tekniske Djurgårdaren utmärkt, som råkade hem massvis med poäng på sina kontningar. När Putte i de två sista ronderna gick på offensiven var han inte riktigt lika bra. Lindbergh blev aldrig groggy men klart besegrad.

Skrämmande kontrast

— Min bästa match någonsin? Nej, jag har nog gjort en eller två bättre, menade Putte som sade sig ha haft kännning av sin handledskada i första rondan men sedan glömt bort besväret.

i Manusacupen i Rumänien, OS i Mexico, NM i Oslo där han blev 2:a och nu senast EM i Bukarest.

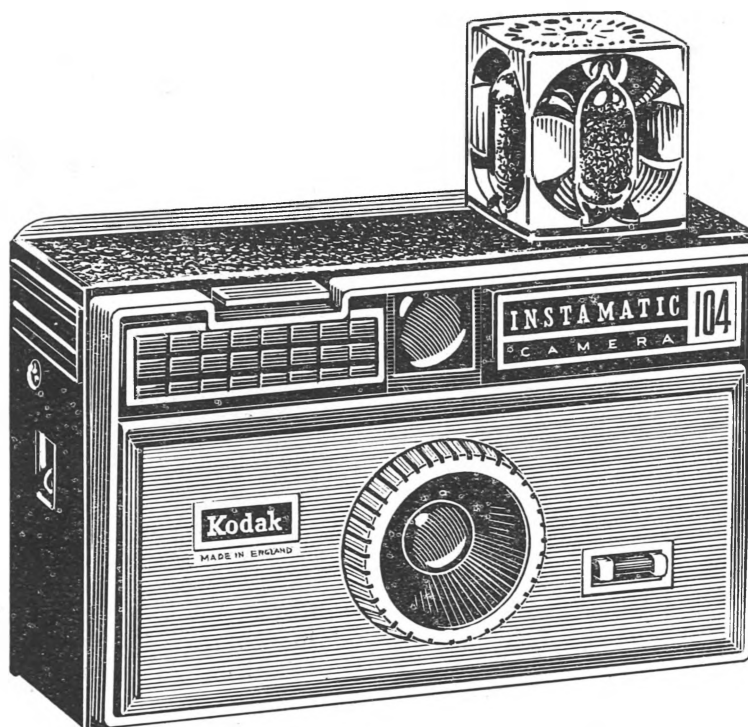
Hör nu alla aktiva grabbar som vill komma ut och tävla som Putte.

Det är mycket jobb bakom dessa resor. Putte tränar minst 5 à 6 kvällar, ibland 7 kvällar i veckan, och gör ni detta också så kan vi lova resultat. Men till Putte vill vi alla i styrelsen och även föreningen bara önska honom bättre tur med domarna till kommande säsong.

Av våra pojkar är Yrje Viinamäki och Hano Lassila två som kommer att höra av sig i ringen till kommande år så träningsvilliga som de är.

Nu hoppas vi i styrelsen att alla lägger in ett extra kol eller två till nästa säsong och visar att vi är Djurgårdare och att vi är bästa klubben genom tiderna. Vi hop-

Snabbkamera med inbyggd blixt - bara titta och trycka

öberg

S:t Eriksgatan 31
Biblioteksgatan 12
Nybrogatan 45

Vällingbyplan 20
Drottninggatan 15
Götgatan 37

Hornsgatan 62
St. Mossens backe 14

pas att Carl-Åke Palm kommer tillbaka efter sitt sabbatsår för sin ryggskada och att även Bosse Grebbert kommer igen.

CARL ÅKE PALM, är född den 14/10 1947 och f. n. studerande.

Han började boxas vid 10 års ålder i Djurgårdens IF.

Under åren 1962-68 har han varit inbjuden till amerikanska armén i Tyskland för träning under minst 1 månad.

Gjorde 10-tal uppvisningar före 16-årsåldern, började tävlingsboxas den 2/11 1963. Tog JDM 23/2 1964 i lättvikt, blev 2:a i SNBM 8/4 1964 i lättvikt. 3:a i SJM i lättvikt 28/12 1964 och 29/12 1965, samt blev 2:a i JSM i lätt weltervikt 30/12 1966 och 3:a SM 20/2 1968 (där han fick lämna w. o. på grund av ryggskada). Han har mött bl. a. polacken J. Keidrowski som han vann över, amerikanen Charles Taylor som hade följande meriter: 2 USA-europamästerskap, 2 USA-armémästerskap, 2 USA-militärmästerskap, 1 USA-mästerskap.

PUTTE PALM är född 20/9 1949, posttjänsteman. Började träna boxning vid

4 års ålder, under åren 1962-63 har han varje år tränat minst 1 mån. vid USA-armén i Tyskland, gjort ett 15-tal uppvisningar före 16 års ålder, började tävlingsboxas 29/10 1965, tog JDM i bantam 27/2 1966, SNBM, i flugvikt 27/3 1966, JM i flugvikt 30/12 1967 och SM i flugvikt 21/2 1967, blev SM-2:a i bantam 21/2 1968 samt tog SM i fjädervikt 25/2 1969. Debut i landslaget 16/10 1966 i flugvikt mot Ulf Danielsson i Pressen-Landslaget, har därefter gjort över 20 landskamper för Sverige samt 1 för Finland mot Turkiet, har deltagit i 2 NM och blivit 3:a 1967 och 2:a 1969, varit svensk representant i OS i Mexico och vid EM i Rumänien. Alla mästerskap som gick att ta tog han med början vid 16 års ålder och avslutade med SM vid 17 år, landslagsdebut vid 17 år. Som OS-deltagare var han 19 år, blev samtidigt stor grabb och med detta har han kopierat sin store idol och klubbkompis Olle Tandberg.

Han har gjort 80-talet matcher vunnit över 50, bl. a. över ryssen Sigismund Jasinskis.

Har själv aldrig förlorat på knockout.

Boxning – en kul sport

Thore Starck säger ifrån...

Boxningssporten är en av världens äldsta sporter. Redan de gamla grekerna idkade boxning under vissa tävlingsformer. Denna flertusenåriga sport har under en lång följd av år utsatts för mycken kritik, ibland vederhäftig men oftast har den varit slagen under bältet. De som känner till sporten minst och som kanske aldrig sett en match, vet alltid hur det skall vara och inte vara. En del av dessa "förståsigpåare" vill beröva boxningen det lilla stöd vi har från statsmakterna, vill beröva tusentals svenska ungdomar den fina fritidssysselsättning som träningen innebär, beröva dem den stimulans som tävlingar innebär, med trevliga resor och ett gott kamratskap. Detta i en tid då allt för många ungdomar klagar över att de ej har något att syssla med. Det görs inget för oss, brukar det heta. Stoppa boxningen och ännu flera ungdomar kommer att vandra omkring på gatorna.

Boxningshatarna pekar alltid på de skador som kan uppstå på de aktiva. Men säg den sport där det inte inträffar skador. Under Mexico-olympiaden såg man i TV hur en gymnast fick bäras ut på bår och då framhålls alltid gymnastik som något enbart främjande för kroppen. Man måste dock i ärlighetens namn erkänna att det finns en del boxare som fått bestående skador, men dessa är nästan uteslutande f.d. professionella boxare och då får man betrakta detta som en yrkesjukdom.

Akademiker

Yrkesskador förekommer överallt. Tag t. ex. en plåtslagare som ramlar ner och skadar sig, inte finns det krav på att förbjuda det yrket därför att det finns risk för att flera kan röna samma öde.

Varför talas det aldrig om dessa tusentals boxare som inte har tagit någon skada av sin sport? Vi har inom vår sektion många grabbar som klättrat högt på samhällsstegen, som avlagt höga akademiska examina och som på detta sätt bevisar alla belackare att de har fel som påstår att allt förnuft och förstånd bankas ur skallen på en boxare.

Har aldrig en boxningshatare funderat över hur det är att utöva boxning? Först måste man träna mycket och målmedvetet. Det gäller inte bara kunna slå så stickor och strån ryker, hela kroppen måste vara genomtränad, smidig i höfter och axlar, god balans och inte minst, man måste kunna förflytta sig med en dansörs ledighet. Att hoppa omkring som en kråka kommer man inte långt med.

Lämnad ensam...

När så en grabb är färdigtränad och klar för en match, lämnas han ensam i ringen med sin motståndare. Han är då helt utlämnad att klara sig på egen hand, i motsats till utövare av lagidrotter som

Får vi inte välja längre?

Inför justitieminister Herman Klings försök att stoppa all boxning helt, ställer man sig frågande:

Är boxningen en samhällsfara?

Dessa ungdomar som tränar och skaffar sig en fin kondition, som stärker sin kropp och som goda sportsmän, skall dessa stoppas och jagas ut på gatorna? Finns det inte tillräckligt med elände där för ut? Boxningsbelackarna säger att det finns andra sporter att syssla med. Visst finns det många sådana. Men en som gillar Bach kanske inte vill lyssna på Beatle. En som gillar boxning kanske inte gillar någon annan sport. Håller vårt samhälle på att bli diktatoriskt? Där det bestäms vad vi skall tycka och tänka och vilka fritidssysselsättningar vi får och inte får utöva. Är det inte individens ensak att välja, om han vill ta risken att få några skrämor i skallen som bara han, i så fall, kan ha ont av och inte samhället?

Tag t. ex. två av Djurgårdens stora boxare, Nisse Ramm och Olle Tandberg. Om dessa grabbar har fått något men av boxningen, så är det deras ensak.

alltid har den chansen att kompisarna kan rätta till där han felat. Man ser heller aldrig en boxare begå några svårare regelbrott, som t. ex. en ishockeyspelare som under en match börjat att idka "boxning" med en motståndare. För att begå ett regelbrott av samma grad skulle väl en boxare sparka sin motståndare, men det gör han inte. Tydligt är att en boxare är mera dicerplinerad än många andra idrottsmän.

Under en boxningsmatch råkar många grabbar ut för snytingar som gör honom fly förbenad men han måste behärska sig, tänka på reglerna, respektera dem, och

SCHYSTITIE OMBUDSMAN...

Ur DN:s "Motroten"-spalter klipper vi detta inlägg av Ingemar Wizelius:

På tal om sport. Det var en väntad knockout när yrkesboxningen fälldes av riksdagen i förra veckan. Övrigt var däremot den råsp som f. d. justitieministern — enligt kvällstidningarnas ring-sidereferat — mättade mot f. d. världsmästaren Ingemar Johansson: "Den anmälan som har gjorts mot mig till JO visar att den som har gjort den har drabbats av följder av sin tidigare yrkesutövning".

Den politiska yrkesboxningen har tydligen sina risker, den också. En politiker blir inte så lätt diskvalificerad, och då kan det vara frestande att slå under bältet. Det måste man väl i rättvisans namn ändå försöka förstå. Men att just en justitieminister, låt vara avdankad, skall vara ojust. JO borde kanske vid sin sida ha också en schystitie ombudsman.

Dom arbetar, betalar sin skatt, håller sig fortfarande i fin form med träning, m. a. o. är de mycket goda medborgare, liksom tusentals andra f. d. boxare är. Varför skall då boxningen förbjudas?

Något ruttet...

Vid all propaganda mot boxningen skall alltid några enstaka fall påpekas, dom som fått men av boxningen, men varför visas inte dessa tusentals grabbar upp som gjort massor av matcher men inte fått några sviter?

Som jämförelse skulle man kunna tänka sig, att i en nykterhetsdebatt ställa upp det värsta fyllo som finns och säga, att så blir man om man dricker sprit. Skillnaden är den att den som dricker mycket sprit blir ett svårt problem för samhället, med skilsmässor, brott och olyckor samt inte minst en dålig hälsa och kondition.

Men att förbjuda all spritförsäljning har ingen tänkt sig.

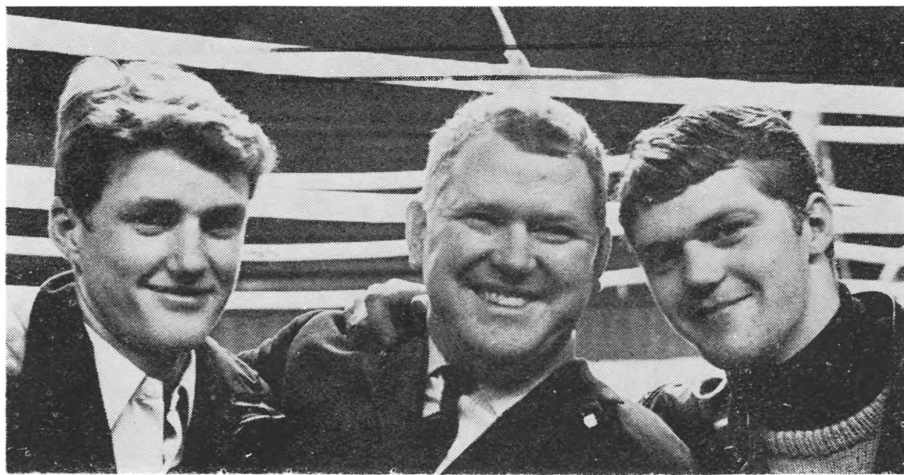
Det är något ruttet med Danmark, har Hamlet sagt, det är tydligen lika illa med gamla Svedala. T. S.

att vara gentleman. Är inte detta ett bevis på boxningens fostrande syfte?

Kärringar svamlar

Det fordras betydligt större mod av en boxare att gå upp i en match än av dessa "kärringar" i långbyxor som i riksdagen står och svamlar på tomgång om boxning. Har dessa herrar inga större problem att kämpa med än att förfölja en liten del av vår vältränade och friska ungdom? Det finns fruktansvärt många och stora samhällsproblem som borde få dem att satsa all sin ev. energi på.

Många ungdomar har säkert nytta ute

Här var det Palmar för hela slanten. Pappa Carl-Gunnar Palm tar fram stora smilet omgiven av sin boxande söner Carl-Axel "Putte" (till vänster) och Carl-Ake.

i livet av att de fått lära sig boxningens stränga regler, fått lära sig att möta motståndaren—motgångarna, ensam, utan att någon håller honom om ryggen. Detta är något som man önskar att många ungdomar skulle få lära sig, istället för som nu bara kräva att samhället skall göra allt för dem.

För mycket välfärd?

Men tyvärr är inte frekvensen av besökare i våra träningslokaler som man önskar. Kan det vara "kärringsnacket" i riksdagen och i en del tidningar, som påverkat ungdomarna? Eller kan det vara den vanliga syndabocken välfärdssamhället?

En vanlig företeelse, som kanske inverkar på all svensk idrott är, att när en grabb kommit upp i 15-årsåldern så skall han ha en moped. På denna moped tillbringar han sedan hela sin fritid. Det är väl under denna tid han skall skaffa sig lite spänst i benen, men den enda motion dessa ben får är väl när han någon gång skall bromsa.

Hur ser då dessa mopedåkande ungdomar ut? Sveriges ungdom, dess framtid. Jo, dom påminner allt för mycket om den omtalade potatissäcken med fjolårets skörd. Hängiga, kutryggiga utan hållning och spänst.

I sanning en dyster framtidsutsikt för svensk idrott överhuvud taget. Glädjande nog finns det ungdomar som använder mopeden som fortskaffningsmedel, inte till leksak, för att komma till träningslokalerna.

Det är dessa ungdomar som vi tror och hoppas på.

Thore Starck

En träff i boxarlägret Guld åt Putte från Gamla Djurgårdare

Enligt Sällskapet Gamla Djurgårdare var 1969 års förnämsta Djurgårdsprestation den som boxaren Carl-Axel "Putte" Palm gjorde, när han vann SM i fjädervikt. Den bedriften innebar samtidigt, att Djurgården fick sin 51:a SM-titel i boxning. Tidigare låg Djurgården och Linnéa lika med vardera 50 SM-tecken, men nu gled Djurgården förbi och är därmed landets främsta boxningsklubb genom tiderna.

För att vi skulle bli det behövdes att "Putte" Palm hade sin vackra dag och blev svensk mästare. Det var dock ingen tillfällighetsseger. Hela säsongen 1969 bedömdes han som landets skickligaste boxare, vann sina landskamper och framträdde i alla ringar som den borne teknikern. Allt detta bidrog till att Gamla Djurgårdares styrelse utnämnde honom som föreningens förnämste tävlingsrepresentant och skänkte honom den för detta ändamål instiftade förtjänstplaketten i guld.

För att riktigt celebrera tillfället skedde utdelningen på klassisk mark, på Skansen på Djurgården, dit Gamla Djurgårdare bjudit in sina medlemmar tillsammans med boxningssektionens styrelse med pappa Carl-Gunnar Palm i spetsen.

Hans Garpe höll som alltid ett inspirerat anförande och prisade guldmannen — den 4:e boxaren som under årens lopp fått ta emot plaketten — och ovanpå det svarade "Puttes" pappa med en lång skildring av boxningens historia från långt före Kristus och fram till modern tid med sonen "Putte" som dagens man.

Det diskuterades sedan i sällskap med ärtsoppa med varm punsch och plättar med varm hjortronsylt om vad som hänt i riksdagen samma dag. Då hade proffsboxningen förbjudits i Sverige. "Onödigt utfärda ett förbud, när det inte finns några proffsboxare, tyckte Carl-Gunnar Palm.

På det beskedet uppstod frågan:

— Hur mycket förtjänar en skicklig amatörboxare av "Puttes" kaliber?

— Ja, högst 250 kronor per match, blev

svaret. "Putte" kan också boxas enligt en billigare prislista om det är dåligt med publik.

Guldboxare Putte, 19 år, började sin hårda hantering redan som 9-åring, men de 10 åren har inte satt några spår i hans ansikte.

Men så tränar han också som ingen annan och har testvärden, som skulle komma den mest hårdtränande fotbollsspelare att blekna av avund. Tyckte en av sektionsledarna, som tagit reda på de högsta värdena en fotbollsspelare på landslagsnivå kan uppnå.

Ut och lär på kontinenten!

— Men hur kommer det sig att svensk boxning har så svårt att göra sig gällande mot de utländska förmågorna. Vid olympiska spelen i Mexico blev det ju bara en match för "Putte" Palm, som då i alla fall var trimmad till tänderna och fick en rätt hygglig lottning.

— Ja, säg det, kom repliken från boxarnas led. Förmodligen beror det mest på att vi allt för sällan har något utbyte med

Det finns sol...

Vi i cykelsektionen i Djurgården fortsätter som vi börjat med optimismen... men att klara de instormande önskemålen från cyklister, ledare och övriga arrangemang kan vara nog så svårt.

I en fyrklöver 1969 med cykelkänsla...! "Hackan", "Raffe", "Peter" och "Herbert". Vi andra har mycket att lära eller hur?

Sol det finns alltid, Saltsjöbadsrundan, Djurgårdsslingan och våra övriga samarrangemang med "lilla sex-dagars", ABC/Stockholmsserien, tillsammans med Hammarby IF och CK Crescent... Solen framförallt är supporterklubben i Djurgården som med sina kvinnliga och manliga medlemmar gjort en verklig insats.

Nog med detta.

En satsning går inte alltid hem.

Årets tävlingar har givit oss fler segrar än tidigare, Peter Brännström i U-klassen har visat att träning och målmedvetenhet gett oss en kille som är den bästa i Stockholm. "Hackan" och "Raffe" ett "Tandempar" som känt varandra gav oss en hedrande 5:e plats i årets SM/lagtempo tillsammans med energiknippen Lars Bård.

Vad som saknas, det finns redan! Nykomlingarna Hans Ekholm, Bengt Salo-

de stora boxningsnationerna. Vi får mest gå våra matcher här hemma. Nej, skicka ut våra talanger till de kontinentala ringarna. Där lär de mer av en enda match än av en hel säsong här hemma. Vi måste ut och lära. Rädda att bli knockade av de ruskiga slagmaskinerna bortom järnridån?

— Nej, inte alls — ge oss bara chansen att få komma ut och känna dem på pulsen. Med teknik och taktik kan man lätt stoppa en slagmaskin. Vi är inte skrajnsa. Kom an bara!

Ungefär så gick snacket, och när det gäller Putte Palm stämmer nog det mesta, ty vår djurgårdare är en fullfjädrad tekniker och kan pricka in sina slag med både precision och med iskalla nerver. Och bakom allt detta har han en kondition som en häst. Han stoppar för 15 ronder om det skulle behövas. Säger hans tränare Sigge Bernhardt. Som bör veta vad han talar om.

Själv har jag blivit knockad av ett solarplexus-slag i ungdomens vår. På den tid Nisse Ramm börjat sin bana mot topparna hörde jag till de studerande i Östra real, där boxningen då hade sin klubblokal. Då smet man gärna ner i källarlokalen för att lära sig ett och annat. Efter att ha blivit knockad ansåg jag mig fullärd och fortsatte min bana utanför ringarna. För säkerhets skull.

Redaktörn

monsson i klass U och vår fotbollsinspirerade Bertold Helgesson som visat gryende spår i C-klassen.

Nio år, en kort tid men sporten är till för alla och inte enbart för stjärnor i de yngre klasserna.

1970 är vårt jubileumsår i Djurgården. Vi ser framåt samtidigt tillsammans med hela djurgårdsfamiljen som stöder djurgårdsandan. Den är väl den vi alltid hoppas att den skall vara.

Cykel är icke en "billig sport". Den fordrar förståelse för dem som utövar och leder den.

Musik i radion. En djurgårdare i täten "fanfar", för tidigt? Målet är icke nått förrän alla gjort sitt.

Från oss en hälsning och ett tack till familjerna Ekholm, Eklund, Löthman, Crona, Gustafsson och supporterernas club Djurgården.

Vi har i dag två (2) juniorlandslagsmän som 1970 blir A-klassare, Thomas Eriksson och Ralph Gustavsson. Dessutom har vi fem (5) ungdomar som toppar Stockholmscykeln och går upp i junior-klassen 1970, där Peter Brännström betecknas som ett mycket stort löfte beroende på hans 1:a placering i Stockholm och en bland de fem (5) bästa i hela Sverige.

Den satsning som görs 1970, då vi fyller tio (10) år, kommer att omfatta resor till bl. a. Belgien, Danmark och Norge och inte minst hela vårt svenska tävlingsprogram med 52 tävlingar.

P G Ericsson

Klubbmästare 1969

Tempo: Christer Persson

Linje: Ralph Gustavsson

Jobbigt med föräldrarna

Cykelsektionen är på väg till 10-års JUBILEUM 1970 i modern tid.

Mycket har hänt sen vi började, inga stora cykelsegrar, inga olympiamedaljer, men som vi tror ett fruktbart ungdomsarbete för framtiden i vår förening.

Optimister har vi alltid varit, kanske i överkant, men i cykelsporten är inte alltid den individuella insatsen det stora problemet utan den tekniska delen såsom cykeln och dess obесkrivliga detaljer som alltid måste klaffa 100 %-igt för att högsta prisplats skall uppnås.

Vi har brottats med ungdomliga talanger och dess föräldrar som så många tidigare alltid ser sin egen avkomma vara det bästa, och därvid försökt att erhålla större ekonomiska fördelar än andra i sektionen. Detta kan gå för sig när ekonomin är mycket god och betryggande satsning finnes bakom.

Den linje som vi hållit är att samtliga grabbar oavsett vilken klass dom står i får möjlighet till extra utdelningar såsom prispengar efter en väl uttänkt plan, som diskuteras efter varje år och beslutas vid ett samfälligt aktivmöte.

Hitintills har vi lyckats klara oss ganska så väl, men bättre bör det bli, därför beslöt vi tala med Herbert Dahlbom om tränarskap under säsongen 1968—69, vilket här rapporteras:

Herbert Dahlbom är vår man att göra våra ungdomar till bättre cyklister och därmed ge den kommande styrelsen möjligheter att skaffa pengar till fortsatt arbete, och icke som nu eller tidigare att ett fåtal skall dra hela sektionens lass för att nå resultat.

Sektionen har under dessa år svarat för cykelarrangemang som blivit till verkliga succéer inom cykelsporten, och även fortsatt med MOTIONSLOPP för att stärka kassa och cykelpropaganda.

Vårt nya lopp RIDDARLOPPET blev i sin första start en topp vilket både Svenska Cykelförbundet och Aftonbladet kunde konstatera. Var andra tidningar höll hus vet inte vi, men det är ju deras sak.

Nu satsar vi på en 3-dagarstävling i Saltsjöbaden 1970 i samband med SALT-SJÖBADSRUNDAN, detta om något kommer att ge Djurgårdens IF—cykelsektionen den fortsatta bas att arbeta vidare på.

PG

P-CENTRUM

P-centrum är Stockholms första öppna parkeringshus, 7 parkeringsplan och goda tillfartsgator. Vid infarten stämplar kunden själv ett tidkort, fortsätter upp i parkeringsplanen och parkerar på valfri plats i direkt anslutning till färdvägen. Betalning sker i kassan vid kundemottagningen FÖRE avhämtning av bilen. Vid utfarten TV-kontroll av tiden.

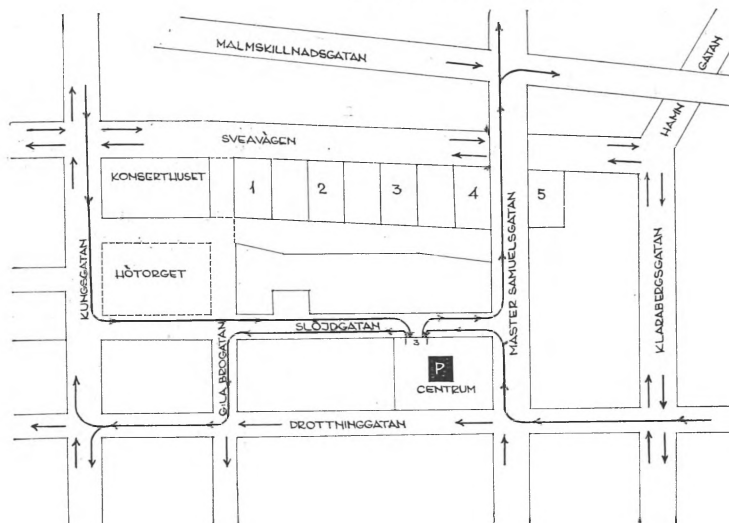
P-CENTRUM, Slöjdgatan 3

Tel. 10 09 00

DET NYA PARKERINGSHUSET I CITY

450 platser

Infarts från Slöjdgatan 3
Tvättning, smörjning. Lätt att parkera
Valfria platser. Lätt att köra ut
Inga köer vid in- och utfart
Hissar till och från alla plan
50 öre per påbörjad halvtimme
Minimiavgift 1 krona
Vardagar 06.30—23.30

Ett råd till ungdomarna:

**SLUTA RÖKA eller INSKRÄNK
RÖKANDET TILL ETT MINIMUM!**

- *Man mår bättre då*
- *Man orkar mer både i arbetet och i sporten*
- *och man SPAR PENGAR*

FÖRENADE LIV

Ömsesidigt Gruppförsäkringsbolag

SLUT FÖR 1969

Brynäs	14	12	1	1	94—34	25
MoDo	14	10	2	2	78—41	22
Södertälje	14	8	3	3	70—49	19
Umeå	14	6	3	5	58—53	15
Timrå	14	6	0	8	64—64	12
Clemensnäs	14	4	1	9	53—75	9
Djurgården	14	3	1	10	46—79	7
Sandåkern	14	1	1	12	31—99	3

"OM VI VAR SJÄLVSTÄNDIGA"

— Vi måste lämna ifrån oss 15 procent av våra ishockeypengar till huvudkassan. Det gör att vi inte har råd att köpa några storspelare. Om vi var en självständig ishockeyklubb skulle våra möjligheter vara större.

(Sagt av Yngve "Rappan" Carlsson i Djurgårdens ishockeystyrelse till Svenska Dagbladet).

Replik från huvudkassan:

— Dom där 15 procenten har vi inte sett till. Vart har dom skickats?

SAGT KRING PUCKEN

— Jag gissar att min vän Arne Grunander tar den här smällen mot Timrå (8—2 i baken) med upphöjt lugn och kommer med sin vanliga förklaring: Vi kommer lagom till Ahearne cup i jul. Då ska vi vara i stöten.

(R:et Eklöv, förbundsvice)

★

— Skönt att vi har AIK, dom kan man lita på i alla väder. Vissa andra lag spelar som sopor. Det är en vara som jag kan bedöma.

(Bror Garpedal, förbundskassör och bas hos Sellbergs sophämtningsföretag)

★

— Onödigt ta hit domare ända från Skåne och Småland när Djurgården spelar som i kväll. Det är att kasta bort pengar på domare, som borde kunna ersättas av en datamaskin här på Johannes-hos. Det gäller ju bara att registrera mål med jämna mellanrum vid Djurgårdens kasse.

(Annan spydig ishockeyröst)

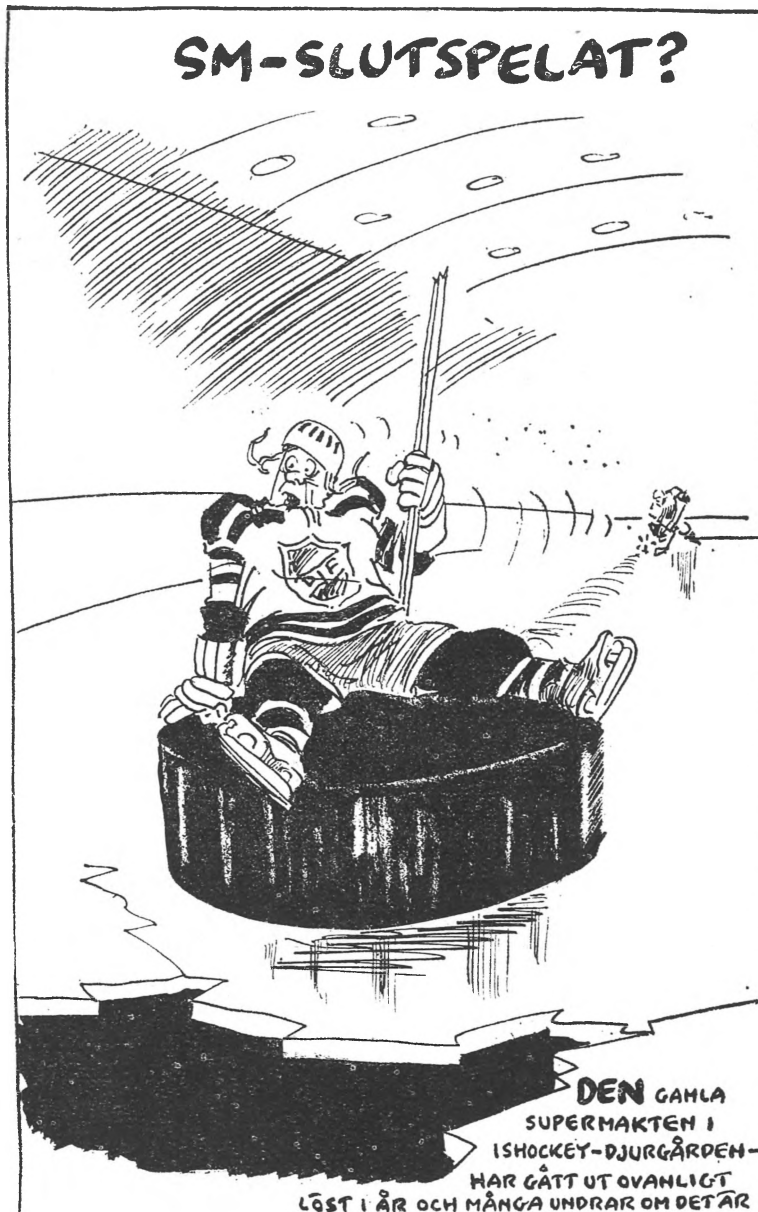
ALLT I GRAVYR

från

NISSE MOHLIN

Roslagsgatan 58, 113 54 Stockholm

Tel. 08/31 13 64

Så här såg Svenska Dagbladets Tecknar-Anders på Djurgårdens tillvaro i ishockeyvärlden i vintras.

Vågspelet blev succé

Ahearne cup började som ett vågspele men blev snart en fast etablerad succé.

Ahearne cup har genom åren spelat en betydelsefull roll som fostrare av många spelare. Läromästare i början på 50-talet var Kanada-proffsen i Haringay Racers, Wembley Lions m. fl. De lärde motståndarna att ishockey är en närmast matematisk sport med termer som backchecking, forechecking etc.

Det var alltså 1952 som startskottet smällde för DN-turneringen. Det blev en lysande inledning. När Tre Kronor mötte USA på Stadions utomhusrink räknade man in drygt 12.000 personer och tusentals åskådare måste avvisas. Yankeebacken

Czarnota var den stora attraktionen. Festlig, hårdför och fin spelare.

— Jag har inte tid just nu, men kom till utvisningsbåset, sa han till en journalist som bad om en intervju före en match.

★

Ovissaste tävlingen gick nog 1953. Haringay Racers kvitterade 40 sekunder före slutsignalen mot Tre Kronor. Det målet räckte precis för sluttriumf.

1954 fick publiken för första gången se en kines på skridskor, George Chin i Nottingham Panthers.

— Svår kille att stoppa, sa Lasse Björn.

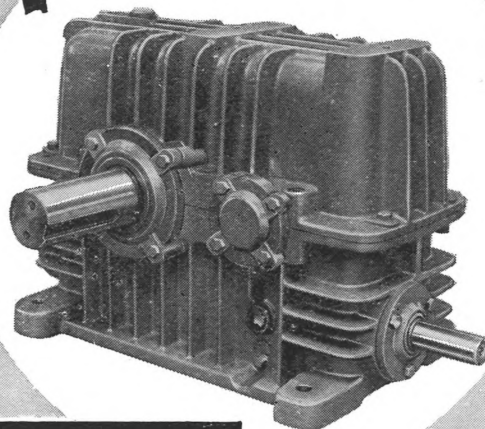
KOMBINERADE

SKRUV och KUGG

VÄXLAR

Kombinerade,
vertikala,
specialutförda
precisions-
snäckväxlar.
Fläktkylda.

- Snäckskruven i ett stycke med primäraxeln.
- Högvärdigt stål. Rätt profil slipad och polerad
- Kuggkrans av speciallegerad fosforbrons.
- Axlar av stål, slipade och lagrade i rikligt dimensionerade kullager.
- Växelhus i gjutjärn med inspektionslucka och oljeavtappningsplugg.
- Växlarna kan köras med godtycklig rotationsriktning.
- Effektivt förhindrande av läckage genom speciell labyrinttätning och oljerör.

BENZLER & CO

STOCKHOLM Centralvägen 1 - 5
SOLNA Telefon växel 83 44 00

AKTIEBOLAG

GÖTEBORG L. Munkebäcksg. 6 T. 250080
MALMÖ Djäknegatan 4 Tel. 702 75

0,1—200hk.

Utv. 7.25—364:1

FÖRSÄLJES ÄVEN GENOM AB ÅKESSON & BLOMQUIST SUNDSVALL

Byggnadsingenjör Reinhold Gustafsson

Tegnérsgatan 34, Stockholm 45 - Telefon 23 51 25

Projekterar och bygger

industribyggnader, förvaltningsbyggnader, sjukhus och bostäder

AHEARNE CUP

DAGENS NYHETERS ISHOCKEYVECKA

DJURGÅRDENS IF SÖDERTÄLJE SK

På rekordtid kan alla Djurgårdare lära sig språk och därmed få ännu bättre valuta av alla utlandsresor.

Metoden heter

SPRÅKSKIVOR

Ta del av vad vi kan bjuda på till billigaste priser.
Sänd oss namn och adress och berätta vad du vill
lära till

SERDEL
bokhandeln

Hötorgscity
Sergelsgatan 21,
tel. 08/10 57 80, 10 57 84
111 57 Stockholm

Han tittar så snett och så vint att man aldrig vet vart han tänker ta vägen.

★

Många legendariska hockeyäss har färglagt Ahearne Cup. Också ryssen Bobrov. 1955 blev han t. o. m. utbuad på Johanneshov, sedan han klubbat ner sin s. k. överrock Holger Nurmela.

Största sensationen inträffade i finalen 1958, när Sovjets Vingar ledde med 8—5 över Wembley Lions 13 minuter från slutet. Varpå "Lejonen" gjorde fem mål och vann cupen!

★

1959 var också ett märkesår. Djurgården tog som första svenska lag hem troféen.

1961/62 var det rekordtrångt på Johanneshov, när Port Arthur Bearcats och Djurgården möttes. 18.500 betalade entré, 2.000 plankade in och minst 6.000 fick vända.

1964 var det dags för Brynäs att stå överst på prispallen. Sovjets U-landslag var ett av gästrikarnas offer på väg mot slutsegern.

1967 klev ett nytt landsortslag, Leksand, fram och besegrade all inhemsk och utländsk konkurrens.

1968 vann Sovjets Vingar och i fjol var det Djurgårdens tur igen.

Och 1970 hette de oväntade segrarna IFK Helsingfors.

SEGRARE I AHEARNE CUP

1952: Kanada
1953: Harringay Racers
1953/54: Harringay Racers
1954: Nottingham Panthers
1955: Sovjet
1957: Harringay Racers
1958: Wembley Lions
1959: Djurgården
1960/61: Sovjets Vingar
1961/62: Port Arthur Bearcats
1962/63: Djurgården
1963/64: Sovjet B
1964/65: Brynäs
1965/66: Sherbrooke Beavers
1966/67: Leksand
1967/68: Sovjets Vingar
1968/69: Djurgården
1969/70: IFK Helsingfors

TVILLINGCUPEN FÖR 4:e GÅNGEN

För att pigga upp intresset för arvfiendematcherna i fotboll mellan Djurgården och AIK instiftade DN häromåret en särskild utmärkelse att tillfalla "bäste man på plan". Inte lätt att sitta i en jury och väga insatserna på guldvåg, men det kan väl sägas, att valet i största allmänhet motsvarat även "folkets röst" på Råsunda.

Första året, då Djurgården vann bägge matcherna mot AIK med 2—0 och 4—0, hamnade tvillingcuperna hos Stig Särna Åkerström och Jan "Lillen" Svensson, men i fjol var det strax litet svårare i och med att AIK hade blivit något mera skärpt och kunde slå ifrån sig bättre. Vid en av de två matcherna gick därmed DN-cupen till Kurre Andersson i AIK, medan fjärde upplagan av utmärkelsen hamnade hos Björn Jonsson, lugn och säker back hos Djurgården utan att särskilt ofta höjas till skyarna. Men han bidrog verksamt till att ta ner AIK i senaste mötet och blev därmed den tredje Djurgårdaren, som nominerades som "bäste man på plan" i tvillingderbyt.

Annons till Quinnan!*

Tänk att få känna sig kvinnligt exklusiv! Javisst, vi hos Carl M. Lundh förstår Er så väl – därför att vårt arbete just går ut på att försköna Er... på ett individuellt sätt... genom hantverksmässig tradition.

Vår ateljé tillverkar modeller av peruker och postischer för det senaste modet.

Vi har specialateljé för tillverkning av hårarbete för dagligt bruk samt på läkares rekommendation.

Carl M. Lundhs perukmakeri tillverkar alltid sina hårarbeten av 100 % prima europeiskt hår.

Välkommen till fackmannen! – nästa gång Ni vill känna Er kvinnligt exklusiv.

Perukmakeri, beställningstel. växel 67 99 15.

Damfrisering, beställningstel. 67 85 90, 67 85 95.

Almlövsgatan 3 (bakom Dramaten)

114 51 Stockholm

PERUK-BOUTIQUE

Nybrogatan 6. Tel. 61 10 16

* Quinnor! – tala om för Era män att vi har lösa hårdeklar, toupéer och mustascher m. m. för herrar också.

Om du tycker att pengarna bara rinner bort ska du tala med oss om en nyhet.

Skandinaviska Banken Budgetprogram

Ronney, Claes och Särna räddade Djurgården

Djurgården var en hårsman ifrån att några sekunder före full tid missa sin 2-1-seger mot Ätvidaberg. Då kom Ove Eklund, tidigare landslagscenter (1-0 mot Danmark i somras) som skjuten ur en kanon och fick huvudet på bollen bara några meter från Ronney Pettersson. I det kritiska läget tog Ronney fram de forna landslagstakterna och fick ut en hand till hörna. En intuitiv räddning.

— Jag trodde saken var klar, sa' Ove Eklund efteråt, förstår inte hur Ronney hann få ut sin näve.

1-1 blev det på ett konstfikt kvitteringsmål. Ove Eklund stod plötsligt helt fri och Ronney Petterssons enda chans var att rusa ut och försöka parera. Djurgårdsmålvakten lyckades också få en fot på bollen, som sedan i en väldig lyra lyfte sig till synes över målet. Men plötsligt sjönk rymdprojektalen och Ronney tog till sjumilakliven för att hinna i kapp bollen.

Just när han kom fram dalade bollen in under ribban. Alla andra försvarare

i Djurgården stod då och föreställde lika många bronsstatyer.

Någon skulle annars kanske ha kommit på idén att täcka målet efter Ronneys utrusning. Men statyer har väldigt litet sinne för att tänka.

Särna bäddade för 2-1

1-1 vid pausen var inte mycket att hoppas på och Särna Åkerström var också snabbt inne på det allvarliga läget. Gjorde ett par undandribblingar och dukade med en idealboll till Claes Cronqvist för denne att nicka i mål.

Sedan kostade Willy Gummesson på sig en rundball med följd att Ove Eklund kom fri och hade 2-2 på gaffeln. Men även nu kunde Ronney Pettersson, som hade sin stora dag, göra en reflexräddning och frälsa de sina. Sedan var Conny Granqvist närmast att öka till 3-1 men hans skott fastnade i bröstet på Ulf Blomberg. Återstod Ove Eklunds sista tillfälle med prakträddningen av Ronney.

STRIptease I SISTA MATCHEN

Djurgården avslutade 1969 års allsvenska säsong med att slå Elfsborg på bortaplan.

Ur DN:s referat: Elfsborg blev avklätt i andra halvlek — ja, man kan tala om rena stripteasen — och då presenterade sig Djurgården som det bästa lag, vilket gästet Ryavallen på åtskillig tid.

0-2 blev därför smickrande siffror för Elfsborg, som verkligen fick bekänna färg efter pausen. Vid tre tillfällen råkade stopperna Boris Målberg ut för malören att bryta passningar med händerna, varav två gånger inom straffområdet.

Bollen sökte handen, inte tvärtom. Jag kan inte blåsa straff för ofrivilligheter, sade domaren Sven Jonsson, Hudiksvall.

— Klara straffsparkar båda gångerna, ansåg Claes Cronqvist.

Matchen i matchen var Claes Cronqvists försök till seger i skytteligan över Göteborgskamraternas Reine Almquist. Claes inledningsmål i 10 min. var produkter av en fin rusch på vänsterkanten av Dan Brzokoupil. "Brådskan" fick elfsborgsbacken att tappa koncepten. "Brådskans" blixtrusch med pass till Sven Lindman som skarvade till Claes Cronqvist var ett mönsteranfall enligt instruktionsbokens formulär 1 a. Det var fullt logiskt att det blev mål vid detta tillfälle.

Här kommer han som skjuten ur en kanon och omgivningen i Ätvidaberg ser ut att få skrämselfbicka. Claes Cronqvists goda nickningsförmåga betydde många fullträffar. Här har han satt huvudet till den boll, som betydde Djurgårdens andra mål mot Ätvidaberg och säkrade vår 2-1-seger.

Fotbollssekreterare Gunnar Lundqvist har nu övergått till andra väsentliga ting inom sektionen. Men alltjämt är han speaker vid de stora fotbollsfesterna på Råsunda.

EFTER 24 ÅR

Gunnar Lundqvist, fotbollssekreterare så långt man kan minnas tillbaka, har fått allt mer att göra i stans tjänst. Bland andra uppgifter har han att ge namn på alla nya gator, vägar och torg, som huvudstaden begåvas med. Men trots allt sitt civila jobb har han alltid haft en otrolig förmåga att hinna med sina fotbollsintressen. Vid senaste årsmötet i fotbollssektionen blev han omvald för 24:e gången, vilket torde vara i närheten av svenskt rekord!

Men samtidigt beslöt han att avsäga sig uppdraget att vara fotbollens skrivkarl för att i stället ägna sig åt något mindre tidskrävande uppgifter inom styrelsen. Skönt för de många nya i den kretsen att ha Gunnar med all hans erfarenhet att lita till.

Bland Gunnars mästerverk: hans författande av fotbollens årsberättelse. Kryddad av poänger.

En fotbollssekreterare går

Även om Gunnar Lundqvist, vår fotbollssekreterare under många år, bara lagt ner sitt skrivbordsjobb i sektionen, står han alltjämt kvar i styrelsens mitt. Men detta att han bestämde sig för att släppa själva sekreterarjobbet blev en liten intervju i Sv. D., där vi tillåter oss klippa följande funderingar av märket "Strong":

Det är många som har kallats "Mr Djurgården" — på rak arm kan vi väl bland de aktiva nämna "Knivsta" Sandberg, Sven Tumba, Sigge Parling, Arne Arvidsson. På ledarsidan har färre nämnts, trots att det också där funnits många förtjänta kandidater. Jag tror ingen misstucker om det av alldeles speciella skäl framföres ett enda namn just nu: Gunnar Lundqvist.

Säkert är att han i relativ tysthet lämnat sin nyckelpost bland Djurgårdens fotbollsspelare — som sekreterare efter mer än 23 år. Han förklarade varför på ett lika enkelt som ansvarsfullt sätt: "jag vill sluta innan jag glömmet något".

Detta (att inte glömma något) har nämligen bland annat mycket annat varit Lundqvists styrka och samtidigt Djurgårdens.

På den gamla goda tiden

Gunnar Lundqvist täcker förvånansvärt nog alldeles ensam oerhört mycket av Djurgårdens Idrottsförening. Han minns med ett visst glädjefyllt vemod de år på 40-talet då bandy och ishockey var ett och detsamma i Djurgården och då han själv och andra ledare tjänstgjorde som funktionärer i Klass 1, medan Tvillingarna och "Lill-Lulle", kämpade sig mot en plats i solen. Sedan blev hockeyn för stor. Den fick sin egen hövding i herr Grunander.

Då var det varken tal om ishallar eller Brynäs och MoDo.

Att ha två jobb samma dag

Gunnar Lundqvist har inte summerat den tid han jobbat åt Djurgården. "Det finns ingen större anledning, det har mest kuriosavärde". Men han konstaterar att en sekreterare i en allsvensk storklubb

måste kunna lägga ungefär lika mycket tid på sin idrott som han gör på sitt civila arbete — större delen av året. Lundqvist har gjort så med nöje, vilket framgår av att avvägningen mellan "roligt och tråkigt" under de 23 åren får en ohygglig övervikt på den positiva sidan. Det beror inte enbart att man i idrott liksom när det gäller det militära glömmet det tråkiga och minns bara det trevliga. Det är nog helt enkelt så att Lundqvist haft förmågan ta idrotten på ett riktigare sätt än många.

I dag ser han annars tämligen kritiskt på tilltagande kommersialisering... "det är inte så roligt och glattigt längre".

Det blir till en sanning som han delar med många kolleger som varit med också på den tid då idrott mer hade nöjet som vinst än pengarna.

Skilnaderna då och nu...

När Gunnar Lundqvist steg in som fotbollssekreterare hade Djurgården en omsättning på c:a halvmiljonen om året. I dag är den över en och en halv miljon. På det viset kan ett kvartssekel också uttryckas ifråga om idrottsutveckling.

På det viset har storklubben Djurgården gått framåt. Däremot lär ingen av Gunnar Lundqvists efterträdare få uppleva någon av dennes stora positiva handlingar igen:

— Tänk 1951 när Djurgården samlade ihop ett svenskt proffslandslag på Råsunda och det kom 38000 åskådare. Vi fick 75000 netto trots att proffsen var dyra.

Nu för tiden är all annan fotboll än djupt allvarlig allsvensk poängjakt eller landskamper dödfödd i Stockholm. Folk går inte och tittar för nöjes skull.

— Tyvärr, säger Gunnar Lundqvist och återgår till vardagssysslan i Byggnadsnämndens namnberedning för Stockholm och 30 kommuner. Någon klubbkamrat har ännu inte ihågkommit som namngivare till gator, torg eller kvarter, men det spelar mindre roll när nu en så stor del av stan ändå bär hela klubbens namn...

ROPSTEN NÄSTA!

Allt sedan vår fäktsektion körde i gång på Stadion har det varit trångt om utrymmet. Béla Rerrich, som har ansvaret för instruktionen, skulle kanske kunnat ta emot ännu flera ungdomar, om det inte varit för trånghetens skull.

Sedan en tid tillbaka har vi haft underhandlingar på gång med Idrottsstyrelsen, och nu kan meddelas, att en lösning är möjlig i form av en helt ny lokal. Våra faktare skulle därmed få flytta från Stadion till en topp-

modern och välutrustad lokal i T-banestationen vid Ropsten.

Ett tag underhandlades det om flyttning till Sergels torg och ett bankpalats, men kostnaderna var oöverstigligen. Vid Ropsten hoppas vi på gynnsammare villkor, och framför allt vinner vi utrymme med möjligheter att låta sektionen växa ut.

Ungdomarna står i kö. Fäktsektionen är att gratulera, om allt blir som det är tänkt att bli...

När klotrullarna firade 50 år

Fylld av jubileumsluft var Tatterhall's festsal när bowlingsektionen firade sin femtionde födelsedag. Ett femtiotal klotrullare samt undertecknad och några till hade kommit samman för att ha, som Bertil Johansson önskade oss flera gånger i sitt välkomsttal, en riktigt trevlig kväll.

Speciellt välkommen var kanske kvällens grand old man och därtill sektionens stiftare Henry Lundgren. Han kunde berättat, att sektionen faktiskt fanns till tidigare än år 1919. Medlemsantalet var icke så stort. Man höll till i Fenixsalongen i Stockholm under enkla men trivsamma former.

Vidare berättade han, att man vid flera tillfällen sökt inträde för sektionen i Djurgårdens Idrottsförening, men att de då i föreningen styrande herrarna var mycket tveksamma. Bowling ansågs som sportgren icke jämnställd med de sportgrenar, som föreningen förut representerade.

Till slut föll dock de styrande herrarna till föga och därför kan i år bowlingen räkna sitt 50:e år som Djurgårdssektion.

Vi närvarande kunde konstatera, att det var en mycket väl bibehållen 50-åring.

Till god mat och goda viner infann sig den fina feststämningen och infann sig gjorde också, icke alldeles oväntat två käcka gossar från AIK:s bowlingsektion. Den ene var särskilt käck. Under gästernas stora förtjusning rände han runt midagsbordet flera varv iklädd tävlings-

dräkt och i uppsträckta händer lät han det kära klotet rulla över sitt huvud. Klotet, som var graverat överlämnades sedan som gåva tillsammans med vackra blommor och tal.

Lyckönskningarna fortsatte. Ibland gästerna fanns representanter från Skövde BS och Sandvikens KK. Skövde BS överlämnade en liten statyett föreställande Västgötaknallen och Sandvikens KK en bordslampa.

Svenska Bowlingförbundet talade och så gjorde också föreningens egen ordförande Carl-Hjalmar Bodman, som hade fått det hedersamma uppdraget att överlämna utmärkelser och diplom till förtjänta.

10-årsmärke fick:

Elis Lundkvist, Bengt Lindberg.

Förtjänstdiplom blev det till:

Egon Pettersson, Gösta Ericsson och Sven Lindholm.

Till klubbmästaren Helge Östlund framfördes ett tack för det utomordentliga sätt på vilket han hade ordnat denna kväll och för allt annat värdefullt arbete han utträttat inom sektionen. Som bevis för detta fick han mottaga en för dagen särskild graverad utmärkelse.

Kvällen och festandet fortsatte under angenäma former och avslutades med dans.

Hambo

Olympisk amatör kan man vara på många sätt . . .

Det värsta den olympiske presidenten och multimiljonären Avery Brundage vet är pengar. Visserligen har han sprängfyllda kassakistor att för egen del ösa ur, men idrottsmän och idrottskvinnor skall leva fattiga livet igenom. Några slantar skall de i varje fall inte tillgodogöra sig i samband med att de tävlar. Helst skall de betala för att vara med. Tycker den snart 90-åriga Brundage och märker föga av omgivningen. Där rasar alla mot hans amatör-idioti, men han varken ser eller hör.

O m han fortfarande kan läsa, skall vi ge honom en liten notis att reta upp sig på . . .

En 23-årig boxare i Venezuela vann guldmedaljen i flugvikt i Mexico. När han kom åter till sin hemstad Gumana blev han först emottagen av presidenten i sitt palats och ovanpå det firades guldmedaljören i tre dygn.

Hans hemstad gjorde honom till hedersborgare (något mer än simborgare) och beviljade hans moder en livränta på 1.200 kr. i månaden. Något förbud för morsan att ge sin grabb en hacka då och då var inte fäst som villkor för livräntan.

Själv fick boxningsmästaren en egen villa.

Vidare fick han löfte om gratis utbildning till ett civilt yrke för att han inte skulle känna sig manad att bli proffsboxare.

Ett radiobolag gjorde en insamling bland sina lyssnare, vilket inbringade på en enda vecka 30.000 kr., som sattes in på en bankbok i hans eget namn.

Slutligen ryckte ett försäkringsbolag fram och skänkte honom en livförsäkring. Skulle han dö genom olyckshändelse — dit kanske räknas att han får en snyting och hamnar i golvet utanför ringen — har man lovat att försäkringen skall falla ut med dubbla beloppet.

Ännu har man inte hört vad Brundage tycker om allt detta. Andra tycker att särskilt livräntan till boxarens mamma har hamnat i rätta händer, ty utom sin boxande son har hon ytterligare 13 barn att dra försorg om. Kanske Brundage kunde skicka henne ytterligare en slant ur sitt miljonfyllda kassaskåp?

Fotbollspengar från DN

Dagens Nyheter utlyste i fjol en tävling för att få fram offensivare fotboll i allsvenskan. Varje omgångs mest målskjutande lag fick en poäng och det innebar att ett lag med förmåga att göra mer mål än konkurrenterna i varje spelomgång kunde nå 22 poäng. Utan att nå denna otroliga notering vann Djurgården 6 omgångar och blev därmed bäst. Eftersom DN utfäst sig att betala 200 kr. pr poäng blev det en liten slant på 1.200 kr. att hämta i kassan hos DN:s höghus vid Marieberg.

På samma sätt skulle varje omgångs bäste målskytt belönas med en poäng à 200 kr. Längre såg Danne Brzokoupil ut att vinna denna tävling, men plötsligt tystnade hans kanon, och samtidigt lossnade det för Reine Almqvist i Göteborg, som prickade in mål efter mål. I detta läge vaknade Claes Cronqvist till besinning och förstod att blanda sig i leken. När all krutröken så småningom skingrades,

Rostigt

De allsvenska lagen i fotboll har experimenterat med rätt originella träningsprogram och ett av de mest originella har Djurgården ägnat sig åt.

Man har förberett sig med simning och även om planerna brukar vara våta på våren så undrar vi om vatten är nyttigt för "järnspisar".

Så skrev man i SE och visar en teckning, där en Djurgårdsspelare behandlas av en doktor, varvid det säger knirk knark i spelarens ena arm. Doktorn säger till Knivsta: Titta! Det begriper väl ett barn att järnspisar rostar i vatten . . .

visade det sig att fyra spelare vunnit vardera 3 omgångar. Danne och Claes delade med Reine Almqvist och Norrköpings Krister Norblad, vilka alla fick slåss om DN:s 1000-lapp.

Eftersom Djurgården och Göteborg gjorde de flesta målen i den allsvenska fotbollen, hade slantarna från DN en viss betydelse.

Ansvariga för annonser:

Rolf Theblin - Gunnar Dahlfors
Ossi Liliequist

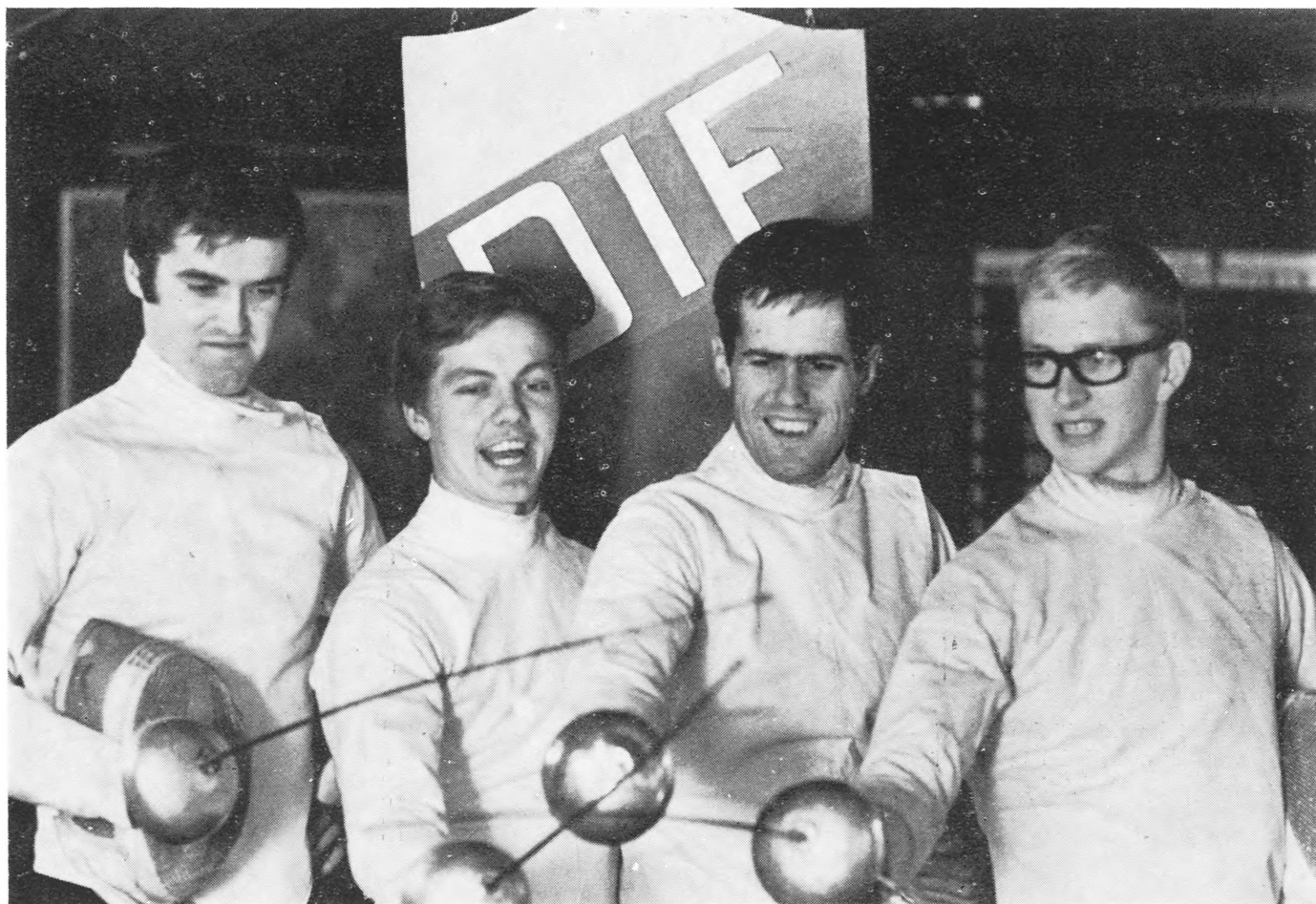

en
kontaktpunkt
som ger

**större resurser
 över hela fältet**

Genom samarbetet mellan sparbankerna och Sparbankernas Bank kan Ni utnyttja en rad bank-tjänster i de närmare 1700 sparbankskontoren över hela landet. Ni kan t.ex. ordna

- fondaffärer
 - inlösen av utlottade och uppsagda obligationer
 - inlösen av vinster på premieobligationer och penninglotter
 - diskontering av ej förfallna premieobligationsvinster
 - köp och försäljning av resevaluta samt andra valutauppdrag.
- Sparbankerna är vid valutaaffärer ombud för Sparbankernas Bank
- inkasso- och utbetalningsuppdrag
 - bankgiro
 - inlånings- och utlåningsfrågor
 - slutlig finansiering av bostadsproduktion genom Sparbankernas Inteckningsaktiebolag
 - långfristig utlåning för olika kommunala ändamål genom Kommunkredit — ett nytt initiativ från sparbankerna.

Våra värifäktare hör till glädjeämnena både här hemma och på utländska pister. Senast blev de bronsmedaljörer i VM på Kuba. Här drar en kvartett vapen mot vår fotograf – från vänster Björn Ferm, Hans Jacobson, Carl von Essen och Björn Jacobson. På bilden skulle också ha förekommit Sven Erik Larsson. Han får chansen vid nästa fotografering. Vid invigningen av vår nya fäktball vid T-banan i Ropsten.

von Essen tog två VM-brons "Nu siktar jag på München"

En lång, mörk, snygg yngling, 29 år, litet sävlig i rörelserna, kan tyckas, men pantervig och -snabb på pisten — det är årets VM-trea Carl von Essen.

— Hade ett tag funderingar på att lägga av men nu siktar jag på OS i München 1972!

Civilt är han jägmästare, arbetar på Skoghögskolan i Stockholm som assistent till en professor, forskar och undervisar. Är uppvuxen på familjegården utanför Jönköping och har länge haft allvarliga funderingar på att vända Stockholm — och fäktningen ryggen för att slippa storstadslivet och jäktet.

— Men jag gillar jobbet så bra att jag troligtvis fortsätter — åtminstone till nästa års VM i Ankara. Har ju bra tränare (Béla Rerrich) och klubbkompisar och får så mycket ledigt jag behöver för att kunna kombinera idrotten med studierna.

Dessutom tycker jag att kamratskapet och miljön i fäktarlägret är toppen: Det är sånt man värderar då man inte håller på med en arenaidrott som omedelbart gör en till "kändis" efter en sån här framgång.

En 190 centimeter klok karl i en idrott som är litet periferisk men nära hundra procentigt "civil" numera, har c:a 1.500 aktiva i landet i inemot 70-talet klubbar och som är på väg breddas, få en massa nya proselyter men som likt så många andra specialgrenar saknar de ekonomiska förutsättningarna för att kunna hävda sig internationellt med jättar som Sovjet och Italien, bl. a.

Fin revansch

von Essen:

— Det här var fin revansch för Mexico. Där var jag med i laget (9:a) men

fick inte fäkta individuellt. Tror det gick så bra i Havanna som jag kan begära. Med litet tur hade det kanske kunnat bli silver. Men jag dök ju bl. a. på Hasse (klubbkompisen Hasse Jacobson) som alltid är en stötesten! Annars är det en 10—15 stycken i världstoppen som vinner hulle om buller. Dagsformen, turen och allt det där avgör.

Vår VM-trea började som modern femkampare. Var tolv på SM 1962, var hyggelig i alla grenarna — utom ridningen. "Det bara gick inte" . . . Började fäkta 1957 men först 1963 med spets och allvar. Vann individuella SM 1967, var året före med i laget som i Moskva fäktade till sig VM-brons.

Fäktningen bygger på spänst—snabbhet och ligger väl till för svenskarna som har ett taktiskt sinne. von Essens förvillande sävlighet fick många motståndare dyrt betala. I den individuella tävlingen vann han tre av fem möjliga segrar. Mot Italien, då lagbronset ordnades, vann han alla sina fyra matcher. Hann på de 13 dagarna med 25 individuella, 20 lagmatcher.

— Vi svenskar är inte bortskämda med

Sjuka VM-fäktare hemma JACOBSON till Epidemin

Då det segerrika svenska fäktlandslaget kom till Sverige på onsdagskvällen visade det sig att truppen var en enda stor sjukstuga.

— Vi har genomfört VM-turneringen i Havanna på Kuba under svåra förhållanden, berättar Béla Rerrich, fäkstmästaren som trots sjuklingarna runt omkring sig kunde glädjas åt herrarnas lagbrons och Djurgårdaren Carl von Essens individuella bronspeng i värja.

Vid ankomsten till Arlanda fick moderna femkampsseset Hans Jacobson i all hast föras direkt till Epidemisjukhuset, då man misstänkte att han fört med sig salmonellasmitta. Han var värst illa däran, bar bildligt talat skylten "får ej vidröras"!

Hans Jacobson:

— Jag blev sjuk precis till den individuella starten. Läkare kallades in och höll mej något så när flytande på medicin under hela turneringen. Under större delen av tiden hade jag hög feber, 38,5 grader och kände mej bitvis mycket vissten. Läkarna satt bredvid pisten då jag agerade!

Trots det blev det en bronspeng i lag, dessutom fjärdeplatsen individuellt sen han bl. a. slagit både klubbkamraten von Essen och världsmästaren.

— Kubanerna hade uppenbarligen stora problem att ro den här tävlingen i

Carl von Essen

internationellt glitter. VM-brons är inte fy skam i en världsidrott. Men för min del smäller OS högre. Kanske räcker detta till för att sporra mej att hålla på till över München!

(Rune Månzon i DN)

hamn, säger bronsmedaljören Carl von Essen. Poolen där vi tävlade var en dåligt ventilerad bastu där man höll på att försmäktas i fukten. Och utanför själva arrangemangen fanns inget annat att göra än att äta och sova.

Den ende som klarade sig utan magsjuka var Carl von Essen. De andra stod mer eller mindre hela tiden under uppsikt av läkarteamet. Men gjorde detta till trots en av svensk fäktsports mest meriterande insatser.

★

STORA PÅ VARJA

Två representanter för det kalla stålet inom Djurgården har blivit stora grabbar. Det kalla stålets män, det är fäktarna det! Två sådana kapaciteter har Djurgården haft i gång i så stora uppgifter för gamla Sverige, att de vid Fäktförbundets senaste årsmöte belönades med att bli "stora grabbar". Det var Carl von Essen och Lars-Erik Larsson, som på detta sätt fick var sitt kvitto på att de tillhör vår yppersta fäktelit. Deras framgångar vid VM på värja måste väga tungt i vågskålen.

PÅ HEDERSPLATS I USA

Sigge Steinwall, skidlöpare av gammalt format, bor omväxlande i Amerika och i Sverige. När han kommer tillbaka till Stockholm hälsar han givetvis på i Djurgårdskretsarna.

Senast hade han med sig ett tråkigt meddelande från USA, nämligen att Sten "Knata" Söderberg lämnat det jordiska. De äldre minns "Knata" som en trollgubbe på fotbollsplanen, en dribbler av format och som humorist i laget en stor tillgång för Nocke Nordenskjöld och den tidens A-lagsfolk. "Knata" slog sig fram i Amerika och blev en framgångsrik industriman. Skrev varje år till "Djurgårdaren" och tackade för att han inte var bortglömd av oss.

På tal om Sigge Steinwall har han vederfarits äran att placeras i den amerikanska skidsportens "Hall of Fame", där USA:s främste skidåkare genom tiderna får en hedersplats. Nu finns där också en djurgårdare. Sigge, 76 år, kan känna sig ärad. Här i hemlandet var höjden av berömmelse att hamna på Panoptikon såsom vaxfigur. Nu är Panoptikon ett minne blett.

Fast i London har man förstas Madame Tussauds vaxkabinett, men vem vill

Brudparet Svensson reste till Köpenhamn och bytte ringar.

BRÖLLOP I LUFTEN

När Djurgårdens fotbollslag reste till Malta för att spela och vinna två matcher hände sig att på flygplanet ett bröllop ägde rum. Det var Conny Granqvist, som funnit det extra minnesrikt att gifta sig högt över jorden med Inger Loring, och det skedde på Sterling Airways plan med Folke Malmström och som präst och vigselförrätare. På så sätt kom Conny och Inger på en gång upp i sjunde himlen. De kom också ner ordentligt på jorden.

På samma plan fanns ett annat nästan lika nygift par i form av Jan "Lillen" Svensson, som dock passat på att gifta sig nere på jorden i Köpenhamn, innan resan till Malta gick vidare. "Lillen" gifte sig med Åsa Bergström och från Överstyrelsen fungerade Ernst Nilsson som bröllopsvitne.

STRAFFAR

Peter Radenkovic i 1860, München, tysk målvakt som tagit de flesta straffarna i "Bundesligan" har detta råd att ge:

Man måste besluta sig att antingen stå kvar eller att kasta sig åt ena hållet. Den som är ängslig att han skall kasta sig åt fel håll, kommer knappast att ta några straffar. Jag kastar mig alltid med full koncentration åt ena hörnan. Har jag rätt uppfattat att skytten skjuter i den hörnan, har jag 80 % chans att klara skottet, om det är hårt eller välplacerat.

stå där i kretsen av mördare och banditer? Sigge Steinwall har fått en finare placering.

Hur okunnig får en justitieminister vara?

"Följer ni inte de regler vi sätter upp, så är det fara värt att det blir förbud även för amatörerna".

Man tycker att Sveriges justitieminister skall hålla sig för god att komma med hot — dessutom applåderat på DN:s ledarsida vars skribent är lika okunnig om sporten som Kling — och vidare att komma med floskler som att de nuvarande reglerna härstammar från mitten av 1800-talet.

Det är skrämmande att den som har högsta ansvaret för lag och rätt i detta land kan komma med sådana påståenden som delvis skall ligga till grund för de beslut som skall fattas. Det är lika stor skillnad på boxningsreglerna från 1850 och nu, som att dödsstraffet i Sverige ersätts med fängelsestraff.

Hur litet Kling och hans medlöpare över huvud taget satt sig in i de olika spörsmålen framgår bl. a. av att det dels talas om att en boxare bara får gå en match per vecka, men "att det ändå inte skall vara omöjligt att arrangera turneringar så att denna regel kan följas"!!!

En boxare som är med i SM och skall gå t. ex. fyra matcher, skall alltså åka hem mellan varje — det finns deltagare från Kiruna som är med i SM i Stockholm — och komma tillbaks varje vecka. Till en turnering som skulle ta en månad...

Är det vettvillingar som utarbetat förslagen?

En annan sak är att lagrådet slår in

öppna dörrar. De säkerhetsföreskrifter som de och Nordiska rådet föreslagit har sedan länge funnits i Sverige. Amatörboxningen har därför blivit så urvattnad, att ytterligare påbud skulle förvandla sporten till något helt annat än just boxning.

Svensk amatörboxning har så länge funnits och på över 100.000 matcher bara noterat två dödsfall, varav det ena inte direkt hör till boxningen.

En så statistisk låg siffra är boxningssporten ensam om av Sveriges alla specialförbund som verkat lika länge som boxningen.

Nu frågar man sig vad Klings nästa steg blir? Kommer han att lägga fram lagförslag med förbud mot bilsporten, utförsåkning, ishockey, backhoppning m. m.?

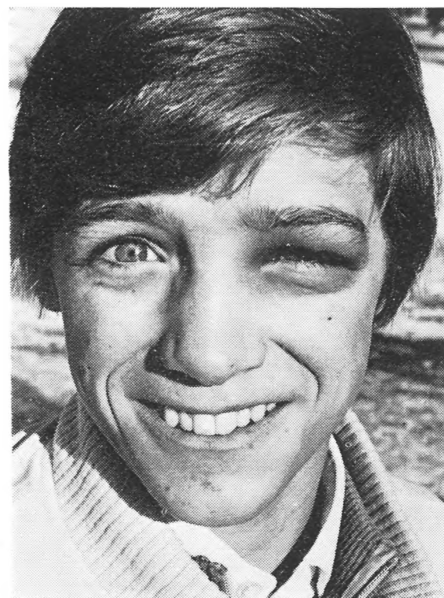
För nu är det ju politikerna som tagit hand om idrotten. Man trodde annars att ett förbud eller inte mot t. ex. boxning skulle fattas av Sveriges högsta IDROTTS-LIGA myndighet, R i k s i d r o t s - f ö r b u n d e t.

Hur är det med vår omskrutna demokrati?

Martin Örner
i IB 14/5 1969

★

Frågan om "Klings nästa steg" behöver skribenten inte oroa sig för. Han tog steget ur regeringen. Om han smittat ner sin omgivning återstår att se.

Benny Vesterby, som nu är gymnasist i Höglandsskolan i Bromma, såg ut på detta vis efter sin första SM-titel i brottning. En så här vacker blåtira är dock inte obligatorisk ens för en blårandig brottarstjärna.

Saxat och klippt

FÄFANGT FÖRSÖK

Naturligtvis vill de "unga rytarna" ta hand om hela ruljansen, inklusive det som kan bli över på statliga anslag och det klirr som hamnar i vändkorsens kassalådor. Vad skall vi med gamla, åderförkalkade ideella ledare till? Åt fanders med killar som Eric Persson, Sigge Andersson, Lennart Nyman, Sigge Bergman, Sven Låftman, Helge Lindgren m. fl. m. fl. Och på sophögen med alla sekreterare, matchtillsättare, plankritare, materialförvaltare och över huvud taget alla ledare som lägger ner onödig tid på att försöka hålla svensk idrott i gång. När det är gjort finns det plats för de "unga rytarna" att verkligen visa vad de går för. Och då får vi frid och framgång i svensk idrott!

HT-krönikören har för sin del aldrig "offentligt hänat aktiva med egna åsikter" utan tvärtom återgett fler dylika än vad yngre kollegan någonsin kommer att göra.

Vi anser emellertid, i all vår åderförkalkning och i likhet med rätt många, att det hör till sportjournalistens plikter att inte bara ha gått igenom ekluten utan också att, som intervjuare, "sila snacket" — inte minst från unga aktiva vilkas gästande står i omvänd proportion till deras balans, kunnsighet, rutin och omdöme.

(Harry Lundahl i GHT)

modern
konsument-
upplysning hos

NORRMALMS

Öppen datummärkning ger upplysning om senaste konsumtionsdag och innebär att kunderna själva kan kontrollera, att de ständigt får frächa varor.

Varudeklaration på charkuterier och färdiglagad mat med uppgift om totalinnehållet ger garanti för varornas höga kvalitet.

n

25 moderna all-livsbutiker i Stor-Stockholm

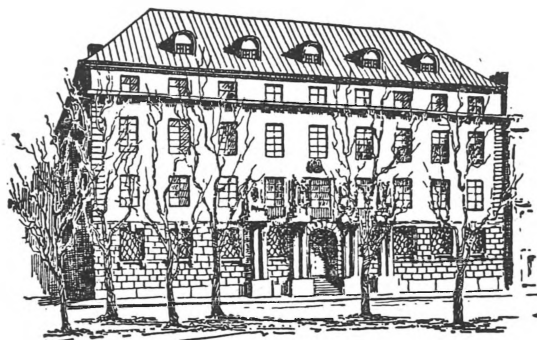
NORRMALMS För hemsändning ring tel. 340 540 "Teleköp"

NORRMALMS LIVSMEDELS AB

Elektronisk prismärkning tillämpas på alla paketerade varor, omslagets vikt frånräknas och paketet förses med tydligt angivet kilopris, paketets pris och senaste konsumtionsdag.

Topptrimmad personal som fått grundlig utbildning för sitt yrke kan ge värdefulla råd beträffande lämpliga kvantiteter, bästa tillagningssätt o.s.v.

STOCKHOLMS ENSKILDA BANK

GRUNDAD 1856

TILL FÖRETAGSAMHETENS TJÄNST

Nordiska Kristallmagasinet

KUNGSGATAN 9 - STOCKHOLM C

Tel. 08/10 43 72

Aina berättar om sin nya giv

När det såg som mörkast ut för vårt bandy­lag, som i division III hade beräknats få en promenadsäsong — och där det i stället blev barkbrödstider — lyste det upp en smula på flickornas bandyfront. Skulle ljuset komma därifrån, skulle vi rentav kunna förstärka A-laget med några flickebarn. Överstyrelsens bandy-UK skickades ut att studera materialet och valde att se matchen Djurgården—Göta. Seriefinal. Tyvärr, tyvärr — det bjöds inte några konfektbitar, som kunde rekommenderas till A-laget. Men visst var bandyflickorna ett glädjande kapitel. 17—1 mot Vällingby säger ju ett och annat.

Det är inte lika lätt att komma in i fotbollsflickornas omklädningsrum, som när deras manliga kollegor byter om, duschar och diskuterar, men här finns i alla fall ett bevis på att en fotograf lyckats smita in till Djurgårdens tjejer före en match.

Men ännu mer glädje hade Aina Ekvall av sina fotbollsflickor! Just i press­läggningsögonblicket kommer hon ilande med en högst egenhändigt ihopkommen rapport, som får tala för sig själv.

Så skriver Aina:

Min nya giv: Fotboll

Efter några gästutträdanden 1968 som verkligen tände publiken kom serien våren 69.

Åtta lag ställde upp. Vi vann 7 matcher, 14 poäng och mål 36—2.

Inbjudningarna kom från hela landet och alla ville givetvis spela i Stockholm om dom fick resan m. m. Djurgården har väl pengar??

Vi började med Öxabäck en stekhet junidag (30 gr.). Tyvärr inte bästa laget, det stod 2—2 mot slutet av matchen, då tyckte domaren att det här duger inte, varpå han blåste straff för dom som slank in i vänstra hörnet.

Resan var lyckad. Vi lovade komma igen. Sen blev det Visby AIK den 23 augusti efter stormig båtresa. Skyfall på morgonen, men uppehåll lagom till matchen på Gutevallen kl. 15. Lite uppvisning i damfotboll. Seger 5—0. Hemresan strålande väder, alla var nöjda och glada.

Den 18 oktober hade vi som gäster på Hjorthagen Ulricehamns IF, ett bra lag från Västgötaserien. Vi var inte så artiga mot dom utan vann med 4—0.

När så serien var slutspelad hade vårt välspelade tuffa gäng — bra tränare Claes Bergwall — vunnit med målskillnaden 36—2. Nästa serie har flera lag. Tänker ställa upp och ta vår skalp, men kom ihåg, vi var först. Bara en sän sak.

Båda lagen blev inbjudna att se DIF—Åtvidaberg på Stadion så dagen var lyckad.

Bandy

Serien 1969 gick oväntat bra.

Vi kom tvåa efter Göta med 5 lag i serien. Denna säsong ser ut att gå bättre, 6 lag. Vi har spelat 2 matcher DIF—Nynäshamn 9—1, DIF—Vällingby 17—1.

Spelarna har i år blivit uppsnopsade med vackert blå byxor och röda knästrumpor. Så jag får väl gå med häven bland herrarna nästa årsmötesfest.

Aina

VÅRA FÖRSTA MÄSTARINNOR I FOTBOLL!

Anneli Hellberg, Ulla Bjerkaug, Marie Svensson, Stina Andersson, Eja Magnusson, Yvonne Stellnert, Gunilla Lundqvist, Kristina Westin, Sirpa Wärynen, Agneta Pettersson, Jill Svensson, Eva Wendt, Yvonne Kammeryd, Angeli Robén. Lagledare: Claes Bergwall.

Gamla Djurgårdares guld

Av olika skäl fick Djurgårdens årsmöte inte uppleva den högtidliga akt, som handlar om utdelandet av "Gamla Djurgårdares" guldplakett. Men några veckor efter årsmötet var det dags att lyfta på förlåten och avslöja vem som varit 1969 års framgångsrikaste idrottskämpe. Händelsen begav sig på klassisk Djurgårdsmark, på Solliden på Skansen, där Sällskapets ordförande Hans Garpe samlat de sina och därtill kallat medlemmar från den sektion, hos vilken "årets man" hör hemma.

Så här avslöjade Hans Garpe valet av emottagare av Sällskapets guld:

Forskningen i bokföringen av Sällskapet Gamla Djurgårdares plakettutdelning för årets bästa idrottsprestation ger vid handen,

att den första plaketten delades ut år 1936

att sedan dess 37 plaketter har delats ut, eftersom något år två prestationer har bedömts som likvärdiga

att 12 har gått till fotbolls-, bandy- och ishockeyspelare

7 till skidsektionen, därav 2 kvinnliga utövare

5 till brottare, därav ingen kvinnlig

5 till boxare

4 till bordtennisspelare, därav hälften kvinnliga

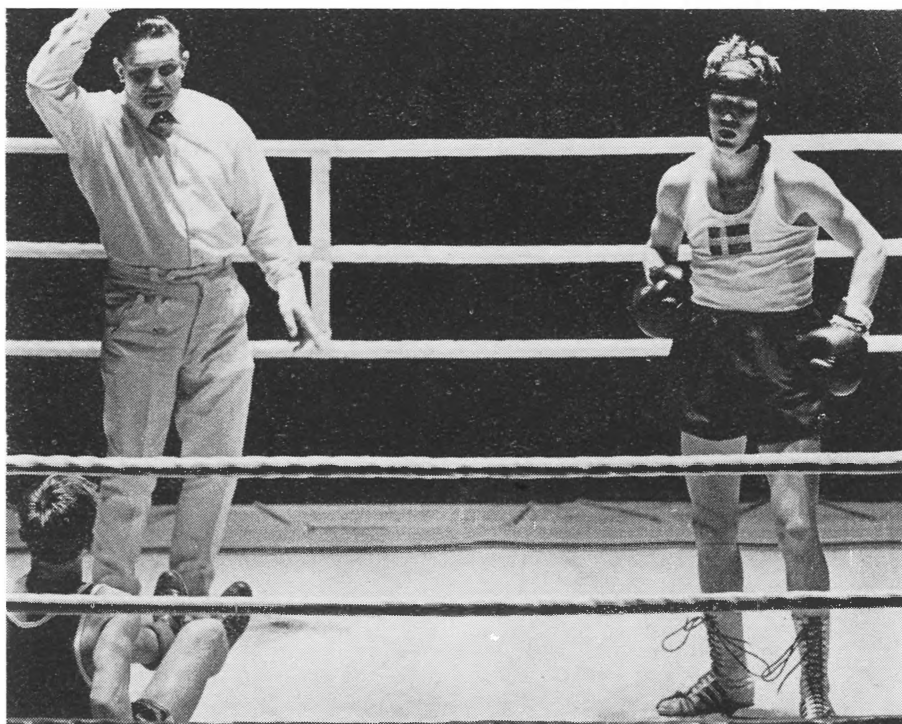
2 till fäktare och

1 till konstakare, därav ingen manlig.

Fördelningen av plaketterna på 9 olika sektioner visar lite av vår Djurgårdsförrens bredd.

När jag nu har äran att dela ut Sällskapets 38:e plakett, präglad i guld, är det inte alldeles utan en vision. Det är ju så populärt med visioner i år. Min vision har att göra med en annan berömmelse i Djurgårdens IF, nämligen den berömmelse som ligger i traditionen.

Ty
Alltsedan Carl-Axel "Putte" Palm som 9-åring började boxas och träna med Djurgården som 16-åring tävlingsboxas och bli distriktsmästare som 17-åring blev först junior- och sedan juniormästare i flugvikt som 19-åring i år i februari tog sitt andra SM, nu i fjädervikt som landslagsman har hemfört 13 segrar i sina 19 landskamper alltsedan dess och alltså alltjämt har han haft en förebild i sin sexdagariveckanträning, i tävling, i uppvisning, i teknik och taktik, i balans, nämligen den förste av de fem boxare

"Putte" Palm har bittat rätt med en rak höger och för motståndaren, lettäländaren Zigmunds Jasinki, är det bara att uppsöka canvassen. Sedan han fått ta emot ytterligare ett par smällkarameller var Zigmunds tacksam att domaren bröt. Samtidigt blev "Putte" stor grabb!

PÅ GULDKROG

En av våra sektionsordföranden hade lyckats skrapa ihop en slant för att gå ut och representera på en guldkrog med en del andra idrottsledare. Av gammal vana beställde han hos den artigt bugande hovmästaren:

— Vi börjar med kaviar.

— Jaha, direktören, och hur mycket?

— Ta in hela tuben!

RUNT BOXNINGSRINGARNA

Sagt av f. d. världsmästare i boxning: Kronofogdar — vad har dom med oss schweizare att göra.

Bakgrund till uttalandet av Ingemar Johansson var att riksdagsmannen och skattefogden Sjöholm ansåg sig ha mest bidragit till att proffsboxningen blev förbjuden.

I själva verket var det ju först när sossepartiet lade sin tyngd i vågskålen som det hände något. Det var dåvarande justitieministern Herman Kling, som utdelade knockoutslaget och fick proffsboxningen förbjuden. Men givetvis ville den för personlig PR svage "Jultomten" Sjöholm i Hälsingborg ta åt sig "äran". Men det var som sagt hr Kling, en herre i smal weltersvikt, som drämde till och sedan snabbt lämnade landet för att söka sin utkomst i Danmark.

som tidigare tagit mot vår plakett, Olle Tandberg.

Det är naturligt, att en idrottsman ser framåt.

Det är därför inte onaturligt, att han också ser tillbaka och på sin väg till mästerskapet drar nytta av andras erfarenheter.

Då blir traditionen i en gammal förening som Djurgården inte bara en tradition att plocka fram vid högtidliga tillfällen och bocka sig för utan en levande kraft.

Och nu, Putte Palm,
för din trägna träning och tekniska talang
för ditt kontraslags stingande snabbhet
för din i dubbel bemärkelse behärska balans:
den kroppsliga i ringen
den själsliga i motgången
idrottsprestation i Djurgården
— guldplaketten!

Och när vi nu hurrar för dig, vill jag, att du ska höra hurraropen som en uppskattning av vad du har presterat och som

en önskan: måtte du förbli en prydnad för din sport, din sektion, för din förening och för ditt land.

Hans Garpe

Hur länge hänger vi med...

Alla klagar på det dåliga vädret, men ingen gör något åt'et...

Till leda har man hört detta påstående upprepas, men vädret fortsätter att vara dåligt. Ingen kan göra något åt'et. Solen lyser när det passar den, och det regnar när det passar regnet att falla. Dis, dimma och kyla kommer också utan att vi kan göra något däråt.

Sedan länge klagar idrotten på att man måste ha bättre stöd och mera pengar, om vi ska hänga med i den internationella utvecklingen. Men även om bingopengar börjat kastas i potten, finns det aldrig tillräckligt med pengar. Vi får hanka oss fram från dag till dag. Nu hotar också en del kommunala gubbar ute i landet att bromsa sitt stöd åt idrotten med påpekande, att de mesta pengarna tydligen går till slavhandeln med diverse stjärnor hit och dit. Och det vill man inte vara med och satsa på.

Ja, hur är det med den vita slavhandeln? Håller klubbarna på att spränga sig till döds genom de för varje år allt högre övergångspengar, som måste kastas in i kampen om begärligt stjärnfolk? Varifrån kommer alla slantarna? Den sista frågan är lättast att svara på: pengarna kommer i mycket ringa del från klubbarnas egna magra kassor. Det är supporterklubbar, det är industrin, det är affärsfolk, det är PR-sugna privatmäniskor, det är ideella fanatiska klubbmedlemmar, som skyfflar in de stora pengarna för att flytta på de dyrbara pjäserna från ena klubben till den andra.

En beställning

Men hur länge orkar vi? Även om slantarna som sagt till sin största del kommer "utifrån", är det ju klubbarnas ledare, som måste hålla i trådarna och också ropa efter förstärkningar. De stora proffstränarna har som krav i samband med att de skall åta sig ett tränarjobb, att lagen blir förstärkta.

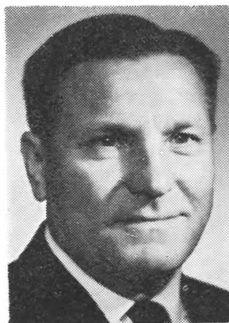
— Får jag be om minst en back, två förstklassiga mittfältsmän och ett par skjutstarka forwards, sa' en allsvensk tränare i samband med att han skulle byta arbetsplats. Han ville ha en garanti att få högklassigt folk att arbeta med. Ett misslyckande för en tränare genom att "hans" lag åker ur allsvenskan betyder åtskilligt ur negativ reklamsynpunkt för honom. Han är därmed inte längre någon mirakelman... Han vill helst ha helfärdiga produkter att jobba med. Det går fortare att då uppnå synliga resultat.

De stora pengarna

Men som sagt — ledarna ställer sig allt oftare frågan: hur länge orkar vi hänga med och lönar det sig?

Det kan inte fortsätta länge till när prisen på även de enklaste förmågor närmar sig kring 10.000 kronor-strecket, och när toppförmågor skall ha villor, direktörsjobb och kontanter av sådan storleksordning, att det närmast utmanar löjet...

Men trots att alla inser, att det inte kan fortsätta på detta vis, så fortsätter de... Ingen gör något åt det. Man bara hänger med för att man måste hänga med.

Borgarrådet
Thorsten Sundström

HJALP PÅ VÄG

Jo då, visst vet vi att många idrottsklubbar ute i landet får ett bättre stöd från sina kommuner än vad vi här i Stockholm hittills förmått ge "våra" klubbar. Men vi har förslag om att i någon form stötta upp de klubbar i Stockholm, som bidrar till att stadens kassor får in pengar till klubbarnas evenemang, säger borgarrådet Thorsten Sundström.

Någon form av återbäring alltså. Det kan jämföras med en form av billigare planhyror eller liknande. Vi känner oss skyldiga att stötta upp klubbarna för att de ska kunna hänga med i utvecklingen. Det vore ju förskräckligt om Stockholm försvann från den allsvenska idrottskartan.

Samma slags kapprustning som de stora nationerna. De rustar sig för kriget. Vi rustar oss för idrottsliga lekar. Lekar ja... Har det inte gått mycket blodigt allvar in i idrotten? Spelarna hetsas till sådana metoder, som aldrig var tänkbara för 20—30 år sedan. Även om det på den tiden fanns råskinn, som sparkade varann på smalbenen och även om det fanns bröstvärmare och allt möjligt i fråga om hårda tag, gick det högst sällan till några avsiktliga försök att "döda" varann.

Stridssignaler

Nu lyser det ibland mord i blicken. Om man får tro den expertis, som i våra sportpalter har förmåga på att avläsa dylika blickar.

Och varför all denna fränhet och kämpagalenskap? Jo, man fordrar seger till varje pris. Man hatar att förlora, man får inte förlora, ty därmed försvinner

pengarna och därmed kommer den egna klubbens framtid att svikta. Den "egna" klubben betyder väl inte så mycket för en spelare, som är snabb att lämna ett sjunkande skepp och hoppa över till en annan klubb, som får bli hans "egen klubb", men för ledarna, vilka inte sadlar om lika lättvindigt, känns ansvaret tyngre och det är väl också de, som anbefaller stridmetoderna. "Sätt emot", "ta dom bara rakt upp och ner", "inget frökenlir i dag inte", "ge dom vad dom behöver"... Känns stridssignalerna igen?

Utarmning

Det är klart, att det förr eller senare måste hända något. "Vi orkar inte längre", säger ledarna. Varpå de orkar ännu en säsong. Och satsar lika stenhårt. Klubben måste ju överleva.

Det har blivit värre med åren att överleva genom att även de tidigare små i idrottssamhället fått pengar att röra sig med. De har väl inte varit dummare än att de lärt av de stora, av de s. k. etablerade storklubbarna, som nu ska få tillbaka med samma mynt. Nu slår de små tillbaka och köper av de stora.

Att både vår fotboll och vår ishockey här i Sverige utarmas genom att våra mer kvalificerade spelare säljer sig ner i seriesystemet och bl. a. blir s. k. spelande tränare oroar i högsta grad våra förbund. Vi har ju inte mer stjärnspelare än som behövs för att vi någorlunda skall kunna hävda oss i de stora sammanhangen som VM och olympiska spel. Att då tvingas se hur kvalificerade spelare hellre tar storkovan i de lägre serierna än gör en rejäl satsning på landslaget är förstas dystert.

Och lika dystert är det förstas, när de utländska proffsklubbarna lägger ut sina garn och nyper någon värdefull fisk ur vår allsvenska plaskdamm. Visserligen har det här och var kunnat "bjudas emot", när de utländska uppköparna hört av sig, men det rör sig om rena undantagshistorier.

När brakar det samman?

Men vad gör man nu åt det stora problemet? Våra klubbledare klagar över

Fotboll är inte alltid det samma som spel på gröna gräsmattor i sol och behaglig värme. Det kan även se ut så här! Träning i bistert vinterklimat i Vallentuna för Djurgårdens spelare med Claes Cronqvist och Jan-Erik Sjöberg i spetsen. Roligare kan man förstås ha, men det roliga kommer senare som en följd av att även så här års kalla träningstillfällen tas vara på!

att pengarna får allt mer att säga till om, och att man t. o. m. köpslår inom de egna kretsarna. Förr eller senare måste affärerna braka samman. Det går inte att hålla det hela flytande och att se priserna trissas i höjden. Lika bra att idrottklubbarna gör konkurs — så lyder ett förslag — och låter staten ta hand om hela klabbet. Strängt taget är det ju för att göra svenska folket till en friskare nation, som vi sysslar med idrott, och det borde därför vara statens angelägna uppgift. Vi klubbledare har förvisso nöje av att se de egna färgerna i främsta leden, men när utvecklingen definitivt (?) rusat ifrån oss, får man väl acceptera att detta nöje skall förmenas oss.

Sjunde budet...

Lösningen på problemet om vi ska leva vidare? Tja, naturligtvis finns det en enkel lösning. Alla klubbledare kommer samman och beslutar att efterfölja sjunde budet (du skall inte stjäla) och nionde budet (du skall inte ha lust till din grannes ägodelar). Alla nöjer vi oss med vad vi har och vad vi kan uppfostra själva. Om alla klubbledare vaknar till besinning och alltså beslutar respektera varandra i stället för att stjäla från varandra och om därtill alla spelare eller annat stjärnfolk nöjer sig med en av fackföreningen fastställd lön — avtalsförhandlingar varje år och någon procent höjning för att kompensera penningvärdesförsämringen — då vore man himmelriket nära.

Andra tider kommer

Då skulle den ständiga oron om att inte kunna skaka fram sedlarnas mångfald äntligen vara ett avslutat kapitel. Men vem tror att en spelare vill samverka till att ge klubbarna en ekonomisk ryggrad?

Kanske en och annan spelare, men stora massan av dem kommer alltid att jaga ständigt nya favörer. Utan tanke på att åren rinner i väg och att man snart står där utan möjlighet till extraknäck på något som egentligen varit förfärligt roligt. Nämligen att idrotta, vinna segrar och ha härliga kompisar kring sig. Och ledare, som varit beredda ofta sista skjortan för att vara sina stjärnor till lags.

När dessa funderingar skrivs ned är det just "de vilda strejkernas tid" på den civila arbetsmarknaden. När kommer det vilda strejker till idrotten? Dem har vi hittills sluppit.

För all del vissa tendenser har förekommit. En viss spelare lämnade en viss klubb och rekommenderade dem som stannade kvar att strejka och inte ställa upp i kommande matcher för att därmed tvinga ledarna på knä och att öppna plånböckerna. Han fick ingen med på sin linje.

En annan spelare sänkte kanske armarna i en hopplös gest, satte dem i höften ute på fotbollsplanen och nekade att springa för att ta emot en passning bara för att han fått en utskällning. En viss form av vild strejk men mera en barnslighet.

Chans för friskvården

Det har räknats ut att Sveriges befolkning håller sig med inte mindre än 60 miljoner sjukdagar per år. Det innebär att 170.000 arbetsår bara försvinner. När blir det dags för statsmakterna att ägna sig åt friskvård och därmed hindra svenska folket att ligga i sjuksängarna så ofta och så länge?

Visst råkar en och annan fotbollsspelare ut för ett benbrott och visst får en ishockeyspelare då och då ett par tänder utslagna — och har därmed kvalificerad anledning att stanna hemma från jobbet — men den stora massan av de idrottande kan ju inte undgå att bli den friskaste och kraftigaste delen av vårt folk.

Dags att tänka om

Strejk är än så länge ingen realitet i idrottsliga sammanhang, men vad är det som säger att "löneförhandlingar" inom idrotten inte blir av så hårt slag, att vissa av de stjärnor, som aldrig förstätt idrottens innersta mening, tar till även detta vapen.

Det fordras nog att man börjar tänka om på högsta ort. För visst vill vi väl ha arbetsfred i alla våra klubbar landet runt. Slagsmålet om stjärnorna borde inte få stjälpas allt detta som är ett stort och härligt nöje. För oss alla.

Kalle L.

AIK på rygg mot Djurgården

Håller Djurgården på att få ett ishockeylag?

Tretton mål tillverkades mellan AIK och Djurgården och att de flesta av dessa hamnade bakom "Honken" Holmqvist blev nyårsdagens stora överraskning i Ahearne cup! Djurgården förvånade nämligen med att sätta AIK på plats med så övertygande siffror som 8-5 (1-2, 4-2, 3-1). Över 7000 åskådare trodde inte sina ögon, när puck på puck åkte in bakom "Honken" och bäddade fram en rejäl nyårspresent åt Djurgårdens prövade ishockeyvänner.

Bårbärarna på plats

Ännu när tredje perioden började fanns det möjligheter för AIK att vända på utvecklingen. Djurgårdens 5-4-ledning var ingen vattentät historia. Men sedan Totte Bengtsson och Björn Palmqvist klämt in var sin pärla och därmed gjort 7-4, var AIK:s bårbärare redan larmade...

Slutet kom med 8-5 för Djurgården. Rolle Stoltz trivdes med AIK:s mak-

liga tempo och kunde kosta på sig en del skämtnummer, varav en puck mellan benen på sig själv bakåt mot målvakten Einarsson var en lika kallblodig som kul historia. Men jisses om Einarsson inte varit med på noterna. Då hade det varit årets pangtavla!

Sköna AIK-tavlor

För AIK, som redan före matchen tappat möjligheten vinna Ahearne cup, var väl denna match inte särskilt inspirerande — hur lockande det än var förr i tiden att alltid ge Djurgården en omgång — men nog trodde man att AIK bättre skulle vakta om sin ishockeyprestige.

AIK hängde med i början och ändrade snabbt Djurgårdens 1-0-ledning till 2-1 i egen favör, men när Djurgården i andra perioden tryckte gasen i botten kom det inget svar från AIK.

Bara att plocka in puck efter puck hos Honken. Det var bara när Pelle Lundström och Lars-Åke Lundell kom alldeles ensamma med Honken, som denne fungerade och gjorde kvalitetsräddningar.

VÅR SENASTE ALLSVENSKA STORROND I ISHOCKEY

Brynäs	14	12	1	1	94-34	25
MoDo	14	10	2	2	78-41	22
Södertälje	14	8	3	3	70-49	19
Umeå	14	6	3	5	58-53	15
— — — — —	—	—	—	—	—	—
Timrå	14	6	0	8	64-64	12
Clemensnäs	14	4	1	9	53-75	9
Djurgården	14	3	1	10	46-79	7
Sandåkern	14	1	1	12	31-99	3

Härefter följde plommonserien.

PUCKDAGS

Pucken som vispar i väg över isen håller oss stadigt i hög affekt. Hur kan ett så litet blygsamt objekt få oss att vråla i kapp expertisen?

Speakern får hållas när spelet flyter men bryter man, skyfflar man pucken i bur

tvärs genom backarnas stålmanmur reser sig hela publiken och ryter

Så pucken är kanske vår egen symbol — ständigt på irrfärd med segervinden bland viljor i kamp tills ett skott petar in den

och vi lättar vårt bröst i ett samfällt vrål.

Gaut

Var så god Honken, nu är det dags igen!

Inte så ofta det bände, men någon gång bände det i alla fall i vintras för vårt ishockeylag. Här är det självaste "Honken" Holmqvist, som getts tillfälle att bita något bakom sig... Jo då, alldeles riktigt — det är en puck, som just spelats in av Lars-Åke Lundell i turneringen om Ahearne cup. Där vann Djurgården över AIK med 8-5. "Man har väl rätt att fira nyår", var "Honkens" kommentar.

Vi kan diskning och rengöring!

Soilax täcker in alla rengöringsområden med ett komplett sortiment medel och apparater.

Restauranger, hotell, skolor, sjukhus och industrier av olika slag, t ex metall-, motor-, pappers- och transportindustrin anlitar Soilax. Och får kostnadsfri, regelbunden Soilax-service.

Och i de hushåll som har diskmaskin är Soilax världsbekanta maskindiskmedel Finish en uppskattad produkt.

Soilax betyder rationell och effektiv rengöring!

Soilax AB, Storköksavdelningen, Stallarholmsvägen 46, 124 40 Bandhagen, tel. 08/86 02 50

Affären för SPORT och FRITID

Vi i DIF

väljer kvalitetsgrejor

CYKLAR

MOPEDER

FISKE

FOTBOLL

ISHOCKEY

SKRIDSKOR

SKIDOR

JACKOR

BÅTAR och MOTORER

AB INGVAR Ericsson
CYKEL & SPORT

Torsgatan 48, Stockholm Va - Tel. 32 68 98, 32 43 31

Ögonfröjd av Djurgårdens konståkningsflickor inledde VM-spelet i ishockey. Sedan blev det hårdare tag.

C-lagslirare med guld i skorna

Mer dramatiskt avgörande i allsvenska fotbollen än när guldet gick Djurgårdens näsa förbi sista speldagen 1968 kan man inte tänka sig.

Oster slog jumbolaget Örgryte med 2-0 (som därmed åkte ur serien) och Djurgården hade tagit med den segern i beräkningen för att på egen hand avgöra guldet i sin favör genom att slå Göteborgskamraterna. Men "Ånglarna", som kämpade för att inte dela Örgrytes öde, lät sig inte krossas av Gummesson & Co utan kunde rädda oavgjort med 1-1.

Eftersom samtidigt Malmö FF bara orkade 0-0 hemma mot Elfsborg blev den dramatiska upplösningen, att fyra lag stannade på 27 poäng med målskillnaden så avgörande, att guldet gick till Oster, varefter följde MFF, Norrköping och Djurgården. Han som räddade Göteborgs 1-1 och därmed platsen i allsvenskan var målskytten Håkan Eklund.

Märkligt nog spelade Håkan i Djurgårdens C-lag för en del år sedan, innan han packade sina kappsäckar och bosatte sig i Jakobsberg och roade sig med fotboll i div. IV. Därifrån flyttade han för att vidareutveckla sig i databranschen till Göteborg utan att någon visste att han var fotbollsspelare. Det fick man dock snart nys om, och Kamraterna hörde sig för med Jakobsberg, som inte hade några

anspråk på övergångspengar av modern storlek. Dom fick en slant ändå. Varpå Håkan utvecklade sig och räddade Göteborg och snöt guldets mitt framför näsan på Djurgården.

I fortsättningen måste vi hålla ett öga på våra lirare i C-laget. Eller hur Sten Wettebrandt?

DET HANDLAR OM PENGAR!

Inom Djurgårdens fotbollskrets finns det något som heter "Djurgårdsringen" och dess uppgift är att åstadkomma pengar. Utan att ha tillgång till Riksbankens sedeltryckeri har "ringen" lyckats rätt bra och trollat fram en hel del sedlar, med vilkas hjälp många hål i fotbollens budget kunnat stoppas igen. Men man behö-

FRÅGA TILL HYLAND PÅ 50-ÅRS DAGEN:

Om du inte hade rötter i AIK och Tranas, vilken klubb kunde du tänka dej heja på och lida med?

Ja, låt mej se. Jag väljer Djurgårn, som är något visst. Det där med Djurgårdsandan är inte bara snack. Det finns en tåga som är beundransvärd hos de blårandiga. Deras ledare sköter arbetet efter tydligen andra grunder och linjer än vad som sker i AIK.

Ja, grattis då på bemarkelsedagen, Lenart!

Allison

ver ännu mer guld och vädjar därför till alla Djurgårdsmedlemmar med för mycket pengar på banken att lyfta över dessa till vår lokal på Stadion. Där finns det användning för alla slags kontanter. Verksamast i ringen är Elvir "Knutte Knopp" Westman och i hans stab ingår Karl-Erik Nordlund och George Karlsson.

Som sagt — får du en oberäknad tipsvinst eller plockar du hem en rejäl slant på din premieobligation, så sätt dig i förbindelse med "Knutte Knopp" och hans gäng. Dom kan raka dig ren på nolltid...

ARE Bilreklam
ARE Dekor
ARE Ekonomidistribution
ARE Idé & Reklamproduktion
ARE Inredningar
ARE Jordbruksinformation
ARE Postaffischering
ARE Projection & Idrottsreklam
ARE Promotion
ARE Riksaffischering
ARE Screen
ARE Trafikreklam
ARE Tunnelbanereklam
AB Utereklam

*Gotlandsgatan 61
Box 4016, 102 61 Stockholm 4
Telefon 08/22 63 60
Kungsgatan 7 A, 411 19 Göteborg
Telefon 031/17 16 05
Kristianstadsgatan 35, 214 35 Malmö
Telefon 040/713 50*

Världsmästarnas ishockeytränare: *PEDAGOG, SPECIALIST, REGISSÖR*

När han kom in i omklädningsrummet var där alldeles tyst. Grabbarna, av vilka ingen ännu hunnit fylla 19 år, satt alldeles moltysta. Många hade nästan gråten i halsen och de skämdes över hur andefattigt de spelat i denna match mot ett utländskt A-landslag. Han stod också tyst en stund medan han betraktade var och en med forskande blick en stund och liksom samlade sina tankar för att tala om för dessa unga pojkar vad han hade på hjärtat. Grabbarna hade för första gången fått äran att dra på sig den röda tröjan med CCCP på bröstet och det var inte underligt att de var skrärade. I vanliga fall är det lättare att "hålla tal" i samband med en träning, eftersom det då finns tid för att noga tänka igenom det som skall sägas. Här krävdes ögonblicklig, anpassad psykologisk behandling:

Är ni rädda?

— Grabbar. Ni har fel i det mest väsentliga. — Ni tror inte att Ni klarar av den här svåra matchen. För tjugo år sedan mötte våra ishockeypionjärer för första gången ett utländskt lag. Det var LTC från Prag, ett av kontinentens bästa. Men vi kunde vinna över dem. Efter matchen räknade vi inte bara våra målgörare, utan också bulor, sår, rispor och blåmärken. Jag kan inte se att någon av ER har någon skada! Går Ni kanske undan i närkamperna? Är Ni rädda om Er? Har Ni inte sett hur Starsjinov spelar? Eller Davydov? DE sparar sig inte, det kan jag försäkra. Hur skall Ni då spela för att vinna matchen i dag? Med bättre teknik kanske? Med taktik och klubb-skicklighet? Nej! Sånt kommer med åren. Enda chansen att vinna i dag är genom att visa den rätta karaktären och den hastaste viljan. Man kan bara inte spela ishockey försiktigt! I den sporten måste man som jag nyss sa, "offra sig". Man måste riskera och först då kan Ni bli en ny Firsov, Starsjinov eller Davydov. Jag ber Er alltså, grabbar, jag ber Er verkligen: Försök att överträffa Er själva i dag...

Så sade Anatolij Tarasov till grabbarna i Sovjets juniorlandslag när de mötte Finland i Moskva häromåret. Följande period fick åskådarna se en helt annan ishockey från de ryska pojkarnas sida. Där fanns allt; temperament, färg, fart, fräna tag. Det spelade kanske ingen större roll att juniorlaget inte kunde vända på siff-

orna men det viktigaste var att de nya pojkarna fick känna på kampens sötma.

Varför har vi relaterat denna till synes vardagliga episod ur Tarasovs verksamhet? Jo, därför att där har vi Tarasov helt som han är. Där har vi hans inställning till ishockeyn och spelarna. Där ser vi hans "tränarkredo", hans livssyn, hans världsåskådning, om ordet tillåtes.

Att "offra sig"

För Tarasov är uttrycket "offra sig" inte blott och bart ett uttryck eller en fras som han plockar fram för att uppmuntra spelarna. Det är hans egen devis, som han varit trogen hela sitt liv. Tänk Er själva: Redan för länge sedan kan Tarasov ha begärt pension eller ordnat så man satt honom på någon ledande post i förbundet eller en stor klubb. Han skulle kunna sitta i vit skjorta bakom ett stort skrivbord i en skön, varm fåtölj och där använda sin organisationstalang.

I stället jobbar han med sina lag på isen, åker på turnéer i tåg, med flyg. Han hinner bara kika in i hemmet som hastigast och så iväg...

I väg igen. Träningsmatcher, tävlings-

matcher, läger, bekymmer. Ibland säger hjärtat till och nerverna också.

Men han säger: — Nej, jag kan inte tänka mig ett annat liv. Jag kan inte ens föreställa mig att jag en dag måste sluta att förbereda mig för mina ispass och inte längre åka med grabbarna på isen...

En annan gång lär han ha sagt: Om någon gång hälsan hindrar mig att jobba med mitt seniorlag så skall jag bli pojktränare så länge jag kan stå på skridskorna!

Som driven av motor

Någon har sagt att det verkar som om Tarasov ständigt drivs av en motor: Han är ständigt i färd med att göra något, övertyga någon om något. Han spörjer med sig själv — han spörjer med andra. Vad är det då som driver fram honom? Varför kan man aldrig få se en lugn Tarasov, en nöjd Tarasov, utan alltid en Tarasov som är bekymrad, sökande?

Jo, det är därför att Tarasov alltid är en nyskapare. Han vill inte hejda utvecklingen, han vill alltid fullkomna sig och det är huvuddraget i hans karaktär. Därtill kommer att han alltid riktar blicken

Sovjets ishockeyprofessor Anatolij Tarasov plockas på synpunkter under en ishockey-match av DN-märket Allison med Verner Persson som förmedlande tolk. Som man ser släpper Tarasov inte blicken från vad som händer inne på isen men hinner i alla fall ge koncentrerade svar, som t. ex. att "en ishockeyspelare får inte spela försiktigt och spara sig, ty då riskerar han mycket lättare att få en smäll och verkligen bli skadad. Han skall sätta sig i respekt från början, det gör man inte genom att hålla sig undan, när det osar bränt..."

Cirkelte i nylonpåse

En annorlunda bättre tepåse med
aromrikare te.

Lika gott som bryggt i kanna bara så mycket
bekvämare och ändå inte dyrare.

Klart på 2 minuter.

Portionsförpackning
50 påsar om 1,5 g

325

Märket för köptrygghet i Konsum och Domus

framåt. Han vet att han går framåt, i främsta ledet och det gillar han. Han vill vara först och inte tvåa. Äregirighet? Kanske det — men det allra viktigaste är att han hyser en uppriktig känsla av ansvar inför ishockeyn.

Vad krävs av en tränare?

— Jag för min del tror, säger Tarasov i en av sina senaste böcker, att nästan vilken erfaren spelare som helst kan bli en tränare, men på vissa orubbliga villkor. Han bör redan i unga år förbereda sig för tränarjobbet genom att samla in material om ishockey; han måste kunna analysera en tränares arbete och redan i tidig ålder forma sitt tränar-kredo, vilket omfattar synen på träningsmetodik, träningsprocessen, hur man skall uppträda gentemot de skiftande karaktärstyper som finns i ett lag och sist men inte minst — skaffa sig en uppfattning om spelets taktik.

Eftersom en tränare ständigt sysslar med fostran av unga människor måste han förstå sitt ansvar. Tycker han inte tillräckligt om tränarkallet skall han omedelbart gå över till något annat — annars kan han ställa till med mer skada än nytta.

Tränaryrket är hårt och rymmer fler otrevligheter än de flesta andra yrken. Vinner ett lag, skrivs spelarna upp, medan tränaren får stå i skuggan. Förlorar laget däremot, så skall man genast utse en syndabock och det blir tränaren. Faktum är att just tränaren oftare än andra specialister får sparken från sitt jobb.

Mod och viljestyrka

Enligt min åsikt, säger Tarasov, är tränarens kanske främsta egenskaper mod och viljestyrka. Det krävs mod för att byta ut en spelare, skifta taktik eller företa andra ändringar i synnerhet om man arbetar i ett framgångsrikt lag där det går bra. Men med tanke på framtiden måste en klok tränare ofta göra så.

Varje tränare formar sitt lag efter egen smak och eget kynne. Denna "smak" stödjer sig på kännedom om grundprinciperna i den moderna ishockeyn, på kunskaper om laget och dess spelare, deras förtjänster och brister. Dessutom kan man säga att just denna "smak" bestäms av den perspektivlinje som tränaren stakat ut för sitt lag.

Hur kan någon då påstå att olika ledare i klubben bättre skulle kunna känna laget än dess tränare? Om de nu gör det, så måste de ha skaffat en oduglig tränare. Men om de nu har anförtrott tränaren detta jobb, så skall de vara så vänliga att inte lägga sig i det som hör till tränarens område!

Något om ABC

Denna kände gosse är vår egen Tarasov, alias Ove Malmberg, som de senaste säsongerna haft det allt annat än lätta jobbet att träna Djurgårdens ishockeylag. Troligen anser han att det var lättare att plocka åt sig 5 SM-tecken under den aktiva tiden. Svaret att hålla i trådarna som tränare har dock aldrig fått honom att glömma bort att då och då dra på smilbandet. Även när det gått som mest på tok.

"Jag vet att grabbarna kan och vet allting om ishockeyns ABC, innan de går ut på isen, men där glömmes de ibland bort allt elementärt kunnande. Och då brakar vilket ishockeylag som helst ihop. Tyvärr är det bara så," säger Ove när han efter en ovanligt motig säsong tänker på vad som hänt.

Tränaren och klubbledningen

För att kunna skapa garantier för ett framgångsrikt arbete måste tränaren känna att han har fullständigt förtroende uppträda. Men tyvärr händer det alltför ofta att det uppstår konflikter mellan tränaren och lagledning/klubbledning. Orsakerna kan vara flera: En förlorad match, problem med laguppställningen inför matcher mot svåra lag. Det inträffar alltför ofta att massor med folk börjar komma med allehanda "goda råd" och ändringar. Ärligt talat borde tränaren bli förbannad! Ingen har väl rätt lägga sig i ett jobb som utförs av en ingenjör eller en veten-

skapsman. Men lägga sig i tränarens görande, det kan tydligen alla!

Om läsaren visste hur svårt det kan bli för en ung tränare, som ännu ej hunnit skapa sig ett namn, hur hans mod, viljestyrka och karaktär sätts på svåra prov! Tänk bara hur han får slåss för sina idéer, för sin syn på ishockeyn, på hur man bör träna o. s. v.

Det finns olika slags tränare. Det finns dåliga och t. o. m. mycket dåliga tränare. Emellertid finns det folk med brister i alla yrken. Varför skall då alla reagera så sjukligt på tränarens misstag? När allt kommer omkring så är en klok man inte den som aldrig gör ett fel — det är bara den som aldrig gör något som heller aldrig felar. Klok är den tränare som snabbt och beslutsamt rättar sina fel.

Specialist, lärare, regissör

Vi jämförs ofta med lärare. Enligt min mening är det inte alldeles rätt att göra så. Inte därför att det skulle vara lättare att arbeta med skolbarn än med vuxna, karlar, utan av den enkla anledningen att skollärares arbete till skillnad mot tränarens i alla fall är... ganska riskfritt. Det kanske är svårt att se till att alla eleverna flyttar upp till nästa klass eller att de tar sin examen. Men ingen hindrar lärarna och eleverna i deras arbete. De har helt enkelt inte några motståndare.

Den enes bröd, den andres död, heter ordspråket och faktiskt går det att använda det på tränarens situation i dag. Om den ene tränaren lyckas bra med sitt lag och följdaktligen slår ett annat lag, förstår man kanske bättre vad jag menar. Alla kan ju inte segra.

Regissör, om ni så vill

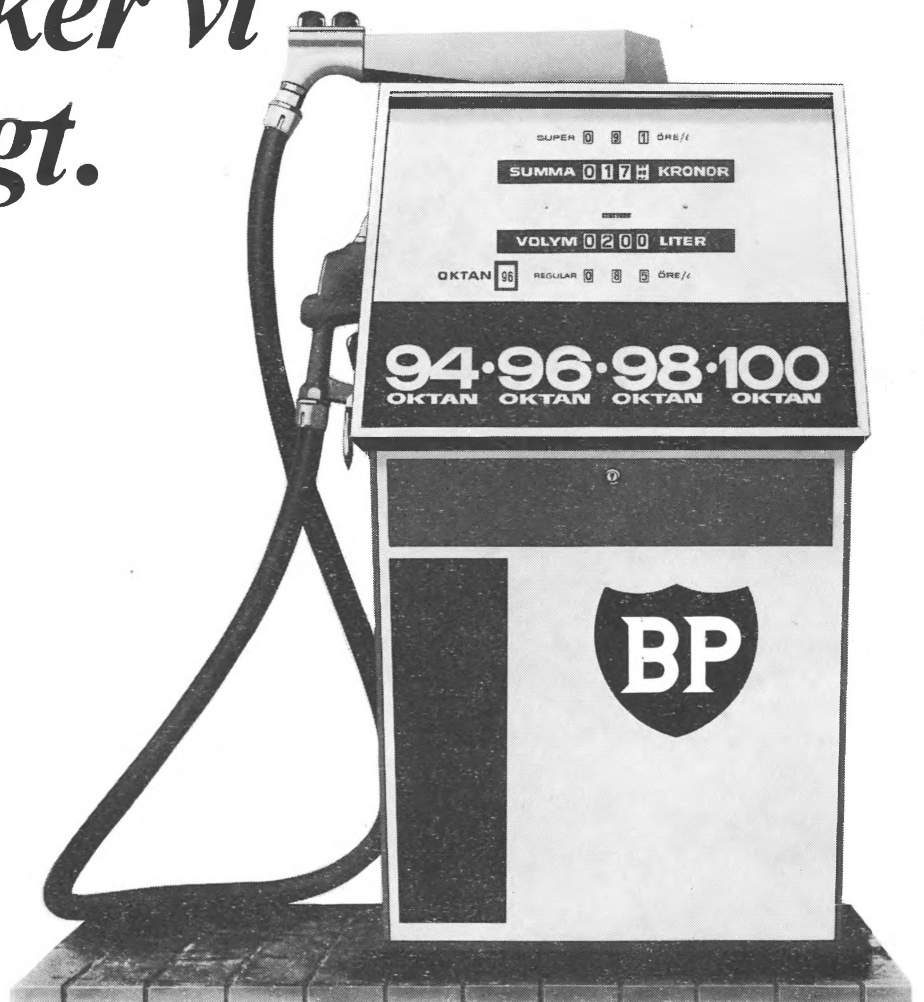
Varje skådespel måste alltid ha något nytt att komma med. Teaterkritikerna hävdar också att det inte kan finnas två exakt lika föreställningar. Det är samma sak med en ishockeymatch. Så som man spelade i går kan man inte göra om i morgon. Varje spelare, liksom varje artist lägger ständigt till något litet till sitt kunnande. Tränaren måste å andra sidan eliminera brister, förbättra egenskaper, omplacera och fila på laget så att det blir bättre. Till skillnad mot teaterregissörerna så måste vi tränare fortsätta "regissera" säsongen ut, medan de förra i stort sett är klara i och med genrepet.

Lyckogivande

Tränaren måste vara en specialist som är tvungen att dagligen utveckla sig, förnya sig och dela med sig av sina kunskaper. Glöm inte, att ju mer tränaren lär ut till eleverna, desto större blir kravet på tränaren. De litar på tränaren — tror att

*Det är onödigt dyrt
att köra på högre oktantal
än motorn behöver.
BP erbjuder därför fyra
olika oktantal:
100, 98, 96 och 94.*

*Det tycker vi
är riktigt.*

Runt ishockeyrinkarna

Tyckte du att ishockeymålet såg väldigt litet ut? Vet du hur stort det är? Målet är 1.22 meter högt och 1.83 mellan stolparna. Det fordras att en målvakt är rejält uppstoppad för att täcka en så stor yta. Och hur mycket "skydd" som helst får han inte plocka på sig. Därför brukar det ofta finnas plats för en och annan puck att hitta in bakom honom.

★

Ishockeybanan är uppdelad i tre zoner. Den mellersta heter neutrala zonen medan övriga zoner heter försvarszon för det lag, som har sitt mål där, respektive anfallszon för det andra laget. Numera får man tackla i alla zoner.

★

Varje lag skall ha en kapten och högst två reservkapten. Endast en av dessa tre får, när spelet stoppats, tillfråga domaren om hans tolkning. En utvisad kapten får inte komma in på isen och fråga något.

★

En klubb får inte vara längre än 1.35 meter. Om en spelare kör med längre klubb, skall han utvisas 10 minuter.

★

Om en spelare blir skadad i samband med att han också dragit på sig en utvisning, slipper han sitta i utvisningsbåset och får istället åka direkt (respektive bäras på bår) till omklädningsrummet, men då skall som stand-in en annan spelare sättas på straffbänken.

★

Om en målvakt blir skadad eller av annan orsak måste lämna planen — han kan ju få ett viktigt affärssamtal — skall han omedelbart ersättas av reservmålvakten. Det är endast när såväl målvakten som hans vikarier måste bryta matchen som det är tillåtet att värma upp en ute-

han kan allt. Det innebär ett väldigt svar.

Trots allt tycker jag att tränaryrket är ett lyckligt arbete. Lyckogivande därför att det håller Dig evigt ung. Man måste alltid vara sökande, alltid i rörelse framåt. Tänk själv om det kommer fram en troskyldig rödkindad friskus till grabb och frågar, en aning förläget men med stora förhoppningar: Kan Du hjälpa mig att få stil på mina skott?

OKÄNDA BEUNDRARE

När det gick som mest på tok för vår ishockeyskuta i fjol höst — stryk så det bara visslade om'et av en sådan okänd företeelse som Clemensnäs — gjorde en ofta utkommande kvällstidning i Stockholm en rundfråga till sin läsare av detta slag:

Vilket är Sveriges bästa ishockeylag — och varför?

Kan Ni tänka Er, kära läsare av Djurgårdaren, att det faktiskt blev två röster på Djurgården!

De flesta röstade naturligtvis på Brynäs och AIK. Men två vänner i viken har vi tydligen och här skall deras namn och deras betyg föras till vår historia:

Ulf Buller, konditor, Torbjörnsgratan 6, Uppsala:

Djurgården är bäst. Dom har alltid startat lite trevande men brukar vara i toppform efter nyår. De kommer på medaljplats i år också.

Arne Johansson, anläggare, Drabantvägen 7, Jakobsberg:

Djurgården är bäst. Dom har lärt alla andra lag att spela ishockey.

(Datum för dessa märkliga uttalanden 25/1 1969)

KORTA RADER

Förr i tiden fanns det saker i världen som man inte kunde tala om. Nu talar man inte om annat.

★

Man säger att man ska läsa mellan raderna, men där står ju inget.

★

En optimist är den person, som tror att telefonkiosken skall bli ledig för att damen, som står där inne säger adjö.

spelare som reservmålvakt i 10 minuter. Men sedan får de två målvakterna från tidigare ej komma in på isen i denna match.

★

Det kan stå ett lag dyrt att stjälpas in egen målbur för att förhindra motståndarna att hitta dit med pucken. Om en spelare avsiktligt stjälpas eller flyttar buren bedöms det som avsiktligt fördröjande av spelet. Inträffar detta under matchens sista två minuter blir det straffslag.

★

Om en spelare gör mål med för hög klubb (över axelhöjd alltså) skall målet ogillas, men gör spelaren ett självmål på samma sätt, blir det godkänt.

VARNINGSKLOCKORNA RINGDE TIDIGT!

Redan för två år sedan ljöd varningsklockorna i Svenska Dagbladet. Då fick vårt ishockeylag över 5 spalter besked om sin framtid. Vi läser den 9 november 1968 rubriken:

STACKARS DJURGÅRDEN

Södertälje var nära tvåsiffrigt.

En gång för länge, länge sedan fanns det folk, som ville jämföra Djurgårdens ishockeylag med professionella storheter. I dag behövs det inga pessimister för att jämföra Djurgården med Karlskoga och Nybro. Dessa metropoler kommer att ifrågasätta Djurgårdens allsvenska existensberättigande vad det lider. Den kusliga framtidsvisionen kunde lätt framkallas, när Djurgården med knapp nöd undgått ett tvåsiffrigt nederlag mot Södertälje, som vann med 9—4 och med DIF:s sista mål gjort två sekunder före full tid, när Södertälje givit upp sin jakt på 10:e målet. Djurgården kunde ingenting och ville ganska litet — det senare förvånade. Den kunskapen trodde man var evig i blårandig dress.

★

Ett år senare läser man återigen Svenska Dagbladet. Nu hittar man under en 4-spaltig rubrik detta omdöme:

DJURGÅRDEN — EN SLAGPÅSE

Djurgården hade fallit in i sömngångarstilen mot Clemensnäs, som lätt vann med 9—2. Det är svårt att förstå varför Djurgården den här säsongen uppträder som en gammal slagpåse i rinken. Klockan klämtar.

Nästa rubrik i Sv. D. kom den 3 november 1969 och hade nu vuxit över hela sidan:

HAR DJURGÅRDEN VARIT SÄMRE?

Frågan var föranledd av en ny smäll mot Clemensnäs (7—2), vars lagledare inte visste vad han skulle tro...

Det blev flera ungefär motsvarande rubriker i andra tidningar mest hela säsongen, innan Djurgården tog sig samman och flammade upp i plommonserien, där fyra lags allsvenska existens låg i potten.

PÅ JOBBET

— Varför fick inte hon stanna på jobbet?

— Nä, första dagen hon skulle posta ett brev till Amerika gick hon till kontorschefen och fråga' var de amerikanska frimärkena låg.

★

— Förlåt jag är alldeles ny här, men vart ska man vända sig för att få påökt?

Wasa Express & Åkeri AB

S:t Eriksgatan 75

Tel. 32 48 29 - 32 45 52

Stockholm Va

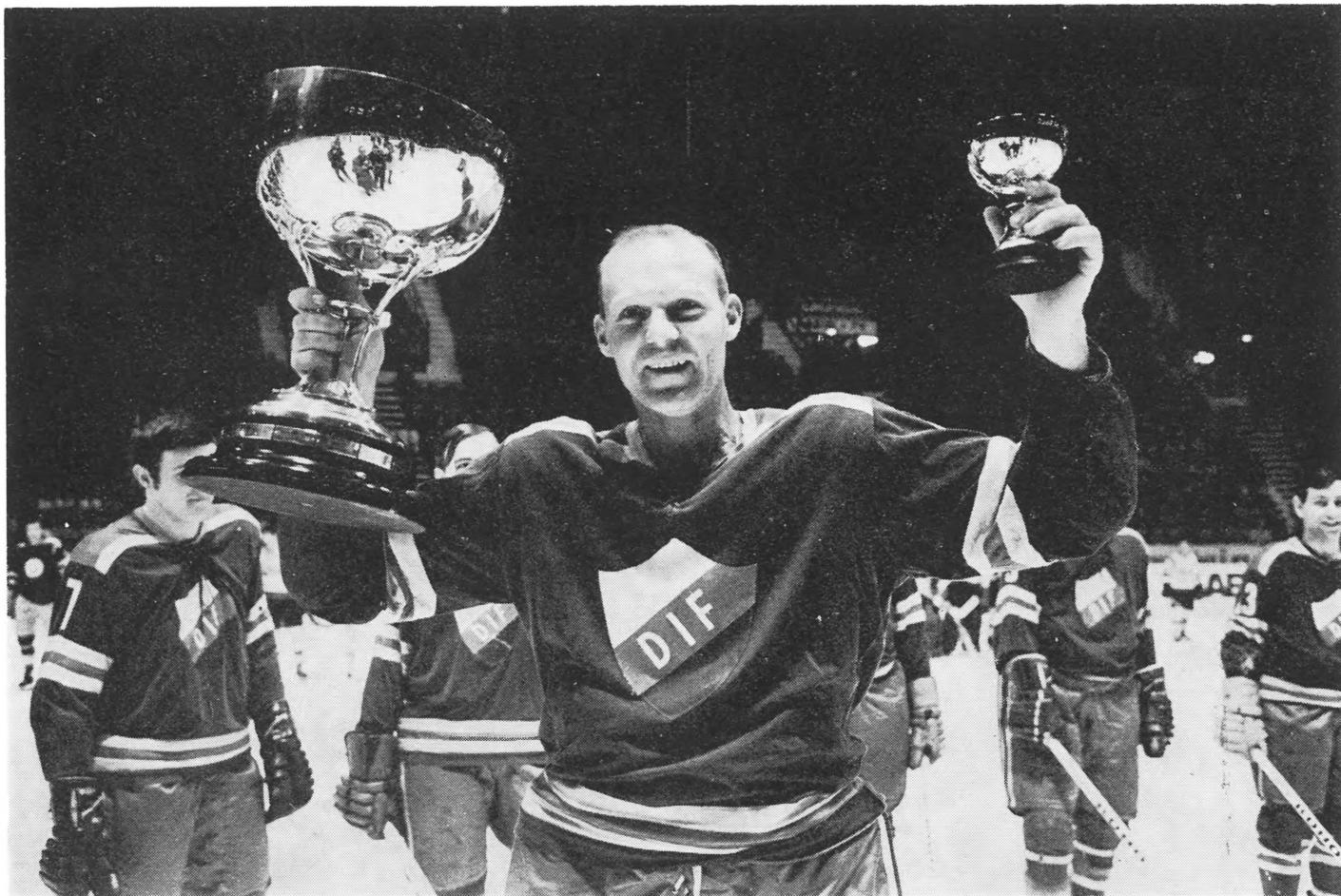
FULLSTÄNDIG ÅKERIRÖRELSE

Radiodirigerade kranbilar - Liftdumpers

Byggnadsaktiebolaget GUNNAR LINDELL

SVEAVÄGEN 159 - STOCKHOLM

Utför bostads- och industribyggen

Är detta sista storbetsbilden från vår ishockeyvärld? I varje fall är det Rolle Stoltz, som saluterar med Ahearne cup i både stort och litet format i samband med att Djurgården vann DN-ishockeyn 1969. Trots att Rolle är på väg mot 40 år har han även i vinter varit den bärande kraften i vårt ishockeylag. Kunde varit pappa till de yngsta i laget. Tänkte lägga av ett tag för att släppa fram ungdomarna, men när dessa råkade i sjönöd klev Rolle åter ombord på ishockeyskutan och fick den att bättre rida ut de svåra stormarna.

”Jag tror inte på basarnas ord...”

Av erfarenhet talar Bertil Jansson i Expressen på tal om utlovade kraftåtgärder från fotbollens förbundspampar för att förhindra nedbusningen bland publiken. Just i det här sammanhanget var det aktuellt med ett uttalande därför att åtskilliga berusade göteborgare följt med sina ”änglar” för att fira guldsegern i Jönköping och gjorde det med att invadera planen.

Jag tror inte på de utlovade hårdhandskarna förrän jag sett dem. Basarnas ord är oftast bara — ord, säger Expressen-Jansson. Det är dags för ordentliga staket kring spelplanerna. Spelarna skall ha rätt att få vara i fred på planen och inte störas av publiken, som skall sitta kvar på sina betalda och avgränsade platser. I långa loppet blir det billigare med stängsel än med poliser, som kostar idrotten stora pengar.

Det supps mer än någonsin på våra bollarenor. Jag såg redlöst berusade tonåringar stapla in på Stadsparksvallen. Lika bra att rusta med galler omgäende — innan en katastrof inträffar. Ord räcker inte.

Fotbollsbasen Tore Brodd uppmanas att inte bara komma med ord. Han re-

kommenderar att stänga av planen för ett par tre matcher. Om någon busar på Råsunda skall AIK:s och Djurgårdens matcher gå i Eskilstuna ett tag framöver, och lever man bus i Jönköping skall matcherna flyttas till Värnamo. Rätta straffet åt dem som har ansvaret för idrottsplatserna.

Indirekt drabbas dock klubbarna hårdast.

Saxat och klippt

Stockholms mest välkända röst just nu — vet du vilken det är? Jo denna:

”Taxi, var god dröj”.

KÄNSLIG DOMARE?

När Djurgården avslutade 1968 års fotbollssäsong med att vinna 1966 års DM-final i fotboll genom att slå AIK med 4—2 blev en av våra backar utvisad. För att vara korrekt är det väl lika bra att tala om att det gällde Inge Karlsson så behöver ingen av de andra backarna gå omkring och skämmas. Utvisning i samband med ett meningsutbyte mellan Inge och domaren. Inge hade tagit till lite extra med alla de hästkrafter som döljer sig under hans tröja, varför domaren räckte upp pekfingeret och hotade honom med att säga:

— Om du inte tar det lugnare får du nästa gång lämna plan.

Inges replik kom direkt:

— Det tycker jag att du skulle gjort för länge sen...

Därvid blev domaren förtörnad och utvisade Inge.

Sen fick Djurgården spela med 10 man men trots spelet stod 2—2 och matchen måste förlängas kunde Djurgårdens 10 spelare slå AIK med två mål för fjärde gången detta år.

REDeX Typ DD

kan hjälpa Er!

Trimma med och använd regelbundet REDeX typ DD, speciellt utforskad för Dieselmotorer. Ni får en renare motor som ger mer kraft och blir med ekonomisk.

Avgasröken minskas och de illaluktande ämnena neutraliseras.

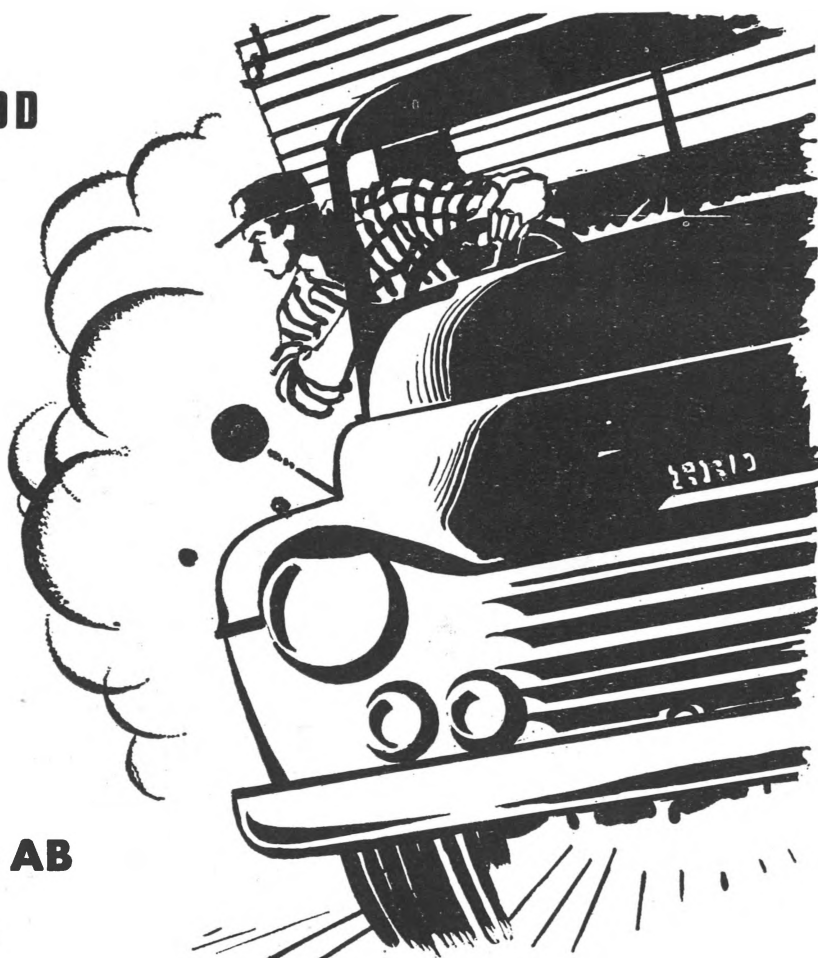
Fråga på er Servicestation efter REDeX DD.

1 liter REDeX DD till ca 150 liter bränsle och Ni märker skillnaden.

Göte Andersson & Co AB

Stockholm

Kommendörgatan 47 - Tel. 67 30 17

Först till målet...

... om idrottsgrejorna är från

IDROTTSMAGASINET

Birger Jarlsgatan 5

Tel. växel 20 88 25

STOCKHOLM

Leverantör till Djurgårdens Idrottsförening

TILL VÅRT HISTORISKA ARKIV

Djurgårdens mest olympiske fotbollsspelare var på sin tid Kalle Gustafsson från Köping. Han togs ut till fyra olympiska spel, och det är ett rekord, som näppeligen kommer att slås. Hos Djurgården var han en nyckelfigur tack vare sitt goda huvud. Han dirigerade många luftbollar in i motståndarnas nät.

Hans son, Tage Gustafsson, som gått i pappa Kalles fotspår, har velat bidra till våra historiska minnen och uppvaktat oss med

1) den blårandiga fotbollströja, i vilken "Kalle Köping" blev svensk mästare i samband med SM-finalen 1920, då Djurgården slog Slepner med 1—0

2) ett brev från Slepners målvakt "Fiskarn" Jonsson, som tvingades släppa in detta enda mål, i vilket "Köping" medverkade i form av en filmning enligt "Fiskarns" uppfattning

3) en telegrafisk hyllningsvers på "Kalle Köpings" 50-årsdag från dåvarande sekreteraren X:et Lindgren.

BREV PÅ 50-ÅRS DAGEN TILL

Carl Gustafsson "Köping"

Bäste vän!

När man ämnar skriva något om en berömd man till hans högtidsdag, då går tankarna osökt tillbaka till de gångna åren och de gjorda insatserna, där också känslan liksom ville stanna kvar i beundran.

Men Calle, ingen människa är ännu född, som inte trots allt gott, även gjort lite ont i livet, och så är det också med dig Calle. Ett svenskt mästerskap i fotboll har Du snytit för mig och det mitt framför näsan. Detta hände på Stockholms Stadion 1920 i finalen om Svenska mästerskapet Djurgården—Slepner.

Djurgården fick "hörna" på oss, och jag som målvakt i Slepner hade stor respekt för dig och Din "skalle", speciellt vid hörnsparkar, varför jag som kapten för laget beordrade vår center-halvback Sven Andersson "nu tar du Köping". Hörnan lades upp och den kom till dig, eller rättare du stod där bollen kom. Men där stod också vår center-halvback. Han tog bollen och i viss mån även Dig, men den filmning som du då visade, och som fick till följd en straffspark på oss, borde ha berett Dig en framskjuten anställning vid vårt Filmbolag vid Råsunda.

Djurgården vann med 1—0 tack vare Dig och min klubb Slepner fick knoga ytterligare 18 år innan vi befunnos vär-

diga mästerskapet, men det smakade också bättre efter alla dessa år av arbete med belöningen.

Ett mästerskapstecken 1920 i fotboll hade säkerligen i dag legat glömt i lädan, men minnet av dig Calle glömmes aldrig och därför

Ett leve med fiskarfläkt,
för Köping och dess fotbollssläkt.

GRATTIS!
tillgivne vännen
Fiskarn

Norrköping i Sept. 1938.

TELEGRAM

Herr Karl Gustafsson
Köping.
Jag minns den ljuva tiden
jag minns den som igår
då Djurgår'n ej var vriden
i former av i år
då hade man din skalle
i anfall och försvar
nu har man blott, bror Kalle
din tomma skjorta kvar

X-et Lindgren

"NOBBEN" FÖRFATTARE

Nils "Nobben" Nordberg, en gång i tidernas begynnelse framstående orienterare och inte heller dålig som fotbollsdribbler, har utvecklat sina skriftställartalanger allt sedan han hade uppdraget att ett år vara redaktör för "Djurgårdaren".

Bakom en bok med titeln "Karossmakarens berättelser" visar nu "Nobben" att han behärskar även annat än idrott. I det här speciella fallet är det kanske mindre märkvärdigt eftersom han är bas för ett företag i karosseribranschen. Men hans bok handlar inte bara om bilar och karosser utan bjuder på åtskilligt, som är historiskt och kulturellt.

Detta hantverk — att tillverka specialkarosser för kunglighet och annat ständsmässigt folk — är på väg att dö ut, och därför är det värdefullt att dess historia nu skrivits. Boken har kommit ut på Rabén & Sjögrens förlag. Läs "Nobbens" verk och du lär då känna ännu en sida av denne till synes outslitlige och rödblommige djurgårdsfriskus!

FÖR OCH EMOT 12:e MANNEN

Tyska synpunkter på 12:e och 13:e män.

Heinz Strehl: Genom att utbyte tillläts, har åskådarna fått en påtryckningsroll, och deras rop på att en viss spelare skall in på planen, gör denne nervös.

Hans Tilkowski: Utbytet har i många fall blivit en taktisk fråga, och många tränare skaffar sig alibi genom att de har försökt allt.

Franz Beckenbauer: De positiva sidorna överväger de negativa, och den stora fördelen ligger i att skadade spelare inte får vara kvar på planen.

Georg Knöpfle: I min klubb byts spelare endast vid skada. "Taktiska" utbytet ger icke den önskade framgången, ty som regel är den nyinsatte spelaren svagare än den som utgick. Vid ett "taktiskt" utbyte blir trycket från publikens sida på den nyinsatte för stort, då publiken tror att denne skall kunna vända på matchen.

EN STOR SPELARE

En stor spelare är stor inte bara på planen. Han måste också utanför planen bestå provet att vara stor människa. Jag känner ingen stor spelare, som är dum.

Den store spelaren känner man igen därpå att han även i de svåraste situationer finner en utväg att passa bollen till en kamrat.

Min förebild är Alfredo di Stefano, sannolikt ännu icke överträffad av någon. Di Stefano var före sin tid och spelade redan för tio år sedan i nutidens stil.

Om man skall nämna nutidens bästa spelare, kommer Bobby Charlton först. Jag beundrar honom och anser honom vara idealet för en allround-spelare — lika stark i anfall och försvar. Fotbollen kräver nu alltmer starka spelare, som kan spela på vilken plats som helst. Inte bara försvars- eller anfallsspelare utan spelare, som kan allt. Bobby Charlton är en lagspelare.

Franz Beckenbauer

IN I ANDRA HALVLEK

Många har fyllt år sedan vi senast träffades i den här spalten. Hos brottarna har två ledare passerat 50-årsgränsen. Det började med Helge Öberg, basen för bingon hos "Brottarvännerna" och även i övrigt en arbetsam herre. Det fortsatte med Carl Axel Haglund, sekreterare efter trotjänaren Bertil Anér när denne gick bort mitt uppe i sin gärning.

Då trädde Carl Axel till vid brottarnas skrivmaskin. Carl Axel och Helge hyllades på känt brottarvis. De har inte långt till varandra, eftersom de bor tvärs över tröskeln i ett hyreshus i Vällingby.

Målerifirma
L. ÖRNMARK

I STOCKHOLM AB

Östermalmsgatan 84

114 50 Stockholm

Telefon 08/67 03 40

Johan G. Strandhs

BROTTAR- och
GYMNASTIKMATTOR

fortfarande bäst

~~~~~  
BEGÄR OFFERT!  
~~~~~

Box 102 KÄVLINGE

Tel. 0412/304 66

Ät snabbt
Ät bra
Ät internationellt

hos Stefan Dolderer

BOFRI-BAR

SURBRUNNSGATAN 46
STOCKHOLM VA
Tel. 31 99 64

Gunnar Fahlström AB

Hovjuvelerare

Sveavägen 33 - Stockholm C

Telefoner:

21 64 22 - 20 93 39 - 20 48 32

.....
Förnämligt konsthantverk från egen ateljé
.....

VI FYLLER ÅR

Många har fyllt jämna år, "Farsan" Birger Sandberg klarade alltså av sin första halvlek, gick in i pausen som 50-åring och uppvaktades med vår hästsko. Han följdes av bandyns trotjänare och lagledare Sven Bergman. Han blev också hästskoman. Liksom boxningens kassör och eldsjäl Thore Starck. Bägge i samband med sina 50-årsdagar.

50 år fyllde även Åke Erixon, numera i Fotbollförbundets tjänst på Råsunda, tidigare klubbmästare med placering i Djurgårdens Överstyrelse. Fick på högtidsdagen ÖS:s speciella silverplåt, som är en mycket förnämlig utmärkelse.

Ernst Nilsson, vår man i Överstyrelsen, nådde i fin form 60-årsstrecktet. Den fina formen åstadkommen genom bowling och utlandstripper med inandning av blandad luft. Uppvaktades på sin dag av ÖS med en sportjacka för att med den tåla även kall luft norröver.

Vår kanslist, Ragge Rosberg, som man kan träffa de flesta dagar i veckan mellan kl. 8—12 i Stadiontornet, hann fylla 70 år. Belönades med föreningens plakett i brons.

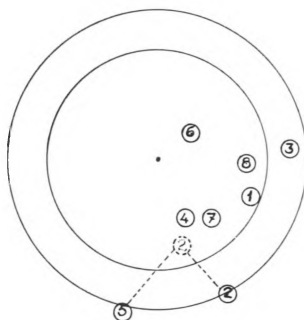
Andra 50-åringar: brottarkumpanerna Helge Öberg och Carl-Axel Haglund.

Sedan är det naturligtvis ytterligare en rad Djurgårdare, som fyllt jämna år och som varit förtjänta att bli ihågkomna bara vi vetat om 'et. Så är det någon som du vet fyller något mellan 50 och 100 år, så hör av dig med ett meddelande. Vi vill så gärna skicka ett gratulationskort.

Gifta sig gjorde ävenledes många djurgårdare. Två fotbollspelare strök med, nämligen Jan "Lillen" Svensson och Conny Granqvist, och curlingens allt i allo Ulf Lagerbäck gifte sig med Lilleba Sjöberg, dotter till Alice Babs.

Curlingsekreteraren Ulf Lagerbäck har hunnit äkta Alice Babs dotter Lilleba och sjunger väl nu med ännu större sin övertygelse "Swing it magistern" då han härjar med sin sopkvast framför curlingstenarna.

EN ÅTTA-OMGÅNG

☆ NORDIC BONSPIEL i Dalecarlia 1968. Match Djurgården—Ludvika på bana 8 sista omgången. Ludvika leder före denna med 11—6. Slutresultat 14/11 — till Djurgården!!! 8—0 alltså av herrarna Kjell Ström-dahl, Widich Ferlander, Tommy och Ulf Lagerbäck. Allt enligt bilden ovan...

HALT PÅ ISEN

Det här med skridsko under fötterna har vi inte varit något vidare på i samband med att 1960-talet övergick till att skrivas med siffrorna 1970. Alla vet vi hur besvärligt ishockeyn fick något att stämma. Störtdukning i allsvenskans första avsnitt och därmed miss att nå slutspelet. Sedan kritisk räddningsperiod i nedflyttningsserien.

Bandyn började också med att hamna på ryggen, innan Knivsta fick ordning på torpet och läget under så pass kontroll, att vi började vinna en och annan match. Dessemellan förlorade vi också en och annan match och var utan chanser till serieseger. En ny plöjning i division III att se fram emot.

Vår tredje gren med skridsko under fötterna är konståkning och här missade vi SM-titeln. Intriger på högsta ort gjorde att Britt Elfving nekades att ställa upp. Som så många gånger förr var det ordföranden uppe i Östersund — utan kontakt med vanligt idrottsliv — som lyckades lägga krokben. Den här gången med att hota Britt med att hon skulle bli proffsförklarad för att hon jobbat med en konståkningskurs i TV. Han, ordföranden alltså, hade animerat henne att göra den kursen. Det säger allt.

Alltså var det ett säsongskifte utan att vi var riktigt vänner med skridskorna.

På skidor gick det som vanligt. Inga framgångar på längddistanserna men stor-slam i slalom i Stockholm och förhoppningsfulla skutt av våra backhoppare. Som till sist kröntes med ett SM-tecken av Tommy Karlsson. Kors i taket.

Söndra och härska! Ett kraftfullt ord! Samla och led! Det är mera värt!

J. W. von Goethe

Allt för modern heminredning

BRA BOHAG

ANDRÉN & JANSSON

Möbler

Ringvägen 135

Stockholm

Tel. 43 90 68

INGENJÖRSFIRMA

EXCENTRIC

121 03 JOHANNESHÖV 3
08/59 35 45

När det gäller:
FÖRENINGSMÄRKEN
i emalj eller lackerat utförande
STANDAR och VIMPLAR
IDROTTSPRISER
(plaketter, pokaler m. m.)

EXCENTRIC

121 03 JOHANNESHÖV 3

”Smakfullt, men inte vräkigt”

Det är den svenska kvinnans krav på safirur i guld. Certinas guldsmyckeur är precis i hennes smak. Finns i fyrkantiga och runda modeller. Med guld- eller mockaband. Från 725:— resp. 398:—.

CERTINA

Rob. Engström AB

Hamngatan 10, tel. 20 26 00 Sveavägen 15, tel. 10 61 15

Djurgårdare!

Då Er fru eller fästmö
söker något chict och
personligt vänd Er med
förtroende till

J A C O B S S O N S

— ledande mode inom
damkonfektion —

Jacobssons

Sergelstorg 4 - Sergelsgatan 23 - Kungsgatan 53
STOCKHOLM

TEMPO

**i alla
stadsdelar**

**goda varor
till
låga priser**

PS. Efter 60 års väntan mästare i backen!

Det var en historisk dag. Så historisk, att den största rubriken på DN:s sportsida skrek ut så här:

**DJURGÅRDENS DAG
— I BACKHOPPING.**

Detta att det rörde sig om backhoppning var det fina i kråksången. Vi har ju fått stora rubriker för vår fotboll och för vår ishockey, men se i backhoppning har vi inte rosat marknaden precis. Och rubrikerna har blivit därefter.

Men nu slog det till. Djurgården tog SM i backhoppning. En knallsensation.

Vi låter DN-märket Stellan Kvärre berätta tillsammans med Björn Lindgren (som befann sig i sjunde himlen):

— Det bara snurrar i skallen på mig. Jag kan inte fatta att det är sant.

Djurgårdaren Tommy Karlsson sitter omtumlad på hotell Astoria i Falun. Landslagstränaren Bengt Eriksson har just ringt och berättat att Tommy är klar för VM. En timme tidigare hade den 26-åriga överraskningsmannen vunnit sin första SM-titel. Med hopplängderna 79,5 och 76,5 meter och med sammanlagda poängsumman 214,1.

Det var en upplevelse att sitta mitt emot Tommy och höra när han fick samtalet från "Silver-Bengt". Man förväntade sig en jublande, skrattande kille. Men lugnt vänder han sig till sin lagledare i Djurgården, Björn Lindgren, med orden:

— Hör ni grabbar. Jag åker inte med till Stockholm i kväll. Bor kvar här i natt eftersom de säger att jag skall åka till Borlänge på måndagsförmiddagen och prova VM-kostymen. Jag måste nog ha litet mera matpengar.

Tommy är helt enkelt för matt för att kunna jubla.

— Om ni visste hur nervös jag var efter första hoppet jag ledde. Jag visste vad det gällde: SM-seger, VM-biljett o. s. v. Jag var så jätteskraj att jag glömde var jag ställt skidorna. Fick springa och leta efter dem strax innan hoppet.

— Hade du före tävlingen några tankar om VM?

— Nej, jag trodde inte att förbundsgubbarna trodde på mig. Förstod att det krävdes en seger i dag för att jag skulle komma med i diskussionen.

Från Koskullskulle

Det var rätt fantastiskt egentligen. Vad inte hockey- eller fotbollsspelarna i Djurgården lyckades med, det grejar en backhoppare: att bli svensk mästare.

OK, låt oss berätta sanningen eftersom den måste fram förr eller senare. Tommy kommer ursprungligen från Koskullskulle, har tävlat för IFK Kiruna men kom för två år sedan till Stockholm. Han får nöja

sig med att träna i backen vid Fiskartorp på hemmaplan men syns ofta i Lycksele. Resor som Djurgården betalar för

honom. Men resor som naturligtvis stjälar en hel del tid från honom.

— Jag får väl ta med läxböckerna ner till Tjeckoslovakien nu. Möjligtvis kan jag plugga under själva resorna, men efter en tävling är man så matt så man helt enkelt inte kan göra annat än vila.

— Åker du norrut efter din tid i Stockholm?

— Nej, jag blir kanske stockholmare när jag är färdig här på Tekniska institutet på Nybrogatan.

Tacka brorsan

Tommy har tidigare varit blygsam i SM-sammanhang, 8:e man för så där sju åtta år sedan, det är allt. Vad har hänt nu? Han har ju varit suverän även tidigare i vinter i testtävlingarna.

— Jag tackar min ärade bror Tord för det här. (Tommy har också en annan

DAGENS NYHETER Måndagen den 2 Februari 1970

"Jag var så nervös att jag glömde var jag ställt skidorna"

TOMMY KARLSSON, sensationell SM-segrare och VM-resenär hissar de skidor han i nervositeten "glömt bort" inför andra hoppet.

FRÅN 8:e PLATS TILL VM

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare

FALUN, söndag

— Det bara anurrar i skallen på mig. Jag kan inte fatta att det är sant.

Djurgårdaren Tommy Karlsson sitter omtumlad på hotell Astoria i Falun. Landslagstränaren Bengt Eriksson har just ringt och berättat att Tommy är klar för VM. En timme tidigare hade den 26-åriga överraskningsmannen vunnit sin första SM-titel. Med hopplängderna 79,5 och 76,5 meter och med sammanlagda poängsumman 214,1.

Det var en upplevelse att sitta mitt emot Tommy och höra när han fick samtalet från "Silver-Bengt". Man förväntade sig en jublande, skrattande kille. Men lugnt vänder han sig till sin lagledare i Djurgården, Björn Lindgren, med orden:

— Hör ni grabbar. Jag åker inte med till Stockholm i kväll. Bor kvar här i natt eftersom de säger att jag skall åka till Borlänge på måndagsförmiddagen och prova VM-kostymen. Jag måste nog ha litet mera matpengar.

Tommy är helt enkelt för matt för att kunna jubla.

— Om ni visste hur nervös jag var efter första hoppet jag ledde. Jag visste vad det gällde: SM-seger, VM-biljett osv. Jag var så jätteskraj att jag glömde var jag ställt skidorna. Fick springa och leta efter dem strax innan hoppet.

— Hade du före tävlingen några tankar om VM?

— Nej, jag trodde inte att förbundsgubbarna trodde på mig. Förstod att det krävdes en seger i dag för att jag skulle komma med i diskussionen.

□ Från Koskullskulle

Det är rätt fantastiskt egentligen. Vad inte hockey- eller fotbollsspe-

larna i Djurgården lyckades med, det grejar en backhoppare: att bli svensk mästare.

OK, låt oss berätta sanningen eftersom den måste fram förr eller senare. Tommy kommer ursprungligen från Koskullskulle, har tävlat för IFK Kiruna men kom för två år sedan till Stockholm. Han får nöja sig med att träna i backen vid Fiskartorp på hemmaplan men syns ofta i Lycksele. Resor som Djurgården betalar för honom. Men resor som naturligtvis stjälar en hel del tid från honom.

— Jag får väl ta med läxböckerna ner till Tjeckoslovakien nu. Möjligtvis kan jag plugga under själva resorna, men efter en tävling är man så matt så man helt enkelt inte kan göra annat än vila.

— Åker du nu norrut efter din tid i Stockholm?

— Nej, jag blir kanske stockholmare när jag är färdig här på Tekniska institutet på Nybrogatan.

□ Tacka brorsan

Tommy har tidigare varit blygsam i SM-sammanhang, 8:e man för så där sju åtta år sedan, det är allt. Vad har hänt nu? Han har ju varit suverän även tidigare i vinter i testtävlingarna.

— Jag tackar min ärade bror Tord för det här. (Tommy har också en annan välkänd hopparbror, Lill-Holger, och en yngre, Kenti, som just har blivit tävlat.)

Backhoppningen är ju så mycket teori. Jag har pratat genom det här många gånger med min bror som är en underbar teoretiker och har ändrat en hel del. Utan hans hjälp hade jag inte varit någonting.

— Och dessutom har jag utvecklat som människa. Har inte längre samma krav på livet, fodrar inte så mycket av andra människor. Är sålunda mycket starkare tack vare min sömnlöshet mot omvärlden.

— Backhoppare är sådana, säger Djurgårdbasen Björn Lindgren. Titta på killar vi har haft förut, Dan, Nestell och Bengt Jäderholm, tex. Änrop Tommy så har han tänkt fyra år i veckan sedan i midnattssömn, ett mycket med skivtävling.

Det var glädje i Djurgården, det var inte att ta miste på.

□ Ständig medlem

Nu är Tommy ständig medlem i klubben och slipper betala årsavgiften 25 kr. Vi hade för övrigt en mästare för 13 år sedan. 1957 då Folke Mikaelsson vann. Första världskriget följande krävdes det för oss, backhoppningen kostar oss 10 000 kr

varje år. Nu måste väl staden begripa att vi måste ha en storbacke snart. Vad kan vi erbjuda dagens ungdomar utan en storbacke.

— Men Flatsprojektet då?

— Vi hade varit lötta om att arrangera SM 1968 vid Flaten, men då hade ännu inte ett spelstyg satte i marken. Vi vet inte hur länge vi måste vänta. Nu måste man vänta för att inse att det är av riksniveau att Stockholm får en storbacke.

Djurgården är för övrigt ingen småklubb i backe.

— Vi hade faktiskt de två bästa hopparna i backen i dag. Förutom Tommy, en förhoppare vid namn Seppo Rejonen. Vi hade hoppats att han skulle kunna vara med i finsländska landslaget i år, men han skadades under försögen. Om två år är han vi honom i ett svenskt SM. Gratula Djurgården!

STELLAN KVÄRRE

Fyra får åka

"En svensk mästare kan inte förläsa", utropade man i skidförbundet efter back-SM och tog ut följande kravsett till VM: Tommy Karlsson, Djurgården, Karl-Erik Johansson, Örn, Ellert Beahler, Friska Viljor och Lasse Ström, Njurunda.

AHRNES FASTIGHETS AB

Drottninggatan 16

Stockholm

Tel. 08/10 04 06 - 08/11 60 11

FÖRENINGSMÄRKEN
FÖRTJÄNSTTECKEN
IDROTTSMÄRKEN
MINNESNÄLAR
K. M. TECKEN
PLAKETTER
MEDALJER

C. C. SPORRONG & Co

Kungsgatan 17
Box 7060

Telefon 22 56 60
Stockholm 7

L. Östergren AB

Strålgatan 12 - 112 63 Stockholm

PAPPERSVAROR - EMBALLAGE

ENGÅNGSARTIKLAR

Tel. 08/56 11 00 - 08/56 12 00

HEJA! UT PÅ DJURGÅR'N!

Hasselbacken välkomnar Er med en god
"VARDAGSMIDDAG" för 15: —
kl. 18—20; söndagar kl. 13—20

Vi dansar:
måndag—lördag från kl. 21

Tel. 63 14 41

Restaurant
HASSELBACKEN

välkänd hopparbroder, Lill-Holger, och en yngre, Kent, som just har börjat tävla). Backhoppningen är ju så mycket teori. Jag har pratat genom det här många gånger med min bror som är en underbar teoretiker och har ändrat en hel del. Utan hans hjälp hade jag inte varit någonting.

— Och dessutom har jag utvecklats som människa. Har inte längre samma krav på livet. Fordrar inte så mycket av andra människor. Är sålunda psykiskt starkare tack vare min ödmjukhet mot omvärlden.

— Backhoppare är sådana, säger Djurgårdsbasen Björn Lindgren. Titta på killar vi haft förut, Dan Netzell osh Bengt Jäderholm t. ex. Apropå Tommy så har han tränat fyra dar i veckan sedan i mid-somras, rätt mycket med skivstång.

Det var glädje i Djurgården, det var inte att ta miste på.

Ständig medlem

— Nu är Tommy ständig medlem i klubben och slipper betala årsavgiften 30 kr. Vi hade för övrigt en mästare för 13 år sedan, 1957 då Folke Mikaelsson vann. vad en sådan framgång betyder för oss, backhoppningen kostar oss 10 000 kr. varje år. Nu måste väl staden begripa att vi måste ha en storbacke snart. Vad kan vi erbjuda dagens ungdomar utan en storbacke.

— Men Flatenprojektet då?

— Vi hade fått löfte om att arrangera SM 1968 vid Flaten, men då hade ännu inte ett spadtag satts i marken. Vi vet inte hur länge vi måste vänta. Nu måste man vakna för att inte att det är av riksintresse att Stockholm får en storbacke.

Djurgården är för övrigt ingen småklubb i backe.

— Vi hade faktiskt de två bästa hoppen i backe i dag. Förutom Tommy, en förhoppare vid namn Seppo Rejonen. Vi hade hoppats att han skulle kunna vara med i finländska landslaget i år, men han skadades under försäsongen. Om två år har vi honom i ett svenskt SM.

Grattis Djurgården!

ÄLDST I VASALOPPET

Vi har rätt många gubbs som ställer upp i Vasaloppet, och även om ingen av dem är ute efter annat än blåbärs-soppa och nöjet att få vara med, så skall de hedras för sina kämpatag. Äldst bland alla 1970 års nära 10 000 Vasaloppsmän var en grånad gentleman från Djurgården vid namn Uno Johansson med 72 år på nacken. Synd att inte Lill-Einar Olsson vill pröva på de 9 milen mellan Sälen och Mora. Vår nestor, som tränar året om, skulle nog åka ifrån åtskilliga tusen. Trots fyllda något mer än 80 år.

UPP I LUFTEN åker nyblivne svenske mästaren i brottning, Benny Vesterby. Det var skolkamraterna i S:t Jacobi läroverk i Vällingby, som hissade vår minste mästare, bara 48 kilo.

Benny gjorde som pappa Edwin

Benny Vesterby ser minst av allt ut som någon brottare. Bland sina klasskamrater i S:t Jacobi läroverk i Vällingby är han nästan den minste — han ser riktigt spenslig ut.

I går blev Benny svensk mästare i brottning. Som senior. Den 15-åriga djurgårdaren gjorde sensation i SM-brottningsarna i Uppsala.

— Jag är nästan lika överraskad själv över mästerskapet, sade Benny i morse, när Expressen gratulerade på skolgården och ur tidningens spalter berättar vi vidare i ord och bild så här:

Vesterby är ett känt brottarnamn. Pappa Edwin, 41, var en av våra stora — olympisk silverman i Melbourne 1956. Bantamviktare.

Han gav sig aktiv 1964 efter 17 svenska mästerskap. I stället satsade han på att träna upp sina egna grabbar.

Den äldste av barnen Vesterby, Jan (som nu hunnit bli 18 år) blev snabbt ett känt namn på brottarmattorna. Han kom fram till en fjärdeplats i SM, men har nu lagt av.

— Brorsan har fått andra intressen, berättar Benny, som själv tänker hålla på längre.

Edwin har fyra barn, tre grabbar och en flicka. — Lillebror är för ung för att tänka på brottning än. Bara tre år.

Benny började brottas redan som tio-åring och valde förstas pappas klubb Djurgården, när han började tävla aktivt i ungdomsturneringar.

— Jo, det har gått hyfsat. Jag var svensk ungdomsmästare förra året.

Benny har också andra idrottsintressen än brottning. Han spelar fotboll i Vällingby AIK — back — och gillar skarpt Expressens S:t Erikscup.

Fast brottningen är förstas nummer ett.

Den nyblivne svenske mästaren — som fyller 16 år först i maj — fick i SM gå sex matcher — fem vinster, varav en fallseger och en oavgjord match (mot

Lennart Svensson, Falkenberg), innan det var dags att hämta mästartguld.

— Själv hade jag Rolf Andersson från Ballingslöv som favorit, berättar Benny. Vi hade möts fyra gånger tidigare och delat på segrarna, två vardera. Men jag var lite orolig eftersom Rolf vunnit de båda sista mötena mellan oss.

Lever på teknik

Benny var bestämd i mötet med Rolf Andersson. Han vände förlusten 8—0 i ungdoms-SM nu senast till seger 11—0. Då var Rolfs tvillingbror Leif — de skånska tvillingarna är 16 år — svårare. Mot honom fick Benny nöja sig med seger 5—2.

Vår minste mästare, som lever på sin teknik, har svårt att hålla viktclassen, lätt flugvikt (max 48 kilo).

— Jag väger normalt kring 50 kilo och var tvungen att banta ner mig inför SM.

— Vad tror du blir din idealklass, när du är fullväxt?

— Fjäder.

— Vi lär få höra mycket om familjen Vesterby i brottning i fortsättningen.

— Om några år kanske. Men det tar säkert sin tid, innan jag på nytt kan klara SM-guld. I högre viktclass blir det svårare. Säger Benny och försvinner in till första lektionen. (Nu i Högländsskolan).

BIRGIT NILSSON berömmar FUTURA*

"Jag är stolt över att mitt hemland kan bygga ett så förnämligt instrument som NORDISKA PIANO i sin nya modell FUTURA. Tonen är utomordentligt fullödig, anslaget finfint och utseendet tilltalar mig mycket."

*Byggt för framtiden

VÄLKOMMEN ATT HÖRA OM VILLKOREN PÅ
PIANOSPARLÄN OCH HYRES-KÖP . . .

Jacobson PIANO -
MAGASIN
DROTTNINGGÅTAN 66
TELEFON 10 65 59, 11 76 19

AKTIEBOLAGET

LJUSKOPIA

KONTOR: Vretenvägen 4, Solna. Tel. växel 28 27 85
Bankgiro: 57-6933 - postgiro: 5 90 33

STOCKHOLM

DROTTNINGGATAN 89—93
Tel. 23 84 20
ROSENLUNDSGATAN 50—52
Tel. 69 35 37, 69 33 84
LILLA NYGATAN 22
Tel. 21 87 14/15

DANDERYD

AUG. WAHLSTRÖMS VÄG 5
Tel. 755 89 70

NACKA

GAMLA VÄRMDÖVÄGEN 10
Tel. 716 96 72

SOLNA

VRETEENVÄGEN 4
Tel. växel 28 27 85

GÖTEBORG

EKELUNDSGATAN 5
Tel. 11 60 60, 11 60 26

LJUSKOPIOR

FOTOKOPIOR

CRONAFLEX

TEKNOPLAN

ZINKTRYCK

XEROZKOPIOR

SKRIVCENTRAL

TRYCKSAKER

Obligatoriska figurer

Om vad som ibland händer i den underliga konstakarvärlden hittar vi i VLT den 27/1 70 under rubriken "Obligatoriska figurer" — tydligen dubbelbottnad rubrik i och med förekomsten av en alldeles speciell figur vid sidan om vad som är det normala — detta aktstycke. Det talar för sig själv.

Somliga specialförbund har sin egen lille Mr Brundage också i det här landet. Konståkningens heter Bengt Lago. Med anledning av de senaste ronderna kring Britt Elfving undras egentligen hur det kan vara ställt när sportens enda etablerade stjärna i den smala toppen kan behandlas och låter sig behandlas på så sätt som skett.

Här sätter alltså östersundaren Lago in konståkningens förnämsta propagandafigur i en TV-skola, följer personligen enligt bestämmelserna uppgörelsen och förhandlingarna med TV, låter henne agera framför TV-kamerorna i Rocklundahallen. När hon väl gjort sin plikt stoppas hennes SM-start under diverse diffusa motiv — hon skulle inte ha utlovat någon fortsättning på karriären. Känner sig överraskad. Begriper i så fall inte att en ung flicka på 22 år kan få åk- och idrottslusten tillbaka.

Hon skulle alltså ha fått betalt av TV. Något oerhört. Hur mycket? Känner inte Lago till detta, han som varit med?

Än Sterner då?

Det borde han göra men kanske fordras en utredning. Av Lago! Han som i praktiken bestämmer hur och vad som skall göras i detta förbund, han som med minst sagt oskickligt uppträdande i London förra året schabblade bort VM från Sverige och Västerås, han som i stället för att vårda sportens bästa kapital, stjärnan, gång på gång intrigspeglar med den stackars 22-åringen, bortmotad från SM under hot om att förlora amatörskapet.

Somliga tycks anse att Britt Elfving borde försvinna från den tunna toppen. Alltför överlägsen står hon i vägen för nya förmågor. Dessutom anses hon "obekvämt."

Det kan Ulf Sterner också vara — i bland. Men det skulle inte falla Helge Berglund in att titta i bestämmelserna och finna att Uffes TV-skola, som han väl inte gör helt gratis, svarar dåligt mot hockeyns amatörregler. Sterner har varit proffs en gång — det kan räcka. Och VM står för dörren...

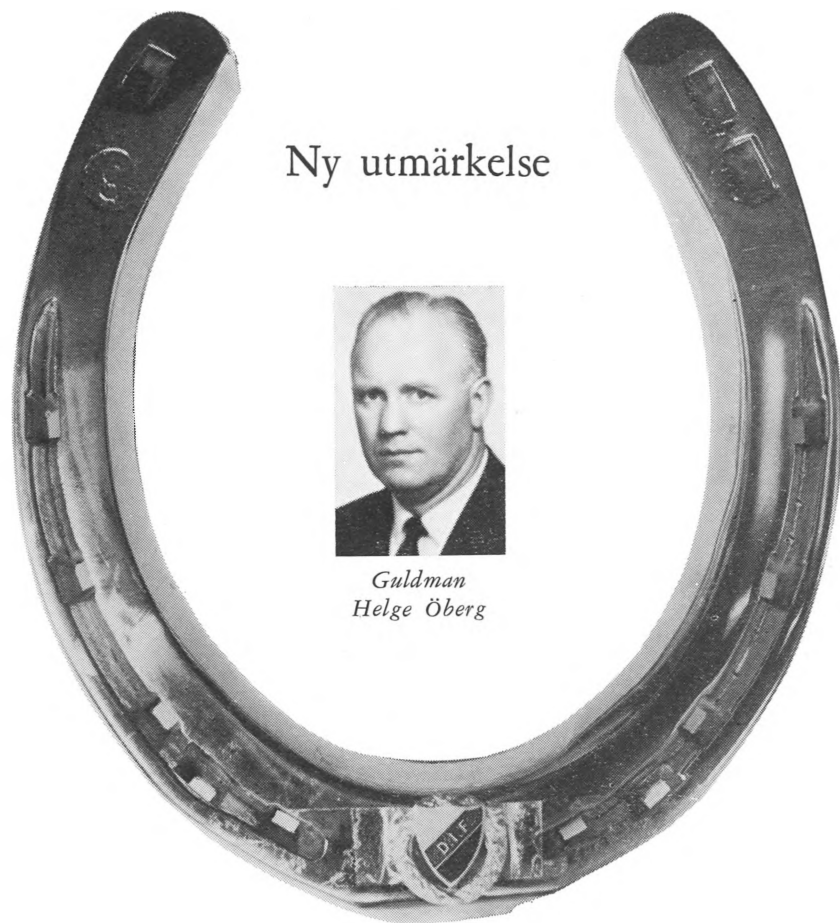
Bortsett från amatörregler somliga blundar för, andra läser bokstavligt — har konståkningen i längden råd att hålla sig med ett diktatorsvälde av typen Lago?

Everton

Ny utmärkelse

Guldmän
Helge Öberg

Hästska med historia.

Till en rad förtjänta Djurgårdsledare, som redan fått det mesta i utmärkelseväg av vår förening och som sedan fortsatt att verka år efter år, har det kunnat delas ut en ny present. Denna kallas kort och gott för "Hästska" och består av en försilvrad riktig hästska, på vilken monterats Djurgårdens hedersmärke.

Liksom Djurgårdens övriga utmärkelser har denna hästska en historisk bakgrund. I samband med att Djurgårdsbron invigdes och det kungliga ekipaget i saktamak drog över bron tappade en av förridarnas hästar denna sko. En djurgårdare var kvickt framme och tog vara på dyrgripen, men som den ärlige man han var frågade han närmaste polis om han behövde lämna upp skon till Hovstallet. Det behövdes inte. Han fick behålla vad han hittat och skänkte den till det konditori på Djurgården, där vår förening en gång (1891) stiftades.

Där hängde hästska i flera år, men när rörelsen lades ner var en annan djurgårdare framme med en bön att få hästska. Det gick bra. Denna kungliga hästska har sedan länge bevarats i Djurgår-

dens historiska arkiv högst upp i Klocktornet på Stadion för att i samband med en vindsröjning påträffas. I samband därmed kläckte en av Överstyrelsens iderikaste ledamöter förslaget att mångfaldiga den historiska hästska och låta den bli en ny utmärkelse. Med denna hästska som modell har det alltså framställts kopior, som är så exakt i storlek lika originalet att man även får liksom en bild av att den tidens hästar levde på större fot än dagens fyrbenta pällar.

Utmärkelsen har som sagt blivit högst uppskattad bland de prominenta medlemmar, som haft nöjet ta emot den. Den delas ut i numrerad upplaga och har hittills mest utdelats vid 50-årsdagar till sådana medlemmar, vilka redan fått Djurgårdens officiella utmärkelser.

Här är listan på hästska-folket:

- 1 Birger "Farsan" Sandberg (50 år),
- 2 Sven Bergman (50 år),
- 3 Helge Öberg (50 år),
- 4 Alvar Kjällström (60 år),
- 5 Thore Starck (50 år),
- 6 Ingvar Norén (60 år).

*När Ni besöker Stockholm
... välkommen till*

Brända tomten

— en lugn vrå vid Stureplans vimmel —

Bäckahästen

— mellan Norrmalmstorg och Nybroplan —

Välkända för god mat

2 vinrestauranger man gärna talar om

LUCK FRUKTCENTRALEN

43 butiker över hela sta'n - Tel. 81 04 00

Stor sortering av

**KONSERVER * DELIKATESSER * THE
FRUKT * KONFEKTYRER * GLASS**

RYDBERGS BLANDNING

Kaffet för finmakare

LUCK FRUKTCENTRALEN

EFTER ETT LÅNGT ÅR I FOTBOLL

Besjälad av samma tankar som dagens kvinnomodeskapare att prestera produkter i kort-kort och mini-kort-kort går skrivaren av dessa rader till verket för att berätta om ett år, ett helt vanligt sådant i vår sektion. Till skillnad mot modeskaparna gäller det trots allt, att inte glömma det väsentligaste, utan fast mer att just framhålla detta.

Efter den traditionella höstutflykten, detta år till Israel och avfirande av diverse jul- och nyårshelger, har vi den första anteckningen den 15 januari. Tiden för den s. k. frivilliga träningen hade upphört och efterträtts av en obligatorisk sådan. I Allianstältet på Stora Mossens idrottsplats slussades in 25 spelare, beredda att offra mängder av ork och svett inför det nya spelåret. Herr chefstränare Gösta Oskar Leonard Sandberg och assistenten, det skånska konditionsfenomenet Bosse Nilsson, hade 1 ½ månad på sig att få stil på sina mannar till den s. k. Thorstens cup på Stora Mossens sandplan.

Den 25 februari blev upptakten till "utesäsongen 1969". Årets första seger skrevs till 5-0 mot Sundbyberg. Sedan följde slag i slag mot Råsunda 1-0, IFK 4-1, Hammarby 4-1, AIK 1-2 och Älvsjö 2-1. Slutfacit: seger i cupturneringen och målskillnad 7-4.

Någon cuppokal har vi förstås inte sett till ännu, om det beror på att vi inte slog AIK eller ej, har vi ännu inte lyckats utröna.

Träningslägret, som skulle förlagts till Österrike — tack för Sven Lindman — torkade in. Därför blev det i hast en resa till Rumänien mellan den 16-23 mars.

Det var HEFA-direktören Folke Alfredsson, som med sina rumänska kontakter lyckades ordna trippen till sydligare och "soligare" nejder. Nog var dessa sydliga, men det där med soligare lyckades vi aldrig få klarhet i. Sällan eller aldrig har så få frusit så mycket. Snö, regn, hagel och orkanvindar mötte oss, såväl i Bukarest, som på de enligt turistreklamen, underbara stränderna runt Constanta. Det enda som värmdes var de stickade vinterlurvorna, som vi lyckades inhandla efter c:a 3 timmars jakt runt Bukarests affärer. Kostnad för 20 st. kronor 322: — Ej heller matchresultaten värmdes. Det blev 3-0 förluster både den 19 i Bukarest mot Progresul som den 20:e mot Portul i Constanta. Efter en veckas upptining hade dock livsandarna hunnit vakna till så pass att det räckte till att slå Sandvikens IF i en träningsmatch på Fotbollstadions gröna matta den 29 mars. Resultat 2-0.

Påskan hade vi tänkt oss avsluta med en s. k. påskmåll mot AIK i kvartsfina-

len i svenska cupen. Krutet var dock ej tillräckligt torrt, vilket resultatet 1-1 bevisar. Annandagsmatchen var den sista innan allvaret skulle börja.

På sista plats!

Seriestarten var spikad till den 13 april och vårt första framträdande var förlagt till Växjö och match mot fjolårsmästarna Öster. Snickarmästare Svenssons gäng lyckades göra ett mål och det räckte för en tvåpoängare. 8:e plats i serien. IFK från Göteborg hade vi väl aldrig tagit riktigt på allvar, men det hade vi all anledning att göra efter den 20:e och 4-0 i den s. k. ändalykten. Dessbättre — bortsett från det ekonomiska — så var det bara 4384 åskådare, som såg oss ramla ner till sista platsen i tabellen. Från den 23:e är att nämna att, i en omspelsmatch i cupen, gick AIK vidare med 1-0.

I Ätvidaberg den 27:e lyckades vi befästa vår ställning i tabellens botten med en 3-2-förlust, 3 matcher och 0 poäng. Elfsborg låg 6:a när dom kom till Fotbollstadion den 4 maj, men när de åkte, låg dom bara 9:a och vi själva hade börjat avancemanget uppåt. 11:e plats efter en 4-1 seger. Det IFK från Götet lyckats med mot oss — alltså göra fyra mål — fick deras kolleger Gais sona för och inte nog med det. Hela 6-0 fick makrillarna torsk med. Stadion var en lyckoarena den 11 maj och så var vi 7:a. Ytterligare ett steg uppåt tog vi, fast det satt långt inne, på Studenternas den 15. Det var Särna, som väntade till matchens sista skälvande sekunder innan han klippete till med matchens enda mål, därmed fastslående att Sirius-stjärnan dalat till den mest undanskymda platsen i serien som tänkas kan.

2-0 mot dom svarta...

Sedan gjorde vi ingenting förrän den 26 maj, d. v. s. annandag pingst — men då hänryckte vi 6604 personer på Stadion, men inte 11 st. Jönköpingsspelare, 3-0 segern hjälpte upp oss ett pinnhål igen. Nu 5:a. Det tyckte nu inte ständige djurgårdsmedlemmen Leif Eriksson var i sin ordning, varför han med sitt och matchens enda mål i Örebro den 29 hjälpte sina nya kompisar till en tvåpoängare. Vårt intåg i sommarhagen, d. v. s. den första matchen i sommarmånaden juni,

kunde inte skett under ljuvligare toner än vad som skedde. Inte ens Petersson-Bergers berömda komposition klingade bättre i våra öron än den nätmusik, som Danne och Jan-Erik åstadkom den 4 i matchen mot våra s. k. bröder från Solna. 2-0 förde oss åter till den 5:e positionen och förpassade de svarta under det magiska strecket, som dom befunnit sig kring under det sista decenniet.

Besvärligt har vi som regel haft i Norrköping, men 3-0 i baken den 8 sved litet extra, när vi dalade ner i tabellen. En vårmatch återstod och den var förlagd till Malmö den 12. På övre halvan i tabellen ville vi befinna oss över sommarvilan. Så ville också Danne och Classe. Var sitt mål grundlade viktorian över FF och med 2-1-vinsten belade vi platsciffran 6 och hade därmed hyggliga odds inför höstens slutvarv.

Den nämnda sommarvilan tog sin början den 25 juni, då vi tog revansch på Progresul från Bukarest med hela 5-1. Dessutom bjöd vi på betydligt bättre väder än vad vi blev mottagna med i Rumänien. Apropå vila så skall här även medtagas resultaten i årets tipscup.

28/6	Wiener SC—DIF	6-0
5/7	Zagłębie—DIF	3-0
12/7	DIF—Fürth	1-3
19/7	DIF—Wiener SC	5-2
26/7	DIF—Zagłębie	5-2
2/8	Fürth—DIF	1-1

Eller med andra ord — det tog sig som mordbrännaren sa'. Det där med tipscup har nog inte varit vår starka sida egentligen — med eller utan fruar och fästmör i bagaget. Ett tack dock till Persson i Malmö för att vi bara fick göra en resa till öst.

För att fortsätta med "cupandet" så passade vi på att inleda och avsluta årets deltagande i svenska cupen i Malmö den 23 juli. IFK hette dom, som gick vidare med 4-2.

14 augusti. Höststart. Drygt 16000 personer hjälpte oss att fira den förlorade sonens återkomst i matchen mot MFF på Fotbollstadion. Den förlorade sonen Sven Lindman, såg själv till att vi inte förlorade matchen genom att göra vårt mål, därmed utjämnande det mål FF:s förlorade son, Bosse Larsson tidigare gjort. 1-1 således fast "bara" 7:a.

Den 21 lyckliggjorde vi göteborgspublikens med ett framträdande. Varken IFK eller vi förmådde dock ändra på resultatet, som angivits på anslagstavlan före matchen. Det blev 0-0. Siffergubben hade tippat rätt. Återigen 6:e-platsen, vil-

ken dock förbyttes till en 8:e efter Östers bästa match för säsongen. 4—2 vann smålänningarna med den 28 på Fotbollstadion.

Nästa match, den 2 september. Särna gjorde det överenskomna målet och vi hade 16 poäng. Hur många AIK hade

förbjuder vår blårandiga finkänslighet att nämna. Däremot kan nämnas att drygt 22500 såg oss inta 7:e platsen, medan AIK befann sig kvar på 10:e plats. Revansch på Norrköping lekte i hägen inför hemmamatchen i Solna den 7 september. Tack för senast. 3—1. 10900 åskå-

dare, 18 poäng, 6:a.

Ett bättre — alltså 4—1 i Jönköping den 14 och första gången på medaljplats, om än av bronskaraktär, Leif Eriksson och hans kekkompisar på besök den 21. Arena: Stadion. Resultatet 1—2 — inte medaljplats.

Den 28 september lyckliggjorde vi åter igen vår kära stampublik i Göteborg. Publiken var mindre skön — men väl 3—2-segern över Gais och så även den 4:e platsen.

Sirius släppte inte till grepp ens i slutsekunderna den 5 oktober på Råsunda, varför vi tyvärr nödgades bokföra det föga inspirerande 0—0-resultatet.

För att svenska landslaget skulle få en chans att kvalificera sig till VM-slutspelet i Mexico 1970, var vi tvungna att göra ett uppehåll i seriesparkandet, varför det dröjde ända till den 18 oktober, innan vi kunde skicka hem Ätvidabergs fotbollslag från Stadion att med hjälp av någon data- eller facitmaskin räkna ut varför dom fick stryk med 2—1. Dessförinnan hade vi f. ö. arrangerat rekordförsök i diskus. Ett nytt Stadionrekord blev facit av detta, Ricky Bruch, 62,62 m.

Vi låg nu, före den sista matchen, borta mot Elfsborg den 25 oktober, på "lilla silverplatsen". Efter en mycket välspejad match på Ryavallen satte vi en prydlig punkt för seriespelet 1969. 2—0 blev vinstsiffrorna och därmed bara två lag som lyckats bättre än vi, under de 22 matcherna. Ett resultat, som vi väl har all anledning att vara glada — och varför inte litet stolta — över, särskilt med tanke på den inte allt för lovande inledningen i april. Serietabellen fick därmed följande topp:

1) IFK Göteborg	38—19	+19	31
2) Malmö FF	34—27	+7	28
3) Djurgården	39—26	+13	27
4) Ätvidaberg	38—34	+4	26
5) Örebro	33—27	+6	25

Dessutom kan nämnas att AIK till slut stormade in på 10:e plats, hela 2 poäng före Jönköping och Sirius, som nästa år spelar i div. II.

Årets medaljörer bör hugfästas genom att komma på pränt i berättelsen. Följande 12 skall dekoreras:

Ronney Pettersson (22), Inge Karlsson (22), Willy Gummesson (22), Conny Granqvist (22), Claes Cronqvist (22), Björn Jonsson (21), Stig Åkerström (21), Hans Nilsson (20), Jan Svensson (20), Dan Brzokoupil (20), Jan-Erik Sjöberg (18) och Sven Lindman (11).

Dessutom lyfter vi på hatten för följande som spelat i serien och således verksamt bidragit till medaljskörden:

Hans Jonsson (8), Björn Persson (7), Ingvar Sandberg (4), Lars Karlsson (4),

Månen har gått upp över Råsunda? Nej, det är i stället en annan ljusglimt i mörkret. Willy Gummesson går upp i luften och nickar bort en boll inför en anstormande Österspelare.

Leif Claesson (2) och Sten-Olof Hoflin (1).

RESERVLAG I:

23 MAN KÄMPADE FÖR 7:e PLATS

Basen för basset, d. v. s. Gunnar Risberg, har haft en osedvanlig omsättning på spelare i de 22 matcherna, som spelades i den allsvenska reservlagsseriens östra grupp. Inte mindre än 23 spelare har deltagit i seriematcherna, dock inte i en och samma match, vilket kanske skulle ha hjälpt upp resultatet litet grann.

Trots den stora numerären på spelare, blev placeringen till sist så blygsam som 7:a, med 2 poäng över pari, alltså 24 poäng, målskillnaden blev 44—29. Det blev Kalmar FF som tronade överst när sammanräkningen skedde, med hela 31 poäng.

Vid den obligatoriska telefonintervjun med herr lagledaren kunde förnimmas ett stänk av glädje när bortamatchen mot Öster i höstas kom på tal. Resultatet 4—1 efter en mycket välspelad match visade att såväl kunnande som vilja fanns.

Annars gick Gunnars tankar helst tillbaka ända till vårens båda matcher med stort M. Bortamatchen mot Degerfors och vinsten med 6—0 och det var inte utan att det förnams stänk av tårar — glada sådana — i telefonluren, vid tanke på matchen den 14 maj mot AIK, 6—0 även i den matchen innebar en veckas fri svävning på blårandiga moln.

Vi har varit bortskämda med topplaceringar i allsvenskt reservsammanhang och därför har vi svårt att smälta en hel del till synes onödiga nederlag under året. Kan man bli övermätt på segrar i en reservserie? Knappast. Mycket talar för att den aviserade konkurrensen om platser i laget från vår egen juniorkull redan till nästa år skall stimulera till ökad prestationsförmåga, såväl för enskilda spelare som för laget i sin helhet. Chanserna för individuella spelare att kvalificera sig till ettan måste ju betydligt öka genom att laget i sin helhet blir starkare.

RESERVLAG II:

12—0 RÄDDADE PLATSEN

Det var några år sedan, som vi med sorg i hjärtat fick konstatera att vårt tredjelag ramlade ur Stockholmsseriens reservlagsserie klass I. Det var inte långt ifrån att vi fick tyngas av sorgen i ännu högre grad denna höst. Klass III var nära. Tyvärr har ju inte seriemakarna här samma gradering som bryggerierna, vilka funnit att klass III är det starkaste. Innan våra grabbar upptäckte detta, var det nära ögat. Så nära t. o. m. att vi blev invecklade i en kvalificeringsmatch för att få stanna kvar i tvåan. Med Guds och Lasse Carls-

FOTBOLLENS ALLSVENSKA SLUT 1969

Göteborg	22	13	5	4	38—19	+19	31
Malmö	22	11	6	5	34—27	+7	28
Djurgården	22	12	3	7	39—26	+13	27
Åtvidaberg	22	11	4	7	38—34	+4	26
Örebro	22	10	5	7	33—27	+6	25
Öster	22	9	4	9	37—27	+10	22
Norrköping	22	9	4	9	37—33	+4	22
Gais	22	7	6	9	31—36	—5	20
AIK	22	5	7	10	21—25	—4	17
Elfsborg	22	6	5	11	21—30	—9	17
Jönköping	22	5	5	12	19—51	—32	15
Sirius	22	4	6	12	6—29	—13	14

sons hjälp gick det vägen i matchen mot Handen och det med hela 12—0, varav Lasse svarade för 7 pytsar. Det har nog varit ett s. k. typiskt mellanår, för att inte säga sabbatsår, för tredjelaget. Vi är nog medvetna om vilka svårigheter, som möter lagledningen i olika tillfällen under året. Av någon anledning så är det inte så roligt att spela i en förenings andra reservlag och det är klart att laget inte rörer samma förståelse och stöd från ledningen, som önskvärt vore.

Sektionsstyrelsen:

Sektionsstyrelsen har under året haft följande sammansättning:

ordf.: Sten Wettebrandt

v. ordf.: Eric Barck

sekr.: Gunnar Lundqvist

v. sekr.: Olle Pettersson

kassör: Bertil Bokelius

ledam.: Leif Lindgren

Kaj Söderstöm

adj.: Torsten Cedermyr

Protokoll från 28 styrelsesammanträden finns bevarade, vilka i någon mån lär kunna illustrera omfattningen av årets verksamhet. Det är ju som bekant omöjligt att här i detalj kunna redogöra för ens en bråkdel av de problem och uppgifter, som styrelsen haft att brottas med, inte bara under sin s. k. fritid, utan fastmer i ännu högre grad, under den tid då vanliga svenska medborgare ägnar sig åt inkomstbringande förvärvsarbete. Vi skall därför försöka att så här på slutet av berättelsen i korta att-satser berätta

att vi totalt i seriematcherna samlat en publik på 221 598, fördelade hemma och 133 019 borta, en minskning således totalt med 35 427 och hemma resp. borta med 16 077 och 19 350,

att vi trots detta vid bokslut per den 30/6 1969 kunde redovisa en vinst på drygt 3000:— kronor,

att vi vann en serietabell i årets allsvenska, nämligen höstseriens bortatabell med 9 poäng på 5 matcher,

att vi vann den av DN startade offensivliga med 6 poäng, före Åtvidaberg och Göteborg på 5 poäng och därmed tjänade 1 200:— kr.,

att Claes Cronqvist och Dan Brzokoupil vann samma tidnings individuella offensivliga tillsammans med Krister Norblad, Norrköping,

att den interna DIF-skytteligan vanns av Claes Cronqvist med 11 mål följd av Danne Brzokoupil med 10,

att vi prolongerat kontraktet med Gösta Sandberg som tränare för A-lagstruppen för ytterligare 1 år,

att vi haft spelare knutna till oss genom spelarkontrakt,

att vi vid vissa matcher tecknat regnförsäkring,

att Björn Jonsson tilldelats föreningens förtjänstmarke efter 10 års aktivt medlemskap,

att vi varit representerade i landskamper av Ronney Pettersson och Sven Lindman i A-landslag med Jan-Erik sjöberg som reserv och Dan Brzokoupil och Conny Granqvist i Ungdomslandslaget,

att vi fortfarande är representerade i Svenska Fotbollförbundet genom Sigvard Bergh och Birger Sandberg, att Sigvard Bergh är ledamot av Serieföreningens styrelse,

att Sten Wettebrandt är suppleant i Svenska Fotbollförbundets representantskap,

att mycket mera helt säkert finns att berätta.

Gunnar Lundqvist

FARLIG FARSA

Under kriget hände sig att finske presidenten gick ner sig på sjön och räddades av tre soldater. Nu blir vi hjältar, så två av dem. Men den tredje, kommunist, var inte lika säker:

Nä, för kommer jag hem och berättar att jag drog upp presidenten ur en vak och räddade hans liv, slår farsan ihjäl mej.

VALAND

för

FÖRSÄKRING med personlig service

Ronney Pettersson slår till och räddar i en hotande situation.

GÖR SOM RONNEY OCH ANDRA I DJURGÅRDEN:

**ANVÄND DAGENS SEGERPREMIER för
MORGONDAGENS STANDARD genom**

PENSIONS-FÖRSÄKRING I VALAND!

Huvudkontor: Birger Jarlsgatan 43, Stockholm - Tel. 08/22 34 20

UNGDOMS-FOTBOLLEN

EGEN TILLVERKNING AV STJARNOR

En sektion inom sektionen har bildats. För denna svarar Leif Lindgren, som redan skrivit en årsberättelse till den kommande avslutningen av ungdomsverksamheten för det första året. Ur den digra berättelsen saxar vi följande, men råder sektionsmedlemmarna att ta del av den i sin helhet när tillfälle ges.

Fotbollsåret 1969 har för Djurgårdens ungdomsverksamhet i fotboll inneburit en del förändringar i DIF:s fotbollssektion att i stället för att bara köpa färdiga storspelare, för dyra pengar, skulle man satsa på att driva fram egna förmågor. Denna satsning innebar att Ungdomssektionen i Djurgården för första gången fick en egen styrelse.

Vi i Ungdomssektionen är helt medvetna om att 1969 bara varit en trevande början, "men Rom byggdes ju icke på en dag" och vi tror oss redan nu kunna utlova att inom ett par år skall Djurgården ha en av landets bäst organiserade Ungdomsavdelningar i fotboll.

Vad har nu då denna trevande början givit oss för sportsliga framgångar? Vi har i år haft 2 juniorlag, 2 A, 3 B, 5 C och 4 D — grupplag i i kontinuerligt seriespel. Detta innebär att vi totalt haft 16 lag och sysselsatt omkr. c:a 200 grabbar med enbart fotboll.

A-junioreorna

har förutom c:a 80 träningskvällar, deltagit i Juniorserien klass I, JDM, JSM samt i en internationell turnering i Hansa—Rostock, Öst-Tyskland. Vi har även haft ett veckolångt träningsläger i Göteborg med GAIS som värdar och med träningsmatcher mot IFK Göteborg och GAIS.

Juniorserien klass I vanns i år av oss utan en enda förlust. I JDM fick vi se oss besegrade i en omspelsfinal mot Hammarby IF med 1—0.

Vägen till JDM-finalen har gått via segrar över i tur och ordning Ösmo IF 12—1, Tyresö IF 24—0, Sundbybergs IK 12—2, Hässelby SK 5—1, Rågsveds IF 1—0, Brommapojkarna 3—1.

I JSM vann vi vår grupp och kvalificerade oss till semifinal. På vår väg till semifinal mötte vi och slog Sirius 5—1, Örebro SK 3—1, Sandvikens IF 4—1. Degerfors blev det lag som såg till att vi åkte på vårt första nederlag i år med 0—1 på Johanneshov.

I Juniorturneringen i Öst-Tyskland blev resultatet, förlust mot Öst-Tyska juniormästarna Hansa—Rostock. 1—1 mot

blivande finallaget Riga samt en 5—0 vinst mot Glostrup från Köpenhamn.

Lagledare för juniorerna har varit Roland Böölja, tränare Lars Thorslund.

Serie	26	19	5	2	124—21	43
Vänskap	14	8	2	4	48—24	18
Totalt	40	27	7	6	172—45	61

B-junioreorna

har deltagit i Juniorserien klass III. Laget har till hälften bestått av A-pojklagspelare. Tack vare ett par onödiga nederlag lyckades det oss ej att vinna serien. Vi fick nöja oss med en 3:e placering.

Som lagledare har Bo Johansson fungerat med god assistans av Roland Böölja. Tränare har varit Lars Thorslund.

Serie	13	8	1	4	40—21	17
Vänskap	1	1	0	0	3—2	2
Totalt	14	9	1	4	43—23	19

Pojklag

A-gruppen, pojkar födda 1953—1954.

A-1 har deltagit i A-Elitserien i S:t Eriks cupen, samt i en internationell pojktävling i Bremen.

Med en 6:e plats i Elitserien kvalificerade sig laget till slutspelet. Genom att stå över kval. omg. och i 1:a omg. slå Handens SK med 3—1 och i 2:a omg. slå Vällingby AIK med 3—2 var vi klara för kvartsfinal. Där blev det emellertid stryk med hela 6—0 av Hammarby.

I Brementävlingen blev det en hedersam 3:e placering, trots att samtliga motståndarlag bestod av 2—3 års äldre grabbar.

Lagledare har varit Kjell Mellander. Under hela vårsäsongen har laget tränats av Bo Nilsson som under höstsäsongen avlöstes av Otto "Pudding" Wahlström.

Serie	11	4	3	4	15—20	11
Vänskap	4	1	1	2	6—7	3
Totalt	15	5	4	6	21—27	14

A-2 har deltagit i S:t Eriks Cupens A-2 norra grupp samt i Skuru-Cupen. Laget har bestått av grabbar födda 1954, alltså nästa års blivande A-1:or. Genom en 7:e placering i serien lyckades man ej kvalificera sig till slutspelet.

Lagledare har varit Kjell Mellander/Ove Karlsson, tränare Bo Nilsson och Otto Wahlström.

Serie	9	3	0	6	16—22	6
Vänskap	2	1	0	1	5—2	2
Totalt	11	4	0	7	21—24	8

SLUTTABELL AV U-SEKTIONENS MATCHER 1969

Serie

A-jun.	26	18	5	2	124—21	43
B-jun.	13	8	1	4	40—21	17
A-1	11	4	3	4	15—20	11
A-2	15	5	2	8	17—21	12
B-1	9	3	0	6	16—22	6
B-2	9	6	1	2	26—7	13
B-3	9	2	2	5	13—19	6
C-1	16	13	1	1	62—10	27
C-2	10	8	0	2	30—8	16
C-3	8	4	0	4	18—26	8
C-4	6	2	0	4	6—27	4
C-5	17	16	0	1	85—6	32
D-1	15	14	0	1	107—8	28
D-2	6	1	0	5	8—25	2
D-3	10	4	0	6	27—26	8
D-4	10	8	0	2	32—9	16
D-5	2	1	0	1	10—8	2
Totalt	192	118	15	59	636—257	151

Vänskap:

A-jun.	14	8	2	4	48—24	18
B-jun.	1	1	0	0	3—2	2
A-1	4	1	1	2	6—7	3
B-1	2	1	0	1	5—2	2
B-2	7	4	1	2	24—6	9
C-1	3	1	0	2	3—4	2
C-2	2	1	1	0	4—1	3
C-5	3	1	0	2	4—11	2
D-1	6	6	0	0	40—6	12
D-3	1	1	0	0	3—1	2
D-4	4	4	0	0	19—3	8
Totalt	47	29	5	13	159—67	63

Sammanlagt:

Serie	192	118	15	59	636—257	151
Vänskap	47	29	5	13	159—67	63
Totalt	239	147	20	72	795—324	214

B-gruppen, pojkar födda 1955—56.

B-1 har spelat i S:t Eriks Cupens B-Elitgrupp där man ordnade en slutspelsmatch i och med en 6:e placering i serien. I slutspelets 1:a omg. satte Karlbergs BK krokben för oss med en försmädlig 1—0 vinst.

Lagledare har Arne Gullberg varit. Träningen har varierande skötts av Leif Ekstig, Lennart Jonsson och Finn Larsen.

Serie	9	3	0	6	16—22	6
Vänskap	2	1	0	1	5—2	2
Totalt	11	4	0	7	21—24	8

B-2 har spelat i S:t Eriks Cupens B-3-1 grupp och kvalificerade sig till slutspelet genom att komma på 2:a plats i serien. I slutspelets första match blev det stopp mot Solberga BK, 3—4 på straffar.

Ingen som helst katastrof eftersom samt-

DAHLFORS & SÖNER AB

- ★ **Glasmästeri**
- ★ **Glassliperi**
- ★ **Spegelfabrik**
- ★ **Byggnadsglas**
- ★ **Planglas en gros**

30 87 37 DÖBELNSGATAN 65 30 87 49

STOCKHOLM Va

ELIT Skyltfabrik

Allt i skyltar och bokstäver

Fotbollssekr. Olle Pettersson bakom skyltarna...

Västmannagatan 57

Stockholm

Tel. 31 63 80

liga grabbar i laget till nästa år fortfarande är B-gruppsspelare.

Som lagledare och tränare har under året Åke Göransson fungerat.

Serie	9	6	1	2	26—7	13
Vänskap	7	4	1	2	24—6	9
Totalt	16	10	2	4	50—13	22

B-3 har spelat i S:t Eriks Cupens B 3-7 grupp och klarade icke en slutspelsplats eftersom den 5:e placering man fick i serien icke räckte till för det.

Som lagledare har Bo Johansson och Finn Larsen fungerat.

Serie	9	2	2	5	13—19	6
Totalt	9	2	2	5	13—19	6

C-gruppen, pojkar födda 1957—1958.

C-1 har deltagit i S:t Eriks Cupens C 2 — norra grupp samt i Hjorthags cupen. Slutspelsplats grejade man genom att vinna sin grupp utan förlust. I slutspelets första omg. slogs Vallentuna BK med 3—0, i den 2:a omg. vann man över Täby IS med 5—1, i 3:e omg. såg blivande S:t Eriks Cupvinnarna Älvsjö AIK till att det blev slutspelat genom att slå oss med 4—0.

I Hjorthags Cupen ordnades en finalplats via segrar över Norrtulls SK 3, 12—0 Norrtulls SK 4, 11—0, Norrtulls SK 2, 1—0. I finalen blev det stryk med 1—0. Som Djurgårdsledare behöver man icke gräma ihjäl sig över den förlusten eftersom det var Djurgårdens IF:s C-5 lag som vann med 1—0.

Lagledare och tränare Lennart Jonsson.

Serie	16	13	1	2	62—10	27
Vänskap	3	1	0	2	3—4	2
Totalt	19	14	1	4	65—14	92

C-2 har deltagit i S:t Eriks Cupens C 3-11 grupp. Genom att vinna serien kvalificerade man sig till slutspelet. Där blev det stopp redan i 1:a omg. mot Farsta AIK med 1—4.

Lagledare och tränare Lennart Jonsson.

Serie	10	8	0	2	30—8	16
Vänskap	2	1	1	0	4—1	3
Totalt	12	9	1	2	34—9	19

C-3 har spelat i S:t Eriks Cupens C 3-17 grupp där man med en 6:e placering icke lyckades kvalificera sig till slutspelet.

Lagledare och tränare Lennart Jonsson.

Serie	8	4	0	4	18—26	8
Totalt	8	4	0	4	18—26	8

C-4 har spelat i S:t Eriks Cupens C 3-16 grupp där man med en 7:e placering i serien blev utan slutspelsplats.

Lagledare och tränare Christer Söderström och Dick Grahn.

Serie	6	2	0	4	6—27	4
Totalt	6	2	0	4	6—27	4

C-5 har under hela året, trots att man tillhört DIF:s ungdomssektion, spelat under namnet Stälpojarna. Detta kommer till nästa säsong att ändras. Man har deltagit i S:t Eriks Cupens C 3-20 grupp. Söderspelen samt i Hjorthags Cupen. Gruppseger blev det i S:t Eriks Cupen och vidare avancemang till slutspelet. Där slog man Lövholmens AIK med 3—1, i 1:a omg. medan Hammarby IF återigen satte stopp för oss i 2:a omgången denna gång genom att vinna med 2—1. Slutseger i Söderspelen grejades via segrar över IF Hagsätrapojarna 6—0, BK Täppan 5—0, och i finalen Högdalens AIS 6—0. Slutseger i Hjorthags Cupen ordnades tack vare segrar över Norrtulls SK 1 2—1, Brinkens IF 3—0, och i finalen: Djurgårdens IF:s C—1:a med 1—0.

Lagledare och tränare Leif Sthål.

Serie	17	16	0	1	85—6	32
Vänskap	3	1	0	2	4—11	2
Totalt	20	17	0	3	89—17	34

D-gruppen, pojkar födda 1959 och senare

D-1 har deltagit i S:t Eriks Cupens D-6 grupp, samt i Hjorthags Cupen. Man kvalificerade sig till slutspelet i S:t Eriks Cupen genom att utan en enda förlust vinna sin serie. I slutspelet slog man sedan i 1:a omg. Stockholm Spårvägars GoIF med 6—0, i 2:a omg. Norrtulls SK 1 med 3—0, i 3:e omg. Gubbängens SK med 4—2, medan Farsta AIK satte stopp för vidare spel i kvartsfinalen genom att slå oss med 3—2. Hjorthags-Cupen vanns tack vare segrar över Värtans IK med 6—0, Djurgårdens IF 4 med 8—0 och i finalen Djurgårdens IF 3 med 6—1.

Lagledare och Lennart Ljungqvist och Kjell Åkerblom.

Serie	15	14	0	1	107—8	28
Vänskap	6	6	0	0	40—6	12
Totalt	21	20	0	1	147—14	40

Detta är årets vackraste tabellrad.

Det dröjde ända fram till mitten av oktober innan man åkte på sitt första och enda nederlag för året. Ganska fantastiskt, eller hur?

D-2 har spelat i S:t Eriks Cupens D-7 grupp. Med en 7:e placering i serien blev det heller ingen slutspelsplats.

Lagledare och tränare Lennart Ljungqvist och Kjell Åkerblom.

Serie	6	1	0	5	8—25	2
Totalt	6	1	0	5	8—25	2

D-3 har deltagit i S:t Eriks Cupens D-6 grupp samt i Hjorthags Cupen. En 5:e placering i serien räckte icke till för att kvalificera sig till slutspelet.

KVARTETT DANSAR FÖR KNIVSTAS PIPA

Vidare bör det nämnas att Kjell Samuelsson blev uttagen till Sv. Juniorlandslagets träningsläger i Bjuv inför Frankrikematcherna. I Stockholms Juniorstadslag har Dan Bingestam, Tommy Davidsson, Bertil Crageus och Kjell Samuelsson sett till att Djurgårdens namn åtskilliga gånger blivit nämnt i TV. DIF:s allsvenska reservlag har vid flera tillfällen under året fått förstärkning av Ungdomssektionen i form av Håkan Stenbäck, Åke Wetterblad, Dan Bingestam och Kjell Samuelsson. Det skall även nämnas att det redan nu är klart, att 4 av våra duktigaste 51:or nästa år skall dansa efter "Knivens" pipa i vår A-lagstrupp. Det är faktiskt första gången som Ungdomssektionen i Djurgården levererat 4 juniorer till A-lagstruppen på en och samma gång. Det måste man väl säga är en ganska bra början för vår satsning på egna förmågor.

I Hjorthags Cupen ordnades en finalplats via segrar över IFK Stockholm 1 med 4—1, Norrtulls SK 1 med 1—0, i finalen stryk av slutliga vinnarna Djurgården med 6—1.

Lagledare och tränare Lennart Ljungqvist och Kjell Åkerblom.

Serien	10	4	0	6	27—26	8
Vänskap	1	1	0	0	3—1	2
Totalt	11	5	0	6	30—27	10

D-4 har spelat i S:t Eriks Cupens D-7 samt i Hjorthags Cupen. Gruppseger i S:t Eriks Cupen blev det med en slutspelsplats som följd. Nynäshamns IF blev oss för svåra redan i 1:a omg. med 3—1. I Hjorthags Cupens 1:a omg. fick vi stryk av Norrtulls SK 1 med 4—1.

Tränare och lagledare Lennart Ljungqvist och Kjell Åkerblom.

Serie	10	8	0	2	32—9	16
Vänskap	4	4	0	0	19—3	8
Totalt	14	12	0	2	51—12	24

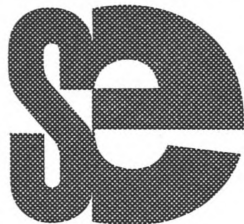
D-5 är ett lag som bildades av Kjell Åkerblom under höstsäsongen och har endast spelat i Hjorthags Cupen. Samtliga spelare är födda 1961 och tillhör således D-gruppen i 2 år till. Så vitt vi känner till har det aldrig tidigare förekommit ett yngre Djurgårdslag. I 1:a omg. i Hjorthags Cupen vann man med hela 10—0 mot Värtans IK 2, medan man i 2:a omg. fick det lite marigare, stryk med 8—0 mot blivande slutsegrarna.

Lagledare och tränare Kjell Åkerblom.

Serie	2	1	0	1	10—8	2
Totalt	2	1	0	1	10—8	2

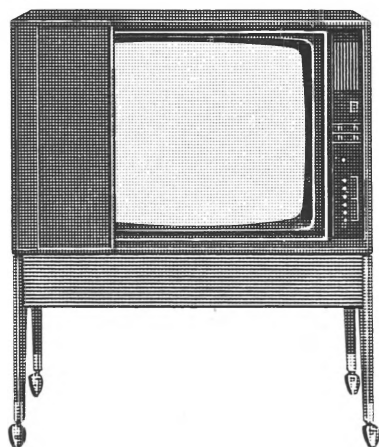
Detta är vad som hänt i årets serie-

B&O - för Er som diskuterar smak och kvalitet före priset!

Många väljer en B&O TV-apparat, både för att det är en vacker möbel och för att den är tekniskt perfekt...

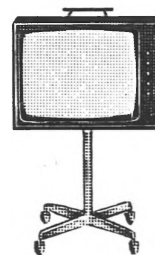
B&O har något ganska speciellt att erbjuda sin internationella kundkrets: För det första B&O TV-automatiken, som själv ombesörjer bästa tänkbara bild under alla förhållanden. För det andra formgivningen. I ett intimt samarbete med ledande danska arkitekter har B&O konsekvent renodlat formgivningen och materialvalet och därigenom gjort TV-apparaterna mycket mer »rumsvänliga« i samklang med dansk möbelarkitektur. För det tredje det hantverksmässiga utförandet: På varje TV finner Ni det »Danske Møbelproducenters Kontrolmærke«, som är en garanti för apparatens hantverksmässiga kvalitet. Varför nöja sig med mindre än en B&O Beovision? ■ *Det är en glädje att äga kvalitet!*

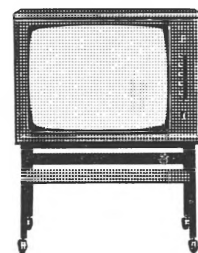
B&O BEOVISION 1300 SJ 23"
Med transistorer och rör.

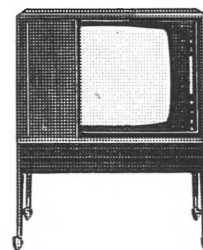
Generalagent
ELECTRIC & MUSICAL INDUSTRIES LTD. SVENSKA AB · STOCKHOLM

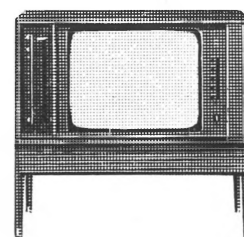
B&O BEOVISION 700 19"

B&O BEOVISION 1000 K 23"

B&O BEOVISION 1200 SJ 23"

B&O BEOVISION 1800 23"
Med AM-FM radio

SPELPROGRAMMET 1970

12 april:
Örgryte—Djurgården

19 april:
Djurgården—Elfsborg

23 april:
Hammarby—Djurgården

29 april:
Djurgården—GAIS

3 maj:
Åtvidaberg—Djurgården

7 maj:
Djurgården—Örebro

10 maj:
Norrköping—Djurgården

13 maj:
Djurgården—AIK

6 augusti:
Öster—Djurgården

12 augusti:
Djurgården—Göteborg

18 augusti:
Malmö—Djurgården

23 augusti:
Djurgården—Malmö

30 augusti:
GAIS—Djurgården

3 september:
Djurgården—Hammarby

6 september:
Djurgården—Norrköping

9 september:
AIK—Djurgården

20 september:
Elfsborg—Djurgården

27 september:
Djurgården—Örgryte

4 oktober:
Örebro—Djurgården

11 oktober:
Djurgården—Åtvidaberg

17 oktober:
Göteborg—Djurgården

25 oktober:
Djurgården—Öster

spel, av 14 pojklag kvalificerade sig 8 lag till S:t Eriks Cupens slutspel. I Hjorthags Cupen C och D finaler var 4 Djurgårdslag inblandade.

Barnens Ö

Vi har även haft ett veckolångt träningsläger på Barnens Ö för 104 grabbar ur vår Ungdomssektion. Efter detta första försök med eget pojkklager hoppas vi att i fortsättningen skall bli en tradition att varje sommar arrangera ett eget träningsläger.

Som ledare ute på Barnens Ö fungerade Leif Lindgren, Leif Ekstig, Kjell Åkerblom samt Otto Wahlström. För mat-hållningen svarade fruarna Back, Nellander och Ekstig.

Klubblokaler

Det har under den gångna säsongen lyckats oss att äntligen få en egen klubblokal på Hjorthagens IP, en lokal på omkring 120 m² som vi är mycket glada över. Den har med egna ledares och föräldrars hjälp blivit så trivsamt som vi hoppats.

Styrelsen

Ungdomssektionens styrelse har under året haft följande sammansättning:

Ordf. Leif Lindgren,
vice ordf. K-G Gustavsson,
sekr. Bertil Pilö,

Topp men ingen bredd i slalom

Den gångna säsongen har slalomsektionen haft en kvinnlig bas, nämligen Vivi-Anne Wassdahl, tidigare flertaldig svensk mästarinna i utförsåkningens alla tre grenar. Hon tog SM i specialslalom i Åre 1958 för Djurgården och blev därmed ständigt medlem.

När säsongen startade var styrelsen både pessimistisk och optimistisk. Aktiva åkare på seniorsidan fanns det av hög klass, men därefter, på återväxtsidan var det ganska tunt, och sämre blev det sedan sektionen flyttat sin verksamhet från Saltsjöbaden där vi lämnade många bra och lovande ungdomar till deras nystartade klubb.

Orsaken: vi har saknat en slalombacke där vi kunnat träffas, åkt skidor, pratat och haft trevligt. Men vi hoppas att detta nu är en gångens tid, och att Hammarbybacken blir i det skick som vi önskar. Vi trodde att detta skulle ske redan till den gångna säsongen, men tyvärr blev så ej fallet. Detta berodde på en hel del olika omständigheter. Trots detta förlade vi vår träning där på tisdagar och torsdagar, även om våra större "stjärnor" ej kom och tränade

Sektionens aktiva har haft svåra träningsmöjligheter i egen backe, man har

kassör Bo Johansson,
övriga ledamöter: Roland Böölja, Kjell Melander, Lennart Jonsson, Lennart Ljungqvist.
suppl. Hans Fristedt, Leif Ekstig och Arne Gullberg.

Ekonomi

Det kan nämnas att vår verksamhet kostat c:a 70.000:— och av dessa har Djurgårdens fotbollssektion bidragit med 30.000:—. Resterande belopp har vi själva tagit in i form av olika anslag, 2 st. lotterier på vardera 5000 och 6000 lotter, c:a 75 amerikanska lotterier, 20 boll-lotterier på Råsunda, fritidsgrupper, medlemsavgifter samt tiggarbrev till föräldrarna. Det sistnämnda tackar vi speciellt för, det gav oss en extra inkomst på c:a 1000:—.

Men så har det heller aldrig köpts så mycket nytt material som i år.

fått åka till andra backar för att träna, och det har varit allt annat än populärt. Det har till och med hänt att de blivit bortkörda av en del åkare, som frågat om inte en så stor förening som Djurgården har någonstans där dom kan träna.

Till SM i Åre och Östersund kvalificerade sig 2 man, Torbjörn Jonsén och Ragnar Håkansson, och senare utsågs även Benny Lindberg till distriktets 3:e man vid SM.

Placeringarna vid SM blev ej så bra, om man bortser från Torbjörn Jonséns 6:e plats i specialslalom.

I 1969 års upplaga av World Cup i Åre fick endast de 20 bästa svenska utförsåkarna ställa upp och bland dessa 20 fanns Torbjörn Jonsén, men hans placeringar blev ej några framskjutande.

Senare blev det "franskt" i Stockholm och på Högdalstippen. Claude Killy var där tillsammans med landslaget, men åkte utom tävlan. Nu revanscherade Torbjörn sig och kom 3:a.

Killys uppvisning och närvaro tog bort

När det gäller

PLÅTSLAGERIARBETEN

Skogs Plåtslageri AB

KUNGSTENSGATAN 18

Tel. 33 22 50

BYGGNADSKONTROLL

SVENSSON & Co

BYGGNADSING. GUNNAR SVENSSON

UPPLANDSGATAN 27

TELEFON 30 22 02

STOCKHOLM

Idrotten ger staten anslag!

Det har kommit en ny statlig idrottsutredning och samtidigt ett löfte om mera pengar till idrotten. Idrottsanslaget i Sverige har alltid ansetts för snålt tillmätt och de nya tonerna från Riksdagshuset och från Gunnar Sträng har inte imponerat på en kritiker av R:ets mått. Sedan åtskilliga år tillbaka har DN-signaturen dammat på diverse påvar och också fått dessa att förstå sin plats i samhället. R:et kommer nu fram till den högst sensationella men också logiska slutsatsen, att det inte är staten som stöder idrotten — i stället är det idrotten, som får hjälpa till att hålla staten under armarna . . . Vi tillåter oss citera:

Landshövding Karl Fritiofson har efter tre år tillsammans med sina bisittare kommit fram till den tredje idrottsutredningen, som fått titeln "Idrott åt alla".

mycket av glansen till tävlingen. Bengt Jonasson kom i detta hårda gäng 9:a.

Sektionens styrelse gjorde come back i slalombackarna. Ordföranden Vivi-Anne vann klassen Old Girls överlägset, Lasse Pettersson kom 8:a i såväl special- som slalom. Oldboysklassen vanns av Sune Johansson DIF. Herrar seniorer: 1) Torbjörn Jonsén, 2) Benny Lindberg, 4) Ragnar Håkansson, 5) Peter Norlin.

Lagsegern gick till DIF med 4 sekunder före nästa lag. Mats Hedberg kom i klassen pojkar födda 55—56 23:e man. Han startade även i yngre juniorer och blev där 30:e man.

Vid storslalom-DM i Dalarna blev Louise Mörner 7:a, Gunnar Olsson 21:e man, Mats Hedberg 35:e man bland yngre juniorer. Seniorer: 1) Bengt Jonasson, 2) Sune Johansson, han föredrog att starta här i stället för i Oldboysklassen, 3) Benny Lindberg, 4) Jan Hansson.

Resultatlistor visar att det på seniorsidan finnes en fin topp, och även en bra bredd, ty man får räkna med att en 8—9 man alltid är bland de 15 bästa. Men i de övriga klasserna är det allt annat än bra.

Sektionen arrangerade i Upplands Väsby Sverigepremiär — om inte även Europapremiär — för det i Amerika så populära "man mot man slalom". Inga tider förekommer, utan den som är först i mål vinner. Vi hoppas att det blev en bra propaganda.

När vi var därute, kunde vi konstatera att det finns ett brinnande intresse för utförsäkning bland ungdomen. Dick Sponton, som bor alldeles intill Väsbybacken och brukar ha den som sin lilla träningsbacke är inte omöjlig på att fungera som tränare. Om vi på detta sett kan få nya medlemmar och ungdomar så är det ju bara bra. Styrelsen som ett tag i somras var rätt så pessimistisk har nu börjat sett lite ljusare på framtiden. Vi hoppas på ett för föreningens slalomsektion och föreningen i övrigt framgångsrikt 70-tal.

Lars Eric Pettersson

En tidsenlig slogan så att säga. Vi skall inte försöka att glänsa och erövra olympiskt glitter (Olympiska kommittén bör skrotas ner!), utan vi skall gå in för fri-luft och frisksport.

Ändå har man inte kommit sams med korpen, vars ledare jag högaktar. De har nu i 25 år utövat den form av motionsidrott, som idrottsutredningen nu rekommenderar.

Däremot reagerar man spontant mot att K. Handelsdepartementet skall tillsätta den ena idrottsutredningen efter den andra. Det här är den tredje i ordningen. Man bör nämligen främst tänka på att svenska staten inte befrämjar idrotten i nämnvärd grad. Däremot synes det som om idrotten skulle understödja staten!

Nästa utredning bör således heta "Idrotten stöd åt staten" och inte tvärtom. För dagen vill jag bara nämna ett par siffror i sammanhanget:

1) AB Tiptjänst levererade under senaste budgetår 177 miljoner kronor till staten i form av direkta inkomster, samt radskatter och andra skatter.

2) Hästsporten levererade 107 miljoner i skatter. Sammanlagt alltså cirka 284 miljoner från idrotten och hästsporten till staten.

Varför yra om statligt understöd?

I återgåld har staten enligt Frithiofsons utredning "understött" svensk idrott med 90 miljoner kronor. Varifrån han fått denna siffra är kufiskt. Det direkta anslaget till svensk idrott under budgetåret uppgick till 33 miljoner 375 kronor.

Givetvis räknar man då inte med understöd till Bosön och Lillsved, motionsverksamhet till studerande, bidrag till frivilliga skytteväsendet samt båtåkning till de sommarnöjen som kommunerna med all rätt ordnat för de av sina invånare som inte har möjlighet att skaffa sig sommarvistelse på annat sätt.

Om man betänker att svensk tippning från början växte upp inom den svenska klubbidrotten för att föreningarna skulle kunna fortleva i en svår tid, måste tipsverksamheten ha utgjort ett initiativ direkt från den svenska idrotten.

Den fick dock inte leva länge till fö-

reningarnas gagn. Redan 1934 tog staten hand om det hela, och levererade (som nu) vinsten till statsbudgeten. Nu lever svensk klubbidrott i smått på att arrangera "bingo", men det är väl en tidsfråga när staten tar hand även om denna födkrok för klubbarna.

Skulle inte förvåna mig det bittersta om under 1970 etableras AB Svensk Bingotjänst, vars alla medel tillfaller statskassan, medan de svenska klubbledarna på lägre stadium får fortsätta att hålla idrottslivet uppe med lotterier, blodgivning samt insamling av tomflaskor.

Svenskt klubbiv lever på svältgränsen, och staten underlättar på ett synnerligt sparsamt sätt idrott och dess ungdomsverksamhet.

Hovet gav överskott i alla fall

Märkligt är att staten gör en utredning av sitt "understöd" till idrotten, när densamma i verkligheten innebär en inkomstkälla för herr Sträng och statsbudgeten.

Däremot tvivlar ingen på uppgiften om att de svenska kommunerna årligen satsar cirka 400 miljoner på idrotten. I dessa siffror innefattas dock de nyinvesteringar, i form av inomhushallar, ishockeybanor och simbad, som tillhör frisksporten i landet.

Även om en stad som Stockholm lägger ner cirka 50 000 på idrott och dess anläggningar, så får man också räkna med att allmänheten inte får tillgång till dessa anläggningar alldeles gratis. Enligt senaste bokslut från Stockholms idrottsstyrelse lär Isstadion på Johanneshov ha lämnat ett överskott på 573 000 kr., och mer lär det bli vid nästa bokslut, eftersom man sopade in en halv miljon på VM i ishockey.

Kostar 81 kronor att gå på Operan

Med de här ofullständiga siffrorna vill jag på inte sätt hävda att idrotten utgör någon slags inkomstkälla för vilken kommun det vara månede.

Jag blev dock en smula betänksam i fjol, när intendenten Arne Björnstad, föreståndare för den kulturhistoriska avdelningen på Skansen i en artikel i DN påpekade,

att varje besökare på K. Operan kostade skattebetalarna kr 81,25,

att varje besökare på Dramaten kostade det allmänna kr 33,75.

Jag har inte kontrollerat dessa siffror, men av allt att döma får idrottsfolket av allmänna medel betydligt mindre anslag än Operan, Dramaten, Nationalmuseum, Moderna Museet och Skansen.

Konstateras alltså av R:et.

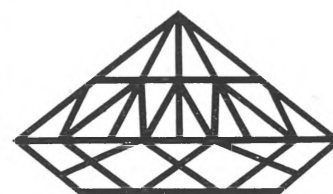

EN STARK KOMBINATION

Hur ska kedjan se ut? UK:s uppgift inför en landskamp är nästan lika krävande som själva matchen — det gäller att ge laget den mest genomtänkta sammansättningen! Fantasi, kombinationsförmåga och snabb uppfattning hos elva individer skall länkas samman till ett effektivt, samspelt lag.

Den moderna affärsbankens verksamhet är ett komplicerat spel, där de olika avdelningarnas specialister måste hjälpa varandra, så att de tillsammans bildar ett effektivt samspelt lag. Variationsmöjligheterna är många — Göteborgs Bank hjälper Er att finna den kombination av tjänster som leder till Ert ekonomiska mål.

Mångsidighet och variationsrikedom kan illustreras på flera sätt. Göteborgs Bank har valt den fullslipade diamanten som symbol för sin rikt fasetterade verksamhet.

GÖTEBORGS BANK

Sex månader på Långholmen

På tal om att det skulle bli 6 månaders fängelse för "den som gör en rörelse som liknar en boxares i ringen eller som liknar en boxare i träning, t. ex. en rephoppare, skriver Oleg i Sv. D.:

Det är nog säkrast att justitieministern absolut exakt slår fast vad som menas med boxning. Om det nu vid VM-finalen i ishockey mellan Sovjet och Tjeckoslovakien skulle utdelas den allra minsta "snyting" — och var så säker, att den kommer som amen i kyrkan — så befinner sig i nästa ögonblick 17 spelare från vardera laget inne på isen i fullt kurr, med eller utan handskar, 15 man från vardera laget utvisas omedelbart av de 500 poliserna runt banan, spelarna förs ut till de väntande polisbilarna, körs med tjutande sirener till rannsakningsfängelset på Långholmen och döms enligt svensk lag till 6 månaders fängelse.

Så långt är allt gott och väl. Men de två återstående från vardera laget, vad skall de ta sig till? Skall de fortsätta matchen eller skall matchen uppskjutas till OS i München 1972.

Får smågrabbar slåss på skoj?

Vi tar ett något oskyldigare exempel: två smågrabbar på gatan pucklade på varandra av hjärtans lust. De hade präktiga luddiga mullvantar och de boxades som blivande mästare — var de nu har lärt sig att gardera sig och finta och slå rak vänster. Om nu en oförvitlig medborgare ser en sådan vederstygglighet skall han givetvis alarmera polisen och grabbarna skall sättas på skyddshem, de är ju farliga för den allmänna säkerheten.

Vid OS på skidor i Squaw Walley inträffade i damstafetten att Sovjets och Finlands representanter på första sträckan körde på varandra i en kurva, föll omkull och började en regelrätt boxningsmatch. Enligt modernt svenskt sätt att se skulle båda ha häktats och dömts till 6 månaders fängelse.

Vattenpolo är det bäst att vi slutar med i den svenska idrotten. Det finns alltför mycket där som påminner om boxning.

Det öppnar sig lysande möjligheter för jurister i den här branchen, jurister alltså som blir försvarsadvokater och som skall försvara sina klienter. De enda som kan ge sitt helhjärtade stöd åt justitieministerns förslag torde vara domare i fotboll, bandy, ishockey o. s. v. Ingen bland publiken vill väl riskera 6 månaders fängelse för att klippa till en misslaglig domare.

Får man slå till en mygga?

Bland de svåraste fallen att avgöra blir kanske när man sitter ute vid sportstugan i skärgården och plötsligt vill dänga till en ilskan mygga men träffar grannens fru. Grannen blir ursinnig:

— Tydliga boxningstakter. Jag går och ringer till polisen...

★

Lugnande besked kom från rättschefen i justitiedepartementet Carl Lidbom,

som på tal om kubbningarna i ishockeyrinkarna sa' så här:

— I och för sig är väl redan nu den misshandel, som ibland förekommer på rinkar åtalbar. Men praxis kommer inte att ändras.

— Vad är det för skillnad på boxning i ring och boxning i rink?

— Boxgalor är tillställningar direkt anordnade för att huvudpersonerna skall slåss med varandra. De slagsmål som uppkommer av ilska på en ishockeyrink brukar man ha överseende med, även om man givetvis inte skall uppmuntra företeelsen, säger hr Lidbom.

PUTTE KOCK OCH DJURGÅRDEN

Harry Hagberg, gammal minnesgod djurgårdare på Lidingö skriver och berättar att han hittat ett protokoll av årsgång 1933 för att bevisa att Putte Kock varit medlem hos oss.

I protokollet läser vi: Inför 34 närvarande öppnade Nocke Nordenskjöld mötet och valdes sedan att leda mötet. Till justeringsmän valdes A. Nettelbladt och A. Lindgren. Till sekr. valdes Hagberg (inte så underligt att han då kunde "hitta" det här protokollet...) och till kassör Gunnar Rönn, vice sekr. och vice kassör blev Sam Lindqvist och till ledamot utan särskild funktion R. Kock. Till ledare för A-laget utsågs Lindqvist och Kock.

Beslöts en resa vid midsommartid för A-laget till Norrland och för B-laget till Visby.

Slut på protokollet.

Det kan ju nämnas att Putte Kock aldrig förnekat — inte ens för inkvisitoriska frågor i AIK — att han tillhört Djurgården och gjort allt för att få upp laget i allsvensk klass. Utan att dock lyckas.

STRÖDDA NOTISER

DEM GÖR TRAPPSTEG AT KINA?

På vetenskaplig basis har det räknats ut att Kina inte behöver använda atomvapen för att göra slut på allt liv här på jorden.

Om de 750 miljoner kineserna i stället stiger upp på var sin trappstege på 2 meters höjd och på en och samma gång — när deras härskare Mao t. ex. visslar i en pipa — hoppar ner på marken, uppstår en kraftig jordbävning.

Om kineserna upprepar dessa hopp en gång i timmen, ökar jordbävningen och fortplantar sig i en våg fram till det land som man helst vill radera ut från kartan. Amerika har 200 miljoner invånare och alla dessa behöver hoppa från 6 meters höjd för att neutralisera den kinesiska vågen. Våra 8 miljoner svenskar skulle behöva hoppa från 150 meters höjd. Det lär inte många vara särskilt pigga på.

Som kommentar till denna uppskakande notis kan det sägas, att det verkligen finns något att vinna på om kineserna bestämmer sig för att hoppa. Tänk att få sälja 750 miljoner trappstegar till dem. Alla måste ju ha var sin eftersom det gällde att hoppa samtidigt. Något för småländska träindustrin att tänka på. Hur är det Stig Svensson i Öster — vore det inte en idé för att få in mer kosing att köpa lirare för? 10 procent till oss för tipset!

SENASTE BOXNINGSMÄSTAREN

Mitt i all dysterhet kring våra ishockeyöden spreds det en smula solsken näst sista decemberdagen år 1969. Händelsen inträffade inte långt från ishockeyparadiset på Johanneshov. Solskenet lyste alltså från andra sidan Hammarbykanalen, från Eriksdalshallen, där det handlade om JM-boxning. Och Djurgården fick en mästare. Det var Clarence Tell, som i finalen i lätt mellanvikt utklassade sin motståndare R. Martinsson från Redbergslid med så klar marginal att domarna var helt överens om siffrorna 5—0.

Under årens lopp har Djurgården vunnit massor med JSM-titlar. Särskilt under den glada epoken i Cirkus, som var fyllt från golv till tak under en veckas tid, knep vi åtskilliga mästerskap. De som då var juniorer utvecklades sedan ytterligare, blev svenska mästare och landslagsmän.

Det var tider det. Men visst är man lika glad åt 1969 års mästerskap för Clarence Tell.

Rapport från bob-fronten

Det kostar att representera i bobsleigh, men det är åkarna som får stå för fiolerna. Djurgården har en liten högklassig grupp bob-åkare, som inte kostar föreningens kassa något. Här berättar vår kanon Carl-Erik Eriksson:

Tävlingssäret 1969 var för mig ett vägkors. Jag var framme där det skulle bestämmas om jag kunde fortsätta med tävlandet eller sluta. Normalt tar det 5—7 år för en förare att gå den långa vägen upp till striden om de första platserna i tävlingar.

Jag hade tävlat internationellt som förare 3 år och detta var mitt 4:e. Jag hade de 2 senaste åren träningsåkt och tävlat cirka 2 månader eller något mera men funnit att mina steg mot höjden inte motsvarade vad jag själv tyckte.

Jag hade då tre saker att försöka klara ut om något fel förelåg mig själv, mitt manskap eller min bob.

Av mitt manskap behöll jag en man utan tvekan den bäste av alla åkare och vi bestämde tillsammans att köpa en spritt ny bob från Italien till en kostnad av 8.500 kr. fritt Cortina i Italien. Vi tränade hela året med konditionsträning och snabbhetsträning och beslöt att år 1969 endast tävla med en 2-mansbob och sedan analysera vad vi i fortsättningen skulle göra.

Vi startade från Sverige strax före jul 1968 för att börja vår träning i S:t Moritz den 26 dec. Av ekonomiska skäl öppnades icke denna bana denna säsong utan alla nationers åkare samlades i Cortina och träningen började den 2 januari. Vi var fulla av förhoppningar av vad detta nya fullblod som vi hade köpt skulle visa. Det visade sig genast att vi hade tagit ett jättekliv uppåt och den första träningsveckan avslutades med en internationell tävling. Vi placerade oss på 4:e plats med 15 startande lag och dessutom hade vi den snabbaste tiden av alla lag det sista åket. Efter Cortina ställdes färden till Cervinia i Italien och Europamästerskapen.

Träningsdagar i EM den första veckan var bland de åtta snabbaste och den andra veckan började klättringen mot toppen med 5:e, 4:e, 3:e för att vi nästa dag skulle vara det snabbaste laget, 1,5 sek. före blivande Europamästare Thaler från Österrike och 1 sek. före EM-tvåan Panturu från Rumänien.

Många gånger har jag en tanke som säger att vad du vinner på 4—5 km i en bana förlorar du på de sista 100 m om du

har otur och man behöver icke styra fel med mer än någon dm, så är allt tillspillogivet när man rör sig med farter på över 120 km/tim.

Mörbultad i vurpa

Dagen efter mitt snabba åk startade jag som nr 26. Vi får tre mellantider på banan och den första och den andra tiden var under gällande banrekord (innehavare Eugenio Monti) men i den sista stora S-kurvan före målkurvan var vi på fel sida, och jag såg och kände att centrifugalkraften var för stark. Jag försökte att korrigera men farten var för hög, och vi välte i utgången på kurvan. Det var första gången i mitt liv som något sådant hänt mig, jag fick kälken över mig och släpade med kälken cirka 150 m., blev totalt mörbultad med två revben knäckta. Lyckligtvis hände ingenting med min bromsare, men vår nya kälke såg inte vacker ut.

Det tog mig hela dagen och halva natten att reparera den och nästa dag var jag dessutom så öm i kroppen att jag bad att få stå över träningen.

När vi sedan upptog träningen några dagar före själva tävlingen (EM) var vi ett knäckt lag.

Vi nådde aldrig de fina tiderna, men en liten strimma hopp tändes dock då vi sista träningsdagen var 5:a 2 gånger bland 26 startande. I EM-tävlingen hamnade vi sedan på 16:e plats.

I getingbo

Nästa tävling som var VM i Amerika låg 12 dagar fram i tiden och mellantider tillbringades i Zürich där jag fullständigt reparerade och preparerade vår kälke.

VM-träningen vid Lake Placid i Amerika började den 9 febr. och tävlingen gick den 15—16 febr.

Under själva träningen låg vi mellan 6:e och 9:e plats och det visade sig att jag hade fått så stor rutin att jag liksom de stora kanonerna mycket snabbt kunde ta reda på var någonstans jag skulle köra i banan för att ta mig ned så snabbt som möjligt.

I själva tävlingen blev vår placering 14:e och detta visar att vi tillhör kategorin goda åkare ty detta VM kommer att gå

Jag längtar till Japan!

I artikeln här bredvid rapporterar vår stjärna på bobsleighfronten, Carl-Erik Eriksson, även "Jätten" kallad, om prövningar och besvär i sin jakt efter en VM- eller EM-titel under fjolåret.

Trots motigheterna kom han tillbaka i år och nominerades åter att representera Sverige vid EM i Cortina och VM i S:t Moritz. Nu log lyckan något litet mot honom och hans ekipage vid EM, där en 6:e placering blev hans lott. Det innebär placering på den olympiska kandidatlistan.

Sedan var det tänkt att det skulle gå ännu bättre i VM i S:t Moritz, men dels hade hans kompis på 2-mannaboben fått sina njurar sönderskakade och avrättades därför att ställa upp — det är våldsamma påfrestningar i en bobsleighbacke — dels fick han inte det bästa stödet när det gällde att kombinera rätt besättning i 4-mannaåkningarna.

"Med rätt lag, alltså valt ut bland de snabbaste, skulle vi nog kommit på medaljplats, sa "Jätten" när han kom hem. Men jag tänker inte ge mej även om det svider i plånboken. Jag siktar på att komma till Sapporo i Japan och ta vara på mitt livs sista chans att åka mej till en olympisk medalj.

Sedan får jag försöka bli en vanlig människa...

till historien som det hårdaste VM som utkämpats: "rena getingboet".

Ett lag som tävlar som vi med ringa medel och där manskapet bestod av två man och inga tränare eller ledare har ett stort handikap mot en del andra nationer eftersom att det är tillåtet att på mekanisk väg uppvärma medarna medelst att gnida dessa med ylletrasor.

Vi hoppas dock att denna regel borttages till kommande år och att alla lag får samma förutsättning så att det är föraren med sitt manskap som vinner och inte som det har varit de senaste åren att de

som har de flesta medgnidarna har de största chanserna.

Efter avslutat VM återvände vi hem och återkom den 6 mars till Sverige efter att ha åkt 700 mil förutom VM i Amerika. Kostnaderna har varit stora för oss och en genomräkning visar på uppemot över 1000 kr. var förutom inköp av ny kälke.

Visserligen räcker inga semester till, men vi utgår från att skall vi tillhöra toppen så får man offra också. Vår träning har redan börjat när detta skrives och vi har monterat hjul på en gammal kälke och tränar stenhårt med starter för däri ligger grunden till snabba tider.

Det vore nog litet enklare om det ekonomiska inte blev så tungt, för oroskänslan finns alltid för mig att dessa pojkar jag tränar med och som skulle kunna bli ett bra lag kanske splittras av ekonomiska skäl. Man tänker många gånger att pengar användes till mycket från det lilla landet Sverige för att skapa ett visst PR men då vi som även representerar landet och i viss mån tillför landet PR stoppas med kalla handen, ja till och med nekas kanske att ställa upp i OS även när vi har kostat på oss mellanåren till 80—90 % själva och icke skulle backa även om OS-året inte blev kostnadsfritt som senaste OS i Grenoble.

Att få ett blankt nej känns oerhört svårt.

Ingen omkulläkning eller förlust i en bana når upp till detta.

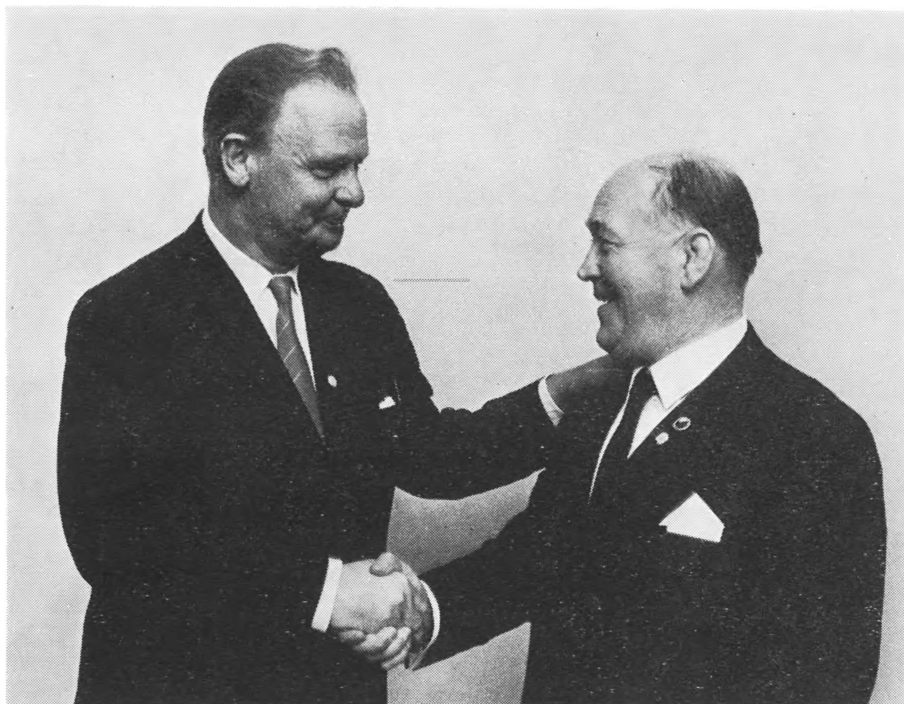
Ingen ledare kan förstå detta eller känna det, endast de aktiva som för stå och titta på för att nästa år ånyo satsa och betala för en chans de aldrig fick.

Carl-Erik Eriksson

STARCK OCH 7-TALET

På tal om boxning har sektionsskassören Thore Starck fyllt 50 år och uppvakts med en försilvråd hästska från Överstyrelsen.

Bakom utmärkelsen låg inte något tips att han lämpligen skulle stoppa in hästskon i en boxhandske och göra come back i ringen. Thore är en fridens man, som utom när han rakar och klipper folk på frisørsalongen — själv har han inga personliga hårklippningsbekymmer — styr och ställer med sina boxare på ett vänligt sätt. Han är född den 7 oktober för 50 år sedan. Märkligt nog är hans pappa också född den 7:e, likaså hans bror och hans flicka. Precision med sådan födelsekontroll. Troligen har han dessutom sjuarmad Ijusstake.

Sveriges Riksidrottsförbund delar ut sitt förtjänstmärke efter mycket stränga normer, och därför anses det också vara den förnämligaste idrottsutmärkelsen. Vid senaste årsmötet fick tre grånade Djurgårdsledare stiga fram på parketten och ur Prins Bertils hand ta emot detta RF-tecken. Två av de belönade var brottningsens Lennart Öberg och ishockeyns Arne Grunander, vilka här skakar hand med varandra.

Trio med guld av Prins Bertil

Våra djurgårdare är uppskattade även utanför de egna kretsarna. Vittnesmål därom får man ibland i samband med de stora förbundens årsmöten.

Vid senaste idrottsriksdagen framträdde prins Bertil och delade ut Riksidrottsförbundets högsta utmärkelse, förtjänsttecknet i guld, till en rad kvalificerade ledare. Av dessa var tre från Djurgården. Denna utmärkelse har delats ut i 58 år och sammanlagt har 1.742 personer haft nöjet ta emot den. Huvudsakligen manspersoner. Endast 35 kvinnor finns med på listan.

Samtliga emottagare av årets förtjänsttecken presenterades med en karaktéristik, innan de fick komma upp och bocka sig för prins Bertil. För våra tre Djurgårdare del presenterades de i tur och ordning på följande sätt:

Arne Grunander — assessor, 51, Stockholm, fotboll, ishockey, men främst Djurgården i 30 år;

Birger Sandberg — förhandlingsdirektör, 50, Stockholm, fotbollens vice;

Lennart Öberg, föreståndare, 56, Stockholm, Djurgårdens brottningsbas i 29 år.

Kort och rakt på sak. Om det funnits tid, kunde det om "Grynet" sagts att han varit bas för vår ishockey från storhetstidens begynnelse (ända till djupdykningens tid...) och hållit i sitt trollspö när det gällt att göra Ahearne cup till en miljonaffär.

Om Birger Sandberg kunde det sagts

att han kallas "Farsan", varit lagledare i vår allsvenska fotboll och nu blivit professor i Fotbollsförbundet på Råsunda.

Om Lennart Öberg kunde det berättats att han brottats hela sitt liv, både med brottare i Djurgården och med skinkor hos Konsum. Och med ekonomiska problem mest för jämnan. Och som mattomare gett segern åt rätt brottare även i jämna matcher.

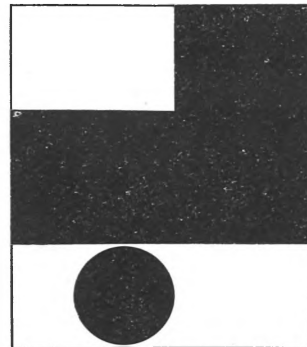
Visst hamnade RF:s guld hos kvalificerade blåränder.

FÄGELSKRAMMA

Hur kunde du köpa en sån hatt? Är du inte rädd Aina, att fåglarna åter upp körsbären på den?

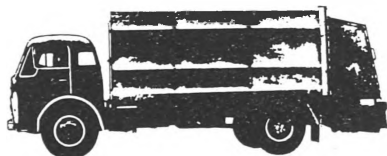
Näru, Reine, inte så länge du går bredvid mej.

NY SYMBOL FÖR

SELLBERGS

RENHÅLLNINGSSERVICE

Fastighets- och
industrirenhållning

Slamsugning

Tankservice

Maskinsopning

Oljesanering

SELLBERGS

RENHÅLLNING AB

Thulegatan 40-44, Fack 190 16, Stockholm 19

Tel. 22 70 40

BANDY I BOTTEN

Kan ni tänka er Djurgården ta stryk i bandy av Bagarmossen? Djurgården — en gång i tiden ett mästarlag i bandy! Jo, visst går det i modern tid att ta stryk av Bagarmossen och därtill med hela 6—2. Det var slutpunkten på 1970 års säsong i div. III-bandyn. Stryk mot ett lag som inte var uppfunnet för 10 år sedan och som nu tilläts klippa till gamla anrika Djurgården vid ett tillfälle, då vi i alla fall hade chansen bli tvåa i serien. Brr.

Nu fick vi nöja oss med tredje platsen. Förmodligen var smällen mot Bagarmossen ett olycksfall i arbetet. Och just Bagarmossen bland alla andra lag. Brr. Måtte det bara innebära en väckarklocka fram till nästa säsong.

Så slutade 1970 års div. III-serie:

Hägersten	16	11	3	2	54—20	25
Huddinge	16	7	5	4	45—42	19
Djurgården	16	8	2	6	47—41	18
Gröndal	16	8	2	6	37—38	18
Polisen	16	7	2	7	38—46	16
Talldungen	16	5	5	6	42—38	15
Karlberg	16	6	2	8	41—40	14
Bagarmossen	16	5	3	8	49—50	13
Dalafören.	16	3	0	13	30—68	6

Det här paret hade lättast att hitta in med Djurgårdens fotbollsmål i senaste allsvenskan: Claes Cronqvist och Dan Brzokoupil.

Beredd att ta både "Farsan" Sandberg och hela Råsundapubliken i famn är Stig "Särna" Akerström, sedan han nominerats som bäste man på plan i ett derby mot AIK på Råsunda. Det är "Farsan" som applåderar till vänster efter att ha delat ut DN-pokalen till "Särna".

Saxat och klippt

Sagt efter Djurgårdens avslutningsmatch i Borås i höstas — 2—0 mot Elfsborg — av Elfsborgs tränare Hasse Karlsson:

Skönt att åtminstone ett lag kunde spela briljant fotboll, när inte vi kunde åstadkomma det! Skönt att laget heter Djurgården...

TVÅ BANDYTABELLER

Ostra Svealand 1969

AIK	14	11	1	2	55—18	23
IFK Stockh.	14	10	1	3	58—26	21
Selöpojarna	14	10	1	3	51—22	21
Nynäshamn	14	7	0	7	43—43	14
Gustavberg	14	6	1	7	34—40	13
Stockh.:s IF	14	4	3	7	36—43	11
Tureberg	14	2	1	11	24—78	5
Djurgården	14	1	2	11	20—61	4

Dambandyserien 1969

Nynäshamn—Djurgården	3—3
Djurgården—Göta	0—9
Vällingby—Djurgården	6—1
Djurgården—Uppsala	6—0
Göta—Djurgården	11—1
Djurgården—Nynäshamn	5—1
Uppsala—Djurgården	2—2
Göta	8 8 0 0 83—12 16
Djurgården	8 3 2 3 24—37 8
Vällingby	8 3 1 4 38—33 7
Nynäshamn	8 1 3 4 13—36 5
Uppsala Stadslag	8 1 2 5 12—52 4

Hallå alla Djurgårdsgrabbar och Djurgårdstjejer!

Ni köper kostymen eller klänningen, kjolen och blusen med 10 % rabatt

mot uppvisande av medlemskort

hos

SUNDQVIST & DAHL

HERRKLÄDER
Kungsgatan 62
Tel: 11 06 97

Två f. d. Rydholmare tillsammans i ny affär

FYND-SHOPEN

Dam & Tonår

Kungsgatan 62 11 06 94

Karlbergsvägen 44 32 77 70

Odengatan 26 30 06 08

Regeringsgatan 30 21 22 35

Har ni sett mej flyga?

Av starka Djurgårdsarmar kastas Jan "Lillen" Svensson upp mot den mörknande septemberhimlen över Råsunda, sedan han korats till bäste man på plan i mötet med arvfjenden AIK och fått ta emot DN:s pokal. De många armarna är lika måna om att emot "Lillen" efter hans himlafärd.

NÄSTAN EN HELKVÄLL

En av våra lirare hade spanat upp en snygging i damsektionen och gjorde sig stora förhoppningar, när hon föll för hans förslag att man skulle ha en gemensam afton.

Dagen därpå såg han måttligt belåten ut. Tillfrågades hur det varit...

— Jo då, det började med att jag bjöd henne på middag. Prima käk. Sen fortsatte vi till Berns och ägnade ett par timmar åt deras show. Fina artister. Allt var toppen. Sen stack vi i väg till en nattklubb. Dyrt förstås. Halva segerpremien strök med.

— Nå, sen då?

— Ja sen var det dags att beställa en droska och åka hem till porten. Och kan du tänka dej vad hon sa då?

— Nej.

— Jaså, din knöl, du har också varit ute med henne...

FRÅN FOTBOLLSFONTEN

För välgörande ändamål spelade man en fotbollsmatch vid ett engelskt sjuksjukhus och hade inbjudit en känd fotbollsledare som gäst på läktaren. Där blev han ideligen uppvaktad av en åskådare med diverse synpunkter på spelet. Till sist blev ledaren irriterad och sade ifrån:

— Jag känner till fotboll mycket bra för att jag själv varit domare och nu förresten tillhör fotbollförbundets styrelse.

— Jo, jag förstår nog, svarade åskådaren, för när jag kom dit, så påstod jag att jag var amiral Nelson. Men jag blev botad på tre veckor.

★

Och så var det en fotbollsdomare, som vågade döma straffspark för bortalaget, när bara 10 minuter var kvar av tiden.

Publiken rasade. Fem minuter senare Fem minuter senare fanns det anledning döma straff för hemmalaget, men domaren låtsades som att det regnade. Publiken rusade in på planen för att ge domaren på skallen. Två starka poliser hann emellan och hjälpte honom helskinnad ut till omklädningsrummet.

— Tack ska ni ha, det gjorde ni bra, berömde han de bägge poliserna.

Deras svar kom snabbt:

— Inget att tacka för. Det är vårt jobb att hjälpa blinda människor till rätta.

PS. SM I BROTTNING

I pressläggningsögonblicket inlöper en rapport om att Djurgården fick en svensk juniormästare i brottningens fria stil. Det var Roger Haglund, som motsvarade favoritskapet och vann 65-kilosklassen.

Grattis Roger, det blir diplom på vägen!

Figur 1: En av bröderna Fåglum? Nej, men vem är han då? Det här är ett ungdomsporträtt av en svensk cyklist, som nu blivit äldre och kanske gjort sig mera känd i annat sammanhang än som pedaltrampare. Han är medlem i vår förening, där också ett par av hans sysstrar är medlemmar.

Figur 2: vem är väl denne man? Under senare är uppskattad söder om landsvägen som hanterare av puck och klubba. På allra sista tiden känd för att ha haft osis med ett tält som brakade ihop, när det blåste en smula?

Vår pristävling:

Kan Du avslöja 6 figurer?

Hur är det med sakkunskapen hos vår läsekrets? Säkerligen mycket stor, när det gäller vad som hänt och händer i alldeles modern tid. Men flyttar vi oss något litet tillbaka i tiden — vem hänger med då? Med dessa funderingar är vi alltså klara att presentera vår lilla pristävling. Den är egentligen inte särskilt svår, även om den kräver ett och annat av dem, som tänker vara med och dela på prispengarna. Hur stora dessa är, vill vi inte avslöja på en gång, men det kommer i vilket fall som helst att röra sig om riklig valuta...

Vi låter vår tävling gälla en del bildgätor. Det gäller alltså att känna igen de figurer och filurer, som tittar emot våra läsare på dessa två sidor. De fotograferade har ett och annat gemensamt med vår förening. Därmed är inte sagt, att de varit med och tävlat för oss och blivit svenska mästare. För all del, visst finns det SM-titlar i bakgrunden till några av våra pristävlingssfigurer, men det är inte den genomgående ledningstråden.

Alltså, var så god och känn igen dessa bilder och berätta vilka det är som figurerar. Du skall inte behöva klippa sönder denna förnämliga tidning orh därför har vi inte någon s. k. kupong att fylla i utan du får ta fram eget papper och egen penna och göra en förteckning med 1), 2), 3) etc. och efter varje nummer (i enlighet med underskrifterna till bilderna) ange vem som är vem, vem som alltså är nr 1, vem som är nr 2 o. s. v.

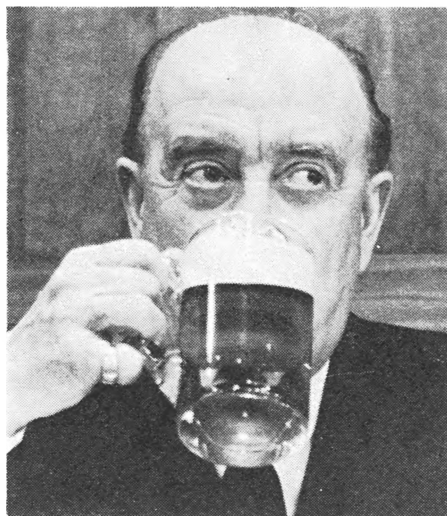
Figur 3: han ser bister ut den här farbrorn, men egentligen är han mycket snäll och en fridens man. Motivet till det tända stearinljuset kan något litet sägas vara hans behov av ljus i det mörker som hans favoritlag då och då hamnar i.

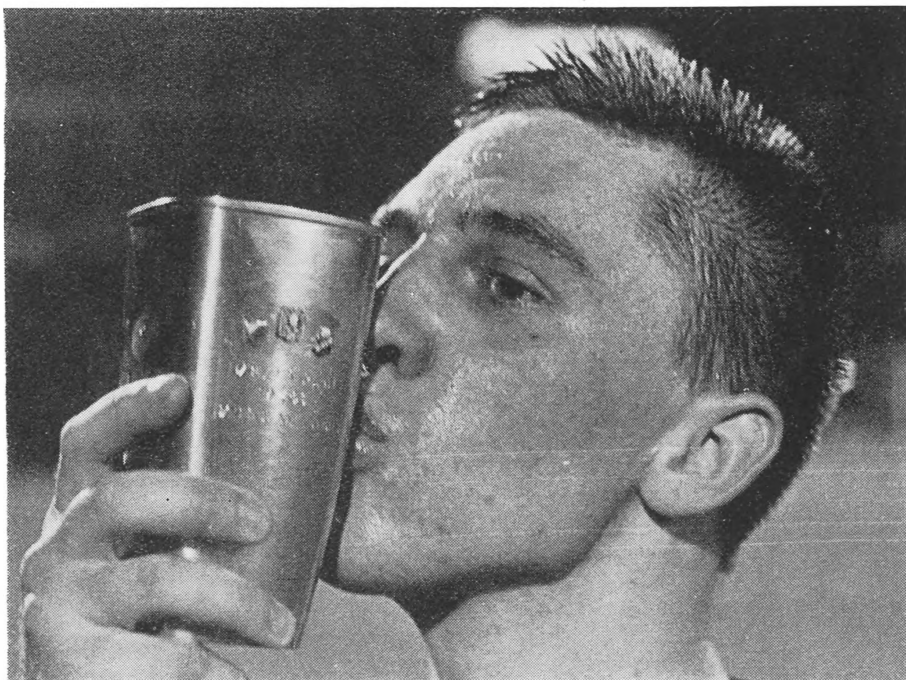
Figur 4: segerjubel på knattenivå i ishockey, men vem är han, den ungdomlige puckentusiasten? En smula hjälp skall vi lämna genom att avslöja att han har samma förnamn som Brynäscentern Wickberg, att hans efternamn är sexsiffrigt och att hans mamma är medarbetare i detta nummer av Djurgårdaren, där han själv är passopp på redaktionen. Efternamnet skulle i ett korsord ha identifierats som "berre i butik på bondvischan".

Bry hjärnan alltså och kom med ditt svar. Du får god tid på dig. Senast den 1 oktober 1970 skall svaren dock ha kommit oss tillhanda. Då sammanträder juryn och bestämmer hur prispengarna skall fördelas.

Skriv "Sex figurer" på kuvertet och adressera det till Djurgårdarens red., DIF, Stadion, Stockholm.

Figur 5: han som gömmer sig bakom en sejdel öl står det rätt ofta strid om. Han har fått Djurgårdens plakett i silver. Sä- ger vi att den delades ut i Düsseldorf kanske det är någon vägledning.

Figur 6: vem kan det här vara, som trycker en blöt kyss på en pokal. Han blev för en del år sedan bekant i samband med att en femma på väg från Blekinge till Råsunda kom bort. Det var en s. k. licens-femman. Han har ett och annat att betyda för att få Djurgårdens trådar att hålla ihop på mittfältet.

PS. SM-chans i curling!

I pressläggningsögonblicket kommer curlingsekreterare Ulf Lagerbäck rusande med en vördsam förfrågan om det finns utrymme för en liten nyhet. Det finns det.

Här är nyheten:

För första gången i Djurgårdens IF:s historia har vi kvalificerat oss till SM i curling. Det skedde genom en 3:e placering på DM och nu blir vi ett av de 24 lag som får tampas om SM. Att något var i görningen hade vi på känn, när vi vann Fjällgårdens 50-årsjubileumstävling, en av landets sex stora curlingevenemang, där vi slog bl. a. svenska mästarerna från Djursholm. Sedan kom avgörandet i östra Svealands distriksturnering med 58 lag på startlinjen. Och här gick det vägen för oss med en tredje plats. I laget kämpade Ulf Lagerbäck (kapten), Olle Kindblom, Claes Christiernsson (son till gamle häcklöparen "Cacka"), Palle Reuszner, Ulf Seligson, Kjell Strömdahl och Malle Reuszner. Alla var inte med på en gång, men det var många matcher och alla drog sitt strå till stacken.

Om vi blev svenska mästare, får vi berättas i nästa årgång av vår tidning.

BRITT STOR GRABB...

Djurgården har många s. k. stora grabbar — de flesta i fotboll. En stor grabb kan även vara en flicka, vilket ju kan låta en smula underligt. Kanske hänger det samman med att det är litet känsligt att kalla ett sådant kvinnligt exemplar för "stor flicka", ty det skulle strax föra tankarna till ett hejdundrande format, och det vet man ju att en dam avskyr att liknas vid elefanter och andra stora kött-samlingar. Därför kallas även en flicka för "stor grabb", när hon samlat ihop tillräckligt med meriter för att av sitt idrottsförbund förlänas denna titel.

Senaste "stora grabben" hos oss på damsidan i Djurgården heter Britt Elfving, konståkarflickan, som förra vintern vann sin 5:e SM-titel i följd. Vid Konståk- ningsförbundets årsmöte i Västerås här- omsistens fick hon ta emot tecknet på att hon är stor grabb av dess ordförande. Som själv samtidigt fick förbundets guld- medalj!

Vad han nu gjort sig förtjänt av den utmärkelsen av för anledning... Det är ju Britt som skänkt glans åt hans för- bund.

★

Följ ej med strömmen,
hvis du vil holde dig ung i striden!
Men följ med tiden.

Hostrup

ÄT SUNDARE — ÄT MERA BRÖD

JOHN MATTSON *Byggnadsaktiebolag*

SERGELGATAN 1 - STOCKHOLM C - TEL. 22 55 80

FRAMÅT FÖR FÖRLIGA VINDAR

Glädje och tårar under ett långt olympiskt år

När vår förening samlades till årsmöte 1968 var det inte längre på den klassiska marken på Brunkebergsåsen med Gillet som slagfält.

Grävskoporna hade flyttat iväg oss till Ostermalm och Hotell Apollonia och på sitt sätt innebär det ett närmande till Djurgårdens ursprungliga jaktmarker. Det var ju på Kungl. Djurgården vi föddes 1891 för att så småningom gå över Djurgårdsbron och etablera oss på Ostermalm. Förflyttningen från Brunkebergsåsen kunde därmed ses som en helt naturlig utveckling.

Bokslutet för det gångna året berättar om ett mycket laddat idrottsår. Som alltid fanns att notera händelser i både dur och i moll. Stora triumfer och svidande bakslag. De stora triumferna hade övervägt på ett sätt, som gjorde att vi med gott samvete kunde slå oss till ro åtminstone över en kväll och finna allt är ganska bra i vår stora familj. Visst skulle det smakat med mera guldpengar och med mera svenska mästerskap, men jämfört med vad andra stora allround-föreningar kommit över i den vägen har Djurgården blivit rikligt belönad.

Inbrytning i våra ställningar

I den allt mer ökande konkurrensen och under allt mer hårdnande ekonomiska villkor har vår förenings många ledare tvingats skärpa sig till ytterlighet och också lyckats piska fram de aktiva trupperna till stordåd på flera fronter. Att en del inbrytningar skett i våra ställningar har givetvis inte kunnat undvikas. Det innebär bara att det blir desto angelägnare att ta igen det förlorade, vilket ofta är mer inspirerande än att försvara redan vunna positioner.

BANDY:

3 BETALANDE MOT AIK

Klimatet för bandyn i Stockholm blir allt kärvare och det har inte minst Djurgården tvingats erfara. Det aktiva intresset finns kvar men det publika intresset är tydligen helt överflyttat till ishockeyn.

Ett bevis på den saken: när Djurgården mötte AIK i tvillingfight i bandy på Söderstadion kom det 3 betalande åskådare genom vändkorsen samtidigt som 10 000 åskådare med tredubbelt högre entréavgifter trängt sig in genom vändkorsen till 50 meter därifrån belägna ishockeyparadiset i Johanneshovshallen.

Med den uteblivna publiken kommer också direkt frågan om hur bandyn skall finansieras här i stan. Hittills har Djurgården inte kommit på någon patentiösning. Under tiden har spelarna dock bjudit till över sin förmåga och hedrat Djurgårdens namn som en gammal historisk bandystorhet. Laget var länge illa ute i div. II i vintras och ansågs dödsdömt, då det plötsligt knäppte till hos våra grabbar, som blev som rytande lejon och inte längre visste av några svårigheter.

De åtta nederlag, som inlett vår seriesäsong, följdes nu i rask följd av fyra segrar och därmed hoppade Djurgården upp på 4:e plats passerande bl. a. sådana forna allsvenska storheter som AIK och Stockholmskamraterna.

Om Djurgården under sin nederlagsperiod inte skänkt AIK 4 poäng, skulle svartingarna åkt ner i trean. Säg sedan att inte AIK har ett värdefullt stöd i oss. Åtminstone då och då. Inför den kommande säsongen hoppade 8 spelare i väg till andra klubbar. Nu fordras det ett mirakel för att rädda situationen.

BOWLING:

LÅNG VÄG TILLBAKA

60 klotrullare har varit i gång under säsongen och slagits på olika banor. Efter störtdykningen häromåret ner i div. III ställdes siktet in på ett omedelbart återvändande till högre serier, men när senaste säsongen var över fanns vi fortfarande kvar i 3:an på 2:a plats efter seriesegraren som hette Pin Club. En tröst i bedrövelsen var att B-laget vann klass 2.

Vid bowlingförbundets jubileumstävling vann Hasse Karlsson individuellt i klass C. Vid SM kom Gunnar Lindbergh på 110:e plats. Genomsnittligt har Arne Larsson rullat bäst med i genomsnitt 722 poäng på 14 omgångar i A-laget. Bakom de gamla kämparna har nya förmågor dykt upp och kommer dessa bara bättre underfund med de ojämnna banorna i Serghallen utlovas i fortsättningen sådana resultat, som lyfter upp våra bowlare åtminstone till div. II.

BORDTENNIS:

NÖDROP KLARADE PLATS

Närmare 130 aktiva har varit i gång med sina spadar och därmed via fritidsgrupper tillfört sektionen nödigt kapital för verksamheten.

Inga stora triumfer finns att rapportera. A-laget klarade sig med ett nödrop kvar i div. III östsvenskan.

BOXNING:

INTE BARA TURKAR OCH FINNAR

Som alltid ett kärvt klimat i de ringar, som är fyrkantiga och som övervakas av en massa moraltanter både i byxor och kjolar.

Men trots all förföljelse långt in i riksdagshuset låter sig våra boxningsledare inte förtrötta, och för Djurgårdens del innebar detta att vi äntligen fick uppleva

Omval vid årsmöte

Djurgårdens 77:e årsmöte 1968, fick tillfälle att glädja sig åt en ekonomisk rapport av oväntat slag. Det gångna året hade lämnat en vinst på i det närmaste 260.000 kr. Härtill hade i första hand bidragit ishockeyn med 165.000 och fotbollen med 95.000 kr. Omsättningen rörde sig om ett så stort belopp som 1 miljon 720.000 kr! Glädjen över det lysande resultatet blev dock kortvarig i och med att det måste konstateras att förlusten på fjolåret var större än årets vinst, vilken därmed direkt försvunnit för att täcka denna förlust. Om årets bokslut skrivits den 30 juni hade fotbollens affärer gått så illa, att dagsläget på den ekonomiska fronten inte kunde betecknas som annat än kritiskt.

Vid årsmötet omvaldes Carl-Hjalmar Bodman som ordförande och även i övrigt blev det omval på de sex ordinarie posterna i styrelsen.

En sällsynt utmärkelse kom fotbollens mångårige ordförande Sigge Bergh till del i och med att han förlänades hedersledamotskap i föreningen. Något sådant har inte skett i modern tid.

Bland övriga belönade kan nämnas förtjänstmedalj i guld till ÖS-skattmästaren Bo Hedvall.

Avgående ordföranden i fäktning Sten Rudholm (numera president i Svea Hovrätt) tilldelades föreningens stora förtjänstdiplom.

Sällskapet Gamla Djurgårdare utdelade sin guldplakett till olympiske femkampsmästaren Björn Ferm.

vårt 50 SM. Det hade länge stått på önskelistan och nu smällde det alltså till när Bo Grebbert klev upp i ringen och gjorde rent hus med alla konkurrenterna.

För att bärga SM-titeln måste han i finalen ta hand om landslagsmannen Håkan Danielsson från Jönköping, och det gjorde Bosse på ett övertygande sätt i en match, som betecknades som SM-kvällens bästa.

Under året har vårt boxningsstall fått en helsvensk förstärkning till de turkar och finnar, som blivit djurgårdare och under de senaste åren betytt en värdefull hjälp att hålla oss kvar i boxningskretsarna. Nu blir det alltså mera svenskt sedan Carl-Gunnar Palm kommit tillbaka som ledare i sällskap med sin grabb, som nu senast var över i Mexico City och boxades olympiskt för Sverige.

BOBSLEIGH:

Ett ovanligt år i år — ett av de två riktiga svenska mästerskap som Djurgården plockat hem kommer med sjusjungande fart nerför en bobsleighbacke!

Djurgårdsparet Carl-Erik Eriksson och Eric Wennerberg, hade vid hemkomsten från olympiska vinterspelen i Grenoble alltså varit på en uppåttåkt och åkte ifrån all konkurrens vid SM-tävlingarna i Hammarstrand. Det skilde 100-dels sekunder

mellan ekipagen i toppen. Det gör det alltid i samband med bobsleigh.

Utom detta att vår bob-detalj rent tävlingsmässigt är högt kvalificerad är den ekonomiskt synnerligen välskött. Inte ett öre behöver huvudkassan slänga ut på bobåkarna, som är vana att stå för sina kostnader. Och då var ändå styrmannen på vår mästerkälke Carl-Erik Eriksson, även "Jätten" kallad, i yngre dar en skicklig fotbollscener i Djurgården. De ekonomiska vanorna därifrån har han inte tagit med sig till bobsleighvärlden.

BROTNING:

BENNY HOTAR PAPPA EDVIN

Att vara bäst i kungliga huvudstaden är något som våra starka karlar på brottarmattorna fått nöja sig med både i fjol och i år. Det är naturligtvis vackert så, men med tanke på att Lennart Öbergs flok förr alltid kunde redovisa något i SM-väg blev den gångna säsongen förmodligen inte helt vad sektionens många slitstarka mattkämpar räknat med. Mästerskaps-titeln stannade alltså borta även den här gången. Det var dock inte mycket som skilde Esko Kaikkonen från att bli grekisk-romersks mästare vid tävlingarna i Sundsvall. Vad som skilde honom från SM-titeln var en dalmas vid namn Matti Poikala från Hedemora. Dom har lika underliga namn på sina masar som vi har underliga namn på våra stockholmare. Hur som helst var Poikala bättre än Kaikkonen, som därmed fick nöja sig med att bli silvertvåa i 70-kilosklassen. Sedermera upphöjdes Poikala för övrigt till att bli världens mest otursförlöjda alympiska brottare. Han sprang ju på en järnbalk i träningen i Mexico City och fick en hjärnskakning, som tvingade honom att avstå att försöka vinna någon medalj.

Fick Djurgården inte något stort SM-guld fick vi i alla fall två junior-SM genom Kent Sänemyr, som vann mästerskapet i 57-kilosklassen både i fria och grekisk-romerskt. Ytterligare ett glädjämne svarade Edvin Vesterbys grabb Benny för genom att vinna ungdoms-SM i 40-kilosklassen i Falkenberg. När Benny ätit upp sig 10–12 kilo får nog även pappa Edvin räkna med att bli golvad hemma på familjemattan i Vällingby.

I lagtävlingarna kom Djurgården i båda stilarna till zonalfinalerna, men där stötte vi på patrull "och det är inte så mycket att säga om, för det går knappast att vinna när man har både motståndare och domare emot sig. Vi tar'et dock med jämmod för vi är vana vid det", summerar Carl Axel Haglund i sin årsberättelse.

Tydligt har domare och motståndare varit mer förstående i de stockholmska DM-tävlingarna och i Svealandsmästerskapen. Här har våra brottare gått fram som slättermaskiner och mejat ned diverse folk i parti och minut med följd att vi som vanligt kan redovisa en hel rad mästartitlar. Det allmänna läget är alltså gott inför det historiska ögonblick, då våra brottare står beredda med flyttningslasset utanför sitt gamla hem på Döbelngatan. Vart färden skall gå är dock inte helt bestämt ännu. Säkert är bara att det skall bli bättre resurser att ta upp striden med landets övriga brottarelit.

Olika idéer om hur man kopplar av

Hur skall man egentligen ladda upp inför en viktig match? Några experter säger att det bästa är att äta en förstärkt måltid ett par tre timmar i förväg med blodiga biffar och sånt. Andra säger att de viktigaste är att koppla av och tänka på något annat. Denna avkoppling kan bestå i att man reser bort från stan och går och slöar på ett "hemligt" pensionat. Eller också kan man koppla med yogaövningar av modell Torbjörn Stockenfelt, som prövade sina metoder på Djurgårdens ishockeyspelare för något år sedan. Utan att vi blev svenska mästare.

Om den metoden tyckte Lars-Erik Sjöberg, som då tillhörde vårt stall (för att sedan börja rundresan över Leksand till Göteborg och Frölunda), att han nog blev avspänd: jag dråsade in i båset efter ett byte och följde rådet från Stockenfelt att stirra på stortån under djup koncentration. Mina tankar var helt koncentrerade kring stortån. På matchen, som fortsatte utan mej, tänkte jag inte alls. Kände mej helt avslappnad. Men så väckte en brutal lagledare mej ur mina kontemplationer och körde ut mej på isen igen. Då var jag så avspänd att benen knappast bar mej. Dom påminde väl mera om välkockt spagetti. Det tog en stund innan jag visste vad det var fråga om. Jag fortsatte dock att spela en svag roll.

Ett annat försök att hitta avkoppling

kan bestå i att skicka i väg spelarna på någon teaterföreställning, på Cirkus eller på bio. Ove Kindvalls lag Feijenord i Rotterdam prövade det här med bio före en viktig cupmatch mot Milan. Ganska snart upptäckte ledningen att filmen handlade för mycket om kvinnligt hull och i stället för att få spelarna att koppla av blev dessa upphetsade. Lagledningen beordrade snabbt uppbrott och fick spelarna att gå och lugna ner sig på en annan bio, som visade en husmorsfilm om hur man tillagar vitkålssoppa. Sedan vann man över Milan.

Frågan om hur man kopplar av står obesvarad. Troligen finns det inga genvägar och att sova sig till framgångar är nog ingenting att lita sig till.

CURLING:

LÅNG MATCH I TRE DYGN!

Den bästa säsongen hittills med en stor seger i invigningsturneringen i Stockholms konstfrusna curlingstadion, där skippern Bengt Öhrman visade sådana fältherretalanger att stenarna åkte in i det s. k. boet som om de vore dragna dit med en magnet. Även i fortsättningen av säsongen förde Bengt Öhrman de sina till en rad uppmärksammade segrar. En av matcherna pågick i tre dagar och tre nätter. Det får gälla som bevis på att curling numera blivit en heltidssysselsättning, kräver säker hand och vakna ögon. Snart kanske den dag ommer, då vi får nöjet vaka in Djurgårdens första SM-titel i denna bransch.

CYKEL:

Aldrig förut hade våra pedaltrampare laddat upp så intensivt för en säsong, bl. a. med ett läger i Palma på Mallorca, och det fanns därför anledning vänta stora resultat. Det började nog också rätt så lovande, men det blev inte heller mer. I stället kom allt cykelarbete in i något slags bakvatten och ledningen fick rikta in sig på en betydligt reducerad målsättning. Vid SM-tävlingarna tvingades vi mobilisera det genom tiderna yngsta stallet, som hedersamt nog åkte till sig en 13:e plats bland 60-talet konkurrenter. Vid det efterföljande 10-milaloppet i Borlänge visade vår senaste komet Thomas Ericsson det rätta temperamentet och drog med sig Raffe Gustafsson och Hasse Billberg att åka över sin förmåga med följd, att en bronsmedalj skymtade vid horisonten. Men bara 50 meter från mål stelnade Thomas till — kramp i båda

benen — och slutet på visan blev en 12:e plats för Djurgården. Inte illa ändå eftersom i runt tal 90 ryttare var med och slogs om konfektbitarna.

En jätteuppgift tog vårt cykelstyre på sig genom att sätta sig i spetsen för Må också var dukat att bli en succéhistoria, därest bara vädrets makter haft den minsta lilla förståelse för arrangemanget. I stället lät Sancte Per eller vem¹ det nu är som står vid vattenkranarna uppe i himlen rena syndafloren översvämma Mälardalen och de stackars cyklisterna. I den mån de inte sköljdes ner i Mälarens badförbudna böljor och bara försvann blev de så sjöblötta och nerkylda, att det verkligen krävdes praktfysik att trampa vidare och nå det hägrande målet. Synd om våra ledare, som satsat så stenhårt på detta arrangemang och möttes av så ringa förståelse ovanifrån.

¹ Enligt "Farsan" Sandberg heter han Pluvius.

FOTBOLL:

VI ÄR STATSTJANSTEMÄN!

När Sigge Bergh efter ungefär 20 år ansåg sig ha slitit färdigt på kommandobryggan på vår fotbollsskuta och bestämde sig för att bli en s. k. höjdare i Svenska Fotbollsförbundet, uppstod en lätt oro inför vad som skulle kunna sättas i stället för att hålla i rodret. För att försäkra oss mot olyckor ansågs det klokast att vända sig till ett försäkringsbolag, som också ställde till vårt förfogande en kraft, vars förflutna i fotbollssammanhang mest bestod i att han redan som barnunge lärt sig tycka om blåa och randiga färger.

I övrigt var den nye mannen ett oskrivet kort, men nu har Sten Wettebrandt under sin senapsgula paletå av Prins Ber-

En belåten kvintett bollspelare ler mot fotografen efter en av Djurgårdens segermatcher på Stadion. Fotbollskapten Willy Gummesson bjuder sig själv på en öl och kring honom känner man igen Danne Brzokoupil, Hasse Nilsson, Conny Granqvist och Claes Cronqvist.

til-modell visat sig ha rätta formatet att ta itu med även mycket besvärliga fotbollsproblem. Skeppskassan stod alldeles tom och besättningen hade väl sina bekymmer för hur det skulle bli med den kosing utan vilken det absolut inte går att sparka fotboll. Gud var emellertid god och lät pengar regna över oss särskilt från den himmel som handlar om s. k. tipstotofotboll. Det innebär egentligen pengar från statskassan och på sitt sätt kan det därför sägas att vårt fotbollsfolk dribblar omkring som statens tjänstemän.

Bäst för svenska folket

När vi sparkat färdigt i allsvenskan kom vi att slutligen tillhöra de fyra stora med samma poäng som Öster, Malmö och Norrköping. Aldrig tidigare har väl så många klubbar varit med och nosat på det allsvenska guld.

Hade bara en av de många galoschsparkarna i paraplymatchen mot Göteborg i Råsundas plaskbassäng sista matchen gått åt rätt håll och inte hamnat i ribban över den göteborgske målvakten skulle vår säsong slutat med guldkantade pappe. Tre gånger hittade bollen till denna ribba. Hade vi varit mera vän med millimeterrarna, tja då hade vi varit svenska mästare och så hade halva landet skriat om vår otroliga röta.

Kanske därför bäst för svenska folkets psykiska jämvikt att vi tar fotbollsguldet först nästa år.

Länge spelade vårt lag över sin förmåga, kämpade sig till framgångarna och bevisade att bara viljan finns så går allting att lösa.

Två direkta krokben kan nu efteråt dras fram som avgörande orsaker till att vår marsch mot guld inte kunde fullbordas. Bägge på utländsk mark. Först var det detta att Österrike och Wien behövde vår motor Sven Lindman och sedan hände detta med Jan-Erik Sjöberg i hans A-landslagsdebut i Helsingfors, där hans ena knä bröts sönder. Med bortfallet av dessa två kämpar hade vårt försvar och vårt anfall mistat nyckelspelare, och det var egentligen sagolikt att Knivsta kunde ladda upp vad som återstod av laget till sådana stordåd att det luktade guld ända fram till sista sparken.

Nästan alla av A-lagsspelarna kunde tillägna sig Knivstas kämpatakt och förmåga att aldrig ge sig en tum. Några var litet tunnare i formatet men får väl äta rågkakor och komma tillbaka.

Stryk för AIK som var för intellektuella

Största minnena från det allsvenska året handlar givetvis om de två klara segrarna över kära trätobrodern AIK i Solna. 2-0 i våras blev 4-0 i höstas. Rekord i vårt umgänge med kolsäckarna, vars ledare ju efteråt också alldeles tappade fattningen när det gällde att förklara hur det kunde gå så in i fanders på sned.

Man kom så småningom med förklaringen, att spelarna i det svarta gänget var alldeles för intellektuella för att kunna spela fotboll på Djurgårdsvis. Varpå man från vår lagledare lät hälsa att vi inte var några babianer utan helt vanliga människor. Medan detta utbyte av diplomatiska akter pågick fortsatte AIK att spela intellektuell fotboll och var halvvägs på väg att åka ur allsvenskan. Medan

våra "babaner" höll på att få guld. Efter att med ett nödropp ha räddat sig kvar förklarade AIK-ledningen att nu skall man spela som Djurgården i fortsättning.

Om man så här i efterskott roar sig med att göra en rangordning bland de fyra stora som i söndags allesammans slutade på 27 poäng finner man att Djurgården tog alla 4 poäng från Öster, 3 poäng från Norrköping och 2 från Malmö. Vi var alltså mästare bland de fyra stora. Om vi inte tvingats uppleva ett och annat olycksfall i arbetet mot småhandlarna, bl. a. 3-0 i baken mot Örgryte på Stadion, skulle världen sett annorlunda ut. Men varför gråta över spilld mjölk.

Det kommer nya år.

FRIIDROTT:

LUGNT PÅ FRONTEN

Inga mer uppskakande händelser finns att rapportera. Ett par tre terränglöpare har varit i gång med överraskande goda placeringar i några lokala tävlingar, och dessutom har vi varit representerade i det alltid lika krävande Lidingöloppet på ungefär 4 mil av före stororienteraren numera huvudkassören Bo Hedvall. Han kom i mål någonstans mitt i prislisan och behövde inte någon omedelbar syrgasbehandling. Sektionens övriga aktivitet har inskränkt sig till att betala årsavgift till Svenska Friidrottsförbundet.

FAKTING:

HÅRDA TAG MOT FÖRBUNDET

Här sjuder det av aktivitet och Svenska Fäktförbundet har haft allt jobb i världen

för att hålla våra fäktare på mattan, men trots detta ovanliga sätt att stötta upp sin sport har förbundspamparna tvingats se hur Djurgårdens fäktare blivit mer och mer dominerande. De stora kanonerna har hetat Carl von Essen, Hasse Jacobsson och Janne Skogh.

Vid sidan av denna verksamhet har sektionen även varit inblandad i modern 5-kamp och kan därmed känna sig delaktig i det olympiska guld som i Mexico City tillföll Björn Ferm och det lagbrons som hamnade hos samme Ferm och Hasse Jacobsson. Två pojkar, som mobiliserade all den kämpaglöd, som kännetecknar en äkta djurgårdare, och som tyvärr lär ha saknats hos de flesta andra av våra olympier.

HANDBOLL:

DOLKSTÖT I RYGGEN

Länge såg vår handbollssäsong ut att få ett lyckligt slut, men i vassen lurade en konkurrentklubb vid namn Silving, som befann sig i sjönöd och behövde ett par extra poäng för att klara sitt kontrakt.

Man hade lyckats snoka reda på att Djurgården haft en spelare med i några matcher utan att papperen för honom varit helt klara.

Visserligen hade Djurgården per telefon fått besked om att han hade rätt att spela, men när det kom till kritan fanns det inga skriftliga intyg på samtalets spelbesked.

Konkurrenten tog sin chans och kastade in en protest och sedan hjälpte inga böner. Djurgården diskades och blev av med sex poäng med följd att våra handbollare hamnade på sista plats och åkte ner i div. III. Dystert över måttan dystert, men så går det när man litat på vad som sägs i telefonapparater.

ISHOCKEY:

NERVKRIG OCH SNACK OM MYGEL

Maken till dramatik som våra ishockeyspelare bjöd oss på senaste säsongen har aldrig förekommit. Visst var det dramatik häromåret, då en sista vilsekommen puck lurade vår målvakt i en match i Södertälje, men den dramatiken glömmes man helst eftersom den ledde till ett olyckligt slut. Det gjorde däremot inte dramatiken av i vintras.

Då klättrade vi åter upp i det slutspel, där vi givetvis hör hemma och där det står öppet för alla att slåss om det allsvenska guldet. Vad som händer i förspelet i div. I är ju mest ett sållande av agnarna från vetet. En i och för sig mycket viktig sysselsättning eftersom den innebär en fråga om att ha hamnat på rätt sida av det s. k. strecket. Kring detta inkomststreck svävade vårt öde upp och ner i vintras. När vi vann en match mot något topplag anade våra konkurrenter i samma utsatta läge, att det förekommit något mygel, att matchen var uppgjord och allt möjligt skumt. När vi åkte dit mot deras plattlag berodde det däremot inte alls på att vi lagt oss utan på att dom andra hittat sin melodi och allt sånt där. Rena nervkriget med andra ord.

Hur som helst gjorde vi några praktmatcher och krossade då både Södertäljes kringlor i småmulor (8—1) och Brynäs stjärnor i något större bitar (10—5) som de stora höjdpunkterna.

AHEARNE CUP 1968—69

Södertälje—Leksand	5—4
AIK—Sparta	6—4
Helsingfors—Djurgården	0—3
Djurgården—Södertälje	3—2
Leksand—Canada	2—5
Helsingfors—Sparta	5—2
AIK—Helsingfors	5—1
Sparta—Canada	4—1
Leksand—Djurgården	7—4
Södertälje—Sparta	6—4
Djurgården—AIK	1—0
Helsingfors—Canada	6—3
AIK—Södertälje	2—5
Djurgården—Canada	7—0
Helsingfors—Leksand	9—1
Djurgården—Sparta	5—1
Södertälje—Canada	4—2
Leksand—AIK	0—4
Södertälje—Helsingfors	8—5
AIK—Canada	1—1
Leksand—Sparta	3—5

Sluttabell

Djurgården	6	5	0	1	23—10	10
Södertälje	6	5	0	1	30—20	10
AIK	6	3	1	2	18—22	7
Helsingfors	6	3	0	3	26—22	6
Sparta	6	2	0	4	20—26	4
Canada	6	1	1	4	12—24	3
Leksand	6	1	0	5	17—32	2

ANTON CUP (JSM) 1968

Djurgården—Norrköping	9—2
Djurgården—Sirius/Örbyhus	7—1

Kvartsfinaler:

Västerås—Leksand	1—2
Timrå—Rögle	9—4
Karlskoga—Öster	3—2
Djurgården—Piteå	5—1

Semifinaler:

Leksand—Timrå	5—10
Karlskoga—Djurgården	2—4

Final:

Timrå—Djurgården	10—2
------------------	------

SERIETABELL 1968—1969

Div. I södra

Brynäs	21	18	1	2	158—72	37
V. Frölunda	21	16	0	5	124—63	32
Södertälje	21	11	3	7	109—85	25
Västerås	21	12	1	8	82—86	25
Djurgården	21	6	4	11	81—100	16
Nybro	21	6	2	13	71—114	14
KB/63	21	5	2	14	69—117	12
Rögle	21	3	1	17	55—112	7

Efter en 3:e plats i första serien före självaste Frölunda nådde vi en 4:e plats i slutspelet. Strålände i och för sig men nog grämde det en och annan att denna 4:e plats i slutspelet innebar att vi släppt AIK före oss och därmed mistat vår rangställning om Stockholms ledande ishockeylag.

Snuskastare fällde oss

Makabert minne från nyckelmatchen mot Solnas storheter upplevde vår backkämpe Thomas Karlsson, när han på slutet då spelet stod och vägde vid 4—4 trakterades med en snusloska rakt i ansiktet av en AIK:are med det i Djurgården inte obekanta namnet Kjell Säfström. Till råga på allt gjorde snuskastaren sedan AIK:s segermål och avskar oss från möjligheterna att åtminstone få lukta på det allsvenska guldet. Sättet att umgås på en ishockeybana är alltid fyllt av överraskningar. Det här med snus låter vi dock vara andras vapen.

Vid sidan av vad som hände i allsvenskan var Djurgården engagerat i Ahearne cup, även kallat lilla världsmästerskapet och tog hem både guld och ära. Mesta åran drabbade dock Sovjets vingar, som vann före Kanadas Drummondville, Södertälje, Leksand, Djurgården, Färjestad och AIK i nämnd ordning.

KONSTÅKNING:

MÄRKLIG HERRE I ÖSTERSUND GOLVADE BRITT

På kort tid har denna sektion blivit en av våra mest aktiva med inte mindre än 103 medlemmar, som mer eller mindre framgångsrikt jobbat med sina omvända paragrafer och klöverblad för att övertyga diverse oförstående domare om att Djurgården nu definitivt tagit över konståkningshegemonin här i landet. Med avsikt är detta om oförstående domare nedpräntat för att få en effektiv bakgrund till årets skandal i figurvärlden. Ty när har det hänt att landets mästarinna nekas att försvara sin titel även som Nordens isprinsessa?

När Britt Elfving för fjärde året i följd vunnit svenska mästerskapet och visat sin särklass trodde väl alla, att hon skulle vara given att ställa upp och få försvara sin fjolårstitel i nordiska mästerskapen i Helsingfors.

Men i det läget klev förbundets ordförande upp på sin piedestal i Östersund och förklarade att det passar oss inte alls. Vi har inte behov av Britts tjänster, vi behöver inte någon nordisk mästartitel i år. Varken tårar eller böner hjälpte, inte heller ett överklagande hos Riksidrottsförbundet. Han i Östersund gav sig i stället in i en piruett, fick definitivt stora snurren och skänkte vinterns mest givna mästartitel till utlandet. De andra i förbundsstyrelsen föredrog att vara nickedockor. Ty det kunde tydligen räcka med att Djurgården dominerade den svenska konståkningsmarknaden. Skulle vi dessutom visa vår klass i nordiska sammanhang, kunde det bli för mycket. Det är i Östersund man planerar olympiska vinnerspel 1976. Stackars konståkare!

Eva nästa mästarinna?

Utom Britt Elfving har det funnits många glädjemen i Djurgården. Som briljant i vår konståkarfamilj kan vi visa upp Eva Hermansson, som blev svensk representant i Europamästerskapet i Västerås och där skötte sig med all heder i den fruktansvärda konkurrensen. Eva tog silver i SM vilket ger en slags garanti för att hon skall bli guldflicka, när mästarinna Britt Elfving definitivt ledsnar på intrigerandet på hög nivå.

Bland andra stora löften kan här nämnas Marit Chevalier, som dels vann juStockholmsmästerskapet dels blev tvåa

på JSM. Utredning pågår i vad mån Marit är släkt med Mauritz Chevalier och därifrån hämtat sina konstnärliga färdigheter. Till lovande plantor hör också Louise Braun, som vann guldmärkestävlingen och blev silvertvåa i de stockholmska juniormästerskapen.

ORIENTERING:

EGEN STUGA OCH KANSKE BASTU

Äntligen ett eget hem kan våra skogsluffare utropa. Efter att länge ha varit husvilla har vi fått en klubbstuga ute i Höjden.

Officiellt får vi hyra den genom Idrottsstyrelsen, som emellertid tar en så låg hyra att hela arrangemanget känns som en försenad gåva till vårt 75-årsjubileum. Förbättringar i form av bl. a. bastu har också utlovats. Så skall det inte nu bli fart på våra stigmaten kommer det aldrig att bli fart på dom.

Redan nu finns att notera att de hållit hyggelig fart på de flesta tävlingar och också nått inte föraktliga placeringar. 10-milakavlen blev som alltid ett mandomsprov och om det också inte ledde till någon plats i täten, hittade de våra runt och gick i mål långt före många andra lag.

SKIDOR: backe och längd:

IVAN BORG BÄST I VASALOPPET

Vi har haft många s. k. mellanår, när det gäller skidor och fjärran de dröjer de stora mästarna att dyka upp. Av allt att döma är Norrland för all framtid garanterat att sköta om skidåkandet på hög mästarnivå i vårt land. Förhoppningarna om att vi här nere i alla fall skall kunna hänga med i fråga om backhoppning kan inte infrias förrän de tekniska förutsättningarna föreligger, d. v. s. när de kommunala idrottsmyndigheterna anser tiden mogen att i sin miljonbudget även plocka in en rejäl skidbacke.

Innan dess är det att begära att några talanger skall dyka upp.

Gammal är äldst allttjämt, och det hedrar Lill-Holger Karlsson, att han vid SM i Kiruna kunde hoppa till sig en 6:e plats. Därigenom blev Djurgården enda Stockholmsklubb, som tog poäng i SM.

På längdloppningsfronten håller det på att röra sig igen. Efter segrar i ett par klubbmatcher samlade vi oss till DM och åkte in som 25:e lag. Även i Vasaloppet förekom Djurgårdens färger på 23 åkare, av vilka väl ingen direkt räknade med att hinna först till målet i Mora och få lagerkransen slängd om halsen på sig. Ingen av de våra kom heller först men att bland närmare 8 000 åkare staka sig i mål som 313:e man är ingen föraktfull prestation av Ivan Borg.

Skidor slalom:

Tyvär har denna sektion åderlåtits på en rad ungdomar, som bildat eget i den förort, där de geografiskt hör hemma och där de alltså har närmare till slalombacken.

Detta har dock inte hindrat Djurgården från att visa lejonklon i framför allt DM-tävlingarna. Där har mästerskapen gått till Djurgården både individuellt och i lag. Med möjligheterna att en modern slalombacke skall uppstå i kommunal regi i Hammarbybacken finns det orsak

Så såg det ut för nära 60 år sedan

DJURGÅRDENS

N:o 3.

IDROTTS-FÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

Djurgårdens Idrotts-Förenings organ för idrott och skytte

4:e årg.

1912

Utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.
Redaktör och ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER.
Torstensongatan 7. A. T. Östermalm 6 83.
Tidningens expedition: Riddaregatan 17.
A. T. * 1 27, * 58 42, R. T. 75 38.

ANNONSPRIS:
10 öre pr mm. spalthöjd,
(spaltbredd 100 mm).
Marginalannons 10 kr.

Vår starkaste afdelning.

Sittande: S. Olsson V. Mellin R. Fogelmark G. Svensson
Sittande: David Karlsson Hj. Johansson Ivari Tuomisto A. Sandberg

Allmänna Liff
försäkringsbolaget
Strandvägen 5 A, Sockholm, är Sveriges äldsta
samt ett af Sveriges största ömsesidiga
lifförsäkringsbolag.

De liförsäkrades vinst faktiskt utbetald, uppgick vid 1911 års slut till närmare

1,300,000 kronor,

ett resultat som intet annat svenskt ömsesidigt lifbolag uppnått.

Fondcr:
(med garantiönd kr. 399,000)
öfver **16,950,000 kr.**

Lifförsäkringssumma:
öfver **65,750,000 kr.**

Ombud: **V. N. PETSÉN**
Underagenter antagas.
Begär prospekt!

Djurgårdens medlemstidning har gamla anor. År 1912, det olympiska året i Stockholm, hade vår tidning detta utseende. Som framgår av uppgifterna i tidningens "huvud" angavs telefonnumren med olika beteckningar. A. T. var allmänna telefonen, R. T. rikstelefonen.

att räkna att vår hegemoni skall helt återställas.

På olika stortävlingar landet runt gjorde fyra av våra manliga åkare så goda resultat, att de blev SM-kvalificerade, men när det sedan slog till och blev SM blev två av dem sjuka och för de två återstående ville det sig inte med några högre placeringar. Torbjörn Jonsén blev distriktsmästare individuellt i specialslalom. Samma slags mästerskap tog Janne Hansson i storslalom. I bägge loppen tog Djurgården även lagmästerskapet. Damera lyste med sin frånvaro. När skall en ny Kathinka Frisk lysa upp tavlan?

TENNIS:

Bedrivs på sparlåga i väntan på kvalificerade ledare.

DAMIDROTT:

1 000-LAPP FÖR KONFEKTBIT?

Våra flickors säsong kryddades naturligtvis av att de blev historiska genom att vinna urpremieären i damernas innehandbolls-SM för juniorer. Vid sidan av detta riksmästerskap blev det Djurgårdssegrar både i serien och i DM för Aina Ekvalls pigga juniorflickor. Finalsegern i SM mot Göteborgsklubben Randi med 10-5 kommer alltid att lysa med eldskrift under nattlampan hemma på Blåsutvägen i Enskede. Det är där som Aina ligger och tänker ut taktiska finesser. I div. I östra kom Djurgårdsflickorna på andra plats efter Nyköping. Vid sidan av handbollen har det funnits en smula utrymme för bandyn, där de våra belade en obligatorisk silverplats i slutspelet. Då hade vi

ändå spelat 3—3 mot de blivande mästarrinnorna från Göta i första omgången. I returmatchen vann Göta över oss med 10—1. Vad det nu kunde bero på. Troligen spelade vi alldeles för öppet.

Som något alldeles nytt har damsektionen i år även tagit upp fotboll på sitt program och gjort en del bejublade framträdande inför storpublik. Knivsta Sandberg har hjälpt till med träningen och lärt ut en del tacklingar av modell järnkamminer.

Trots det stora publikintresset har det underligt nog inte flutit in några större slantar utan sektionen har måste begära understöd med en 1 000-lapp för att balansera fotbollsövningarna. Eller är kanske tusenlappen tänkt att ha i kassan för att köpa in någon ny stjärna av konfektsklass?

ÖVERSTYRELSEN:

I ARBETE FÖR ATT FÅ 10 000 MEDLEMMAR

Föreningens styrelse har sedan förra årsmötet bestått av sju ordinarie ledamöter och två suppleanter med denna fördelning av posterna:

ordf.: Carl-Hjalmar Bodman;

v. ordf.: Bengt Jäderholm;

kassör: Bo Hedvall;

sekr.: Karl Liliequist;

utan särskild funktion men utrustade med diverse svårarbetade uppgifter har varit:

Hilding Lövdahl,

Ernst Nilsson och

Rolf Theblin.

Suppl.: Gunnar Dahlfors och Inge Nilsson.

I första hand mängder av ekonomiska frågor har åvilat Överstyrelsen, och därvid har inte minst gällt att öka vår medlemsstock.

Många olika vägar har prövats men alla har inte fört till målet. Dessvärre är det dessutom så att många medlemmar är betydligt mer intresserade av att komma över friplåtar till våra stora matcher än att betala den blygsamma årsavgiften till föreningen. Detta har fört med sig att åtskilliga medlemmar har måst strykas ur vårt register, men de står alltså gärna i kö vid friplåtsgöringen och tycker sig ha gjort allt för att livet ut få komma igenom denna grind. Medan sektionernas ledare sliter sig fördärvade med lottförsäljning, bingo och vad det nu handlar om för att skaffa in pengar, finns det alltså medlemmar med den otroliga uppfattningen att det går att driva en idrottsförening på bara friskluft. Dags att tänka om. Vårt sikte är inställt på att Djurgården skall bli en klubb på 10 000 medlemmar.

Ett bredare arbete på ungdomsfronten förbereds av Överstyrelsen. I brist på såväl ledare som ekonomi har arbetet hittills fått bedrivas i yttersta blygsamhet och åtskilliga unga löften har därmed gått oss förbi. Det kostar också pengar. Kraftåtgärder utlovas.

En del av våra bästa ledarkrafter har avancerat upp på hög förbunds nivå. Nu senast handlar det om vår ishockeypappa Arne Grunander, som placeras i Svenska Ishockeyförbundets styrelse. Må hans krafter räcka att ge råg i ryggen även åt vårt eget puckarlag.

Risk för livstids gällerskakning...

Då och då smäller det till och talas om busbandy, bushandboll, busishockey och busfotboll. Det kommer alltid igen i spalterna. Det är där man ropar på straff för busarna, när det hänt något som t. ex. att man kickat varann på smalbenen i fotboll, eller stuckit klubban i magen på en ishockeymotståndare, eller kört över en spelare på bandybanan eller tryckt in näsbenet på en handbollsspelare. De ansvariga förbundspamparna skruvar på sig men lovar att skärpa sig och råda bot på tendenserna att förvandla banorna till ännu blodigare slagfält.

Mest är det i samband med ishockeyn som det hettar till. För inte särskilt länge sedan handlade det om en holmgång på Johanneshov, där smockorna ven i luften och där alla slogs mot alla.

För omväxlings skull intervjuades ett par jurister om hur de bedömde puckhjältarnas framfart. En av juristerna (docent Ulf Cervin i Lund) menade, att de värsta slagskämparna riskerade att bli dömda till skyddstillsyn under övervakare, medan hans rättslärd kollega (advokat Bengt Jerlov i Göteborg) ansåg, att den mest hetlevrade spelaren kunde ris-

keras i tur och ordning följande straffsatsar:

a) minst en månads fängelse,

b) 5 dagsböter,

c) kanske villkorlig dom, eventuellt flera dagsböter,

d) en månads fängelse,

e) tre månader villkorligt bakom galler.

Kommentar av en beprövad idrottsledare med humor i blicken:

Lägger man ihop allt detta på domstolsbevis skulle slagskämpen på rinken kanske slippa undan med livstid.

Ekonomi:

Samtidigt som årsmötet har förelagts en särskild ekonomisk berättelse för hur affärerna skötts fram till den 30 juni i år kan det finnas anledning att betona, att det redovisade överskottet givetvis är glädjande i och för sig, men med de allt mer ökade kraven på huvudkassan är det inget som garanterar att föreningen fått en stabil grund att stå på. Tvärtom är de ekonomiska bekymren väsentliga. Genom att Djurgården förekommer vid ishockeyns och fotbollens köttgrytor flyter det för visso in stora pengar, men avrinningen är också stor. Den dag det olyckliga skulle inträffa att vi inte finns med i de stora sammanhangen i fotboll och ishockey krävs det att vi samlat en smula i lådorna för att kunna möta magra år.

Glädjande är att notera att självbevarelsen driften i många andra sektioner fått sådant uttryck, att man inte nöjer sig med att uteslutande räkna med de droppar, som någon gång sipprar fram ur huvudkassans plåtskrin. Mer och mer börjar sektionerna lita till sig själva när det gäller försörjningen. Därvid har framför allt brottning, konstakning, boxning och fäktning efter olika linjer klarat sina affärer. Medhjälparen heter för brottningens och boxningens del bingo, som gjort dessa sektioner i stort sett självförsörjande. En väg att rekommendera rakt igenom alla sektioner. Kruket är bara att det går åt ledare att hålla i bingobrickorna, vilket i sin tur negativt påverkar ledarna i deras egentliga uppgift att sköta och leda den idrottsliga uppladdningen.

Inför glömskans dalar

Det med åren allt större ansvar och allt tyngre arbete, som måste läggas på ledarna, kan aldrig nog uppskattas, och det är också tack vare alla dessa män och kvinnor långt ner i de djupa leden, som Djurgårdens aktiva tävlingskämpar kunnat ladda upp och slå ifrån sig. Ingen be-

gär förstås att de aktivt riktigt skall ha förmåga att sätta sig in i deras ledares arbete i det tysta, men det aldrig nog slås fast att utan alla sina uppoffrande ledare skulle Djurgården snabbt riskera att försvinna ner i glömskans dalar.

Bäst vi stannar upp och blickar tillbaka, hamnar man öskt i de olympiska sammanhangen i Mexico City.

Där fick inte svenska folket vad man hoppats på. Kämpaglöden hade falnat på de flesta håll och åtskilliga besvikelser var vad vi här hemma fick oss till livs, innan vi stängde av dumburkarna och kravlade till sängs för att försöka "nanna" mitt i all bedrövelsen över att det hade kämpats så dåligt av de svenske på andra sidan Atlanten.

Men det fanns undantag och här kommer Djurgårdens kämpaanda in i bilden. När det blev svenskt guld och brons i moderna 5-kampens dramatiska övningar fanns två djurgårdare med bland de tre som stred till sista svett droppen. Och även till sista starkölen för att citera en skämtare.

Men det var mera dessa kämpatag som bringade över vågskålen i svensk favör och det glädde oss alldeles kolossalt att Björn Fern och Hans Jacobsson tagit med sig från vår fäktlokal den okuvliga segervilja och de kämpatakter, som vi ju sätter så stor tillit till i alla våra egna Djurgårdssammanhang. Brister det någon gång i vår tekniska förmåga har vi alltid kompenserat detta med att kämpa och slåss in i det sista. Se bara hur kämpen framför alla andra i modern Djurgårdstid, Gösta Sandberg, allas vår Knivsta, lyckats droppa in sina kämpatakter hos dagens fotbollsfolk. Det är med sådana takter man törs tro att det en lång följd av år alljämt kommer att finnas plats för Djurgården i de stora idrottsammanhangen. Och därmed slår vi igen årets historiska Djurgårdsbok och slutar denna berättelse för 1968.

K L

UTMÄRKTA DJURGÅRDARE

En rad utmärkelser vandrade i traditionell ordning i väg över årsmötets presidiebord, när vi häromsistens hade vårt stora föreningsmöte. Vi utnämde flera "diplomater", d. v. s. sådana som tilldelades föreningens förtjänstdiplom. Vi delade ut guld, silver och brons och vi delade ut hedersmärket till sådana djurgårdare, som i minst 10 år gjort rätt för sig genom att inte bara betala sin medlemsavgift utan även genom starka aktiva insatser på tävlingsbanan eller som ledare. Vi delade även ut ett ständigt ledamotskap i föreningen.

Det var alltså många "utmärkta" djurgårdare, som lämnade årsmötet och här har vi dem i samlad form:

Hedersmärken 1969

Carl-Axel Palm (boxning).
Carl-Gunnar Palm (boxning).
Carl-Åke Palm (boxning).
Signhild Carlson (boxning).
Jan Westling (boxning).
Sten Berglund (boxning).
Roger Höglund (boxning).
Bengt Lindbergh (bowling).
Elis Lundqvist (bowling).
Rolf Lagerbäck (curling).
Hans Strömdahl (curling).
Bengt Öhrman (curling).

Förtjänstmedaljer

Guld:

Helge Öberg (brottning).

Silver:

Kirsten Johansson (damidrott).
Karl Modin (Supporterklubben).
Thore Starck (boxning).

Brons:

Carl-Axel Haglund (brottning).
Carl-Gunnar Palm (boxning).
Nils-Gunnar Wählberg (Supporterklubben).
Gerhard Carlson (boxning).
Sixten Lindqvist (boxning).

Små diplom:

Lars Hägglund (DM backhoppning 1969).
Holger Karlsson dito.
Matti Kaseva dito.
Britt Elfving (DM konstakning 1969).
Britt Elfving (nordiskt mästerskap i konstak 1969).
Annika Tell (JDM i konstakning 1969).
Annika Tell (Stockholmsmästerskapet i konstak juniorer 1969).
Lars Afrell (östsvenskt JM bordtennis 1969).

Förtjänstdiplom:

Hansfredrik Frostell (Gamla Djurgårdare).
Olle Pettersson (fotboll).
Ragnvald Gottfridsson (fotboll).

Hugo Grönkvist (fotboll).
Ingemar Sundberg (skidor).
Sten Berglund (boxning).
Gunnar Dyvik (Supporterklubben).
Jan Westling (boxning).
Karl Berglund (boxning).
Ingemar Karlsson (brottning).
Hans Troedsson (handboll 1968).
Alf Andersson (bordtennis).
Carl-Axel Palm (boxning, SM).
Britt Elfving (konstakning SM).
Carl von Essen (VM-brons värja).
Hans Jacobson (VM-brons värja).
Lars-Erik Larsson (VM-brons värja).
Gustaf Odelius (brottning).
Anders Ryberg, (curling).
Olle Kindblom, dito,
Rune Eriksson, dito,
Kurt Lindbom, dito,
Toivo Ekman, dito,
Bo Ericsson, dito.

Ständigt ledamotskap:

Björn Jonsson (fotboll).

Hedersmärken 1968

Lars-Erik Pettersson (brottning).
Kjell Claesson (brottning).
Antal Lazlo (brottning).
Ingemar Johansson (boxning).
Gunnar Lindbergh (bowling).
Sven Lindholm (bowling).
Hans Fristedt (fotboll).
George Karlsson (fotboll).
Ronney Pettersson (fotboll).
Eric Barck (fotboll).
Arne Palm (boxning).
Eric T. Lindström (bordtennis).

TRE PALMAR HEDRADE

Vår boxnings store lille man heter Carl-Axel Palm, men ingen kallar honom så utan rätt och slätt "Putte". Hela hans familj är boxningsgalen med pappan Carl-Gunnar i spetsen. Märkligt nog är alla i familjen begåvade med dubbelnamn och samtliga börjande med Carl.

Ännu märkligare att pappa och två sö-

Vår egen produkt, Björn Jonsson, hade en lyckad fotbollssäsong bakom sig. Belönades med Djurgårdens hedersmärke för 10 års jobb och fick i en av matcherna mot AIK DN:s pris som bäste man på plan. Ovanpå allt detta gjordes han till ständig medlem i Djurgården och slipper därmed att betala några årsavgifter.

GULDREGN I TVÅ SPRIDDA SKURAR

Stockholms Idrottsförbund delar någon enstaka gång ut sin förtjänstmedalj i guld även till oss i Djurgården. Från tidigare år minns man mest att vår flitige fotbollsmann Gunnar Lundqvist blivit ihågkommen med denna utmärkelse.

Vid senaste årsmötet i förbundet var det dags för ytterligare ihågkommande av Djurgården. Då fick Kalle Liliequist och Hilding Lövdahl, båda i Överstyrelsens krets, ta emot guldmedaljen. Samtidigt belönades deras styrelsekollega Gunnar Dahlfors med förbundets förtjänstdiplom.

ner samtidigt belönades med Djurgårdens hedersmärke vid senaste årsmötet. De hade då allesammans varit med i minst de 10 år, som krävs för att över taget vara aktuella i detta sammanhang. När de dessutom kunde visa upp idrottsliga meriter av förnämligt slag, som aktiva inom ringen och ledare utanför, kunde vår medalj- och diplomkommitté med lugnt samvete göra en trippelutdelning. Aldrig förut har en och samma familj på ett och samma årsmöte fått tre medlemmar dekorerade med detta förtjänstmärke.

Ett "stenkast" från Stadion

Den intima Gärdesrestaurangen

GRENADJÄREN

känd för sin goda mat

**LUNCH - MIDDAG - SUPÉ - SPECIALITETER
i behaglig miljö**

Festväning rekommenderas

Erik Dahlbergsgatan 41 43 - STOCKHOLM

● **OBEGRÄNSAD PARKERING**

62 01 48 - 62 01 49

Bordbeställning

UTMÄRKELSER 1968

DIPLOM

för gagnarikt föreningsarbete:

Sigvard Samuelsson,
Nils Bonnier,
Anders Holmstedt,
Rolf Bergholm,
Reinhold Gustafsson,
Ivar Guthner,
Leif Lindgren,
Hans Troedsson,
Karl-Erik Axin,
Gösta Broberg,
Elis Lundqvist.
Bernt Unger.

för värdefullt idrottsligt stöd:

Folke Sjöstedt,
Gösta Brännström,
Gunnar Lindell,
Bertil af Kleen,
Helmer Rydholm,
Hans Pettersson.

för SM i boxning:

Bo Grebbert, fjädervikt.

Guldplakett:

Rolf Ljungqvist.

Bronsmedalj:

Bengt Ahlin (boxning),
Sune Holmberg (skidor),
Bertil Johansson (bowling),
Per Gunnar Ericsson (cykel),
Sigge Bernhardt (boxning).

Ständigt ledamotskap:

Lars-Eric Pettersson.

Stora diplom:

SM i bobsleigh 2-mannalag 1968:

Carl-Erik Eriksson,
Eric Wennerberg.

SM i konstakning:

Britt Elfving.

Små diplom:

Britt Elfving, DM i konstakning 1968,
Marit Chevalier, DM i konstakning, jun.,
1968,
Louise Braun, guldmärke i konstakning
1968,
Marit Chevalier, Stockholms-Mästerskap
i konstakning, jun., 1968,
Torbjörn Jonsén, DM i specialslalom
1968, DM i specialslalom lag 1968,
DM i storslalom lag 1968,
Jan Hansson, DM i storslalom 1968,

DM i storslalom lag 1968,
Göran Zachrisson, DM i specialslalom lag
1968,

Peter Norlin, DM i storslalom lag 1968,
Ragnar Håkansson, DM i storslalom lag
1968.

Lars-Erik Westlund, Svealandsmästerskap
ungdom grek. rom. brottning 1967,

Kent Sånemyr, Svealandsmästerskap jun.
grek. rom. brottning 1967, JSM brott-
ning fri stil 1968, JSM grek. rom. brott-
ning 1967,

Benny Vesterby, Ungdoms-SM grek. rom.
brottning 1968,

Roger Haglund, JDM brottning fri stil
1968,

Anders Karlsson, JDM brottning fri stil
1968.

Kent Sånemyr, brottning fri stil 1967

Bengt Fridh, dito,

Antal Lasslo, dito,

Göte Rönn, dito,

Jan-Erik Pettersson, DM i brottning grek.
rom. 1968,

Allan Dahlberg, dito,

Esko Kaikkonen, dito,

Bengt Fridh, dito,

Lars-Erik Pettersson, dito,

Göte Rönn, dito,

Lars-Erik Westlund, JDM i brottning

grek. rom. 1968,

Tommy Porseby, dito.

DYRBAR PÅSKRIFT

När det blev allsvensk fotbolls-vår år 1960 hette två av de lag, som av ödet bestämts att åka ur serien, Djurgården och Jönköping. Det visste man ju inte när vårsäsongen satte i gång, men skulle få veta't. Dagen innan Djurgården skulle möta smålänningarna, hände sig att Jönköpingsbacken Janne Karlsson upptäckt att stugan blivit honom för trång och att han därför borde ta en chans att komma ut i stora världen.

Efter att ha funderat en tid skrev han på övergångspapper till Djurgården, och det råkade hända dagen innan man skulle mötas och slåss om två allsvenska poäng.

Jannes påskrift gjorde ledningen i Jönköping tvärlsken och man beslöt där att det inte skulle bli något spel för den unge mannen. Han skulle få sitta på reservfilten och se hur Jönköping tryckte till Djurgården. Att smålänningarna hade mängder med explosionskraft fick Djurgården också smärtsamt erfaras, ty Jönköping vann matchen med 2-1. Och därmed åkte Djurgården i sällskap med smålänningarna ur allsvenskan för den gången. En seger hade räckt för att vi skulle fått stanna kvar.

Så Janne Karlsson fick debutera för Djurgården i div. II och vara med och arbeta upp oss igen. För Jönköping gick det sämre. Det dröjde till häromåret, innan smålänningarna var tillbaka för att sedan åka ur igen i höstas. Då med Janne Karlsson som stjärna och lagkapten! Men trots hans medverkan kunde Jönköping inte upprepa segern från 1960.

LÖSTE SIG SJÄLV FRÅN WIEN

När Sven Lindman försvann till Rapid i Wien önskade vi alla honom lycka till på proffsbanan, men verkligheten kom bara mycket litet att motsvara vad Svenne hade hoppats på. Mest fick han spela i reservlaget och i övrigt sitta och fundera över tillvaron i all ensamhet på ett hyresrum. Inte att undra på om han började längta tillbaka till kompisarna i Djurgården.

Det skulle dock dröja, innan Rapids höga ledning ville släppa honom fri och därmed alltså erkänna, att man gjort en felbedömning. För att låsa upp hans bojor begärde Rapid ungefär 100.000 kr. och så stora slantar kunde vi inte skaka fram i Stockholm. Lösningen stod Sven Lindman själv till tjänst med. Han plockade fram en del av kontanterna ur egen byxficka bara för att slippa Rapid och Wien och få återvända till oss som en högst efterlängtat förlorad son. Att vi efter hans hemkomst försökt sörja för honom på helt annat sätt än Rapid säger sig självt. Bara Svenne blir fri från diverse krämpor kommer han säkert att åter bli samma

Nu kan du resa på dej - det blir i alla fall ingen straff... Ronney Pettersson gör sig beredd att plocka upp AIK:s Roland Lundblad - Rotborsten från Rimbo - som i väntan på att domaren skall höra av sig ligger och letar efter mask i Råsundas fina matjord. Rimbo får illustrera AIK:s normala öde i de två senaste årens drabbningar mot Djurgården.

FRÄMMANDE ORD

Helt relevant är det väl inte att räkna med sådana incidenter som att vårt lag

bärande kraft som tidigare. Och kanske åter bli föremål för lockande toner från proffsländerna. Men nu kan han sin läxa.

skulle drabbas av hypotenusiska trubbel inför matcher mot AIK, men indoktrineringen har ju gått så långt att man måste ta med i budgeten även kostnaden för högervridningens parallellitet med dobbarnas inbördes placering på en av accidentens flerfald drabbad skosula. (Utdrag ur tal av fotbollsordföranden).

Översättning i nästa årgång.

Vi önskar Er välkommen att välja tapeter i våra moderna lokaler. Tapeterna är numera placerade i ett vridbart skärm-system där Ni snabbt kan finna Er önsketapet bland tusentals mönster.

För dem som önskar välja på traditionellt sätt finnes specialavdelningar.

Björklund & Wingvist AB

BUTIK - KONTOR - LAGER BUTIK - VÄVLAGER
Kungsholmstorg 10 Gamla Brogatan 19

Gemensam tel.-växel 52 07 00

Postadress: Box 220 75 - Stockholm 22

BRILJANTER GULD PÄRLOR

Smycken under garanti

HOVJUVELERARE

Franz Holm

Guldsmeder i fem generationer

Butiker:

Drottninggatan 50

Sergels torg 4

Kungsgatan 68

Kungsgatan 5

Humlegårdsgatan 9

STOCKHOLM

HEINERS

Konsulterande
Ingenjörbyrå AB

Kungsgatan 54
Stockholm C

Telefoner:

20 52 85 21 53 36

Gör som vi i Djurgården

Vid behov av BUSS

till resor i in- och utland

vänd Eder

med förtroende

till

Kristian Larssons Busstrafik

Björklinge

Tel. 018/37 50 28 eller 08/62 49 55

ODE ELLER LÄTTNAD

Ibland försvinner både ljud och bild för våra radio- och TV-män. Det ser väl litet dumt ut, när en TV-man står och pratar utan att det kommer ett ljud ur apparaterna, men lika snopet är det nog för en radioman att i samband med ett reportage från en tävling utomlands få höra, att han jobbat förgäves genom att det varit brott på linjen. Vid en ishockey-match i Moskva ganska nyligen uppstod ett sådant brott och det kom därför aldrig någon signal från Stockholm att deras referat inte gick hem.

Radiogubbarna fortsatte att hetsa upp sig och prata på i tanke att lyssnarna hemma i Sverige fick sitt lystmäte av spänning. När de efteråt upplystes att det varit "tjall på linjen", kom det med en suck från referenten:

— Det värsta jag varit med om. Tänk att sitta och prata så länge utan att en käft hör en...

Vilket öde. Kanske det var en lättnad att ingen hörde't, ty ofta är trumpetandet i radion närmast osmältbart. Vissa radioreferenter har ju för sig att de måste låta som en kulspruta och frossa i ord och flåsningar. Alla är inte som våra egna Bengt Grive eller Lars-Gunnar Björklund, vilka utan att försöka referera fortare än vad spelet går hinner ge en fyllig bild av skeendet.

HISTORISKT UTTALANDE:

Vid senaste årsmötet i Svenska Ishockeyförbundet drabbade stora andar samman. Helge Berglund sattes mot väggen av AIK:s Curt Berglund, som retade upp sig på att Helge fick komma till tals, innan AIK-ledaren gavs chans att tala för sin klubs motion.

Men Helge tålde inte att AIK:aren stack upp. Stod upp och sade indignerat:

— Att tänka sig att han försöker mästra ordföranden, hur vågar han?

I det ögonblicket såg församlingen Kinaguden Mao sväva över podiet. AIK:s Berglund gick dock aldrig ut och hängde sig fast han försökt mästra ordföranden.

★

Populäraste djurgårdaren — vem kan det röra sig om? Det finns många som varit poppis hos oss blåränder, men sätter man internationella mått på uppskattningen finns det fortfarande bara ett stort namn.

Naturligtvis Sven Tumba Johansson.

En idol för många här hemma men han var också en idol bakom järnridån. Enda svensk som man alltjämt talar med andakt om bland ryssar och tjecker. Trots att Tumba sålde sina SPAPS-hjälmor i Moskva och Prag och "profiterade" på

Över 1.000 blårandiga allsvenska fotbollsmål!

När den senaste allsvenska fotbollen, av årgång 1969, rullat färdigt, kunde man konstatera, att Djurgården ledigt höll undan på sin 9:e plats för det jagande kopplet med Degerfors, Sandviken, Landskrona, Sleipner och Örebro i spetsen. Av dessa är det närmast Örebro, som har några utsikter att närma sig. De andra medlemmarna i jaktkopplet är ju inte längre med i den allsvenska kretsen.

Djurgården har under sina 24 allsvenska säsonger tillverkat 1.009 mål och släppt in 856. Vilka målvakter, som man närmast skall ställa till ansvar för alla dessa baklängesmål, skall vi inte diskutera, men vi säger väl som man gör hos kriminalen: vi är dom på spåren...

Djurgårdens 1.000:e mål var alltså ett jubileumsmål. Det gjordes av vår flyktade son Hasse Nilsson, som efter en utflykt till Sirius återvände i lagom tid för att få vara med och på straffspark slå in mål nr 1.000. Det skedde mot Jönköping och betydde just då 3-1. Sedan säkrade vi segern med mål nr 1.001 och vann med 4-1. Sedan var det dags för Jönköping att försvinna in i de djupa och mörka småländska skogarna.

Så här ser ställningen ut i fotbollens maratontabell sedan denna började skrivas hösten 1924. Två klubbar har hållit sig kvar i allsvenskan i 43 säsonger — det gäller Göteborgskamraterna och AIK — och ett lag, Hälsingborg, har gjort 42 säsonger, medan vi själva nöjt oss med 24 säsonger.

Göteborg	43	955	458	197	300	2011—1535	1113
AIK	43	955	415	207	333	1923—1570	1037
Hälsingborg	42	933	418	183	332	1925—1611	1019
Norrköping	37	825	409	176	240	1712—1244	994
Malmö	35	781	387	178	216	1602—1114	952
Elfsborg	37	812	349	161	302	1603—1445	859
Gais	36	801	337	167	297	1459—1358	841
Örgryte	26	570	259	112	199	1236— 981	630
Djurgården	24	539	234	123	182	1009— 856	591
Degerfors	24	528	200	117	211	867— 877	517
Sandvikens IF	21	471	165	81	225	775— 948	411
Landskrona	19	418	141	82	195	741— 938	364
Sleipner	16	352	137	61	154	702— 738	335
Örebro	14	308	106	77	125	454— 546	289
Halmstad	13	295	98	62	135	484— 615	258
IFK Malmö	13	297	90	63	144	428— 619	243
Eskilstuna	14	317	86	59	172	560— 850	231
Hammarby	12	264	68	50	146	386— 600	186
Jönköping	10	220	67	48	105	329— 483	181
Halmia	10	218	59	43	116	336— 481	161

sin kapitalistiska vara... Men se Tumba det var något annat. Han var ishockeystjärnan, som med ett leende tog sin publik. Antingen direkt från ishockeyrinken eller i uppgörelser med ryska och tjeckiska affärsmän. Vilka senare också gärna gör "profiter", när tillfälle bjuds...

Nu lever Tumba ett liv i obemärkthet när det gäller Djurgården, men våra yngre medlemmar kan gott få veta, att Tumba ännu långt in på 1960-talet var vår store idol. Han är inte glömd. Nu spelar han mest golf och försörjer sig i branschen.

GLÖM INTE

att meddela din nya adress och telefon om du bytt bostad (sådant bänder ju!).

Skriv då ett vykort — ring inte — till

Djurgårdens IF

Stadion

114 33 Stockholm

FALLNA FUROR

Liemannen har tagit många värdefulla Djurgårdare under senaste året. Flera har lämnat våra led. Äldst av de bortgångna: Calle Wilhelmsson, som blev 82 år och därmed hade den längsta obrutna medlemstiden bakom sig av alla nu levande djurgårdare.

Axel Herman Nilsson blev i det närmaste 75 år. Han gick bort i maj. Axel Herman hette han, men för alla skidvänner var han enbart "AH". En av våra bästa backhoppare.

Ivan Nylin blev 61 år, då han lämnade vår krets. I yngre dar fotbolls- och bandyspelare, senare en stödare av stora mått.

Bland dem som lämnat vår krets saknar vi även Henry Nord, en stridens man och verksam på vår fotbollsfront för ett antal år sedan.

Olle Lindsjö, på sin tid ordförande i bordtennis, blev bara 58 år, då han lämnade det jordiska just då sommaren bröt in och gav honom hopp om tillfrisknande.

Alla har de skrivit in sig i Djurgårdens minnesalbum.

I en av de bortgångnas dödsannonser läste vi denna vers:

Tålig var Du intill slutet,
Hoppet höll Du alltid kvar,
Ditt minne skall förbli i djupet
om hur hjälpsam, god Du alltid var.

BORTA I BANDYFAMILJEN

När det i höstas drog ihop sig till bandysäsong gick en av våra bästa bandyspelare ur tiden. Det var Walle Klang, som i samband med en trafikolycka utanför Stockholm blev så svårt skadad, att hans liv inte gick att rädda. Han blev bara 35 år.

När han för några år sedan lämnade Bollnäs och bosatte sig i Stockholm valde han Djurgården och blev en värdefull kugge i vårt bandytag.

Hans allsvenska rutin och kunnighet betydde mycket. Han blev den axel kring vilken spelet kom att röra sig och han förstod också att dela med sig av sitt kunnande. Häromåret måste han dock av civila skäl börja varva ner sig i ett mindre förortslag och lämnade därvid ett stort tomrum efter sig. Detta tomrum kändes än svårare, när dödsbudet i den hårda trafiken nådde vårt bandytag.

Märkligt nog förolyckades på ungefär samma sätt en annan bandyspelare, som Walle Klang på sin tid tog med sig till Djurgården. Det var Olle Persson, snabb och framåt och också en avgjord förstärkning i vår bandykedja. Så lämnade han för sitt arbetes skull Djurgården och bosatte sig i Kungälv. För att där också bli ett offer i biltrafiken.

BLÅRANDIG DOMINANS

När man ögnar igenom tidningsspalterna hittar man oftast även något som handlar om Djurgården. Ibland i trevligt sammanhang, ibland i dystrare sammanhang. Nyligen hittade vi en prislista, som i all sin koncentration berättade om hur DM i brottning gått till. Kan man undgå att tycka, att den här resultatförteckningen är osedvanligt präglad av Djurgårdens brottare?

Läs själv bara:

DM 48 kg: 1) Lennart Salomonsson, Djurgården, 2) Jan Lindahl, Athen, 3) Conny Lundström, dito. **52 kg:** 1) Benny Vesterby, Djurgården, 2) Per-Ove Forsberg, Hammarby. **62 kg:** 1) Kent Sånemyr, Djurgården, 2) Klas Johansson, Spårvägen, 3) Bo Hjulström, Djurgården. **68 kg:** 1) Roger Haglund, Djurgården, 2) Lars Lundberg, Spårvägen. **74 kg:** 1) Arlie Gerper, Spårvägen, 2) Rune Broman, dito, 3) Lars Erik Westerlund, Djurgården. **82 kg:** 1) Bengt Frid, Djurgården, 2) Börje Öberg, dito, 3) Björn Lundberg, dito. **90 kg:** 1) Elis Tammonen, Spårvägen, 2) Ola Sandberg, Athen, 3) Pierre Grönskog, Spårvägen. **100 kg:** 1) Kenneth Stenberg, Djurgården, 2) William Paulsson, dito.

Räknar man ihop kalaset, finner man att Djurgården rakade åt sig inte mindre än 6 DM-titlar på en gång. Varför håller de andra klubbarna på egentligen...

UTVISADE MÅLVAKTER

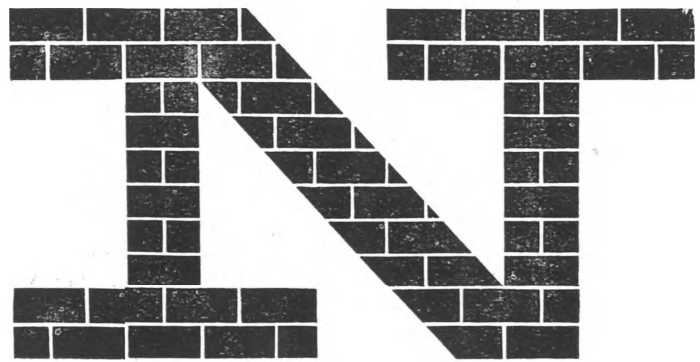
En målvakt i ishockey har alldeles speciella förmåner, av vilka den väsentligaste anses vara att han aldrig blir utvisad. Vad han än hittar på. Visst får han en utvisningsdom på sig liksom vilken utespelare som helst, men när det blir tal om en sådan utvisning slipper målvakten sätta sig och skämmas i båset. Nej då, han kan fortsätta som inget hänt i sitt mål, medan en annan spelare får ta hans utvisningsstraff och tjäna av det.

Varför är det ingen jämlikhet i detta avseende, varför är en målvakt skyddad på annat sätt än planens övriga lagbrytare? Detta frågar "Vän av rättvisa", och det enda svar som finns att ge är att reglerna, en gång skrivna av kanadensare, bara bestämt att målvakterna slipper utvisningsåtgärderna. Regeln säger också att lagkaptenen skall välja ut den spelare, som skall avsitta målvaktens straff, och att det skall vara en spelare, som fanns på isen, när felet begicks.

Dock kan även en målvakt bli direkt utvisad, när det gäller det s. k. större straffet och målvakten gör sin försäelse för andra gången. Då skall han ut för resten av matchen. Då skall hans plats intagas av en utespelare, som får 10 minuter på sig att klä på sig målvaktsutrustning. Reservmålvakt får ej avtjäna en utvisad målvakts straff.

Byggnadsfirman Nils Nessen AB, Bergsgatan 1. Stockholm K.

NESSEN

BYGGER

■ KVALITET BETALAR SIG ■

P. S. Dom klara' det...

Först hade vi tänkt formulera rubriken så här: Vi klara' det, men vid närmare eftertanke fann vi det mera korrekt att betona att det var dom, som gjord'et, nämligen våra ishockeyspelare. Det var inte vi andra i föreningen, utan det var de lirare, som kunde ta åt sig äran att ha klarat skivan som var lämnade ensamma i rinken med uppdrag att inte låta sig skickas ur den allsvenska familjen.

Avgörandet var så infernaliskt ordnat att det skulle ske i absolut sista matchen i plommonserien. Då hade Djurgården att möta Timrå, och vi behövde minst en poäng för att vara på säkra sidan. Och det blev också en poäng. Full tid kom med 5—5.

Egentligen skulle Djurgården ha ordnat den här historien en vecka tidigare genom att klara av Sandåkern, men trots 3—1-ledning gick det inte att streta emot bättre än att Sandåkern fick 3—3 som slutsiffror.

Att kvitteringsmålet sparkades in och

det oaktat godkändes av domaren höll nu på att äventyra Djurgårdens kontrakt. Med full poäng mot Sandåkern hade Djurgården inte behövt ängslas för den match, som nu blev ödesmatchen och som skulle avgöra om vår ishockeyskuta skulle lida skeppsbrott och gå under med man och allt.

"Försynen har varit god," konstaterade Nocke Nordenskjöld i pausen efter två perioder, då Djurgården ännu hade en knapp ledning. "Jag tycker att dom knuffas alldeles för mycket i ishockey," tyckte hans gamle fotbollskompis Ragge Wicksell, som är en mera sällsynt gäst på ishockeymatcherna. "Äsch, ishockeyn är sän," förklarade Nocke, och så gick man ut för att titta på tredje perioden.

Kyrkklockorna hördes

Återstod att hoppas på försynens hjälp även i fortsättningen. Timrå, som redan hade sitt kontrakt säkrat, gick nu ut löst och ledigt, medan nerverna nystade ihop sig hos de våra. Kyrkklockorna hördes ringa, då Timrå klämde in kvitteringsmålet och därmed nådde fram till 5—5.

Rolle Stoltz försökte lugna de oroliga själarna framför Roland Einarsson, men man hade på känn, att mera mål var på väg. Och tittade samtidigt ängsligt mot rapporttavlor, som förtalte att Clemensnäs slagit Sandåkern med 8—4 och skulle ha chanser att gå förbi Djurgården om ytterligare ett antal puckar trillade in bakom vår tappra och ofta övergivne målvakt. Minuterna gick. Ingenting hände. Full tid kom med 5—5. Vi var räddade.

Efteråt fick Rolle Stoltz blommor och lovade att komma tillbaka nästa säsong. "Om jag behövs, men då ska jag träna ett halvår i förväg," lovade han.

På ny kula

"Nu får vi börja på ny kula och se om vårt hus," lovade en betydligt lättad Arne Grunander.

Han som mest hela säsongen haft värsta jobbet, Ove Malmberg alltså, som tagit emot örfilar och tråkningar med upphöjt lugn, såg riktigt lycklig och lät sig utan motstånd släpas i väg till duschrummet. I snyggaste gå-bort-kostymen dränktes han där i strilande kallt vatten. "Nu är man spolad", sa' han med dubbelbottnad sarkasm. Och så summerade man ihop den här tabellen:

Timrå	6	3	2	1	31—22	8
Djurgården	6	2	3	1	31—22	7
Clemensnäs	6	3	0	3	26—23	6
Sandåkern	6	1	1	4	17—38	3

Djurgården hade räddat sitt allsvenska kontrakt och får ett år till att leka med alla de berömda storheterna. Är det ett nådaår?

Varför gjorde du oss detta? Björn Palmqvist kastar förebrående blickar ut mot planen, sedan Rolle Einarsson tvingats släppa in en puck i det ofta svårt hemsökta Djurgårdsmålet. Björn var en stabil fura i vårt lag och stod upprätt i de flesta lägen.

2 Festvåningar till Er tjänst

RESTAURANG eLBe

Sveavägen 159, Stockholm Va
Telefon 33 59 82

RESTAURANG GETINGEN

Sveavägen 163, Stockholm Va
Telefon 33 81 33

Huzells

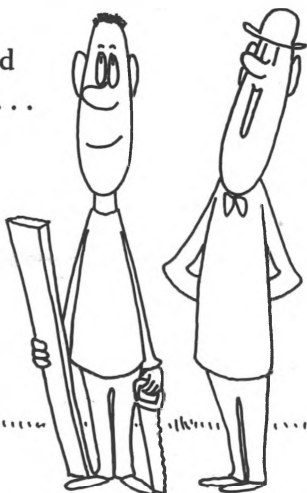
BÄSTA INKÖPSKÄLLAN FÖR

BIL-

- TILLBEHÖR
- VERKTYG
- MASKINER

Krossgatan 26—28 Vällingby
Tel. 89 03 10

Alla goda råd
är inte dyra . . .

BARNBARNEN KOMMER ATT SÄGA ATT
DU VAR EN KLOK FARFAR OM DU TAR
TRYCKIMPREGNERAT.

ERAG

Handelsaktiebolag

EGON RAUCH

Kungsgatan 65
Stockholm 1

Tel. 21 18 13 - 21 22 52

EXPORT

IMPORT

OMÖJLIGT MED SPELANDE

TRÄNARE

Karl Rappan, Schweiz, förr landslags-tränare och UK-chef, tycker att man kan jämföra tränarens ställning till klubbstyrelsen med en företagsanställds ställning till företagsledningen.

Men skillnaden är ofta den, att i ett företag känner ledningen väl till det arbete som den anställde sköter, medan en klubbstyrelse alltför ofta består av folk, som otillfredsställande behärskar tränarens fackområde.

Det är nödvändigt för tränare att genomgå kurser, men den springande punkten är att han i praktiskt arbete kan omsätta vad han lärt vid kurserna. Att få en samordning av och kunna förstå de olika individerna, så att alla går mot det gemensamma målet, det är det verkliga provet för en tränare. Detta kan man inte lära sig bara på kurser, utan här ger mänskliga och moraliska egenskaper utslag. Numera är det omöjligt med spelande tränare i toppfotboll, eftersom en sådan inte orkar med dubbelrollen som spelare och ansvarig för träningen.

Tränarens ålder spelar i och för sig ingen roll. Han skall dock dra sig tillbaks, när arbetet känns tungt för honom, och han huvudsakligen gör det för att tjäna pengar.

Framtidens elittränare kommer i stor utsträckning att bestå av sportlärare.

TREA I PINGIS

Ett antal poäng skilde Djurgården från pingistoppen i div. III östsvenskans östra grupp och något avancemang blev det alltså inte för det här året.

Så här blev tabellen:

Rimbo IF	12	10	1	1	69—28	21
Ängby SK	12	7	3	2	60—49	17
Djurgården	12	7	2	3	59—45	16
Stockh. Godt.						
IF	12	4	3	5	54—55	11
Södertälje BTK	12	3	4	5	49—60	10
Stockh. Spårv.						
GIF	12	3	1	8	45—60	7
Uppsala/Näs						
IK	12	1	0	11	29—68	2
IF Star					utgått	

1968 års slutfacit i pingisens div. III Östsvenska, östra blev en tredje plats från slutet:

IF Bagarm.	14	13	0	1	81—31	26
Solan BTK	14	9	3	2	74—45	21
Spårv. GIF	14	7	3	4	65—49	17
Södert. BTK	14	5	3	6	57—59	13
Ängby SK	14	5	2	7	60—62	12
Djurg. IF	14	6	0	8	51—63	12
BTK Telje	14	5	1	8	56—63	11
Sö. Trögds IK	14	0	0	14	12—84	0

Du Särna, nu kan du väl vara bussig och äntligen låta mej få din autograf, ber fotbollsordföranden Sten Wettebrandt med sitt mest bevakande tonfall. Och Särna är ingen avig människa utan står gärna till tjänst.

DIPLOMATER I FOTBOLL

S:t Erikscupen:

C 1: Leif Mellberg, Lennart Holm, Sven-Erik Bergkvist, Ulf Stenbäck, Mårten Franzén, Thomas Lindblad, Lennart Blomkvist, Ove Hedman.

Lagledare: Lennart Jonsson.

C 20: Henrik Misiorny, Per Thyberg, Jimmy Walldén, Hans Waax, Gunnar Svensson, Jan Eneman, Göran Törnblom, Tommy Augustsson, Göran Ragne.

Lagledare: Leif Ståhl.

C 2: Jan Olof Isaksson, Nils Erik Jaerde, Ronny Lindberg, Hans Malmström, Håkan Mild, Håkan Johansson, Tapani Autio, Kenny Arnberg, Dan Säfkvist.

Lagledare: Lennart Jonsson.

D 6: Gunnar Andersson, Kjell Andersson, Rolf Lindborg, Stefan Eriksson, Ottar Bergqvist, Krister Sellman, Anders Engqvist, Per Carlsson, Rolf Perlskog.

Lagledare: Lennart Ljungqvist.

D 7: Tomas Halldin, Peter Eriksson, Peter Lindgren, Ronny Svensson, Håkan Ceder, Claes Sandström, Roger Eklenius, Rolf Pettersson, Christer Jernberg.

Lagledare: Kjell Åkerblom.

Juniorserien klass I: Claes Strömberg, Göran Holmqvist, Dan Bingestam, Åke Wetterblad, Ragnar Thorgardt, Anders Bergman, Tommy Davidsson, Kjell Samuelsson, Lennart Björkander, Bertil Craégus, Håkan Stenbäck, Anders Eriksson, Lars Pilö, Göran Östh.

Lagledare: Roland Böölja.

Liljenbergs Byggnads AB

LUND

Östra Mårtensgatan 15—17 - Tel. växel 0412/242 20

BYGGER BÄTTRE BOSTÄDER

— bl. a. trädgårdsstaden i Bara

där över 2.000 enheter planeras just nu, ett långtidsprojekt som berör 10.000 människor.

NÄR DET GÄLLER

Gas-, vatten- och sanitära anläggningar

KONTAKTA

Pipersgatan 8 - Stockholm K

Tel. 23 02 70

Att idrottsutredarna gjort ett kvalificerat och omfattande arbete i fråga om kartläggningen av svensk idrott kan inte hindra min uppfattning, att Idrott 70 allt för mycket riktar in sig på att göra hela landet till en idrottande motions-nation och att tävlingsidrotten därför skjutits något åt sidan. Det är naturligtvis att skriva ner allt för välkända sanningar om även vi slår fast att utan tävlings- och stjärnidrott skulle Sverige snart försvinna bland de stora idrottsnationerna och också tappa greppet om den ungdom, som måste entusiasmeras av stjärnorna och deras resultat i kamp med världseliten.

Visserligen är det inte heller någon nyhet, att Sverige redan ohjälpligt — säger många — tappat terräng och halkat på efterkälken, men allvaret i denna utveckling måste det varnas alldeles extra för. Med all respekt för inriktningen på att ge idrott åt alla, är det dock än angelägnare att tävlingsmässigt göra Sveriges ungdomar bättre preparerade och få dem att känna det stöd ovanifrån som är nödvändigt för att de skall inse värdet i att satsa hårt och framtidsmässigt.

Slutkommentar: hårdare satsning på tävlingsidrott genom väsentligt ökade anslag för materialkostnad och instruktion. Motionsidrottandet värt att satsa åtskilligt på, men måste bli en andrahandsuppgift. Med stora framgångar på elitavsnittet av svensk idrott lockas automatiskt den stora massan att hänga med. Utan lysande exempel slocknar hela nationen och somnar i pinnsoffan.

Skr.

EXTRA BIDRAG

Från en av våra många vänner ute i landet har redaktionen fått ett tecknat bidrag. Tyvärr gick själva teckningen inte att använda, men vi kan ju berätta, att den visar en interiör från Hin Ondes kontor. In genom dörren skymtar en smådjävel, som säger så här:

— Förlåt chefen, men matchen är strax slut och Djurgårn ligger under med 1—0.

Chefens replik:

— Aj som fan, då måste jag ge dom ett handtag igen.

Insändaren av denna ofantligt lustiga historia föreslår att rubriken skulle heta "Den främste djurgårdaren", men tillägger i samma veva, att sånt får man väl inte säga.

Vi liksom misstänker att vår okände medarbetare hör hemma bland kolsäcksfolket, där man ju ibland tvingats anropa de mest skilda makter för att rädda livhanken.

Tomelilla gör tummen ned!

När Djurgården och Malmö FF möttes i första höstmatchen stod mycket på spel. Det handlade om en nyckelhistoria, och det rörde sig om att Bosse Larsson kommit tillbaka till Malmö från den västtyska fotbollen och det rörde sig om att Sven Lindman kommit tillbaka från den österrikiska fotbollen. Två giganter alltså, vilka nu också dominerade slagfältet på Råsunda.

1—1 slutade matchen och alla parter borde ha varit belåtna. Trodde man. Men i de skånska tidningarna gnälldes det på sina håll över att Djurgården inte rullat ut röda mattan och låtit MFF vara ensamma i en uppvisningsmatch.

I en krönika i Kvällsposten skrev den på fotbollsläktarna rätt sällan förekommande Birger Buhre:

Det i början utspelade Djurgården lyckades vända på matchen med två vapen:

1) Man tacklade luften ur MFF:arna, fick t. o. m. Bosse Larsson gnällig på slutet.

2) Man skaffade sig starkare mittfält i andra halvlek genom att sätta in "Lillen" Svensson och låta Jan-Erik Sjöberg punktmarkera Bosse Larsson.

Mest upprörda Råsundarösten tillhörde den skånskfödde internationelle promotorn och storexperten Börje Lantz. Han skrädde inte orden:

— Det spel Djurgården ur underläge satte i gång med efter en halvtimme, skulle kvalificera för guldmedalj i den internationella busfotbolligan. Gummessons och Cronqvists sätt att bara vräka omkull motståndarna, när de är utan chans på bollen, saknar internationell motsvarighet.

Mellan yrkesspelare finns en hederskodex: man spelar hårt på bollen, men inte brutalt, benen är lirarnas inkomstkällor. MFF och övriga svenska lag är för snälla när de möter Djurgården. I en kontinental eller sydamerikansk proffsliga skulle ett sådant spel som Djurgårdens mötas med repressalier, raffinerade hämndmetoder, hela laget efter några omgångar sättas ur brukbart skick.

★

Sedan skriver B. Buhre vidare:

Uttalandet av Sveriges främste fotbollsglobetrotter får stå för hans egen räkning.

Djurgårdarna har sin speciella stil. De tar själva emot smällar utan att gnälla, protesterar aldrig mot domslut, avhåller sig från efterslangar när spelet är avslåst, och är ytterligt balanserade och trevliga

grabbar utanför planen, har beundransvärd självdisciplin. Men i skyddet av dessa gentlemannaegenskaper tillåter de sig onekligen en hel del.

★

Härtill är väl bara att säga, att blodet är tjockare än vattnet och att Tomelillas store son Börje Lantz därför måste förlåtas av oss för att han anser Djurgårdens fotbollslag vara internationella guldmästare i fråga om busfotboll. Vi har från början fått lära oss tåla snytingar. Ofta är de ju bumeranger. Hur promotor Lantz någonsin skall kunna sälja en match med Djurgården som inslag på den internationella marknaden skall bli kul att se.

Mästare i busfotboll. Aja baja Willy, Claes, Ronney, Lillen, Särna och alla ni andra. Ta en lång omväg nästa gång ni åker förbi Tomelilla.

GAMMAL ÄLDST I PINGIS

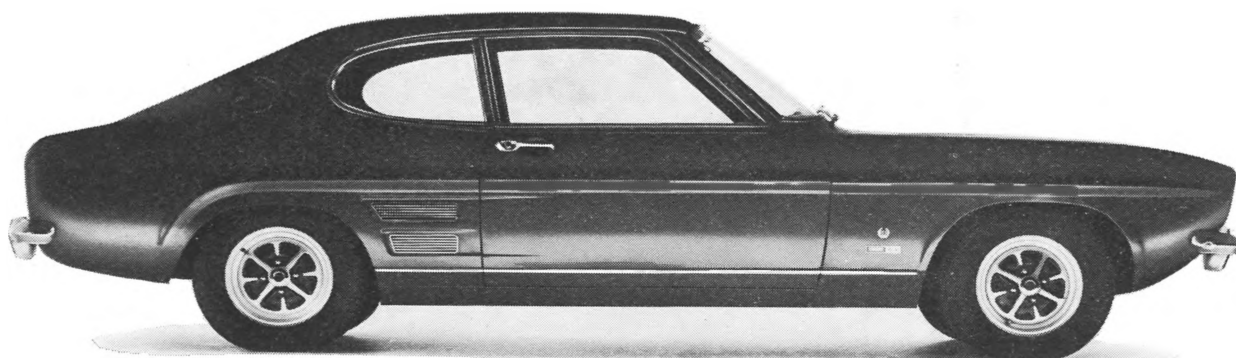
I pingis håller man sig med något som kallas oldboys-SM. Vid senaste mästerskapet var Djurgården med både i topp och botten. Vann gjorde Björne Mellström, tidigare ankare i vårt allsvenska lag men numera i Boo. I dubbeln kom Bengt Grive — "känd från TV" som det brukar heta — på 4:e plats tillsammans med Tage Flisberg, också han en gång i tiden mästare i Djurgården, men sedan länge pingisdirektör i ett företag i Tranås. Kalmán Szepesi, som alltjämt lirar för oss, blev 5:a i singel.

KLART FÖR AVFÄRD

Det här med tefat från främmande planeter är vi några som tror på. Även om det dröjer några år, innan vårt fotbollslag åker till bortamatch på Venus med sådana här kärror...

När ens pengar och bildrömmar äntligen möts. Ford Capri.

Så här ska en bil se ut, har man väl alltid tyckt. Och de bilar, som sett ut så har varit fjärran från ens inkomster.

Eller så har de varit omöjliga därför att de varit för små invändigt. Folk har dock familj.

Så kommer Capri. Den tar fyra fullvuxna passagerare, fast det inte verkar så utvändigt.

Och så får deras bagage plats.

Den ser ut att kosta mycket mer än den gör. (Ring och hör om priset!)

Om man har speciella synpunkter på vad en bil skall vara utrustad med, så går det att ordna inom vida gränser.

Bland annat kan man få den med fem

olika motorer. Den största är en V6 på 144 hk SAE.

Den här beskrivningen kan inte göra Capri rättvisa. Ni borde köra den själv. Även om ni inte köper den, så är ni upplevelse rikare. Ring er Fordåterförsäljare om provtur.

STOR FUSION I FOTBOLL

Stackars Stockholm

Är AIK:s idé att förvandla sig till aktiebolag modellen för våra klubbar? Där om frågas i en annan artikel i detta nummer av Djurgårdaren, och svaret är naturligtvis en gissning ut i det blå. Det har emellertid kommit fram andra idéer, och en av dessa handlar om ett samgående mellan olika klubbar. Det har ju ofta sagts att det finns alldeles för många klubbar i detta utmärkte land, och då har man närmast siktat in sig på den stora floran småklubbar, vilka uppmanats att slå sig samman och därmed åstadkomma minst en stark enhet på varje geografisk plats. Så radikalt som att slå ihop redan stora etablerade klubbar till vissa enheter har man i de mera allvarliga resonemangen inte varit framme vid.

Nu kommer det emellertid förslag även i den vägen. Något litet låg det väl bakom en tanke för några år sedan att Stockholmskamraterna skulle slå sig samman med Djurgården.

Namnfrågan var nästan löst. Det talades om IFK Djurgården eller IF Djurgårdskamraterna. Mer blev det inte av den fusionen.

Sedan har det också kommit förslag om att Djurgården och AIK skulle slå sina

påsar ihop i bandy och åstadkomma ett rejält lag med slagkraft nog för allsvenskan. Ännu så länge bordlagt.

Ovanpå detta har det dykt upp ytterligare idéer om att alla Stockholms stora klubbar visserligen skulle finnas kvar som enheter men förenade med en ekonomisk ledning. Massor med kosing skulle investeras i ett sådant företag. I sista stund blev det inte heller något av med det projektet. Pengarna var inte så lättåtkomliga...

Starkare i Europacupen!

Enligt vad som nu kan avslöjas från en vanligtvis välunderrättad källa har vissa storklubbar haft kontakter för att diskutera ett samgående av rätt sensationell art. Sedan de svenska lagen i Europacupen i fotboll visat en förvånansvärd förmåga att dyka på öronen redan i de första omgångarna — och alltså långt innan det är dags för de stora kassamatcherna — har man på ansvarigt håll dryftat planer på att ändra på denna tågordning.

Det är nu ett samgående kommer in i diskussionerna. Utan att direkt bilda ett

En gång i världen, för länge, länge sedan var svensk ishockey lika med Stockholm. Det var Göta, det var Hammarby, det var Djurgården, Stor-Lulle, Lill-Lulle, "Tumba", Kurre Kjellis och andra i topp.

Sedan kom Brynäs och Frölunda och nu står huvudstaden också i skuggan av sådana metropoler som Clemensnäs och Tingsryd: det senare ett resultat av söndagens allsvenska.

AIK:s bakslag i Tingsryd är antagligen ett olycksfall i arbetet, samtidigt som det är en fin uppmuntran till hårt satande Småland.

Hur innerligt illa AIK tyckte om poängförlusten illustrerades av knock-out-försöket på Tingsryds målvakt när slutsignalen gått.

Djurgårdens 2-7 mot Clemensnäs är något mycket värre. Visserligen återstår 9 allsvenska omgångar och 18 poäng att spela om, men för varje match blir det allt tydligare att en gammal fin klubb står på gränsen till absolut bankrutt.

(Strong i Sv. D.)

"landslag" skulle en del av våra allsvenska klubbar kunna samla ihop en kombination av ungefär motsvarande slagkraft. Det gäller nu hur en sån här sak kan "tekniskt" lösas.

Djurgården och Hammarby rapporteras ha haft överläggningar med Malmö FF — vår bild får väl sägas vara ett bevis — och preliminärt har man kommit överens om att i händelse att något av dessa tre lag kvalificerar sig till Europacupen, så skall de två andra ställa sitt spelarmaterial till förfogande.

En snabbövergång — betydligt snabbare än den officiella korta karensen på två månader — skall ordnas för de aktuella spelarna. Den halva miljon i rent netto man kalkylerar med i samband med att man når finalen skall fördelas lika mellan de tre klubbarna.

Definitivt skall överenskommelsen spikas den 1/4 1971 — tidigare hinner man inte få fram de officiella licenskontrakten från FIFA — och sedan skulle det alltså vara klart för en svensk jätteinsats i Europacupen.

Verkligen på tiden att det händer något.

Lirpa

P.S. Att Hammarby valts före t. ex. AIK och Gais beror på förekomsten av Ronnie Hellström hos "Hammarbaj." Det lag, som håller nollan i Europacupen brukar alltid gå vidare. Och Ronnie är expert på att hålla nollor.

Jo då, visst finns det vissa förtjänster i Djurgården av i dag, försäkrar Eric Persson i Malmö FF (längst till höger) och Lennart Nyman i Hammarby (i mitten) instämmer med att säga att "vi är ganska lika alla vi klubbar med massor av sektioner och därför är samarbete och uppriktighet en väsentlig sak." Han som lyssnar hör till Djurgårdarens redaktion.

**EN ROLIG HALVTIMMA
ÄR LIKA BRA SOM
DJURGÅRDS-KVARTEN!**
Och mycket, mycket skojigare. Titta själv.
Varannan tisdag.

Det fanns även beska droppar

Resultatmässigt kan vi vara mycket nöjda, trots att Moder Fortuna blandade ett par mycket beska droppar i vår bägere.

Ett givet guld i SM för lagvärja gled oss ur händerna på grund av en enda stöts skillnad och efter seger över de blivande mästarerna FFF.

Nåväl, flickorna tog också silver i sin gren och det kompenserade den snöpliga guldförlusten i viss mån.

Få Djurgårdare kom till OS i Mexico, men fäktarna var relativt sett starkt representerade i form av Carl von Essen och Lars Erik Larsson på fäktsidan och Björn Ferm samt Hasse Jacobsson på femkampssidan. Björn tog som bekant guldet medan fäktarna fick nöja sig med en 9:e placering.

Vistelsen i närheten av Karibiska Havet skulle senare visa sig vara en god träningsform, då vi efter segrar eller meritfyllda placeringar i en rad Europeiska tävlingar vid 1969 års VM på Cuba belade en glädjande tredje och fjärde plats vid de individuella tävlingarna, medan landslaget, som till 3/5 delar bestod av "Järnkaminer" tog bronset i lagvärja trots mycket besvärliga klimatologiska (48° C inomhus, 90 % relativ luftfuktighet) och förlägningsmässiga förhållanden.

Heder åt Calle von Essen, Hasse Jacobsson och Lars Erik Larsson samt vår oförtrottlige tränare Béla "Hej-Hopp-Jo" Rerrich!!!

Erhålles större lokal med tillräckligt antal pistar vågar vi garantera ännu större bredd på Djurgårdens Elitfäktning samt medaljer av ädlare valör än vid de senaste världsmästerskapen.

Med DIF-hälsning
Jaap Haarlem

KRING EN DUBBELMÄSTARE

Om dubble juniormästaren Roger Haglund blir det mera i nästa årgång av Djurgårdaren. Låt oss bara här berätta att Lennart Öberg fått fram följande meritförteckning för Roger:

Gick i fjol 75 matcher, vann 41 på fall och 15 på poäng. Oavgjort 7 gånger och 12 förluster.

Född 30 augusti 1949.

Svensk juniormästare 1969 i grekisk-romerskt.

Svensk juniormästare 1970 i fri stil.

Trea i nordiska juniormästerskapen.

Landslagsman i juniorkampen mot Finland.

EVA HERMANSSON

vår blivande "guldflicka" i konstfäktning?

BLÄRANDIG POESI

Varje gång Djurgården slår AIK — aningen det händer i fotboll och ishockey och det händer ju rätt ofta — kommer denna vers som ett brev på posten till Djurgårdarens redaktion:

Å en sådan härlig dag
Luften fylld av välbehag
Djurgår'n är bästa laget
Rullgardin gick ner för Gnaget
Å en sådan härlig dag

Limpo

Bakom denna signatur gömmer sig Pelle "Limpo" Lindberg, i yngre dar målvakt i fotboll i Djurgården, senare skridskolöpare av visst format, och numera utrustad med vårt hedersmärke. Men det har han förstås inte fått för sina talanger som en verskantens mästare.

★

I sista stund kan också meddelas, att våra slalomkanoner hade bråttom i SM-kvalet. Av våra tre deltagare vann Stefan Sollander och på 6:e plats kom Jan Hansson och på 15:e Peter Broms.

★

I samma veva gav bandylaget ett ordentligt livstecken ifrån sig genom att hyvla av Dalaföreningen med 12—3. Knivsta Sandberg har levt upp som bandyspelare och varit själen i gänget. Mot Dalaföreningen rapporteras han ha klappat in åtta av målen. Ungefär.

Men det blir ett år till i div. III-bandyn. Nu i sällskap med AIK, som kom neddansande med slaka mustascher från div. II.

KRONPRINSENS POKAL

Tryckfel kan ibland vara besvärliga att rätta till.

I samband med att kronprinsen delade ut en pokal stod det i den stora tidningen, att "så blev det dags för prisutdelning, varvid kornprinsen delade ut mästerskapspokalen".

Dagen därpå beklagade man tryckfelet och skrev, att "som alla förstod var det tryckfel när det stod att kornprinsen delade ut pokalen — det skulle givetvis vara "knorrprinsen".

Fel igen alltså som rättades dagen därpå:

"Med ett beklagande måste vi medge att det blev fel igen i fråga om den kungliga prisutdelaren. I stället för knorrprinsen, som Tryckfelsnisse var ansvarig för, hade vi skrivit "skrotprinsen". Vi beklagar ännu en gång tryckfelet."

Sedan gav man upp och lät Tryckfelsnisse få ha sista ordet.

MERA TRYCKFEL

Och så var det en ungdomlig änka, som ledsnade på att vara ensam och sökte sig en karl med den här annonsen:

Ungdomlig längtande änkefru söker bekantskap med trevlig herre för att få återuppleva våren.

Svar till "En ny bår".

SILVER I HANDBOLL

Om man får tro vad som står i dagspressen — och det får man ibland försöka göra — kom Djurgården 5:a i årets handboll i div. II östra efter att i sista matchen ha slagit Eskilstuna med 25—20. Någon bekräftelse har ej stått att få från vår handbollssektion, men talar pressuppgifterna rätt måste det betraktas som ett hyggligt resultat i denna comeback i div. II.

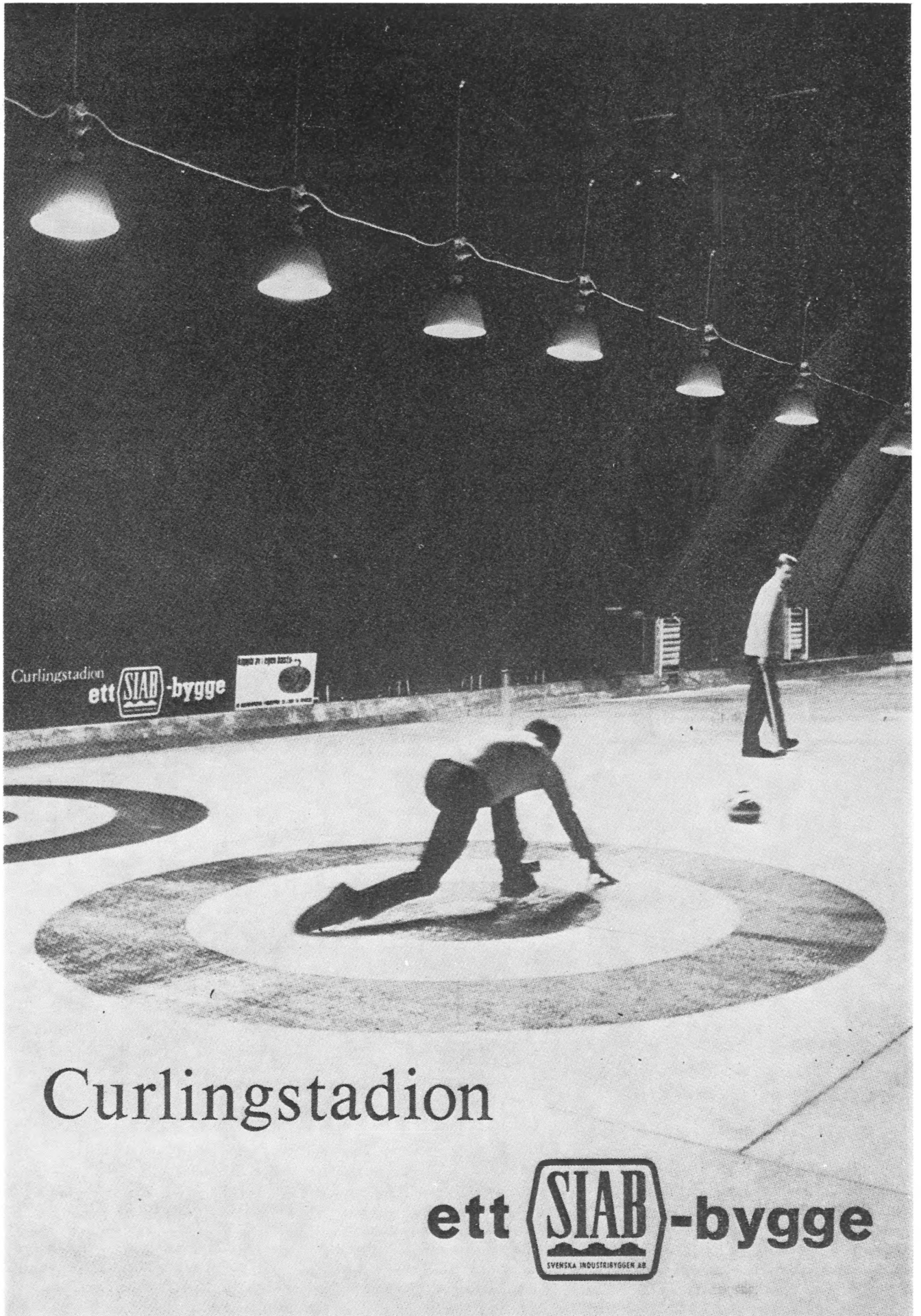
Här är slutt Tabellen:

MP	18	13	1	4	387—308	27
Bolton	18	11	3	4	291—262	25
Derby	18	10	4	4	348—285	24
City	18	10	4	4	322—297	24
Djurg.	18	9	1	8	357—348	19
Eskilstuna	18	8	1	9	308—301	17
Lunden	16	6	1	11	294—323	13
G/Visby	16	6	0	12	266—317	12
Nyköping	18	5	1	12	279—331	11
Tunafors	18	4	0	14	279—319	8

P.S.

PUTTES 3:e SM

Vid 1970 års SM-boxningar i Trollhättan tog Carl-Axel "Putte" Palm återigen SM i fjädervikt. Det var hans tredje mästerskapstecken. Särklassig bland alla boxare. Storebror Carl Åke hade snudd på SM-titeln i weltersikt men fick nöja sig med silverplats.

Curlingstadion

ett -bygge

Djurgårdens Idrottsförenings styrelser

Hedersordförande: Bertil Nordenskjöld, Högalidsgatan 28, 117 30 Stockholm, tel. 84 37 59.

Djurgårdens IF:s adress: Klocktornet, Stadion, 114 33 Stockholm. — Tel. 21 15 83 — Postgiro 5 69 16.

Medlemsregistrets postgiro: 50 53 22 — Tidskriften Djurgårdarens postgiro: 52 32 01.

Kanslist: Ragnar Rosberg, Beckombergavägen 114, 161 53 Bromma, tel. 37 02 07.

ÖVERSTYRELSEN:

Ordförande:

Carl-Hjalmar Bodman, Skaldevägen 15, 161 40 Bromma; tel. bost. 26 78 27, arb. 21 76 75.

Vice ordförande:

Bengt Jäderholm, Skogsfrugränd 31, 161 38 Bromma, tel. bost. 26 68 27, arb. 23 70 00.

Sekreterare:

Karl Liliequist, Skaldevägen 17, 161 40 Bromma, tel. bost. 25 36 99, arb. 22 40 00.

Skattmästare:

Bo Hedvall, Scheelegatan 10, 112 28 Stockholm, tel. bost. 51 27 53.

Ledamöter:

Hilding Lövdahl, Grevmagnigatan 12, 114 55 Stockholm, tel. bost. 62 97 04, arb. 67 98 00/202.

Rolf Theblin, Poppelvägen 20, 161 36 Bromma, tel. bost. 80 09 35, arb. 22 40 80.

Ernst Nilsson, Bohusgatan 31^V, 116 67 Stockholm, tel. 44 17 41, arb. 22 63 60.

Suppleanter:

Gunnar Dahlfors, Solängsvägen 43, 191 48 Sollentuna, tel. bost. 754 13 13, arb. 30 87 37.

Adj.:

Roland Erixon, Sjövägen 53, 141 42 Huddinge, tel. bost. 757 09 22, arb. 22 63 60.

Ständig ledamot av Överstyrelsen:

Hugo Caneman, Backvägen 7, 182 75 Stocksund, tel. bost. 85 43 29, arb. 24 60 60.

Klubbmästare:

Roland Erixon (se ovan).

SEKTIONSSTYRELSE:

(Inom parentes telefon till arbetet, dit man bör ringa endast i undantagsfall.)

FOTBOLL:

Ordf.: Sten Wettebrandt, Sturevägen 5, 181 33 Lidingö, tel. 775 11 99 (22 34 20, 11 79 06).

Vice ordf.: Reine Gustavsson, Gustafs-

Hedersordföranden Nocke.

vägen 11 B, 171 49 Solna, tel. 82 39 14 (44 90 60).

Skr.: Olle Pettersson, Fågelv. 7, 170 15 Stenhamra, tel. 0756/442 48 (31 63 80).

Kassör: Stig Annerhög, Multrågatan 18, 162 28 Vällingby, tel. 37 77 53 (34 30 65 till kl. 13.00).

Ledamöter:

Bo Brattlöf, Ängkärrgatan 16, 171 58 Solna, tel. 27 50 47 (11 99 95).

Gunnar B. Jansson, Bylggiavägen 10, 184 61 Djursholm, tel. 755 73 21 (83 42 30).

Alf Lundquist, Malmö.

Gunnar Lundqvist, Norrbackagatan 8, 113 41 Stockholm, tel. 34 24 77 (22 40 80).

Kaj Söderström, Riddarplatsen 9, 175 00 Jakobsberg, tel. 0758/352 56 (83 05 00).

Tränare: Gösta Sandberg, Dr Abrahams väg 118, 161 52 Bromma, tel. 37 96 13 (25 46 42).

Materialförv.: Harald Gustafsson, Vita Liljans väg 74, 127 34 Skärholmen, tel. (22 65 00/1665).

Ungdomsavdelning:

Ordf.: Leif Lindgren, Älgrytevägen 21, 127 32 Skärholmen, tel. 88 95 48 (67 08 80).

Hedersordf.: Sigvard Bergh, Körsbärsvägen 8, 114 23 Stockholm, tel. 32 69 88 (20 03 21).

Stadionlokalen tel. 20 25 77.

Postgiro 35 37 30.

ISHOCKEY:

Ordf.: Arne Grunander, Aprikosgatan 14, 162 36 Vällingby, tel. 38 86 12 (22 41 80).

Skr.: Lars Nordvall, Klubbvägen 5, 182 31 Danderyd, tel. 755 48 55 (20 52 87).

Kassör: Lars Lindgren, Rökubbsgatan 6, 115 28 Stockholm, tel. 61 95 53 (34 96 10).

Ledamot: Yngve Carlsson, Vänskapsvägen 53, 112 65 Stockholm, tel. 56 05 12 (22 15 00).

Adjungerad: Arne Palm, Sköndalsvägen 179, 123 53 Farsta, tel. 64 59 19 (59 17 46).

Per Bergström, Kattgränd 1, 117 25 Sthlm, tel. 41 95 50 (22 63 60).

Lagledare: Ulf Ericsson, Atlasvägen 41, 131 00 Nacka, tel. 716 44 22 (24 30 00).

Tränare: Ove Malmberg, Sigridsvägen 3, 141 40 Huddinge, tel. 757 34 13 (757 18 41).

Klubblokal (Isstadion), tel. 48 34 70, Skånegatan 68, tel. 42 62 52.

Postgiro: 65 05 84.

BANDY:

Ordf.: Nils Eineman, Skiftesvägen 11, 163 58 Spånga, tel. 28 42 14 (23 65 40/457).

Vice ordf.: Hugo Söder, Tulegatan 41, 113 53 Sthlm, tel. 30 21 45 (22 91 20/300).

Skr.: Leif Fransson, Platåvägen 7, 175 00 Jakobsberg, tel. 0758/354 73 (0758/116 25, 116 26).

Kassör: Lennart Björk c/o Skogs Plåt-slageri AB, Kungstensgatan 18, 113 57 Sthlm, tel. 47 97 23 (33 22 50).

Ledamöter:

Conny Johansson, Rådjurstigen 2, 191 46 Sollentuna, tel. 35 65 55 (35 62 22).

Rolf Fransson, Platåvägen 7, 175 00 Jakobsberg, tel. 0758/354 73 (35 72 05).

Gottfrid Uhr, Karlbergsvägen 74, 113 35 Sthlm, tel. 30 50 17.

Lagledare: Sven Bergman, Brälunden 5 B, 161 41 Bromma, tel. 25 73 20.

Tränare: Gösta Sandberg (se fotboll).

Postgiro: 35 92 49.

BORDTENNIS:

Ordf.: Karl Fagerstedt, Tomtebogatan 12, 1 tr. ö. g., 113 39 Sthlm, tel. 31 19 98 (48 41 44).

Vice ordf.: Bertil Ferséus, Tunnelgatan 12, 111 37 Sthlm, tel. 20 22 64 (23 25 50).

Skr.: Åke Magnuson, Bagarfruvägen 95, 123 55 Farsta, tel. 64 07 69 (93 02 50).

Kassör: Folke Brandt, Wittstocksgatan 21, 115 27 Sthlm, tel. 61 35 39 (22 95 80/143).

Alf Andersson, Lättingebacken 18, 163 62 Spånga, tel. 760 23 82.

Aktiebolaget Installationsfirman **SEL**

Huvudkontor: Kommendörsgatan 22

Utställning: Karlavägen 50. Tel. 67 90 30

Filialer:

Sturegatan 21, Sundbyberg. Tel. 28 35 35

Bodalsvägen 12, Lidingö. Tel. 65 89 60

Entreprenörer för:

Elektriska stark- och svagströmsinstallationer

Värme-, Ventilations- och Sanitetstekniska anläggningar

TELEFON

linjeväljare

10 10 33

20 93 47

21 40 41

MAGNUS IDAR AB

KUNGSGATAN 17^{IV}

STOCKHOLM

BANK:

STHLMNS ENSKILDA BANK

TOMTOMRÄDEN:

Björkö-Arholma socken: Marum

Frötuna " Backa Gård, Baltora

Björknäs

Lyhundra " Bredsättra

**Länna " Bergshamra, Grovsta, Grov-
stanäs**

**Gunnedet, Löparö, Svartnö,
Urö**

Rådmansö " Nabbo, Infjärden

Salems " Viksberg

Väddö " Tomta

Vätö " Utveda

Össeby Garns " Älgeby

Österåkers " Isättra, Marsättra

Ektorp, Bränntorp

Östra Eds " Kaggebo

Kálmán Szepesi, Sköndalsvägen 35 123 53
Farsta, tel. 93 41 71.

Svante Thorsell, Flygarvägen 199, 170 23
Barkaby, tel. 760 05 78.

Postgiro: 50 93 21

BOWLING:

Ordf.: Gösta Ericson, Persbergsbacken
63 123 43 Farsta, tel. 94 60 27.

Vice ordf.: Gösta Arkinger, Torsviks-
svängen 37, 181 34 Lidingö, tel. 765 04 58.

Sekr.: Ulf Johansson, Gräsvägen 8,
141 42 Huddinge, tel. 774 29 39.

Kassör: Kjell Andersén, Bjällervägen
10, 126 59 Hägersten, tel. 45 72 31.

Suppleanter:

Karl-Erik Axin, Farkostvägen 14, 181 55
Lidingö, tel. 765 93 56.

Egon Pettersson, Vedevägsslingan 5,
124 47 Bandhagen, tel. 86 69 94.

Lagl. A: Bengt Lindbergh, Högbergs-
gatan 34, 116 20 Sthlm, tel. 41 13 89.

Klubbmästare: Helge Östlund, Häsle-
holmsvägen 11, 121 53 Johanneshov, tel.
49 18 90.

Träningshall: PA-hallen, Wallingatan
17, Sthlm, tel. 20 84 57.

Postgiro: 60 95 31.

BOXNING:

Ordf.: Bertil Ahlin, Älgrytevägen 151,
127 31 Skärholmen, tel. 88 41 71 (54 15 00).

Vice ordf.: Bill Lindfors, Ämmebergs-
gatan 17, 124 45 Bandhagen, tel. 86 78 51
(32 89 37).

Sekr.: Carl-Gunnar Palm, Voxnegränd
13, 121 60 Johanneshov, tel. 39 19 09
(63 08 20).

Kassör: Thore Starck, Sigfridsvägen
4, 126 50 Hägersten, tel. 19 17 47 (45 34 67).

Karl Berglund, Dukvägen 30, 161 50
Bromma, tel. 26 39 76.

Lokal: Pontonjärgatan 33, 112 37 Sthlm,
tel. 54 45 85.

Postgiro: 45 35 19.

BROTTRNING:

Ordf.: Lennart Öberg, Slätbäcksvägen
22, 3 tr., 121 64 Johanneshov, tel. 49 95 56
(43 59 63).

Vice ordf.: Helge Öberg, Kirunagatan
38, ½ tr., 162 25 Vällingby, tel. 38 64 00.

Sekr.: Carl Haglund, Kirunagatan 37,
162 25 Vällingby, tel. 38 44 32.

Kassör: Axel Brun, Ljungvägen 14 B,
191 41 Sollentuna, tel. 35 50 71.

Rolf Gustavsson, Stopvägen 109, 161 43
Bromma.

Henry Palovaara, Kristinebergsvägen
14 G, 112 44 Sthlm.

Lokal: Döbelnsgatan 97, 113 52 Sthlm,
tel. 30 87 47.

Postgiro: 19 47 24.

CURLING:

Ordf.: Bengt Agfemalm, Valhallavä-
gen 47, 114 22 Sthlm, tel. 770 04 21
(30 20 90).

Sekr. och kassör: Ulf Lagerbäck,
Kungsholmstorg 15, 112 21 Sthlm, tel.
54 86 80.

Klubbmästare: Rolf Lagerbäck, Strand-
vägen 57 B, 115 23 Sthlm, tel. 61 35 93
(31 75 61).

Revisor: Lars Lindberg, Olshammars-
gatan 64, 124 48 Bandhagen, tel. 99 42 28
(86 02 50).

Postgiro: 40 48 63.

CYKEL:

Ordf.: Per Gunnar Ericsson, Bygatan
44, 2 tr., 191 46 Sollentuna, tel. 96 41 24
(0760/341 40).

Sekr.: Börje Nordin, Svalgängen 5 Norr
5 tr., 191 41 Sollentuna, tel. 35 36 04 (0760/
341 40).

Kassör: Christer Persson, Kungsholms-
strand 21 2 tr., 112 26 Sthlm, tel. 50 85 72.

Tränare: Herbert Dahlbom, Näckros-
vägen 34 1 tr., 171 31 Solna, tel. 27 75 37.

Mekaniker: Tom Nerdell, Tavelsjövä-
gen 12, 121 72 Johanneshov, tel. 18 21 89.

Postgiro: 5 55 87.

FRI IDROTT:

Alla ärenden handlägges av Översty-
relsen.

FAKTNING:

Ordf.: Jaap Haarlem, Valand, Fack,
111 45 Sthlm, tel. 775 26 06 (22 34 24).

Vice ordf.: Carl von Essen, Skogshögs-
skolan, Fack, 104 05 Sthlm, tel. 34 69 22.

Sekr.: Björn Norrbom, Pilgatan 15,
112 23 Sthlm.

Kassör: Jan Skogh, Stackvägen 20 B,
191 44 Sollentuna, tel. 35 61 37.

Klubbmästare: Yngve Arnell, Erik
Sandbergsgatan 26, 171 34 Solna, tel.
27 34 36.

Tränare: Béla Rerrich, Fridhemsgatan
72, 112 46 Sthlm, tel. 52 51 71 (20 25 77).

Hedersordf.: Gunnar Skogh, Stackvä-
gen 20 B, 191 44 Sollentuna, tel. 35 61 37.

Postgiro: 60 43 60.

HANDBOLL:

Ordf.: Hans Troedsson, Tegnérsgatan 18,
113 58 Sthlm, tel. 20 38 88 (11 34 17).

Sekr.: Lars Troedsson, Källängsvägen
73, 181 44 Lidingö, tel. 765 45 41.

Kassör: Hans Thor, Lingonstigen 34,
150 24 Rönninge, tel. 0753/517 76 (24 65 00
/508).

Övriga: Björn Lundin, Tom Sören-
stam, Björn Andersson (suppl.).

Lagledare: Gillis Florsjö, Maria Skol-
gata 38, 116 52 Sthlm, tel. 84 32 34
(82 04 62).

Postgiro: 60 05 41.

KONSTÄKNING:

Ordf.: Ulf Örnmarker, Drakenbergsga-
tan 11, 117 41 Sthlm, tel. 69 13 04.

Vice ordf.: Ingegerd Hermansson, Dra-
kenbergsgatan 5, 117 41 Sthlm, tel. 69 43 05.

Sekr.: Ulla-Britt Sigurdsson, Oxen-
stiernsgatan 33, 115 27 Sthlm, tel. 63 30 54.

Kassör: Arne Håkansson, Stallvägen
10, 183 40 Roslags-Näsby, tel. 758 38 58
(22 31 40).

Margareta Alerius, Box 346, 191 03 Sol-
lentuna, tel. 35 76 21.

Else-Marie Carlsson, Olshammarsgatan
7, 124 48 Bandhagen, tel. 86 68 65.

Rigmor Markusson, Vävnadsgatan 24,
170 10 Ekerö, tel. 0756/309 18.

Postgiro: 60 97 05.

ORIENTERING:

Ordf.: Lars-Erik Forsberg, Klarabergs-
vägen 6 A, 130 50 Vendelsö, tel. 777 39 64
(22 40 00/3391).

Sekr.: Stig Lindblad, Heleneborgsgatan
21 3 tr., 117 31 Sthlm, tel. 69 97 81.

Kassör: Hans Gustavsson, Laduvägen
18, 142 01 Trångsund, tel. 764 00 81
(23 87 40).

Tävl.sekr.: Sven Bjelkeryd, Klingsta
Skogsväg 7, 182 34 Danderyd, tel.
755 94 31 (755 45 36).

Ungdomsledare: Bertil Wiström, Båt-
holmsbacken 2, 127 42 Skärholmen, tel.
710 49 02 (44 97 00).

Klubbstuga: Friluftsgården Höjden, Pa
Vendelsö, tel. 776 21 70.

Stugfogde: Lars-Erik Forsberg (se
ordf.).

Postgiro: 35 76 37.

SKIDOR:

Ordf.: Björn Lindgren, Slätbäcksvägen
5, 121 64 Johanneshov, tel. 48 79 00.

Sekr.: Åke Andersson, Kristinelunds-
vägen 38, 171 57 Solna, tel. 82 62 62
(774 00 20).

Kassör: Ingemar Sundberg, Skebo-
kvarnsvägen 329, 124 36 Bandhagen, tel.
99 49 79 (89 03 10).

Lars Hägglund, Bjursåtravägen 83,
124 42 Bandhagen, tel. 86 54 21 (22 13 80).

Bertil Vedin, Sveaborgsvägen 10, 130 50
Vendelsö, tel. 776 15 50.

Postgiro: 60 64 70.

SLALOM:

Ordf.: Lars Eric Pettersson, Smör-
brödsvägen 17 n b, 123 43 Farsta, tel.
93 28 54, (24 30 80).

Sekr.: Ingelöf Skyttmo, c/o Grinndal,
Grev Magnigatan 4, 114 55 Sthlm, tel.
61 70 60, (63 04 40).

Kassör: Jan Hansson, Odlingsvägen 34,
147 00 Tumba, tel. 0753/330 37, (67 80 39).

Vivi-Anne Wassdahl, c/o Svensson,
Lyckselevägen 98, 162 25 Vällingby, tel.
38 60 29.

"DJURGÅRDARN"

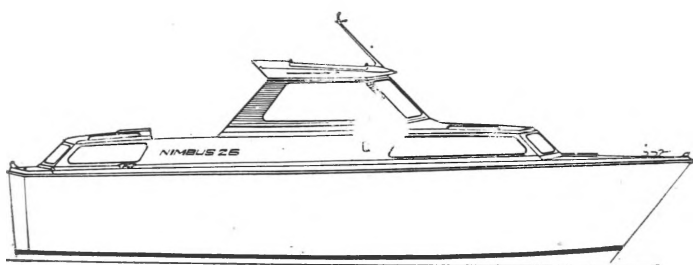
Medlem av
BMF

GÖSTA BERG

KOMMER MED ÅRETS
STORA BÅT-ÖVERRASKNING

BERGHOLMEN 26

NIMBUS

En dubbelruffad cabinbåt med komfort för *bela* familjen. 4 bekväma kojplatser, väl tilltagen mat- och pentryplats, wc, rymliga garderober och stuvningsutrymmen.

NÄR DET BLIR TAL OM

BÅTAR-MOTORER

STOREBRO — OCKELBO

FINNCAMP M. FL. eller

VOLVO-PENTA

MERCURY EVINRUDE

RESERVDELAR OCH TILLBEHÖR

DÅ GÅR VÄGEN KOMPASSRAKT TILL

GÖSTA BERG

Karlavägen 62, 114 49 Stockholm.

Tel. 08/67 97 60

Tillbehör - Reservdelar:

Serviceverkstad:

Sveavägen 163, 113 46 Sthlm Nysättravägen 8, 181 61 Lidingö.

Aut. ordermott. Tel. 08/24 92 18 Tel. 08/766 28 05 - 06 - 07.

Tel. 08/24 92 10.

Filial: Nygatan 40, 805 90 Gävle, Tel. 026/11 89 70 - 71.

SPORTPRISER

GÅVOR och

PRESENTER

i ädelt urval

Välkommen till

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholms-butiker:

Drottninggat. 6	Tel. 20 15 85/20 32 96
Sergelsgatan 21	21 30 20
Götgatan 87	42 77 59
Hornsgatan 56	41 42 73
Farsta torg	64 41 41
Hässelby strand	89 35 35
Vällingby plan 6	87 10 80

FOTBOLL
BANDY
HANDBOLL
ISHOCKEY

Gör som landslag, mästare och tusentals klubbar med anspråk på att få bra utrustning till fördelaktigt pris — kontakta affären med traditioner i svensk idrott

(Tage Gustafsson)

Glasgatan 12

Köping

Ensamförsäljare för

dräkter i Sverige

FÖRST TILL BOLLEN när man som i Djurgårdens lag spelar i Umbro-dräkten från "Köpings".

Lillemor Hedberg, Slottsvägen 5, 183 50 Täby, tel. 756 13 23, (96 02 50).

Adjungerade: Dick Sponton, Holmvägen 1, 194 00 Upplands-Väsby, tel. 0760/806 29.

Paavo Börjesson, Skogsvägen 7, 191 45 Sollentuna, tel. 96 19 27, (83 09 60).

Postgiro: 19 32 64.

TENNIS:

Alla ärenden handlägges av Överstyrelsen.

Postgiro: 51 16 99.

DAMSEKTIONEN:

Ordf.: Aina Ekvall, Blåsutvägen 19, 122 30 Enskede, tel. 48 78 73.

Sekr.: Suzanne Dettner-Mathiasson, Tunnelgatan 12, 111 37 Sthlm, tel. 47 24 56 (63 10 40/513).

Kassör: Margareta Ekvall, Blåsutvägen 19, 122 30 Enskede, tel. 48 78 73.

Tränare: Bo Svensson, Köpmansplan 3, 147 00 Tumba, tel. 0753/319 89 (24 46 20).

Claes Bergvall, Malmskillnadsgatan 60, 111 38 Stockholm, tel. 20 45 09.

Postgiro: 50 22 11.

ÖVRIGT:

Bobsleigh-detaljen: Carl-Erik Eriksson, Kungsberga gård, 170 17 Färentuna, tel. 0756/420 56.

REVISORER:

Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.

Gunnar Rinman, Hässleholmsvägen 9, 121 53 Johanneshov, tel. 49 16 64.

Curt Berggrén, Torggatan 8, 112 65 Sthlm, tel. 51 60 80 (24 15 00).

Suppleanter:

Hugo Grönkvist, Döbelnsgatan 42, 113 52 Sthlm, tel. 31 44 40.

Anna Dettner, Tullingebergsvägen 2 A, Tullinge, tel. 778 27 63.

SALLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE:

Ordf.: Hans Garpe, Hägerstensvägen 251, 126 54 Hägersten, tel. 46 00 72.

Kassör: Ingvar Norén, Mössebergsvägen 28, 161 34 Bromma, tel. 25 71 22.

Hansfredrik Frostell, Idunavägen 10-12, 181 90 Lidingö, tel. 66 25 68 (40 90 63).

Postgiro: 19 78 95.

STADIONLOKALEN:

Arvid Kjällström, Wenströmsvägen 6, 115 43 Stockholm, tel. 60 39 26 (22 65 00/2648).

Nils Lundin, Grevturegatan 77, 114 38, Sthlm, tel. 62 58 95.

KONTAKTMAN:

För samtliga sektioner:

Ordf. Carl-Hjalmar Bodman

bandy: Gunnar Dahlfors och Karl Liliequist

bobsleigh: Bengt Jäderholm

bordtennis: Rolf Theblin

bowling: Ernst Nilsson

boxning: Hilding Lövdahl

brottning: Hilding Lövdahl

curling: Rolf Theblin

cykel: Bengt Jäderholm och Roland Erixon

damidrott: Roland Erixon

fotboll: Bo Hedvall och Karl Liliequist

fri idrott: Bengt Jäderholm

fäktning: Roland Erixon

handboll: Hilding Lövdahl

ishockey: Karl Liliequist och Ernst Nilsson

konståkning: Karl Liliequist

orientering: Bo Hedvall

skidor/backe: Bengt Jäderholm

skidor/slalom: Bengt Jäderholm

— Jag ordinerar budgetkonto!

Kreditbankens budgetkonto! Det känns tryggt att vända sig till en specialist även när det gäller ekonomi. Bankmannen hjälper er — under full sekretess — att balansera era inkomster och utgifter, att slippa stressen med att hålla reda på betalningsdagar.

Längre än till brevlådan behöver ni inte gå!

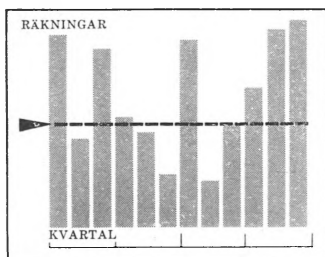
Sedan ordnar Kreditbanken resten. Ni slipper stå i kö och behöver inte gå till banken eller posten för att betala. Närmaste brevlåda räcker! Era räkningar går *direkt* till budgettjänsten.

Ni får en personlig stämpel

När ni får räkningarna skickar ni dem till budgettjänsten. Men först stämplar ni dit kontonummer och stoppar dem i ett färdigadresserat kuvert. De betalas sedan av budgettjänsten på förfalldagen.

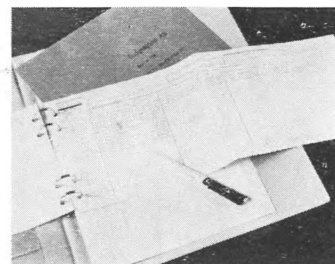
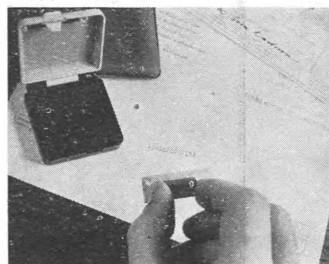
Ni får en samlingspärm

där ni sätter in bl.a. kontoutdragen, som redovisar betalningsmottagare, resterande belopp och de betalningar som ska göras under följande kvartal. Ni får en noggrann bokföring utan att anteckna. Till glädje när ni ska deklarerera.

Bankmannen ordinerar en nyhet: Kreditbankens budgetkonto! Gör det lättare för er att betala era räkningar.

Ni får det bekvämare genom Kreditbankens budgetkonto när ni ska betala t.ex. hyra, amorteringar, räntor, försäkringar, telefon, radio och TV, el och gas, prenumerationer osv. Det spelar ingen roll *när* räkningarna kommer. Ni betalar ändå *samma* belopp varje månad. Ni sprider helt enkelt era betalningar jämnt över hela året.

KREDITBANKEN budgetkonto

Box 7042, 103 81 Stockholm 7

Jag vill ha ordning och reda på min ekonomi. Sänd mig utan kostnad Kreditbankens information om hur jag betalar räkningar och avgifter med mindre besvär.

Namn _____

Adress _____

Postnr _____ Postadr _____ Djurgård.

Tfn _____ TEXTA, TACK

Ni får ränta

på det belopp som står inne på budgetkontot. Skulle räkningarna vid något tillfälle komma upp i ett så högt belopp att ni behöver tillskott från banken så kan ni gärna resonera med oss om den saken.

Riv ur och skicka in kupongen idag så får ni veta hur ni ska få era pengar att räcka längre.

KREDITBANKEN
budgetkonto

TIDSKRIFTEN:

Djurgårdarens redaktion: Karl Liliequist.
Postgiro: 45 98 62.

SUPPORTERKLUBBEN:

Ordf.: Gunnar Dyvik, Bergsättravägen 27, 181 61 Lidingö, tel. 765 56 03 (54 03 60).
Vice ordf.: Nils Eineman, Skiftesvägen 11, 163 58 Spånga, tel. 28 42 14.
Sekr.: Åke Magnuson, Bagarfruvägen 95, 123 55 Farsta, tel. 64 07 69 (64 60 78).
Kassör: Karl-Erik Wedberg, Birkagatan 20, 113 39 Sthlm, tel. 34 26 16.
Intendent: Roger Westerdahl, Västmanagatan 93, 113 43 Sthlm, tel. 33 83 20.

Revisor:

Nils-Gunnar Wählberg, Hässelbytorget 2, 162 33 Vällingby, tel. 38 67 14 (21 48 87).

ÖNSKA VAD DU VILL

Det var tre grabbar, som fick önska sig något vad som helst.

— Tja, sa den förste, jag skulle gärna vilja ha en cykel.

Den andre blev djärvare när han hörde detta och undrade om han möjligen kunde få en motorcykel.

Den tredje, som tydligen lärt känna farrorna i trafiken, kom med denna önskan:

— Jag önskar begravning på statens bekostnad.

Innehållsförteckning:

Ett sätt att överleva	3	AIK på rygg	47
Ingen smällde i dörrarna	4	C-lagslirare med guld i skorna	49
Redaktionellt	5	Pedagog, specialist, regissör	51
Vi ses vid stenen	6	"Jag tror inte på basarnas ord"	57
Aktiebolag eller korpklubb	7	Till vårt historiska arkiv	59
Små isprinsessor blir stora	8	P.S. Efter 60 års väntan	63
Efter snart 80 år	9	När Benny gjorde som pappa Edvin	65
78 000 back	16	Ny utmärkelse	67
Det var andra tider	17	Efter ett långt år i fotboll	69
Flera fotbollsledare	19	Ungdomsfotbollen	73
Stjärnkulten passar dåligt	21	Spelprogrammet 1970	77
Spela curling!	23	Topp men ingen bredd i slalom ..	77
De gamla bäst i skidspåren	23	Idrotten ger staten anslag!	79
Det har varit barkbrödstider	24	Sex månader på Långholmen	81
Palmarna slår till i boxning	25	Rapport från bob-fronten	82
Boxning en kul sport	27	Trio med guld	83
En träff i boxarlägret	28	Kan Du avslöja 6 figurer?	88
Det finns sol	29	Glädje och tårar under ett olympiskt	
Vägspellet blev succé	31	år	91
Ronney, Claes och Särna räddade		Olika idéer om hur man kopplar av	92
Djurgården	35	Risk för livstids gällerskakning ..	96
En fotbollssekreterare går	36	Märkta djurgårdare	97
När klotrullarna firade 50 år	37	Utmärkelser 1968	98
von Essen tog två VM-brons	39	Över 1 000 blårandiga allsvenska fot-	
Sjuka VM-fäktare hemma	40	bollsmål	101
Hur okunnig får en justitieminister		P.S. Dom klara' det	103
vara	41	Tomelilla gör tummen ned	107
Aina berättar om sin nya giv	43	Stor fusion i fotboll	109
Gamla djurgårdares guld	44	Det fanns även beska droppar	111
Hur länge hänger vi med	45	Djurgårdens Idrottsförenings styrelse	113

LAGA Självt

För Er som vill klara den reguljära bilvården – tvättning, översyn, småreparationer – har OK välutrustade gör det själv-anläggningar över hela stan, med lokaler och hjälpmedel som gör jobbet lättare och trivsammare.

OK
Stockholm stad och län

BETALANDE MEDLEM

Ett grattis till Olof Palme, som sedan vi senast sysslade med honom i vår tidning, var Tage Erlanders "skugga". Nu har han avancerat och blivit statsminister. Den första medlem i Djurgården, som nått så långt, och det föranleder som sagt ett extra grattis.

I motsats till "kändisar" i andra föreningar betalar Olof Palme sin årliga medlemsavgift, både för sig själv och sina grabbar. Fick AIK någon medlemsavgift av Tage Erlander?

Var med och vinn!

Betala din medlemsavgift så snart som möjligt! Det kan löna sig i och med att vi kommer att göra en särskild utdelning bland alla de medlemmar, vilka före den 1 april erlagt sina årsavgifter. Alla som då erlagt sina avgifter, får då vara med i en dragning, i vilken ett antal priser står på spel.

I första hand gäller det fina sittplatsbiljetter till våra stormatcher i fotboll och ishockey, men vissa landskamper kommer vi också att ha biljetter till.

Alltså: betala bara i god tid, och senast 1 april, så kommer du också att få särskild glädje av att vara medlem.

Djurgårdens klubbjacka

FINNES I LAGER FÖR OMGÄENDE LEVERANS

Shantung 100 % ull kr. 195:—

Terylene kr. 220:—

DIF - broderat i guld kr. 8:—

På måttbeställningar och alla andra varor erh. Djurgårdens medlemmar 10 proc. rabatt.

Odengatan 106 - STOCKHOLM VA

Gynna Djurgårdarens annonsörer

USA.

Export eller import?

Vänd Er då till ASG.
Vi har handplockade ombud
över hela världen.
RING BARA!
Ert närmaste ASG-kontor
hittar Ni i telefonkatalogen.

En tiger i buren

Här var'e stängt: 1960-talets stormålvakt Ronney Pettersson torde ha varit den av Djurgårdens målvakter, som allt sedan vi började spela fotboll släppt in minsta antalet mål per match. Då har vi ändå haft verkligt stora fotbollsnamn i målet, såsom Calle Runn, Fritte Rudén, "Parris" Andersson, Ove Nilsson och Arne Arvidsson. Och nu när vi går in i 70-talet finns Ronney alltjämt på plats.

REDAKTÖR: KARL LILIEQUIST

I redaktionen: Carl-Hjalmar Bodman

Årgång 1969–70

Pris kr. 5:–